

مخدوم هائوس نم بنگلو هالا پاران ٿيون ڪتاب

منطوق محمدي

مصنف صرفي محمد فقير گياڻ

فقير صاحب محمد فقير جي سوانح حيات، ڪلام
بيت، سي حرفيون، دوهيڙا، هفتو، مثنوي ۽ چلو

هن ڪتاب جا حق ۽ واسطا احمد خان ڪٽياڻ وٽ محفوظ آهن

چاپو: ٽيون

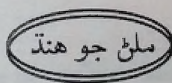
تعداد: ۱۰۰۰

موضوع: احوال احمدي

تاريخ سال: ۲۲-۸-۲۰۰۸ع

چپائيندڙ: احمد خان ڪٽياڻ

Digitization by:
Faqeer Tariq Hayat Lashari (Sukkur)

مخدوم هائوس نم بنگلو هالا نوان

پنهنجي پاران

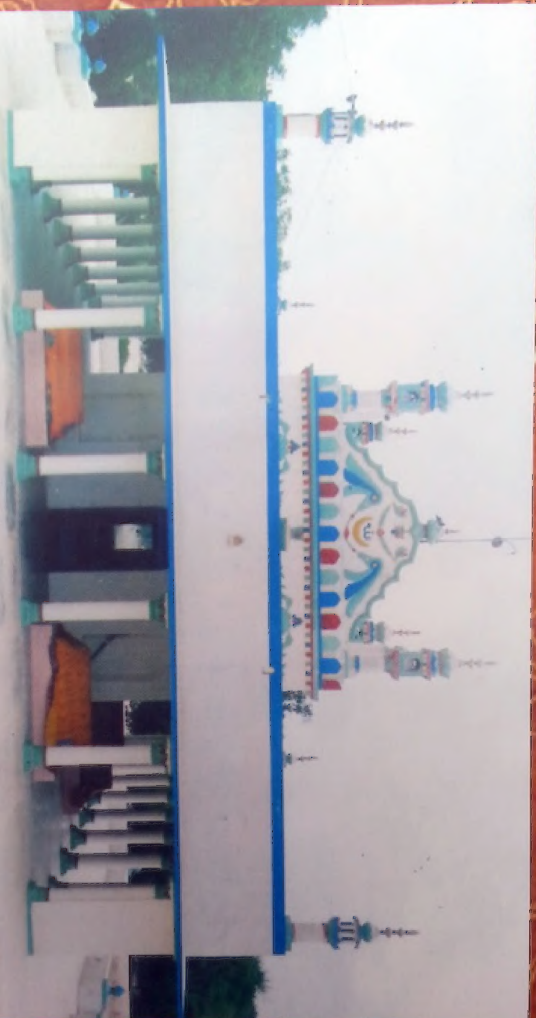
منطوق محمدي آئون فقير رئيس دوست علي خان
 ڪٿيان جن جي نالي سان منسوب ڪيان ٿو. پهريون
 ايڊيشن قبل سائين مخدوم محمد زمان طالب الموليٰ جن
 پنهنجي طرفان هالا مان ڇپائي پڌرو ڪيو، ٻيو ايڊيشن
 مون ۲۰۰۲ع ۾ حيدرآباد مان ڇپرايو. ٻيو ايڊيشن ڇپائڻ
 وقت ضرورت محسوس ٿي جو فقير رئيس دوست علي خان
 جو شوق هو ته فقير محمد سائين جن جو رسالو منطوق
 محمدي ڇپرائجي، پاڻ ڪجهه وقت رسالي بابت ڪم
 شروع ڪيائون لفظن جي معنيٰ لاءِ گهڻن ڄاڻ رکندڙن
 ماڻهن کان لفظن جي معنيٰ بابت گهڻي ڪوشش ڪيائون
 ته لفظن جي معنيٰ بابت ڄاڻ ملي، ڪجهه لفظن جي معنيٰ
 ملي به صحي باقي ڪم رهجي ويو، جو پاڻ گهڻو وقت
 مخدوم صاحب جي ڪم ڪارين ۾ مصروف رهندا هئا.
 هڪ اها ڪمي محسوس ٿي ته سندن تمام گهڻو شوق هو
 جو رهجي ويو ۽ ڇپائي نه ٿي سگهي. ٻيو ته ۱۹۵۰ع ۾
 جيڪا قبل سائين مخدوم محمد زمان طالب الموليٰ جن
 ڇپائي ڪرائي، ان کان پوءِ هن وقت تائين منطوق
 محمدي جي ڪمي محسوس ڪندي مون ٻيو ايڊيشن
 حيدرآباد مان ڇپايو پر افسوس جو منصور قادر جوڻيجو کان
 ڇپائي ڪرائي، انهي ۾ گهڻيون ساريون غلطيون محسوس

صوفي محمد فقير ڪٽياڻ جي اندروني مزار جي تصوير

صوفي محمد فقير کتياڻ جي درگاه جي پاهرين تصوير

جناب مخدوم محمد زمان طالب الموليٰ

فقير گل محمد کٽياڻ ۽ فقير رئيس دوست علي خان کٽياڻ جي تصوير
 فقير گل محمد کٽياڻ کاهي پاسي ۽ فقير دوست علي خان کٽياڻ ساڄي پاسي

(نوٽ)

هيءَ تصوير فقير دوست علي خان کٽياڻ جي زندگي جي آخري تصوير آهي جيڪا وصال کان اندازاً اڌ ڪلاڪ اڳ
 حضرت قلندر لعل شهباز جي درگاهه جي حاضري جي موقعي تي حڪير محمد مراد جي
 دواخاني جي سامهون سڀوھن ۾ نڪتل آهي

فقير رئيس دوست علي خان کتیاں اول

دوست علي خان گتياڻ (دوم)

جنر 28 دسمبر 2002ع بمطابق 24 شوال 1422ھ بروز جمع ڇنڇر جي رات

رئيس دوست علي خان كتيباڻ مرحوم جي مزار تي
رئيس دوست علي خان كتيباڻ (دوم) دعا گهرندي

فقير رئيس احمد خان گتياڻ (سجاده نشين)

متولي درگاه شريف صوفي محمد فقير گتياڻ

فقير رئيس احمد خان کٽياڻ جي درگاه شريف جي دروازي جي سامهون
پنهنجي فرزند فقير رئيس دوست علي خان کٽياڻ دوم سان گڏ تصوير

صوفي محمد فقير ڪٽياڻ جي ڪلامن جا قلمي نسخا جيڪي سندن حياتي ۾ لکيا ويا هئا جن جون تصويرون ۽ سندن استعمال ٿيندڙ ڪستيون، جهوليون، وٽي، ريشمي رومال ۽ تسبيح (جيڪي الله جي مهربانيءَ سان فقير رئيس احمد خان ڪٽياڻ وٽ اڄ ڏينهن تائين محفوظ آهن.

صوفي محمد فقير کتياڻ جي ڪلامن جو پهريون
قلمي نسخو جنهن تي سن جاڻايل ڪونهي.

صوفي محمد فقير ڪٿياڻ جي ڪلامن جو پيو قلمي نسخو
جيڪو محرم 1349ھ بمطابق جون 1930ع ۾ لکيو ويو.

صوفي محمد فقير ڪٿياڻ جي ڪلامن جو ٽيون قلمي نسخو
جيڪو 27 صفر 1346ھ بمطابق فيبروري 1945ع ۾ لکيو ويو.

﴿مقدمه﴾

فقير صاحب محمد فقير جي سوانح حيات ۽ شعر و شاعري

محمد خان بن حيدر خان بن عبدالله خان اٽڪل ۱۸۷۶ع ڌاري ڳوٺ سليمان خان ڪٽياڻ (۱) تعلقه هالا ضلع حيدرآباد ۾ ڄائو، سندس پاڙو بودائي ۽ قبيلو ڪٽياڻ آهي. دراصل ڪيترائ جو سنڌي اچار آهي، ڪٽياڻ گهڻو آڳاٽي وقت کان وٺي بلوچن جا ساٿي ۽ پاء هئا ۽ اهوئي سبب هو جو سردار مير شهيدڪ بلوچ سبي لڳ ”بارخان“ جو علائقو لغارين ۽ ڪيترائن کي ورهائي ڏنو. ڪيترائن جون بستيون گهڻي عرصي تائين سبي ۽ ڍاڍر جي وچ واري ايراضي ۾ رهيون. جيئن ته ڪيترائ ڳچ وقت پٺاڻن سان به ڊنگڻي هئا، انهي ڪري ڪي ڪٽياڻ قبيلن، پٺاڻن جي راڄ سان پيڙا رهيا ۽ انهي لحاظ سان ڪٽياڻ ”اڌ بلوچ ۽ اڌ پٺاڻ“ ليکجن ۾ آيا (۲) مگر اورين سرحد وارا ڪٽياڻ، بلوچن جا پائر هئا ۽ انهي ڪري ئي ٽالپرن سان پيڙا ٿي سنڌ ۾ آيا ۽ هالا، ميرپورخاص، روهڙي، ميرپور ماٿيلي ۽ شڪارپور تعلقن وارين ايراضين ۾ اچي سڪونت اختيار ڪيائون جتي اڃا تائين سندن راڄ موجود آهن.

(۱) هي ڳوٺ ريلوي اسٽيشن ٽنڊوڄام کان ۳ ميل اتر ۽ ريلوي اسٽيشن الهڏنه ساند کان ۳ ميل ڏکڻ طرف تعلقه هالا ضلع حيدرآباد سنڌ ۾ واقع آهي.

(۲) چنانچه ”لئينڊ ايلينيشن رڪارڊ“ ۾ ڪٽياڻ جاگيردارن متعلق لکيو ويو آهي ته ”ڪٽياڻ اڌ پٺاڻ ۽ اڌ بلوچ قبيلو“ آهي.

سنڌ ۾ ڪٿيائين پنهنجي طاقت ۽ بهادري سبب نالو ڪڍيو ۽ سنڌ جي اميرن کين جنگي ڪاتي ۾ وڏا عهدا ڏنا، خصوصاً سندن ٻن راڄن موسيٰ پوٽن ۽ بودائين ۾ وڏا نامور بهادر ۽ پهلوان پيدا ٿيا. موسيٰ پوٽن مان رئيس اسماعيل خان ۽ موسيٰ خان وڏا بهادر ۽ ناليوارا پهلوان ٿيا، ۽ ٻئي مير صاحب جي طرفان فوج جا ڪمانڊر مقرر ٿيا. رئيس موسيٰ خان، مير فتح علي خان جو گهرو دوست هو ۽ سندس همت، طاقت بهادري جي هي حد هئي جو اڪيلي سر تلوار سان شينهن ماريائين (۱) هنن کي مير صاحب طرفان جاگيرون مليون جي اڄ ڏينهن تائين سندن اولاد جي هٿ ۾ آهن. ساڳي طرح بودائي پاڙي ۾ وڏا نامور پهلوان ٿيا مثلاً عبدالله خان، حيدر خان ۽ پيا، مگر هن پاڙي کي بي ذات به ملي جو منجهائن فقير ۽ شاعر پيدا ٿيا. عبدالله فقير، محمد فقير مست، محمود فقير ۽ آخر ۾ محمد فقير اهي مڙهي هن پاڙي مان هئا.

محمود فقير ڪٿيائين پهريون شاعر هو جنهن جو طريقو ۽ دلپزير ڪلام نهايت مقبول پيو. سنڌي توڙي سرائڪي ٻولي (جا سندس مادري زبان هئي) ۾ ڪلام چيائين. سندس ڪافين توڙي بيتن ۾ لفظن جي پوڄ قابل داد آهي. سرائڪي ٻولي سندس چيل ڪلام يار ياقِي ٿي اوطاقي مٿن فراقن ڦردي اڄ ڏينهن تائين ڪافين جي مجلسن ۾ سر سان ڳايو وڃي ٿو.

محمود فقير جو، محمد نالي هڪ مڱڻهار چوڪري تي نظارو هو ۽ پنهنجي سرائڪي زبان ۾ چيل بيتن ۾ اڪثر سندس نالو آندو اٿس. جيئن ته سندس اهي بيت شاعراڻه لحاظ سان نهايت عجيب ۽ انوکڙا آهن. اسان هتي انهن مان هڪ بيت مثال طور ڏيون ٿا.

(۱) ڏسولئند ايلينيئن رڪارڊ ڪٿيائين جاگيردارن جي غداون

بيت

جيڪو راه عاشق دي ڊاه گهتي
تنهنڪون سوج علي شاه ٽنگي.

تيڪ ماريندا ريڪ رليا،
ڪجهه مرض موڙي ڪنن ڪنگهي
ڪسدا آوندا گس دا گانڊو
سوئر وانگي ڪيڊ سنگهي.
جهت آئون دي گهت پراون،
پت سٿان سڀ سنگهي.
ليار هيئون هڪ وارنہ وڃان،
مار گهتن ڇا لنگهي.
مور نہ چوڙان محمد ڪون،
ورت وڪوڙ ڇا ونگي.
ميدان جهلي محمود ڪڙا
تہ بہ در دهلاري دي دنگي.

ڪافي

مٺيون پانيان ماڪي مصري ڳالهيون سهڻي يار جون
محمد منگڻهار جون

۱. حسن فراق چلنگيون چٽڪن چيرا
باه بره جي پڙڪي چيون ڪن چيرا
آلاڻيون عشق اڙايون مانڪي دکن دلدار جون.

۲. چشم ڪري ويون چهرا پاڪ پيشاني
 اڙبڻگ آڪيون عاشق جون ڪجل پائن ڪاني
 گرد ڪرڻ گرد ڪٽوريون سرمي سينگار جون
 ۳. قرب مان مارن مونکي تڪيون تلواريون
 ختم ڪم خوني خنجر وحدت واريون
 قيد ڪرڻ قابو دلڙيون زنجيرون يار جون
 ۴. چهڪ چڪن ٿا جيئن چڙنگ ڀٽلي پاڻ تي
 لوڪ سارو ٽوڪ ڪري ڪلي ٿو ڪتياڻ تي
 مٿي تي محمود مڃيون بديون بره بار جون

هن ساڳئي پاڙي مان رئيس حيدر خان بن عبدالله خان
 کي تقريبن ۱۲۹۶ هـ (۱۸۷۸ ع) ڌاري پٽ ڄائو جنهن جونالو
 محمد خان رکيائين. وقت جي رواج موجب ننڍڙي هوندي
 محمد خان مڪتب ۾ ويهي تعليم ورتي ۽ قرآن شريف ۽
 سنڌي سان گڏ فارسي جي ابتدائي تعليم به حاصل ڪيائين
 مگرسندس والد جي وفات سبب سندس تعليم جو سلسلو منقطع
 ٿي ويو ۽ هو وڃي پنهنجو گهرو ڪم ڪار ڪرڻ لڳو. مگر
 کيس علم جو شوق به لڳو رهيو ۽ جواني واري وقت ۾ به گهرو
 ڪم ڪار کان فرصت وقت وڃي پنهنجي ڳوٺ کان ۲ ميل
 اوڀر طرف ڳوٺ ”ڪرناڻي سما“ ۾ مولوي حاجي عبدالرحمن
 سمي صاحب وٽ طب توڙي فارسي جي تعليم وٺندو هو. جنهن
 ۾ چڱو بهرو حاصل ڪيائين.

محمد خان جا وڏا اصل کان پير سائين حضرت محمد

راشد روضي ڏٺي رحم جا مريد هئا ۽ پاڻ به وڃي پير صاحب پاڳاري حضرت شاه مردان شاه عرف ڪوٽ ڏٺي بادشاه ڪان توحيد جي تلقين ورتائين. محمد خان ننڍي هوندي ڪان حليم طبع ۽ نرم سپاءَ هو ۽ هاڻي مرشد ڪان فيض وٺڻ بعد سندس طبيعت وڌيڪ فقيري ڏي مائل ٿي. هن عرصي ۾ فقير صاحب پنهنجي ڳوٺ ۾ پڙهائي ۽ طبابت ڪندو رهيو ۽ اٽڪل اٺ ڏه سال کيس انهي شغل ۾ گذريا.

فقير صاحب جي دل فطرتاً حسن ڏانهن مائل هئي ۽ مجازي عشق به کيس گهڻيون نهميزون چڪايون سندس آواز ۾ وڏو ميناج ۽ اثر هو جنهن ڪري راڳ سندس واسطي روح جي راحت بڻيو. پير صاحب پاڳاري جي جماعت ۾ ڪنهن کي به ساز تي ڳائڻ جي اجازت نه هئي پر محمد فقير جي حال کي ڏسي پير سائين ڪوٽ ڏٺي جن کيس يڪتاري تي ڳائڻ جي اجازت ڏني ۽ پوءِ فقير صاحب يڪتاري تي نهايت سوزگدار سان ڳائڻ لڳو.

ان بعد رئيس غلام محمد خان پرڳڙي وٽ سندس زمين چنڊ هل تي عام مختيار ٿي وڃي رهيو. جتي آس پاس ۾ هڪ مجذوب فقير، محمد هاشم نالي رهندو هو، جنهن ڪان فقير صاحب هميشه دعا گهرندو هو. هڪڙي ڏينهن محمد هاشم فقير ڏانهن نهاري چيو ته ”دعا ٿو گهري! پاڻ ڪان وڌيڪ گهري ڏاڻ! انهن لفظن فقير جي دل تي نهايت گهرو اثر ڪيو. ان کانپوءِ ٻن ٽن ڏينهن بعد اهڙو اتفاق ٿيو جو رئيس غلام محمد خان پرڳڙي جي اوطاق کي جنهن ۾ تمام گهڻو

سامان پيل هو، اچي اوچتي باه لڳي. فقير صاحب روبرو ويٺو هو مگر باه تمام زور وٺي ويٺي جنهن جو اجهائڻ مشڪل هو. فقير صاحب پنهنجي زير دست هارين کي چيو ته ٻيو ڪجهه به نه ڪيو فقط ڳاڻڻ جا ساز ڪڍي وٺو. ان بعد جڏهن رئيس غلام محمد خان ڪانئس هن واقعي بابت پڇا ڪئي تڏهن چيائين ته ”حق جي اها راءِ هئي ۽ ڏوه ڪنهن جو نه آهي.“ وس ڪنهن جو ڪونه هو ۽ اوطاق سامان سوڌي سڙي ويٺي انهي تي پرڳڙي صاحب کيس نوڪري مان رخصت ڪيو جنهن تي فقير صاحب چيو ته اسين اڳيئي ان ڳالهه ۾ خوش آهيون.

نوڪري ڇڏڻ بعد فقير صاحب جن اچي ڳوٺ رهيا ۽ پنهنجي ڪلامن ذريعي نينهن نروار ڪرڻ ۽ پنهنجي جذبات ۽ پر اثر آواز کي ڳاڻڻ ذريعي اظهار ڪرڻ جن سندن ورد ۽ ورونهه ٿي ويو. ڪي ڪورائي فقير سندن صحبت ۾ گذارڻ لڳا. جڏهن سندن پر اثر ڪلام ۽ ڪافين جي خبر اهل دل درويش فقير صاحب نواب ولي محمد خان لغاري (تاجپوري) جي ڪن پيئي ته نواب صاحب جن هڪ ڏينهن پنهنجي هڪ مجلس ۾ فرمايو ته هڪ درويش سنهي آواز ۽ سهڻي شڪل سان اسانجي دفتر جو سنڀاليندڙ ايندو. فقير صاحب محمد فقير جن به جناب نواب ولي محمد فقير صاحب جي فقيري جي حقيقت ٻڌي ۽ پاڻ نواب صاحب جن جي حضور ۾ وڃي حاضر ٿيا. نواب صاحب جن فقير صاحب جن جو آواز ٻڌي پنهنجي ولي عهد نواب غلام حيدر فقير کي چيو ته اسانجي دفتر جو

سنڀاليندڙ اچي ويو. ان بعد نواب صاحب پنهنجي ڪلام جو دفتر گهراڻي فقير صاحب کي مطالع ڪرڻ لاءِ ڏنو. هن صاحب دل درويش جنهن اميري ۾ فقيري اختيار ڪئي هئي تنهن جي صحبت فقير صاحب کي اهڙو ته ساء ڏنو جو ٽي سال کن سانده وٺڻ رهي تصوف جا نقطا معلوم ڪيائين ۽ ان سان گڏ نواب صاحب جهڙي بي نظير شاعر جي ڪلام فصاحت نظام جي معيار کي معلوم ڪري چڻ سنڌي ڪافين ۽ ڪلام جي سخن ۽ معنيٰ جي بلند مقام کان به پوري طرح بهره ورتي.

ان بعد فقير صاحب نفس نمائڻ واسطي ويهي جهد ڪتيا، اول اول پنهن جي ڳوٺ لڳ ڀرڏيهي پير جي مقام اندر وڃي جوڳ ۾ ويٺا. ان وقت ڌاري سندن مرشد پير سائين پاڳاري جي درگاه جو پيو هڪ درويش فقير ميانداد لغاري (۱) گهڻو اڳ پنهنجا عزيز مائٽ ڇڏي، سال اسباب ترڪ ڪري اچي ڳوٺ جعفر وڳڻ تعلقي نوشهري فيروز ۾ ويٺو هو. ميانداد فقير سيد سليمان شاه جو طالب هو جو هڪ اهل دل فقير ۽ پنهنجي مرشد (پير سائين حزب الله شاه) تي سچو عاشق هو. سندس درد ڏيلا ۽ پراثر ڪلام اڳيئي جماعت ۾ مشهور هئا جي محمد فقير جماعت ۾ نهايت درد سان ڳائيندو هو ۽ جن جو سندس دل تي نهايت گهرو اثر هو. سليمان شاه جي گذارڻ بعد سندس طالب يعني تارڪ فقير ميانداد جي ڪشش هاڻي فقير صاحب کي ڇڪي ويئي ۽ فقير صاحب به وڃي وڳڻ ۾ هن تارڪ درويش سان مليو ۽ غالباً سندس اشاري تي اتيئي ڀرسان ڪپڙين جي ويڙهه ۾ وڃي جهد ڪيائون، انهن ڪپڙين ۾ اڪثر

نانگ بلائون هئا ڪن ماڻهن اچي فقير کي اتان اٿارڻ جي ڪئي پر فقير صاحب چيو ته ”ابا نانگ بلائون به موليٰ جا ۽ اسين به موليٰ جا آهيون. اسين هتان ڪونه اٿنداسون. هي جهد ۽ جوڳ ڄڻ تارڪ درويش ميانداد طرفان فقير صاحب جي آزمائش هئي، جنهن ۾ فقير مرد ٿي ميدان کٽيو ان بعد تارڪ درويش ميانداد ۽ فقير صاحب جي هڪ ٻئي سان هڪ الله ڪارڻ محبت پيدا ٿي. تارڪ ميانداد پوءِ وڳڻ جوڳوڻ ڇڏي وڃي ڳوٺ پير صاحب پاڳاري جي پريان ڪوٽ سير محمد ۾ ساڳي طرح گوشه نشين ٿيو. ان بعد فقير صاحب جڏهين به درگاه شريف تي ويندا هئا ته فقير ميانداد وٽ لازمي طور سالڪانه صحبت لاءِ ويندا هئا.

فقير صاحب پوري طرح جهد ڪاتي نفس نمائي ڪئي طور فقيري اختيار ڪئي ان بعد پنهنجي ڳوٺ ۾ ويهي گذارڻ جي شغل کي ترڪ ڪري، گيڙو ڪفني پائي مٿو اگهاڙو ڪري فقراء جو سنگ بنائي، چيرون جامان وجهي ساز سرود ڪئي پنهنجي صوفيانه ڪلامن ذريعي توحيد الاهي جي پرچار خاطر سڄي سنڌ ۾ هرجاء گهمندار هيا ۽ ڪٿي به گوڏو ڪوڙي ڪين وينا.

(۱) اصل ڳوٺ جعفر خان تعلقه سنجھورو: فقير جيئن پنهنجا عزيز مائٽ ڇڏيا ته وري اهو دنوي لاڳاپو ڪونه ساريائين ۽ اٽڪل چاليهه سال هڪ چادر ۾ ۽ هڪ چوڊيواري اندر رياضت ۾ صرف ڪري اٽڪل ۱۵ سال ڪن ٿيندا جو وفات ڪيائين.

ان وقت حضرت غوث الحق مخدوم نوح عليه رح جن جي درگاه تي سجاده نشين مخدوم ظهير الدين عرف مخدوم پروڄام صاحب جن هئا. سندن ولي عهد هڪ نيك سيرت ۽ نيك مرد جناب مخدوم غلام محمد صاحب هئا، سندن طبع فطرتاً فقيري ڏانهن مائل هئي. هڪ عجيب اتفاق بنيو جو سندن ۽ فقير صاحب جي وچ ۾ الاهي انس ۽ محبت جو رستو قائم ٿيو. سندن سالڪانه صحبت ۽ الاهي عشق دنوي لاڳاپن کان بالاتر هئا. عام ماڻهو حضرت پير صاحب پاڳاري جي هڪ فقير ۽ جناب مخدوم صاحب جن جي هن انس کي تعجب سان ڏسڻ لڳا بلڪ هڪ ”مٽي اگهاڙي“ فقير ۽ هڪ سجاده نشين سردار جي صحبت تي حيران ٿيڻ لڳا مگر حقيقت ۾ هي انس هڪ فقير جي فڪر ۽ فهم جي جمال ۽ هڪ امير جي فقر ۽ تواضع جي ڪمال جو بي نظير مثال هو.

فقير صاحب ائين به چوندو هو ته ”حضرت پکن ڌڻين جو ڪلام جڏهن مون ٻڌو تڏهن مونکي دل ۾ عشق پيدا ٿي پيو ۽ دل ۾ خيال ٿيو ته پکن ڌڻي جي حياتي هجن ها ته ساڻن ملاقات ڪريان ها پکن ڌڻي جي تربت حضرت مخدوم نوح رحمت الله عليه جن جي گنبد ۾ ڏکڻ طرف آهي. فقير صاحب جن اتي اچي هڪ ماه مراقبو ڪيو هو. فقير صاحب ائين به چوندو هو ته ”اسانکي حضرت پکن وارن صاحبن کان باطني عشق جي راه ۾ امداد ٿيل آهي.“ اها ثابتي فقير صاحب جي هن بيت ۽ ڪافي مان ملي ٿي.

بيت

امين محمد عشق جو سبق ڏنو سچ
ناچو ٿي چئين نچ، نعرو هڻي نينهن جو

ڪافي

۱. رنگ راهوندي ۾ رتورتو، آهي راڳ رقص رفتار سان
پکن واري پڙ تي پڌرو، پيو پاڻ پسڻ جو پتو پتو
پاڻي پيچ پڪو پگدار سان

۲. صحي ساز صراحي سرجو، ڪري تاب حسن آهي تتو تتو
سهڻي صورت جي سينگار سان

۳. صفت واري سير سويارو، ٿي ساغر سر ۾ ستو ستو
سنگ ساقي سر سردار سان

۴. مڇي محمد موج منڊل ۾، رکي محبت مٿي جو متو متو
ملي ماهر ٿي مهندار سان

فقير صاحب، پير صاحب پاڳاري جي درگاه جو هڪ
سچو سروپ فقير هو. ۱۹۱۲ع واري عالمگير لڙائي ۾ انگريز
سرڪار حضرت پير سائين پاڳاري ڪوٽ ڌڻي رح کان لڙائي
لاءِ نقدي امداد توڙي بهادر فقيرن مان رنگروٽ طلب ڪيا. پير
صاحب جن نقدي امداد به ڪافي ڏني ۽ ان سان گڏ پنج سئو
غازي به ڏيڻا ڪيا. جن جي ڀرتي لاءِ سرڪاري عملو آيو. پير
صاحب جي امر تي ڪيئي سروپ مريد لشڪر ۾ ڀرتي
واسطي اچي درگاه شريف تي گڏ ٿيا جن ۾ فقير صاحب به
شامل هو. فقير صاحب مجاهدن ۾ پنهنجو جسم ڳاري ڇڏيو
هو جنهن ڪري سرڪاري ڊاڪٽر کيس ناپاس ڪيو.

فقير صاحب هن پرکا جي ميدان ۾ ڪنهن به بهاني سان پوئتي هٽڻ نٿي چاهيو سو ڊاڪٽر کي چيائين ته ”مون کي پاس ڪر ۽ آئون توکي يقين ٿو ڏياريان ته جتي سرڪار جي پين سپاهين جي بندوق به نه هلندي اتي هن بندي جي تلوار ڪم ڪندي. فقير صاحب جي هن همت ۽ مردانگي جي اعلان تي خود پير سائين بادشاهه، فقير صاحب جي سفارش ڪئي جنهن تي فقير صاحب واسطي هڪ رواجي سپاهي جي بدران هڪ اڳواڻ جي حيثيت ۾ سفارش ڪري کيس پاس ڪيو ويو.

پير سائين جن غازين کي دعا ڪئي ته اميد ته اوهين فتح ڪري موٽندا. جنهن تي فقير صاحب عرض گذاريو ته قبلآ قيامت تائين ڀلي ٻيا گولين ۾ سئجون، ان جو عيوض نه گهرجي مگر سر قبول پوي پير صاحب جن خوش ٿي فرمايو ته وڃو اوهان جي فتح آهي. ان بعد پير سائين جن جنازي نماز پڙهي فقيرن غازين کي روانو ڪيو. قدرت ڏني جي جو غازي ڀرتي ٿي عراق تائين سس پهتا جو جرمن جي هار ٿي ۽ انگريزن جي فتح ۽ فقير صاحب جملي غازين سان سلامت وطن آيو.

سٺين واقعي مان ظاهر آهي ته فقير صاحب جي پنهنجي مرشد ڏانهن هڪ سچي ۽ سروچ مريد واري عقيدت ۽ محبت هئي. مگر فقيري جي فيض سندس فڪر ۽ خيال ۾ اها وسعت پيدا ڪئي جو هر طريقي جي هر فقير صفت درويش سان سالڪانه صحبت ۽ فقيري سنگ ۾ گڏ جي گذارڻ کان حجاب نه ڪيائون.

ساڳئي طرح هڪ طرف فقير صاحب جي شرعي ارادت ۽
 عقيدت ۽ ٻئي طرف وري زندانه جرئت ۽ راڳ رباب ۽ مٺي ناب
 سان رغبت ۾ هڪ تضاد نظر اچي ٿو ۽ تنقيد ۽ نڪته چيني
 جو باب کلي ٿو. حقيقت هي آهي ته توحيد جي اشاعت ۽
 صحيح فڪر جي تبليغ فقير صاحب جو عين مقصد هو. مگر
 هڪ زاھد بنجي پنهنجي پرستش ڪرائڻ کان هو پري هو. ان
 جي عيوض هن نفس نمائڻ خاطر ظاهري بدعت ذريعي ملامت
 جو بار کڻڻ بهتر ڄاتو. سندن ميڪشي ۽ سازو سرود سان راڳ
 ۽ رقص جي عمل ۾ ”سيڪساران ساحلها“ لاءِ نفرت جا
 اسباب هئا. پر جو به صاحب انهي ملامت جي پردن کان اڳتي
 نظر وڌائي، فقير صاحب سان دل کولي رهاڻي ٿي ٿيو. سو
 سندس زنده دلي، بلند فڪر ۽ توحيدِي لات کان متاثر ٿي ٿيو.
 پير صاحب پاڳاري صبغت الله شاه شهيد کي ڪن فقيرن ٻڌايو
 ته محمد جماعت جو فقير آهي تنهن هوندي به شريعت جي
 خلاف ساز سرود وڄائي، راڳ ڳائي، پيو جماعت کي بدنام
 ڪري پيو. پير صاحب فوراً حڪم ڏنو ته: محمد کي حاضر
 ڪريو. هي تقريباً ۱۹۳۷-۳۸ع جو واقعو آهي. فقير صاحب کي
 جيئن ئي خبر پئي ته مرشد سائين جن حاضر ٿيڻ جو حڪم
 فرمايو آهي ته يڪدم پنهنجي طالبن سميت درگاه شريف تي
 پهتو. ۽ آخر طالبن سان گڏ سازن سميت وڃي پير صاحب جن
 جي آڏو حاضر ٿيو. پير صاحب سڀ دهل يڪتارا پڇاڻي
 سندس طالبن کي لوڌائي، فقير کي سزا ڏياري ٻڌائي ڇڏيو.
 سندس طالبن وري نوان ساز تيار ڪري شهر ۾ ڳائڻ شروع

ڪيو وري به پير صاحب طالبن کي سڏائي ساز پڇايا ۽ کين سخت سزائون ڏنيون ۽ آخر کين درگاه ۽ پير ڳوٺ مان تڙي ڪڍڻ جو حڪم ڏنو طالبن عرض ڪيو ته قبلأ، فقير صاحب اسان جو اڳواڻ آهي ۽ ان کانسواءِ مري فنا ٿي وينداسون مگر هتان کين وينداسون پير صاحب جن داناءِ هئا. تن صحيح ڪيو ته فقير رڳو بيڪ بنائي، طالبن کي ڪفنيون پارائي کين ساڻ وٺيو ڪونه ٿو گهمي مگر اهي طالب ساڻس صحيح اُٺس رکن ٿا ۽ راڳ انهن جي خوراڪ ۽ ورونهه ٿي چڪو آهي. انهي تي کين معافي ڏنائون. مگر فقير صاحب مرشد جو اُمر اعليٰ ڄاتو سو طالبن کي حڪم ڪيائين ته اوهين درگاه ڇڏي هليا وڃو ۽ وڃي ڪوٽ مير محمد ۾ ميانداد فقير وٽ مقامي ٿيو، مونکي جڏهين بادشاهه سائين اجازت ڏني تڏهن ايندس. آخر ڪار بادشاهه، فقير صاحب کي هڪ بلند خيال، توحيد جو طالب، سچو ۽ سروچ مرید ڏسي کيس معافي ڏني ۽ انعامن اڪرامن سان نوازي رخصت ڏني ته ڀل پنهنجي حال ۽ قال ۾ رهي.

۲. فقير صاحب جو ڪلام ۽ ان جي ڪيفيت

اسلوب بيان خواهه معنيٰ جي لحاظ سان، محمد فقير جي ڪلام کي ٻن حصن ۾ ورهائي سگهجي ٿو: (الف) اهو ڪلام جو عام سنڌي ڪافين جي قالب ۾ سموهيل آهي ۽ الفاظ توڙي معنيٰ ۾ عام مروج سنڌي ڪلامن جي لهجي ۽ نموني تي ڇيل آهي. اهڙو ڪلام نسبتاً ٿورو آهي. (ب) اهو ڪلام جو اسلوب بيان خواهه معنيٰ جي لحاظ سان نرالو آهي ۽ جنهن

تي فقير صاحب جي شخصيت ۽ ذاتي فڪر جو گهرو رنگ
چڙهيل آهي. هن قسم جو امتيازي ڪلام نسبتاً زياده
آهي. ٿورا ڪلام اهڙا آهن جي عام مروج جهونين سنڌي
ڪافين جي طرز تي چيل آهن. مثلاً هيٺين ٿلهن وارا ڪلام
انهي نموني جا آهن.

۱. ڏي ڪادلدار دلداري پرين پرچي ڪر پوئواري

۲. سنگهارن جي سار راتو ڏينهان روح ۾

۳. ساميٽرا ساڻيهه ٿا پورب پنڌ پچن

۴. ستا اٿي جاڳ چڙي نند نياڳ جي

۵. سوڍل يار سياڻا رات رهي وڃ راڻا

۶. تنهن جو توڻي ساڻ ساجن سهڻو ساه ۾

۷. سامي سانيدي سور هليا ويا هنگلاج ڏي

۸. مست آڪيان محبوب ميڏي ديان ڪرڻ قتل دي ڪارميان

اهڙن ڪلامن جي زبان عام فهم ۽ سٺاء سادو آهي،
ڪلام توڙي پر معنيٰ آهن ته به اسلوب بيان خواه موضوع جي
لحاظ سان مٿن تقليدي رنگ چڙهيل آهي. ممڪن آهي ته

حقيقت ۾ محمد فقير جي خاص اسلوب بيان خواه ذاتي
فڪر جي ارتقاء جو اندازو لڳائڻ مشڪل آهي. ڇاڪاڻ ته،
ٽوڙي جو فقير صاحب کي گذرڻي تقريباً ۱۵ سال ٿيا آهن.
سندس چيل ڪلامن جو تاريخ وار سلسلو قائم ڪرڻ مشڪل
آهي. ڪن گماني اهڃاڻن مطابق، ڪجهه ڪلام ڪڍي چئجن
ته نسبتاً آڳاٽا چيل آهن، سي به سندن طبعي زور ۽ قادر
ڪلامي جي ساک ڀرين ٿا. هن نقطه جي وضاحت لاءِ هيٺيان
به مثال غور طلب آهن.

(۱) مٿي سوانح حيات هيٺ بيان ٿي چڪو آهي ته
محمود فقير ڪٿيان، فقير صاحب جي عزازت مان هو ۽ ازانسواءِ
هڪ خوشگُو ۽ هنر مند شاعر هو محمود فقير جو سرائڪي
زبان ۾ چيل ڪلام:-

يار ياقِي ٿي اوطاقي مٿين فراقن ڦردي، الخ
مشهور آهي، جو اندروني قافين جي وارو وار واري
نزاڪت سبب عوام ۾ نهايت مقبول آهي. ڀائنجي ٿو ته محمد
فقير جو هيٺيون ڪلام، محمود فقير جي ڪلام جي تتبع تي
چيل آهي ته:-

التي ار، ٿئي اظهار دلبيدار دلبر دي
شوق شراب، ڪوڏ ڪباب، راڳ رباب رهبر دي
جيڪڏهن تسليم ڪجي ته فقير صاحب پنهنجي وڏي
عزيم محمود فقير جي ڪلام کان متاثر ٿي انهي آڳاٽي عرصي
۾ هي ڪلام جوڙيو، ته به سندس هن خيال جي فراواني زبان
جي رواني ۽ قافين جي ارزاني مان ظاهر آهي ته فقير صاحب

کي ان وقت به شعرو شاعري تي پورو عبور حاصل هو.

(۲) هيٺيان به ڪلام غالباً سنه ۱۳۴۰ هه جا چيل آهن.

پهريون ڪلام فقير صاحب پنهنجي مرشد حقيقي پير
صاحب پاڳاره حضرت ڪوٽ ڌڻي (شمس العلماء شاه مردان
شاه رح) جي منقبت ۾ غالباً قصيدي طور چيو ته:-

شاه مردان، شير يزدان، شمس علماء شاندار

شوق جي شادي شفيع ڪئي عشق واري آشڪار

۱. سن اٺاسي بارهين صدي، ثابت ستين صفر ٿيو

ستاويهين ماه ثاني تخت تي ٿيو تاجدار

۲. شان شفقت جي شرح جو ڇا ڪندو شاعر شمار

شهم شهادت شائق ڪيو شتا شغل جو شرفدار

۳. ستين سر ربيع الاول سن تيرهين سو چاليهين

ايڪهٺ عمر عجائب ڪج ڪله ڪئي قربدار

۴. بيرنگي بازي بناڻي بره جي بازار ۾

نينهن جو نعرو هنيو نر ناٺ ٺهي نامدار

۵. پيرمغان پارس پساري پرت جي پڙيمان جو

محو ٿيو مخمور محمد پيچ پرور پاڳدار

جناب حضرت ڪوٽ ڌڻي رح جي ولادت جي تاريخ

آچر ڏينهن ڪ صفر سنه ۱۲۷۹ هه آهي. جنهن ڏانهن پهرين

مصرع جي پهرين سٽ ۾ اشارو آهي. پير صاحب جن ۲۷

جماد الثاني سنه ۱۳۱۴ هه ۾ مسند نشين ٿيا جنهن ڏانهن

پهرين مصرع جي ٻي سٽ ۾ اشارو آهي. سندن شهادت ڏانهن

ٻي مصرع ۾ اشارو آهي، ۽ ٽي مصرع ۾ سندن شهادت جي

تاريخ ڪريڪ الاول ۱۳۴۰ هه بلڪل صحيح ڄاڻايل آهي.
انهي وفات جي تاريخ ۽ ان بعد پير صاحب جن جي ايڪهه
عمر ڏانهن اشارن مان پائنجي ٿو ته فقير صاحب هي ڪلام
حضرت ڪوٽ ڏئي جي وفات تي يعني سنه ۱۳۴۰ هه ۾ چيو.

پيو ڪلام سندس طالب ۽ رفيق بيسر فقير جي وفات
سنه ۱۳۴۲ هه متعلق چيل آهي ته:-

تل:- بيسر بدل ڪيو برقعو بشر جو

بي رنگ بقا ٿيو بيخود بحر جو

مصرع:- پرتئون پريمي پري پيالو - ناچو نظاري نرڻي نرالو

تيرهن سوچوئي تاليهين چولي ڪيو چالو - تاريخ تيرهن

مهنو صفر جو جيڪڏهن تسليم ڪجي ته مٿيان ٻئي ڪلام

فقير صاحب سنه ۱۳۴۲ هه ۾ چيا ته پوءِ چئبو ته خود سندن

وفات (۱۳۵۹ هه) کان ۱۵ ورهيه اڳ واري ڪلام جي الفاظ

جي پوڄ ۽ پختگي مان ظاهر آهي ته ان وقت به فقير صاحب

هڪ قادر الڪلام شاعر هو ۽ پڻ مستي ۾ ”محو ۽ مخمور“

چوڻه بقوله:-

”محو ٿيو مخمور محمد پيچ پرور پاڳدار“

(ب) حقيقت ۾ اسلوب بيان جي جدت ۽ فڪر جي

عبقريت، محمد فقير جي ڪلام جون ٻه امتيازي خصوصيتون

آهن. سندس الفاظ جي انتخاب ۽ استعمال، توڙي نظر جي نوڄ

۽ معنيٰ جي پوڄ جي خصوصيات جي لاءِ ڪي خاص سبب هئا

جن کي سمجهڻ ضروري آهي.

اسلوب بيان :- هر شاعر پنهنجي خيال جي اظهار

لاء پنهنجي پنهنجي زبان استعمال ڪري ٿو، مگر ڪن شاعرن جو اسلوب بيان ڪن خاص لفظن، اصطلاحن ۽ محاورن جي استعمال سبب امتيازي حيثيت رکي ٿو. ان جو مثال ڪافي گوشاعرن مان مهدي شاه ۽ مصري شاه جي ڪلامن ۾ نمايان آهي. هنري محاورن جي آميزش سان مهدي شاه پنهنجي ڪلامن ۾ هڪ نئون رنگ پيدا ڪيو ۽ فارسي الفاظن ۽ محاورن سان مصري شاه پنهنجي اڪثر ڪلامن ۾ فارسي وارو رنگ تغزل پيدا ڪيو. ٻولي جي ڄاڻ سان گڏ طبع جو رنگ ۽ فڪر جي نوعيت شاعر جي اسلوب بيان تي وڌيڪ گهڻي قدر اثر انداز ٿين ٿا. محمد فقير جي زبان جي وسعت، طبع جي زور ۽ فڪر جي گهراين سندس اسلوب بيان کي به هڪ نرالو رنگ ڏنو.

سرائڪي ٻولي فقير جي مادري زبان هئي، سنڌ جي سر زمين جو نياڄ هو ۽ سنڌ چڻي چڻي گهمي هٿائين، جنهن ڪري سنڌي ٻولي تي به ملڪو هئس. جيئن ته فارسي جي به تعليم ورتي هٿائين انهي ڪري عربي ۽ فارسي جي ڪن لفظن ۽ اصطلاحن جي به پوري پروڙ هئس. عام عربي الاصل لفظن جي استعمال کانسواءِ ڪي خاص عربي الفاظ استعمال ڪريو جيئن ته ٽيهه آڪري ۾ حرف ”صاد“ جي بيت ۾ چوي ٿو ته:-

صاد صوفي صاف ڪيا صراحي بصمصام
ڪنڌ قبولي ڪوڏ سان ڪلالي قمقام
”قمقام“ معنيٰ خاص ڪم، عربي لغت جو هڪ اهڙو لفظ آهي جو سواءِ علم واري جي ٻئي جي پهچ کان ٻاهر آهي.

فارسي محاورن کي ته فقير آساني سان ڪم آڻي ٿو مثلاً:۔
 چوگرد چرخ چرچه، چاه ذقن چه گونه
 چالاڪ چال چليل، چشمان چلا چلا
 هندي ٻولي توڙي ان جي سرمايه فڪر مان به پوري
 طرح ويڇ وٺي ٿو مثلاً:۔

تو ۾ گنگا گرگن گيانِي، تو ۾ گورگ گيانِ ميانِ
 هندي، اردو، محاورن ۾ ڪلام جوڙڻ ۾ به کيس وڏي
 دسترس آهي مثلاً:۔

مخمور مگهن مستانا هون۔ مستانا هون، مستانا هون
 يا۔ اند نگر مين آئي هون۔ پريم نگر ڪٿي پوجا رکي
 يا

گر ٿي گگن ڪي گادي۔ گن گيان هورها هون
 دم دي ڌمال دائم۔ ڏن ڌيان هو رها هون
 يا وري صاف اردو ته:۔

ڪيا تاب حسن بيتاب مجھے
 دکھا نوک نظر ناياب مجھے

مختلف ٻولين جي ڄاڻ کانسواءِ سندس ذاتي تجربي ۽
 مخصوص شغلن به سندس واسطي مختلف الفاظ ۽ محاورا
 موھيا ڪيا. جن کي پنهنجي خيالات جي اظهار لاءِ پوري طرح
 استعمال ڪيو اٿن. سندس سوانح هيٺ بيان ٿي آيو آهي ته
 سندس مرشد پير صاحب پاڳاره جي ارشاد موجب فقير صاحب
 پهرين عالمگير جنگ ۾ هڪ غازي جي حيثيت ۾ ڀرتي ٿي ويل
 هو. زندگي جي انهي شعبه مان فقير صاحب بگل (Bugle)

ڪَواز (قواعد) ۽ فالَم (هڪ صف ۾ سٿو ٿي بيھڻ = Fallia) جا خاص الفاظ اخذ ڪيا ۽ انهن کي جنگ جي ٻين عام لفظن جهڙوڪ فوج، حملو، هٿيار، غازي وغيره سان گڏ پنهنجي ڪلام ۾ پوري طرح استعمال ڪيو مثلاً:۔

پيشڪ بزم ۾ بالَم۔ فائق فڪر ۾ فالَم
يا

اناالحق عشق ڪر اوجان۔ ڪيتيان فالَم فهم فوجان
(ڪَواز)

محمد هر مظهر جو مالڪ، حسن واري فوج
قم باذني ڪَواز منهنجو

بِگل بهادر وير وڄائون، محبت دي مذڪور ميان
سندس هيٺيون ڪلام سڄو جنگ جي ماحول ۽ محاورن ۾
رچيل آهي.

حسن جي فوج ٿي فالَم۔ بنايو بيڪ بازي جو
۱. حسن حملو ڪري آيو، سروپا سرَ سرَ پاڻو
رنگي رخسار رنگ لايو صورت سينگار سازي جو
۲. بِگل بچيون ڪٿي پالا ڪري خمار خوشحالا
آڪين جي عشق ڪيو اعليٰ طبل تلوار تازي جو
۳. خوني خنجر ختم خم خم شغل شاهي شمع شم شم
دونالين ديد جي دم دم تريو تورو ترازي جو
۴. ڪاڪل ڪنڌڙا ڪجل ڪاري سنگينون سيف سنگساري
سارو سامان سالاري قرب ڪلتار قاضي جو

۵. مڱهن مخمور مُڱگانن مڱڄائي موج مستانن
 ننگ نروار نشانن، غواصي غور غازي جو
 ۶. سراسر سير سر ساقِي، يگانو يار ٿي باقي
 محمد بن بنو باقي قبل حال ماضي جو
 بيوتہ شروع کان وٺي ٿي فقير صاحب ڳاڻن جو شوقين
 هو. اول ۾ پير صاحب پاڳاري جي جماعت جي راڳ جي
 شرعي اصول موجب بنا سازن جي ڪلام ڳائيندو هو. جيئن ته
 راڳ سندس ذهني خوراڪ بنجي چڪو هو ۽ سرتار سندس لڻو
 لڻو ۾ سمايل هو، پير صاحب حضرت ڪوٽ ڌڻي سندس
 انتهائي محويت محسوس ڪري يڪتاري تي ڳاڻن جي اجازت
 ڏني. ان کان گهڻو پوءِ مستي ۽ مدهوشي ۾ فقير صاحب
 پنهنجي طالبن جو ٽولو بنايو ۽ سازن جي پوري وڃت سان ڳاڻن
 ۾ محو رهيو. راڳ جي کيس پوري ڄاڻ هئي. ۽ سرتار جو
 شيدائي هو فقير صاحب جي نظريه مطابق هن ڪائنات جي
 ابتدا توڙي وجود سر ۽ تار جي تنظيم تي مبني آهي. چوندو هو
 ته ڌڻي تعاليٰ لفظ ”ڪُن“ به سرسان اوازيو، تڏهين ڪائنات
 پنهنجي مڪمل تنظيم سان وجود ۾ آئي. راڳ، سرتار ۽ سازن
 جي معلومات سندس واسطي انهن فنن جا خاص الفاظ،
 اصطلاح ۽ محاورا ارزان ڪيا، جن کي پنهنجي خيالات جي
 اظهار خاطر پوري طرح استعمال ڪيائين. راڳ ۽ تار جي
 ماهيت جي پرک ۽ پروڙ جو مثال سندس هيٺيون ريخته ڪلام
 آهي.

سر ريڪب، گنڌار، مڏم- پا، ڌيوت، نڪاد، سرگم

۱. پيرو، مالڪوس، هندول، سري، ميگهه، ديڪ، ترئم
 ۲. تال طبل سي گاوي بجاوي - حال حقيقي هر دم
 ۳. تين گرام، سناوي سات سر- چير بجاڪر ڇم ڇم
 ۴. بسنت محمد سارنگ گاوي - پر جهه پريمي پنڇم
 سازن ۽ سرن جي لغت به سندس خيالات جي اظهار جو
 جز بنجي ويئي:-

ساز وجودي سر جو سر م - گيت انا الحق تا ڳائڻ

.....

بره سڻائي بانگ، شاهي طبل وڄاڻ دي

.....

ڏڪڙ، ڌرت، ڌمالان، ڏن، قائم ڪڙڪي ڪپاري ڪُن
 گونا گوني گرامي گُن، گياني گلزار هي ڪيتا
 مطلب ته لغت جي وسيع ڄاڻ سبب الفاظ ۽ قافيا
 سندس واسطي ارزان ٿيا ۽ شعر سهل ۽ آسان، جنگ جا محاورا
 سندس طبع جي جذبه ۽ جوش جي اظهار لاءِ موزون بنياد، راڳ
 ساز ۽ تار جي اسمن ۽ الفاظن سندس طبع جي تنوع ۽ رنگيني
 کي چمڪايو. ٻولي جي وسعت سان جي چاهيائين ته ڪلام
 جي مختلف مصراعن کي علحده تجنيس حرفي جي صفت سان
 سينگار يائين مثلاً:-

عشق جو احوال اعليٰ ڪو پڇي عاشق اچي
 نازنيشن جي نظاري، ناٿ ٿي نانگو نچي
 ۱. سڀ سڻي سانگا صفاتي، صاف ٿي سورهيه سڻي
 ساز ساقِي جي سراسر سرڪ پئي سهڻي سڇي

۲. پرت جو پيالو پريمي پُر پئي پٿيمان ۾
 پيچ پنڀڻن جي پساري، پتنگ جان پختو پچي
 ۳. رند رهي راضي رضائي، روپ رنگينو رکي
 راز رهبر جي رسالت، رمز رندي ۾ رچي
 ۴. ميگه محبت جي ملاري من خدائي موج سان
 سئي پئي محکم مدامي مرد ٿي محمد مچي
 نه صرف ايترو مگر سڄا سارا ڪلام به ساڳي تجنيس
 حرفي جي صنعت ۾ بنا تڪلف جي ادا ڪيائين، سندس هيٺيان
 به ڪلام انهي مسلسل صنعت جي ساک ڀرين ٿا:۔

(۱)

نينهن جي نوبت وڃائي، ناد ڪئين نيهي نواب
 ناٺ ٿو نانگا نچائي، ناز جو ڪولي نقاب
 ۱. نينهن جو نعرو هڻي ٿيا نظر جي نشان تي
 نر پسن ناپيد نيارا نين نرگس نيم خواب
 ۲. نينگ ٿيا ناٽي نگه جي نقش جا ناميا نقاش
 نو به نو نازڪ نظارو نور جو ٿڌو نجاب
 ۳. نامور نادر نرالا ناٺ نر نروار ڪيا
 نوڪ نيزي جي نزاکت نيڪ ٿيا ننگي ناياب
 ۴. نج نفی اثبات ٽٽڪي نازنين محمد نگار
 نظم جو ناطق نقارو نجيمي ناب ناب

(۲)

وڃ وڃڻ کي ويڙه وحدت ۾ ورڻ وائي م وار
 وڪ وڌائي ويهه م وڃ تي ورق ويسر جا وسار

۱. وڃ وطن تي واڳ واري وات ويراڳي وٺي
 وهت ويسه کانسواءِ ٻي وهم جي آهي ونگار
 ۲. ونجن واري ويڙه وره جي وصل جو ووڙي وٽان
 وحده واحد وجودي وجه الاهي ٿي وڇار
 ۳. ويهه وظيفا ورد واري وقت سڀ واجب وڃاء
 وير وارث ويجهڙي کي وندر جي وي ۾ وهار
 ۴. واءِ وصالِي ٿي وڪايو وير سوئي واهرو
 مست محمد موج مهدي وٿي ۾ ويڇو وار وار

“امتيلازي فڪر”

فقير صاحب جي هن نرالي اسلوب بيان کي نه صرف
 الفاظ ۽ اصطلاحن جو آڌر هو مگر انکي سندس طبع جي زور ۽
 گهري فڪر جي به پٺڀرائي هئي، سنڌ جي نامور ڪافي گو
 شاعرن مان: - فقير قادر بخش بيدل، پير صاحب علي گوهر شاه
 اصغر، عبدالله فقير ڪاتيار، سچل سر مست، يوسف فقير،
 دريا خان، خير محمد، عثمان فقير سانگي، مخدوم ميان امين
 محمد صاحب، اسيد علي شاه، مهدي شاه، بلند شاه، مصري
 شاه، سنار فقير راجڙ ۽ آخر ۾ محمد فقير پنهنجن ڪلامن ۾ نوان
 نوان مضمون پيدا ڪيا.

مثلاً: - بيدل وحدت وجودي جي تشريح ڪئي، اصغر
 عاشقن جي اولو العزمي ۽ ان سان گڏ تواضع ۽ انڪساري جي
 تصوير چٽي، عبدالله فقير عاشقن جي جرات رندانہ مثال توڙي
 عملي ثبوت پيش ڪيا، سچل منصور وارو انا الحق جو آلاپ

آشڪار ڪيو، خير محمد تصوف جي ڳوڙهن نقطن جي آسان
 زبان ۾ اپٽار ڪئي ۽ مصري شاه پنهنجي رنگ تغزل ۾ حسن
 جي ڪبريائي ۽ عشق جي ڪار فرمائي ڪي سهڻي نموني ۾
 نپايو، هر شاعر جو ڪلام سندس شخصي فڪر جو آئينو آهي
 مگر مڙني ۾ نسبتاً محمد فقير جي ڪلامن تي سندس ذاتي
 فڪر ۽ زوردار شخصيت جو گهرو اثر هو.

جيئن ته محمد فقير جي شخصيت سندس فڪر کي هڪ
 خاص قالب ۾ سموهيو آهي، انهي ڪري ضروري آهي ته
 سندس شخصيت جي نمايان خصوصيات کي نروار ڪيو وڃي
 (۱) اول ته جرئت ۽ بهادري سندس سرشت ۾ سمايل هئي
 هو ڪٽيائڻ جهڙي بهادر قوم جو فرزند هو ۽ همت ۽ مردانگي
 کيس ورثي ۾ مليل هيون. سندس بهادري جو مثال ۱۹۱۴ع
 واري جنگ عالمگير ۾ پير صاحب پاڳاري جي غازين جي صف
 ۾ ڀرتي ٿيڻ واري واقعي مان ظاهر آهي. سندس دلي طاقت جو
 ٻيو مثال اهو آهي ته جڏهين سندس اندي جي خرابي وقت
 دوباره آپريشن ڪئي ويئي تڏهين امونيا سنگهڻ کان انڪار
 ڪيائين ۽ آپريشن وقت خنده پيشاني سان پنهنجو هڪ بيت
 پڙهندو رهيو.

لام	لا هوتي	لعل	تيا	لا جي	لائي	لام
جهڙا	سر ها	عید	۾	تهڙا	منجهه	ماتام
پاڻهي	پسي	پاڻ	ڪي	پسڻ	جي	پيغام
جنگ	پين	تا	جام	جدا	ٿي	جسمات کان.

(۲) ته فقير صاحب هڪ آزاد خيال انسان هو ۽ سوا خدا ۽

مرشد جي ڪنهن جي به محتاجي کيس منظور نه هئي. اهوئي سبب هو جو رئيس غلام محمد خان پرڳڙي جي نوڪري ڇڏي ڏنائين (۳) ٿيون ته فقير صاحب کي علم جو شوق ۽ استادان جي صحبت، معنيٰ ۽ حقيقت ڏانهن متوجهه ڪيو. فقير نواب ولي محمد صاحب جي صحبت ۽ فيض بابت سندس زباني مان ظاهر آهي ته اتان کيس پيرمغان جي پچار ”پلٽه پئي“ چوي ٿو ته:-

۱. صوفين سنڌي سنگ سان ڪيم روح رهاڻ
هينئون اُت حيران ٿيو ٻڌي احدث اهڃاڻ
ولي محمد مهر مان بره ڏيکاريا پاڻ
کلي اُت ڪٿياڻ ڪمند پاتو قرب جو
۲. ولي محمد وخت جي وات ڏسي وينجھار
سبق ڏنائين سک جو احدث اظهار
پيرمغان جي ڀرت جي پيدا ٿي پچار
آحمدپور انوار، آيو آڱڻ احد ٿي

انهي ڪري خيال کي کولڻ ۽ معنيٰ واري مام کي پروڙڻ سندس شيوه بنجي ويو (۴) حسن جي هٿان ۽ مجازي عشق جي مهميزن سندس طبيعت ۾ جذبه جوش جو اهو طوفان پيدا ڪيو جنهن جو زور سندس ڪلام توڙي ڪردار ۾ نمايان رهيو. (۵) سچائي ۽ بي رباڻي سندس طبيعت جا جز ۽ جوهر هئا ۽ انهي ڪري پنهنجي حال کي ڦاٽ جي پردي ۾ ڪين لکيائين فقيري حال آيس ته ڪفني گچي ۾ وڌائين، ڳايائين ته نچي نچي ڳايائين، رقص ڪيائين ته برسر بازار

ڪيائين، ۽ ميڪشي ڪيائين ته بيانگ دهل ڪيائين.

سندس شخصيت جي انهن خوبين توڙي خامين جو عڪس سندس ڪلام ۾ به نمايان نظر اچي ٿو. جرئت رندانہ، خودي ۽ خود خيالي، دَم جي ڏن، خيال جي تلاش، جلالِي جذبو مستي ۽ موج، راڳ ۽ رقص، ميڪشي ۽ مدهوشي اهي مڙيئي نه صرف سندس ڪلام جا عنوان آهن بلڪ ان جو مغز ۽ روح آهن. انهن خصوصيتن سبب سندس فڪر به جملہ ڪافي گوشاعرن ۾ هڪ استيازي حيثيت رکي ٿو. سندس ڪلام جي مطالعي مان سندس فڪر ۽ نظرين جو مجموعي طور جو نقشہ اسان جي خيال ۾ وينو آهي. ان جا ڪي اهم پهلو اجمالي طور هيٺ واضح ڪجن ٿا.

اسان مٿي چئي آيا آهيون ته هر شاعر جو ڪلام سندس شخصي فڪر جو آئينو آهي مگر اڪثر ڪافي گوشاعرن جي گهري ۽ تنقيدي مطالعي مان معلوم ٿئي ٿو ته سندن فڪر تي اڪثر تقليدي رنگ غالب آهي ۽ سواءِ پنهنجي مخصوص حال جي بيان جي، تصوف جون ساڳيون ٻڌل ڳالهيون وري ويهي ٻڌايون اٿن. انهي تقليدي رنگ جي علاوه جيڪڏهن ڪو نئون نقطو پيدا ڪيو ويو آهي ته اهو به چڻ اتفاقي امر معلوم ٿئي ٿو. جنهن جو ڪنهن منظم ذهين نظريہ سان لاڳاپو نظر اچي ٿو. محمد فقير جي نظرين کي اتفاقي نه بلڪ ارادي فڪر جي پٺڀرائي آهي. هن ذاتي ۽ ارادي فڪر سندس نظرين ۾ هڪ خاص اصليت ۽ يگانيت پيدا ڪئي آهي. انهي ڪري سندس هيٺين قول ۾ ڪافي صداقت آهي ته:-

”سٽڻ سمجھڻ محمد آيو، ٿي پنهنجو پاڻ امام“

انهي ڪري اسين پهريائين فقير صاحب جي فڪر متعلق سندس ذهني تخيل جو جائزو وٺنداسين جنهن تي ٿي سندس نظرين جو مدار آهي ۽ ان بعد سندس حال ۽ عملي زندگي سان جن نظرين جو تعلق ٿي سگهي ٿو انهن جي وضاحت ڪنداسين.

(الف) فڪر بابت ذهني نقطه نظر: - فقير صاحب

هن ڳالهه جو قائل آهي ته انسان هت ابوجهه ٿي ڪونه آيو آهي، کيس پرجهڻ ۽ پروڙڻ لاءِ حواس ۽ دماغ مليل آهن. هن دنيا ۾ انسان جي وجود جو مقصد آهي توحيد کي اثبات ڪرڻ. انهي لاءِ ضروري آهي ته پهريائين پاڻ کي پروڙي ته دوئي دور ٿئي: -

(۱)

”پاڻ سڃاڻڻ پنهنجو آيس، ناهيان اصلي ابوجهه
نيهن ۾ آهي نياز منهن جو“

(۲)

دوئي وارا ورق وسار، پهريائين پنهنجو پاڻ پروڙي مگر پاڻ کي پروڙڻ ۽ سڃاڻڻ آسان نه آهي. انهي ڪري اول ته ڏسڻ ۽ پسنڻ جي ضرورت آهي. يعني ته اکين جي اثبات جي ضرورت آهي. مگر اهو عين اليقين به آسان نه آهي. ڇاڪاڻ ته جيڪي ڪجهه ظاهري طور معلوم ٿئي ٿو ان ۾ ”سرت“ ”نرت“ جي ضرورت آهي. ان بعد صحيح نتيجي تي پهچڻ لاءِ فهم ۽ ڄاڻ جي ضرورت آهي. مگر بغير فڪر جي فهم

ناقص آهي. انهي ڪري فهم کي فڪر جو تابع ڪرڻ ضروري آهي. صحيح فهم ۽ ڄاڻ بعدئي معنيٰ (حقيقت) جي مام پروڙي سگهبي. خيال جي تخليق اڃا به اڳيري آهي.

انهي ڪري ڏسڻ ۽ پسڻ، سرت ۽ نرت، فهم ۽ فڪر، معنيٰ ۽ خيال فقير صاحب جي فڪر جي نفسيات جا خاص پهلو آهن. حقيقت شناسي واري آخري منزل تي پهچڻ لاءِ فقير صاحب، فڪر جي انهن نفسياتي مرحلن کي وڏي اهميت ڏئي ٿو. انهي ڪري سندس ڪلام ۾ اهي الفاظ بار بار ورجايل آهن. درحقيقت فقير صاحب جي ذهني نقطه نظر انهن عام لفظن کي خاص معنوي اصطلاحن ۾ تبديل ڪري ڇڏيو آهي هن مختصر مقدمي ۾ انهن مان هر هڪ جي تشريح لاءِ گنجائش ڪانهي البتہ مختصر طور هر هڪ بابت فقير صاحب جو نظريہ سندس ڪلام مان مثالن سميت پيش ڪجي ٿو.

(۱) ڏسڻ ۽ پسڻ: ”ڏسڻ“ ۽ ”ڏسجڻ“ جو تعلق

ظاهري منظر سان آهي ظاهري منظر جي انهي عجب رنگ سان ئي حقيقت پنهنجي پردي پوشي ڪئي آهي.

”ڏسڻ ڏسجڻ ڏيهه ڏسڻ جو، ڏان رکيو اهو ڏاهي ڏاهي“

خود ظاهري نظر دوري کي نفی کي اثبات ڪري ڏسڻو

آهي تہ: ”ڪير ڏسي ٿو، ڇا ڏسجي پيو، ڪير ڪري ٿو بات بيان“

”پسڻ“ جي منزل ظاهري ”ڏسڻ“ کان اڳيري آهي؛

”پسڻ“ گویا ”ڏسڻ“ کي اثبات ڪرڻو آهي؛ ”عين اليقين“

کان ”حق اليقين“ تي پهچڻو آهي. ”پسڻ“ واري ڪيفيت

لاءِ غور ضروري آهي. ”پسڻ ۽ پروڙڻ“ واري هر معنوي

نفسياتي ڪيفيت تي فقير صاحب فدا آهي:-

(۱)

غڻن غواصي غور سان غازين ڪيو غماز
پسڻ واري پڙ ۾، پتنگن جيان پرواز

(۲)

پسڻ پاڻ پنهنجو پيان پر پيالا
پريمي پڪو ٿي پسڻ ڪي پسايان.

(۳)

پسڻ واري پڙ ۾ پڌرو، ٿي پيريمغان پڳدار آيو
بقول فقير صاحب: انهي پسڻ واري ڪيفيت جو
تجرباتي مشاهدو بي پايان علم جو دروازو کولي جن ”گوناگون
گيان“ پيدا ڪري ٿو. پسي پنهنجو پيچ پسڻ جو، ”گونا گوني
گفت گيان“ بلڪه فقير صاحب ڪي انهي پسڻ واري ڪيفيت انهي
منزل تي پهچايو آهي جو هو متعجب آهي ته:-

پسڻ آهيان پاڻ، پسان چا، پسڻ واري پيچ ۾ پڌرو

(۲) سرت ۽ نرت: ”سرت“ ۽ ”نرت“ ڪي فقير صاحب

پنهنجي ڪلام ۾ نهايت نزاکت سان پيش ڪيو آهي. ائين

پيو معلوم ٿئي ته ”نرت“ ۽ ”سرت“ جن ”ڏسڻ“ ۽ ”پسڻ“

جون گهريون نفسياتي ڪيفيتون آهن، يا ته اهي وري خود

پسڻ جون وجداني ڪيفيتون آهن.

(۱)

”سرت“

ڪئي

سواري

”نرت“

۾

نياري

پسڻ

جي

پڌر

ٿي

پياري

(۲)

”سرت ۾ ٿيو نرت جو نائڪ، سرت ساڳي سان پسان ڇا؟“
 بهرحال فقير صاحب ”سرت ۽ نرت“ جي وجداني
 ڪيفيتن مان نه فقط واقف آهي مگر انهن ۾ محو ۽ مسرور:-

(۱)

”سرت“ ”نرت“ جي شعر بحر ۾ نوبت نينهن وڄايان ٿو
 بيشڪ پيد بنائي بالم.

”سرت“ ”نرت“ جي ڪيل ۾، ايڏا واري حد کان اڳي،
 خود خيال جي خمار سان، خال خاٽو خوشنود تون.

(۳) فهم ۽ فڪر:- حقيقت ڪي هٿ ڪرڻ لاءِ سوچڻ
 سمجھڻ، پرجهڻ، پروڙڻ فقير صاحب جو عين مقصد آهي چو ته
 بغير سمجھه ۽ فهم جي حقيقت تائين پهچڻ محال آهي. انهي
 ڪري

”فالْم ٿي في الحال فهم ڏي، فوج چڙهائي مئن وومئن“
 مگر فقير صاحب جي نظري صحيح اهو آهي جو گهري
 فڪر بعد حاصل ٿئي. انهي ڪري فهم کي فڪر جو تابع
 ڪرڻ ضروري آهي. چو ته ”فڪر وارو فهم ٿي ڪنهن منزل
 تي پهچائيندو.“

”ڪري جوش جلالي جنگي- پائي سڙوڻ تاج ڪلنگي.“

فڪر واري فهم ۾ تون

انهي ڪري صحيح ڄاڻ پيدا ڪرڻ لاءِ مسلسل فڪر
 ضروري آهي. هر وقت ۽ هر حال ۾ هر محفل ۽ هر مجلس ۾
 غور ۽ فڪر جاري رهڻ گهرجي. فقير صاحب پنهنجو حال بيان

ڪندي، انهي اهم نقطي جي تائيد ڪري ٿو ته:-

بيشڪ بزم ۾ بالم- فائق فڪر ۾ فالڻ.

(۴) معنيٰ:- ”معنيٰ مان فقير صاحب جي مراد ”نفس حقيقت“ آهي جا هن ”مصورِي منظر جو مول آهي، جا هن ظاهري صورت ۽ جنسار جو سينگار آهي“ ۽ جنهن جي روشني ۾ دوئي دور ٿئي ٿي، ”مقصود ۽ لا مقصود“ جو ويڇو وچان وڃي ٿو، بلڪ خود صورت ۽ معنيٰ وارو فرق ڪافور ٿي وڃي ٿو. اها حقيقي ”معنيٰ“ انهن کي حاصل ٿئي ٿي جن فهم کي فڪر جو تابع ڪري سڄي ڄاڻ حاصل ڪئي آهي ۽ انهي صحيح ڄاڻ جي روشني ۾ ”معنيٰ“ جو ملڪ ماڀيو ۽ جانچيو آهي، بلڪ خود معنوي ميزان ”کي توريو ۽ تڪيو آهي:-

فالڻ ڪري فهم کي فڪر واري فن

ماهر ڪيائون من، معنوي ميزان ۾

”انهي ڪري فقير صاحب جو پاڻهي پاڻ کي تاڪيد ته:- ”محمد! معنيٰ ملڪ جو، اٿي جبل جهاڳ چو ته:-

”صورت معنيٰ صورت، مام پروڙي ڪو مرد مٿي معنيٰ

واري مام محمد، گم ٿي ويٺو سارو غير

خود فقير صاحب جو پنهنجو حال هي آهي ته:-

(۱)

محمد ملڪ معنيٰ دي محڪم، محبت مينهن وسا يا هي

(۲)

معنيٰ واري ميگه ملار، لا مقصد ٿيو مقصد منهنجو

بلڪ فقير صاحب معنيٰ ۾ غرق ٿي چڻ معنيٰ جو مول

وحدت کي اثبات ڪيو آهي.

محمد ملڪ معنيٰ دا مالڪ، مصوري ميدان الاله

(۵) خيال :- بظاهر خيال کي فقير صاحب سوچ ۽

ويچار توڙي تصور ۽ تخيل جي معنيٰ ۾ آندو آهي مگر سندس

نظريه موجب ”خيال“ جي تعبير خيال ئي آهي. سندس هيٺين

ڪلام جو ٿلهه انهي نظريه تي شاهد آهي ۽ مصراڻون به چڻ

انهي نظريه جي تعبير جا مختلف پهلو آهن.

خيال ۾ گم ٿي خيال ڪمائي، خيال جو مطلب خيال ۾ آهي.

(۱) سهڻي صورت يار سڄڻ جي، قلبي قرب ڪمال ۾ آهي.

(۲) پاڻ وڃائي پاڻ سڃاڻڻ حيرت واري حال ۾ آهي.

(۳) ناز نظر جو بيرنگ بازي، جذبه جوش جلال ۾ آهي.

(۴) موج اها ڏس محڪم محمد!، بيحد بره بحال ۾ آهي.

فقير صاحب جي نظريه مطابق ”خيال جي خبر

”خيال“ مان ئي پوندي سندس تجرباتي شاهدي مطابق :-

خيال جون خبرون خيال سڻايون

خوب خيال سان، خوشحال سان

انهي ڪري ”خيال“ ۾ گم ٿيڻ ۽ ”خيال“ کي ڪمائي

ضروري آهي.

(۱)

دم دم دل ۾ ديد اڙائي پير پتنگ جيئن پڙ ۾ پائي

خيال ۾ گم ٿي خيال ڪمائي جام پيتائون جذب جلال

نينهن نباهي ناز وارن جو

(۲)

ڏس خيال خفي خم خم ۾ تون ٿي بيخود بيڪ بسم ۾ تون
جيتوڻيڪ معنيٰ ۽ حقيقت کي پروڙڻ لاءِ فڪر = فهم
جي ضرورت آهي مگر خود معنيٰ پيدا ڪرڻ لاءِ خيال جو
پرواز ضروري آهي. فڪر معنيٰ جو منڍ آهي. مگر خيال
معنوي تخليق جو مول آهي. فقير صاحب خيال واري انهي
تخليقي قوت جو حامل آهي.
بقوله:-

مئن خيال، خيال دا خالق، پهريم شاهي شال موليا

خيال جي ماهيت جي پروڙ ۽ خيال واري كيفيت
تجرباتي مشاهدي جي بناء تي فقير صاحب خيال بابت ڪي
اهڙا ڳوڙها نظريا پيش ڪري ٿو جي ڪافي تشريح طلب
آهن. اختصار جي خيال کان سندس هيٺيون مصراڻون جي
اهڙن نظرين جون حامل آهن پڙهندڙن جي پنهنجي غور
فڪر لاءِ پيش ڪجن ٿيون:-

(۱)

تون به هڪڙو خيال، خيال سان خود خيال ٿي ملندڙ

(۲)

آهيان پاڻ خيال، خودي خود خود خدائي خيال آهي.

(۳)

خيال جون خبرون خيال ختم ڪيون خيال خدائي جي خمار

(۶) دم جي سنڀال :- دم جي سنڀال سالڪن ۽ صوفين وٽ مسلم آهي. مگر فقير صاحب جهڙي ڏسڻ ۽ پسڻ جي پرواني، سرت ۽ نرت جي سالڪ، فڪر ۽ فهم جي دلداده، معنيٰ جي متلاشي خيال ۾ گم ٿي خيال ڪمائيندڙ ۽ خيالي تخليق جي قائل لاءِ زندگي جي هرڪا گهڙي هرڪ پل ۽ هرڪ دم جو قيمتي هئڻ فطري ۽ لازمي آهي. بقوله:

(۱)

جو دم غافل. سودم ڪافر سمجهيم هوش حساب ميان
دم دم درسن دم دا هويا، ڪيها ڏوه ثواب ميان
(۲)

دم جو درسن پايان، پرگهر ڪيم پڇايان.
انهي ڪري فقير صاحب پنهنجي ڪلام ۾ بار بار دم جي اهميت تي زور ڏنو آهي ۽ ان جي سنڀال جو تاڪيد ڪيو آهي ته:-

(۱)

دم جي دم ڪي درس دلير- شوق وارو ڪو سمجهي شير
(۲)

دم خزانو هٿ ڪر هر دم پسي جوت جمال
جام انهي جي جوش ۾ جلندين.
(۳)

دم دي ڪرتون سرت سنڀال، چوڙ ڦٽي ڪر خام خيال
(۴)

دلدار ٻولي لهه دم ۾ تون، ٿي لا ”سين“ لا عدم ۾ تون

(۵)

نام والا دم ڄاڻ غنيمت، نام بنا دم ناقص ه ۽
”فاڌڪروني اڌڪرڪم“ دا، حڪم هلايا وارث ه ۽

(۶)

جپ ”الف“ اسم دم دم ڪري نقش صورت نيشان ۾

(۷)

ڌري دم جو ڌيان، ٿي نيشان، اسم ساڻ الله جي.

(۸)

اول، آخر، ظاهر، باطن، درس دم جي ڌيان الله
(ب) زندگي جي ڪن عملي پهلون بابت نظريه:-
فڪر واري فهم سان حقيقت ۽ معنيٰ کي پروڙڻ، خيال واري
تخليقي قوت پيدا ڪرڻ ۽ دم کي غنيمت ڄاڻي ان جي سنڀال
ڪرڻ، فقير صاحب جي تعليم ۽ تبليغ جا مرڪزي نقطا، بلڪ
مغز ۽ روح آهن. حقيقت جي متلاشي لاءِ فقير صاحب پنهنجي
ڪلام ۾ جا بجا اهي ئي حڪمت ۽ دانائي جا موتي پوتا آهن.
مگر جئن ته مجازي محبت جي موج حلاجي هام، جرات
۽ رندي جذبو ۽ جلال، راڳ ۽ رقص، ميڪشي ۽ مدهوشي،
فقير صاحب جي زندگي ۽ ڪردار جا نمايان نشان هئا. جن
کي ملاست جي سامان طور ارادتا اختيار ڪيو هئائين. انهي
ڪري ضروري آهي ته سندس عملي زندگي جي انهن پهلون
متعلق پڻ سندس حقيقي نظرين جو جائزو ورتو وڃي تاڪ
حقيقت واضح ٿئي.

(۱) عشق:- فقير صاحب جو مشرب محبت ۽ عشق آهي

ڇاڪاڻ ته اهو همت ۽ مردانگي، جرأت ۽ رندي جو مشرب آهي.

آتش عشق اويڙي واري عاشق ٿيا عريانا

محمد مشرب محبت واري محکم ٿيا مردانا

حقيقت ۾ پنهنجي رندي مشرب جي ڪري ئي فقير صاحب خود عشق ٿي عاشق آهي.

اهيان مان عشق جو عاشق رڪان رندي مشرب ٿو. ازانسواءِ فقير صاحب جي نظريه مطابق، ”مڪان ۽ لامڪان“ مثال ۽ بي مثال صورت ۽ بي صورت واري مام جو اصل محرڪ به عشق ئي آهي.

بي صورت جي بازي پٿري، بره بهادر بانگي بانگي
هنيونرنروارڻي نعرو، نيهن نرالي نانگي نانگي.
ظاهري احساسات ۽ جذبات، لاڳاپن ۽ واسطن کان
اڳتي وڌائي معرفت واري سڪون تائين به عشق ئي پهچائي
ٿو:—

خوف خوشي ۽ رنج راحت کان عشق ڪيو آزاد ميان.
(۲) انا الحق جا اسباب :- فقير صاحب کي منصوري مام
جي پرک ۽ پروڙ جي دعويٰ آهي:—

مٿين ڏي موج محبت والي مام سڻائي مٿن وومٿن
۽ هو انهي دعويٰ ۾ حق بجانب آهي ڇاڪاڻ ته منصور جي
تلقيد ۾ ”انا الحق“ ٻين به گهڻن آلاپيو آهي مگر ”انا الحق“
واري ڪيفيت جي اسبابن جو تجرباتي احساس ۽ علم جيترو
فقير صاحب کي آهي اوترو ٻئي ڪنهن کي ورلي هوندو. فقير

صاحب پنهنجي ڪلام ۾ چڱي چڱي انهن اسبابن جا اهڃاڻ
ڏنا آهن جن مان (۱) پهريون عشق آهي جو پنهنجي اثر ۽
غلبن سان هن آواز جو اڀاريندڙ آهي:-

(۱)

آيا عشق اسانڌي جهولي جهل ڪر حال حلاج دي حملي هل

(۲)

عشق عجب رنگ لائين ٿو گيت اناالحق ڳائين ٿو.

(۳)

تلڪ لڳائي جڻيو پائي عشق اناالحق گيت ٿو ڳائي.

(۴)

اصل عشق آهيان ٻيو ڇا ٻڌايان آوازي اثر سان اناان الايان

(۵)

عشق ڪيو آواز اويڙو اناالحق الائن جو

انساني جي اولي اندر التي پيد بتائڻ جو

(۶)

پوش پريمي پايان ٿو، شاهي طبل وڄايان ٿو،

الٿو ڏيئي الٿ اشارو، گيت اناالحق ڳايان ٿو.

پيو ته قرآني قول آهي ته:-

”يُرِيكُمْ اَلْآيَاتِ فِي اَلْآفَاقِ وَفِي اَنْفُسِكُمْ“ يعني ته ڏئي

تعالٰي پنهنجي ذات ۽ ان جي قدرت جون نشانيون انسان کي

سندس چوڌاري وسيع ماحول ۾ توڙي خود سندس اندر ۾

ڏيکاري ٿو، انهي ڪري اناالحق جو آواز صرف پنهنجي اندر ۾

الاهي ذات جي اثبات جي تصديق آهي. انهي حالت ۾

۾ فقير صاحب جو عزم ۽ ارادو ته:-

هڪ دم دي دير نه لائون، ڳيت انا الحق ڳائون

وفي انفسڪم ويڙهي ويڙهي، نوبت نينهن وڃائون.

ٿيون ته متفقه مشهور قول آهي ته:- ”الانسان سري وائاسرهو“ جنهن موجب، انسان ذات الاهي جو هڪ راز آهي. انا الحق جو آواز به انهي معنيٰ موافق آهي.

”الانسان سري“ جي سرسان ڳيت انا الحق ڳايان ٿو. چوٿون سالڪن جو مسلم قول آهي ته ”موتو قبل انت موتو“ مرڻ کان اڳي مري پاڻ کي ماريو. انهي مطابق خود جي فنا، ذات الاهي جي اثبات آهي ۽ انهي ڪري ئي:-
موتو واري موج، انا الحق آواز منهنجو.

پنجون ته پسڻ ۽ پروڙڻ مان ئي حقيقت جي ڄاڻ حاصل ٿئي ٿي ۽ اهوئي سبب آهي جو:-

ڪري اثبات اکين کي، انا الحق ڳيت ڳايان ٿو

ڇهون ته معنيٰ يعني حقيقت ۾ محويت خود بخود ذات الاهي کي اثبات ڪري ٿي ۽ انهي ڪري:-

محويت دي مام ملاڪي، ملڪ معنيٰ دي ٿي مسرور
ماريم نعرا انا الحق دا

ستون ته حقيقي طالب لاءِ اهو به غنيمت آهي ته من انا الحق جي آواز سان عوام جي ملامت جو بار مٿان اچي. فقير صاحب جي قول موجب:-

بار ملامت ڇم ڇم چائون انا الحق اظهار الائون

انا الحق واري ڪيفيت جي مختلف محرڪات جي ايتري وسيع

ڄاڻ فقير صاحب کي منصوري مام جو ماهر ثابت ڪري ٿي ۽
بقوله:-

(۱)

پاڻ پروڙي پنهنجو آيس منصوري ميدان ميان

(۲)

مرد پروڙن مام الا منصوري آهي مڪان منهنجو
فقير صاحب جو حال توڙي قال سندس منصوري منزل
تي پڌار شاهد آهن بلڪ سچ ته هي آهي ته محمد فقير ئي سنڌ
جو منصور هو. بلڪ هن منصوري مام جي ڄاڻ، يعني ان مام
جي حقيقي معنيٰ جي پرجهه ۽ پروڙ هر ڄڻ ته منصور کان به
ڪي رتيون ڪثر هو. ڇو ته فقير صاحب کي منصور واري
منزل توڙي مقربين واري مقام ٻنهي جي پروڙ آهي ۽ ”حسنا
الابرار، سياات المقربين“ واري ماهيت کان هو پوري طرح
واقف آهي ۽ انهي ڪري سندس قول آهي:-

محيسي مام معنيٰ جي مثل ميڻ خان محمد جي

مقابل موج منصوري، مڇاڻان مڇ مقرب ٿو.

(۳) رندي:- فقير صاحب جي نقطئه نظر کان عشق جي اوج

۽ ملامت جي طلب جو ماحصل رندي آهي. بقوله:-

(۱)

آهيان مان عشق جو عاشق، رڪان رندي مشرب ٿو.

(۲)

وڻ ريز رندي جو چارو ڪڍي بار ملامت وارو

(يا)

اسان رمزندي وچ رهندي هون سوسه مين سرتي سهندي هون
ازنسواء عشق جي لپيت ۽ ملامت جي تقاضا موجب ميڪشي
عمدهوشي راڳ ۽ رقص مڙئي رندي جا ظاهري عنوان بنجن ٿا.
مئي نوشي اول ته فقير صاحب لاءِ مام ۽ معنيٰ پروڙڻ
جو ذريعو آهي:-

محمد مئي پي مام سڃاتي ڪلي قيل مقال مولِي
بيو ته اها مئي نوشي ۽ مدهوشي رندي رسم ۾ محويت
سبب آهي:-

گلشن گيان گادي شائق شراب شادي
محمد بگهن منادي رندي رسم رتا هي
رقص واري رندي جو استاد به عشق آهي:-

(۱)

پڇي ڏوه ويو ثواب، نچي نينهن ٿيو نواب

(۲)

عشق اويڙا ٿيا اظهار، ڇم ڇم چنن ڪر چمڪار
انهي ڪري فقير صاحب جو رندي رسم ۾ رتل، عشق
۾ محو ٿيل موتو واري موج ۾ مست ٿيل آهي. بيانگ دهل
اعلان ڪري ٿو ته:-

ناچو ٿي نروارنچان ٿو

(۱) پهري برقعو بيڪ بشرجو، بره جي بازار، نچان ٿو،
(۲) صورت وارو سانگه سراسر ڪري سر سينگار نچان ٿو
(۳) هٿين پيرين گهڻ گهڻ گهنگهرو چيرن جي چمڪارنچان ٿو

(۴) موتو قبل موجان مائي محمد ئي مهندار نچان ٿو.
 ڳائڻ ۽ ڦرڻ واري ڏن به عشق جي اثر ۽ رندي جي رسم سبب
 ٿي هي. مگر ڳائڻ مان پيو هڪ مقصد حڪمت جا سخن سڻائڻ
 ۽ حقيقي سر سمجھائڻ آهي. جنهن ۾ فقير صاحب کي خاص
 دست رس ۽ دعويٰ آهي.

- (۱) صحيح سر صاف ٿي صوفي سڻايان سر سخن ۾ ٿو.
- (۲) سر سمجھايان، سخن سڻايان، ڳايان ڳايان ڳايان.
- (۳) سهرا سرخ سر ڳايان ٿو، توم نوم تنن طبل وڄائي
 مگر عشق جي مهميز، ملاست جي طلب ۽ رندي جي تقاضا
 ڪفني پارائي ڳلي ڳلي ۾ ڳارائي ٿي ۽ ڦيريدار فقير جيئن ڦيرائي ٿي

(۱)

ڳلي ڳلي ۾ ڳايان ٿو ڦيريدار فقير ٿي فالم
 (۲)

ڳايان ڳلي ڳلي ۾ اولنگ وڄائي آڙو
 بيشڪ محمد فقير عشق جي هڪ سچي عاشق، ۽ ملاست جي
 حقيقي طالب جي حيثيت ۾ هن رندي رسم کي توڙتائين نباھيو ۽
 واه جو نباھيو! خود پاڻ تصديق ڪيائين ته:-

عاشق اصل اويسي، وحدت وصال ويسي

مشهور ٿيو محيسي، محمد مٿي اگهاڙو

جناب حضرت فقير صاحب جن ۷ محرم ۱۳۶۰ هجري ۴
 فيبروري ۱۹۴۱ع بروز اڱارو هن فاني دنيا مان اٽڪل
 ۶۳ ورهين جي عمر ۾ پيالو نوش ڪيو.

ٻاهر ڪيرو ڪل ۾ اندر ۾ آڙاھ
 محمدي پرواھ ڪاڻي متو موت ڪي

﴿احوال﴾

فقير گل محمد ڪٿيان

۽

فقير دوست علي ڪٿيان

فقير امداد علي لغاري

سڻي ذڪر ڪيل آهي ته فقير صاحب محمد سائين جن تاريخ ۱ محرم سنه ۱۳۶۰ هجري بروز اڱارو ۱۹۴۱ع تي وصال ڪيو. فقير محمد سائين کي صرف هڪ فرزند نالي گل محمد صاحب هو ۽ هڪ نياڻي به هئي.

گل محمد فقير ڪٿيان بظاهر سادي طبيعت ۽ رواجي علم رکندڙ هو. زماني سازي جي سڀني معاملن کان ڪناره ڪش رهيو. سندس شادي فقير صاحب محمد سائين پنهنجي برادري مان ڪرائي کيس اولاد ڪونه ٿيو. سندس والد فقير محمد سائين جي وصال کان پوءِ فقراء کيس وڏي تعظيم ڏني. پاڻ به فقراء سان رلجي ملجي رهندو هئو. فقير گل محمد کي سندس والد صاحب پاڻ درگاه فقير ولي محمد سائين تاج پور جي پهرئين سجاده نشين نواب حاجي غلام حيدر خان وٽ دست بيعت ٿيڻ لاءِ پيش ڪيو. پوءِ فقير گل محمد آخر ڄمار تائين تاج پور ۾ ٿيندڙ سڀني ڏهاڙن تي ۽ ميلن تي باقائده حاضري ڀريندو رهيو. هالا شريف ۾ حضرت غوث الحق مخدوم نوح عليه رحمت جي درگاه تي پڻ سندس حاضري ٿيندي رهندي هئي. قبالا مخدوم طالب

الموليٰ سائين جن فقير گل محمد ڪٿيان کي تمام عزت جي نگاه سان ڏسندا هئا.

فقير گل محمد ڪٿيان تاريخ ۳ شوال سن ۱۴۱۹ هجري تي وصال ڪيو. وفات وقت سندس عمر انداز پنجهتر سال هئي. اڪيلي فرزند هئڻ جي حيثيت ۾ فقير صاحب محمد سائين جو پاڻ وارث ۽ جانشين هئو مگر عملي طور هن ڪاروبار ۽ نظام کي فقير دوست علي ڪٿيان هلائيندو هو. فقير دوست علي خان، فقير صاحب محمد سائين جي ڀائٽي جو پٽ ۽ داماد هو.

فقير دوست علي خان جي والد جو نالو جان محمد خان هو جيڪو فقير محمد صاحب جو ڀائٽيو هو. فقير دوست علي انداز سال ۱۹۱۶ع ڌاري تولد ٿيا پر وقت سندس نالو عبدالله خان رکيو ويو. پاڻ پرائمري تعليم ٽنڊو ڄام تعلقه حيدرآباد ۾ پڙهيائين. ان وقت سندس ڏاڏي جو پاءُ فقير محمد سائين پنهنجي فقراڻي رنگ ۾ رنگيل، عشق جي سرمستي سان سرشار هڪ درويش صفت انسان خاندان ۾ موجود هو. نوجوان عبدالله خان تي پڻ فقير صاحب جي صحبت جو اثر ٿيو. سندس لاڙو به فقراڻي رنگ ڏي ٿيو. ارڙهن ورهين جي عمر ۾ ڪارو ويس ڪري سيلاني ٿي سنڌ جي مختلف علائقن درگاهن تي ويا. ڏهاڪا چاليها ڪڍيائون. فقراء جي صحبت ۽ محبت کيس عطا ٿي. هن سفر ۾ کيس مدت اٽڪل سورنهن مهينا ۽ ڏه ڏينهن لڳا، تقريباً سڄي سنڌ جي چوڌاري سير ڪيائون.

سڀني کي معلوم آهي ته صوفي فقير محمد سائين ۽
مخدوم صاحب قبلآ غلام محمد سائين صديقي جن جي
درميان نهايت قرب ۽ محبت جو تعلق هئو. اهو تعلق ايترو
گهرو ۽ گهاٽو هئو جنهن جي عام ماڻهن کي ڪابه خبر ڪانه
ٿي پئي. مخدوم صاحب جن فقير صاحب جي تمام وڏي تعظيم
۽ تڪريم ڪندا هئا جن ته ٻئي صاحب هڪ ٻئي لاءِ هئا، انهي
رمز ۽ اسرار کي به پاڻ ٿي ڄاڻائون.

هڪ دفعي فقير محمد سائين نوجوان عبدالله خان کي،
مخدوم غلام محمد سائين جن جي خدمت ۾ حاضر ڪيو ۽
سفارش ڪيائون ته عبدالله خان کي پنهنجو مريد ڪيو ۽ مولوي
پاڪ جو اسم مبارڪ ڏسيو، مگر مخدوم صاحب وري فقير
صاحب کي فرمايو ته اوهان اسم پاڪ ڏسيو ۽ آخر ڪار فقير
صاحب چيو ته اسم پاڪ ذات جو اسين ٿا ڏسيون مگر دست
بعيت اوهان جو آهي کيس پنهنجي مريدن جي حلق ۾ شامل
ڪيو. نيٺ فقير صاحب جي گهر ڪرڻ ۽ گهڻي اصرار کان پوءِ
مخدوم صاحب، عبدالله خان کيائڻ کي دست بعيت ڪيو ان
وقت عبدالله خان جي عمر تقريباً ۲۰ سال کن هئي.

عبدالله خان کيائڻ جواني ۾ طاقت وارو ۽ باهمت
انسان هئو. اصول پرست ۽ سچو مرد هئو. ڪجهه وقت کان
پوءِ حضرت مخدوم غلام محمد سائين کيس پنهنجي استيت جو
عام اختيار ڪيو اهڙي طرح پاڻ هالا ۾ رهائش اختيار
ڪيائون.

هڪ دفعي دستور موجب درگاه شريف مخدوم نوح

عليه رحمت جي سهائي سومار تي تبرڪ ورهائجي رهيو هئو،
مخدوم غلام محمد سائين ڪجهه ڪٿا تبرڪ مان ڪئي فرمايو،
دوست علي خان وٺو ۽ ان وقت مجلس ۾ دوست علي خان
نالي پيو ڪوبه ماڻهو موجود نه هئو. پاڻ عبدالله خان ڪٿيان
ڏي اشارو ڪري مخاطب ٿي فرمايائون اوهان دوست علي
خان آهيو هي تبرڪ وٺو ۽ انهي ڏينهن کان رئيس عبدالله
خان کي رئيس دوست علي خان جي نالي سان سڏيو ويندو
هو.

مخدوم غلام محمد سائين جن تاريخ ۲۸ ذوالحج ۱۳۶۳
هجري مطابق ۱۴ ڊسمبر ۱۹۴۴ع تي وصال ڪيو ان کان پوءِ
جناب غوث الحق جي گادي تي قبلا مخدوم محمد زمان سائين
طالب الموليٰ جن سجاده نشين ٿيا ان وقت به دوست علي خان
عام مختيار جي حيثيت ۾ خدمت سرانجام ڏيندا رهيا. سندن
انتظام سنڀال، وقت سر درست فيصلو ڪرڻ، مالڪن سان
سچائي ۽ وفاداري جا مثال اڄ به ڏنا ويندا آهن. پاڻ مخدوم
صاحب جي ڪارخاني ۾ آخر دم تائين باقائدي عملي طور
خدمتون سرانجام ڏيندا رهيا. قبلا طالب الموليٰ سائين جن جو
مٿن ڪلي اعتماد هئو. مخدوم صاحب طرفان کيس اهڙا
اختيار مليل هئا جيڪي ٻئي ڪنهن به خليفن يا مئنيجر کي
حاصل نه هئا. ان ڪري مخدوم صاحب جن جي استيت ۾
ڪن ماڻهن کي ساڻس حسد به ٿيندو هئو ۽ بعضي مخالفت
وارو ماحول به پيدا ٿيندو هئو پر پاڻ سڀني ڳالهين مخالفتن جي
پرواه ڪانه ڪيائين.

سال ۱۹۴۱ع ۾ فقير صاحب محمد سائين جي وصال کان پوءِ شروعاتي مٿان چوڪنڊي جي تعمير ۽ پهريان ٻه سال وارا ميلا قبلا مخدوم غلام محمد سائين جن پنهنجي خرچ تي ڪيا. ان بعد درگاه جي تعمير، توسيع، درگاه جي حد اندر پيون جايون ٺهرائڻ وڻ ٻوٽا رکڻ، پاڻي جي کوه جي مرامت، بجلي جو خرچ، سڀ پاڻ دوست علي خان ڪيو. هر مهيني جي ستين تاريخ تي ڏهاڙو به ملهائيندا هئا ۽ ساليانه ميلو تمام شوق ۽ اهمان سان لڳائيندا هئا.

رئيس دوست علي خان ڪٽياڻ کي فقيري رنگ ته جواني کان ئي لڳل هئو، پر آخر عمر ۾ پاڻ لباس پوشاڪ ۽ رهائش ۾ به فقيري رنگ اختيار ڪيائون. کيس فقير دوست علي خان ڪري سڏيندا هئا. گيڙو پتڪو، گيڙو پهريائڻ سفيد سلوار جو لباس مستقل طور پائڻ لڳا، مگر طبيعت ۾ شوخي، رعب ۽ دٻڊبو موجود ۽ برقرار رهيو پاڻ چوندو هئو مون کي صرف هڪ شوق آهي، فقرائي ميلا ملهائڻ، فقرائي راڳ جي محفل منعقد ڪرڻ يا ان ۾ شرڪت ڪرڻ. پاڻ ان شوق جي پورائي لاءِ ڀرپور نموني ڪوشش ڪيائين خاص طرح فقير صاحب محمد ڪٽياڻ جي ميلي کي تمام گهڻو زور وٺرائين. تمام سٺا فنڪار ۽ فقراءَ بهترين راڳيندڙ ٽولا هتي حاضري لاءِ ايندا هئا. ڪيترين درگاهن جا گادي نشين پڻ هن ميلي ۾ شريڪ ٿيندا هئا. پاڻ سڀني جي حيثيت مطابق رسائي ۽ خدمت جواهمان ڪندو هئو لنگر عام و خاص لاءِ هڪ جهڙو چالو رهندو هئو. مطلب ته فقراءَ کي هر طرح سان خوش رکڻ ۽ سهوليت فراهم

ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو هو.

حضرت مخدوم طالب الموليٰ جن پاڻ هن ميلي تي ايندڙ هئا. تاج پور مان درگاه فقير نواب ولي محمد سائين جن جا گادي نشين نواب غلام شبير خان ۽ پيا نواب صاحبان به هر سال باقائده ايندڙ هئا ۽ اهو سلسلو جاري آهي. ان کان علاوه سنڌ جي ڊيگر درگاهن تان پڻ بزرگ پير فقير وقت به وقت هتي حاضري ڏيندا رهيا.

تاج پور ۾ هر سال تاريخ ۴ کان ۶ رمضان المبارڪ تي حضرت فقير نواب ولي محمد سائين جن جو عرس مبارڪ ملهائيو ويندو آهي. فقير گل محمد کٽياڻ فقير دوست علي کٽياڻ پنهنجي فرائي تولي سان هر سال باقائده وڏي احترام ۽ عقيدت سان هتي حاضري ڀريندڙ هئا ٿيڻي ڏينهن درگاه جي صحن ۾ رهندا هئا.

سيوهڻ شريف ۾ سنڌ جي شهنشاه حضرت قلندر شهباز جي ساليانه عرس مبارڪ جي موقعي تي به فقراء سميت ضرور حاضر ٿيندا هئا. سندس رهائش فقير سڪندر بودلي جي مزار ڀرسان پنهنجي ڪافي تي ٿيندي هئي. درگاه جهوڪ شريف تي پڻ ساليانه ميلي تي سندس حاضري ٿيندي هئي. ان کان علاوه اتر لاڙ جي ڊيگر درگاهن سهڪجي، انباھ شريف، شاه پور جهانيان يا شڪارپور، سکر ڏي پڻ فرائي تولي سميت ميلن ۾ شرڪت ڪندا هئا.

فقيري رنگ سان گڏ دوست علي خان زماني سازي جي ڪمن ۾ به ڪافي تجربو رکندڙ هئو خاص طرح زمينداري ڪم

ڪار حساب ڪتاب جي ڊيڪ پال ۾ ڄاڻ رکندڙ هئو. واپاري، منشي ۽ ڪمدار سندس مهارت ۽ انتظامي صلاحيتن سببان نهايت چست ۽ فرمانبردار نظر ايندا هئا. علم طب جي معلومات به رکندو هئو، حڪمت سندس پيشو نه هئو نه وري پاڻ ان کي ٻين حڪيمن وانگر ڪمائي جو ذريعو بنائين، اڪثر سندس دوائون مفت تقسيم ٿينديون هيون.

آخري عمر ۾ کيس گردن ۾ پٿريون پيدا ٿيون ذاتي علاج ڪندو رهيو، ڊاڪٽرن آپريشن جو مشورو ڏنو، پاڻ قبول نه ڪيائون. ان ڪري جسم ڪمزور ٿيندو ويو. سال ۱۹۸۹ ۾ سيوهڻ شريف حضرت قلندر شهباز رحمت الله عليه جن جي عرس مبارڪ تي فراء سميت حاضر ٿيا. ڌمال واري وقت کان پوءِ روضي ۾ حاضري ڏئي ٻاهر نڪتانه رش، گهٽ ۽ گرمي سبب طبيعت بگڙي وئي، مگر همت سان برداشت ڪيائون. واپسي دوران شهيد سڪندر بودلي واري رهائش گاه ڏي موٽندي هلندي هلندي حڪيم محمد مراد صديقي جي دواخانه واري جاءِ وٽ سندس روح پرواز ڪري پنهنجي مالڪ حقيقي سان مليو.

وصال جي تاريخ ۸ شعبان ۱۴۱۹ هجري مطابق ۲۷ مارچ سال ۱۹۸۹ع آهي. فقير حسين بخش خادم سروري جيڪو پڻ سيوهڻ شريف ۾ ان فقرائي ٽولي ۾ گڏ هئو سڄي واقعي کي نظم جي صورت ڏيئي ڪافي ناهي، جيڪاهتي درج ڪجي ٿي.

سنگ سينگاري هليا، محب منا موچارا

ويراڳين وايون وحدت جا وڻجارا

۱. قرب جا قدم پري پير پرت جا پايا
 نيهن نپائڻ لاءِ ميندي ملهائڻ آيا
 بيشڪ بودلائڻ ڪيا هو هو جا هونگارا.
 ۲. عشق اجل ٻئي گڏ هئا اجل ٻڌيون ٻئي ٻانهون
 اجل ادب سان بيٺو هو جهلي رندن جون راهون
 راز رباني سمجهي سات ڇڏيائون سارا.
 ۳. قلندر جي روضي تان فيض وٺي ٿيا راهي
 ويراڳين وچ تي ڪانه ڪئي ڪاساهي
 گيڙو گهوٽن سرتي پڪ تائي جا يڪتارا.
 ۴. موت کي ماري مردن واڳ وطن ڏي موڙي
 دوست علي جي هنج ۾ جاءِ وڃي جوڙي
 محمد جي مٿيخاني وهواه وڄائي وارا.
 ۵. خادم فقر جو خادم نيهن نپائي نيندو
 حال انهي ۾ هر دم سرور ساڻي ٿيندو
 مولا ڪندو وسندا اڳڻ واهڻ اوتارا.
 مٿي لکي چڪا آهيون ته فقير دوست علي خان جي پهرين
 شادي فقير صاحب محمد ڪٿياڻ جي دختر صاحبہ سان ٿيل هئي انهن
 جي وصال کان پوءِ سال ۱۹۷۲ع سندس ٻي شادي رئيس جان محمد
 خان ولد حيدر خان ڪٿياڻ جي نياڻي سان ٿي، ٻنهي شادين مان کيس
 اولاد ڪونه ٿيو، پوءِ آخري سالن ۾ جڏهن پاڻ مخدوم صاحب جي
 اسٽيٽ جي سنڀال ۽ ٻي مصروفيت سبب ڳوٺ سليمان ڪٿياڻ ۾ گهٽ
 ايندا هئا، تڏهن پويان ڳوٺ ۾ درگاه جي سنڀال لنگر خانو هلائڻ
 راج برادري ۾ اٿڻ ويهڻ ۽ ڳوٺ واري زمينداري توڙي اوطاق جي
 انتظام کي هلائڻ لاءِ پنهنجي سالي احمد خان ولد جان محمد خان
 کي مقرر ڪيائون.

ڳوٺ سلیمان خان کٽياڻ ۾ درگاه فقير محمد سائين تي تاريخ ۲۸ ذوالحج هر سال باقائدي مخدوم غلام محمد سائين رحمت جن جو ساليانه ڏهاڙو، فقير دوست علي پاڻ ملهائيندو هو. حضرت طالب الموليٰ پاڻ به ان ۾ شريڪ ٿيندا هئا. سال ۱۹۸۶ع ۾ ساڳئي ڏهاڙي تي سائين طالب الموليٰ جن تشریف فرما هئا. ان موقعي تي فقير دوست علي خان جي چوڻ سان سندس سالي احمد خان کٽياڻ کي جناب مخدوم صاحب جن جو دست بعيت مريد ڪيو.

فقير دوست علي خان جي وصال کان پوءِ ستت ئي اٽڪل ڏيڍ مهينو گذرڻ بعد فقير گل محمد کٽياڻ فالج جي حملي ۾ بیمار ٿيو ۽ راجپوتانه اسپتال ۾ وصال ڪري ويو فقير گل محمد جي وصال جي تاريخ ۳ شوال ۱۴۱۹ هجري آهي. گل محمد فقير کي ڪوبه اولاد ڪونه هئو. نواب غلام شبير خان، سجاد نشين درگاه تاج پور شريف ۽ قبلو مخدوم صاحب سائين طالب الموليٰ جن جي باهمي مشوري سان فقير احمد خان کٽياڻ کي درگاه فقير محمد کٽياڻ جي سجاده نشيني لاءِ منتخب ڪيو ويو، پڳ ٻڌائڻ واري رسم ۾ قبلو طالب الموليٰ سائين پاڻ طبيعت ناساز هئڻ سبب نه پهچي سگهيا. البته سندن صاحبزاده سائين مخدوم سعيد الزمان عاطف پاڻ آيا. تاج پور درگاه شريف تان نواب غلام شبير خان سجاد نشين نواب غلام مصطفيٰ خان، نواب ولي محمد خان ۽ نواب امداد علي خان شريڪ ٿيا. برادري مان پير محمد خان کٽياڻ ۽ محمد بخش خان کٽياڻ ۽ فقيرن مان ڪافي ڌريون شريڪ ٿيا، فقير احمد خان کٽياڻ جيئن ته فقير دوست علي مرحوم جي وقت ۾ ئي سڀني ڪمن ڪارين کان واقف هئو، اهو هاڻي به سڀني ڏهاڙن، ميلن ۽ ڊيگر رسما کي بطريق احسن ملهائيندو ۽ نڀائيندو رهي ٿو.

فهرست

صفحہ	کافی	راگ جو نالو
۱	نئينان دي نشان، نچ نچ ٿيندي نانگي نيهي	آسا
۲	بره سٺائي بانگ، شاهي طبل وڄائون دي	،،
۲	پنهنجو سڃاڻج پاڻ، انحد واري بين بجائي	،،
۲	بره سٺائي بيحد بين، ڪين ڪمائي ٿي تون ڪين	،،
۳	نازجي ناٿي ڪيس نهال صورت ۾ ٿيو سير حسن جو	،،
۳	برسر باغ بهار يار، بره بهادر پيد بتايا	،،
۴	وٺ رنڊي جو چارو، ڪٿي بار ملامت وارو	،،
۴	سرد پروڙن مام منصوري، آهي مڪان منهنجو	،،
۵	موتو واري موج انا الحق آواز منهنجو	،،
۵	پڪڙن جا پيغام مڪا مون ماروڙن ڏي	،،
۶	سهڻي ڪيا صلح جا، سرانجام ايندي ويندي	،،
۶	هٿ ڪر اپنا خيال عشق اصل اڙينگ ڏٺوسي	بلاول
۷	تن من طيلي تان، تازي تال طنبور ڏٺوسي	،،
۷	خودي دي خمار، خوبان خوب خيال ڏٺوسي	،،
۸	دائم دم دي ڏيان، درسن دي دربار ڏٺوسي	،،
۸	بي مثال مثل وچ ماھر، ٿيا بيڪ بحال مولی	،،
۸	حسن ٿي هسوار، شاهي شور مچايو	بلاولي
۹	خيال جي خاني آهيان خيال، خيال بنان پيوخيال نه ڄاڻا	،،
۹	منهنجو ملڻ لاءِ مڙو مانڊو، هوت ڪري ويوهنيون حيران	پيروي

راڳ جو نالو	ڪافي	صفحو
پيروي	مان بندياڻي بيوس باندي قسمت قيدڪري هت آندي	۱۰
،،	مئين وچ مئين ناچهاتي پاڻي، مئي وچ مئين ڪيتي اثباتي	۱۰
،،	مست پيالو محبت وارو، محمد پي هنيو نيهن جونعرو	۱۱
،،	سيئي سانگا ست يار، پسڻ لاءِ پرين جي	۱۱
،،	رهان ٿو راضي يار، رندن واري رنگ ۾	۱۲
،،	بيسر بدل ڪيو برقعو بشر جو بيرنگ بقا ٿيو بيخود بحر جو	۱۲
،،	سهڻو سراسر سرور سونهارو سرمست صوفي سورهيه سويارو	۱۳
،،	صورت صفا ڪيو سينگار سر جو ڌرڀڌ ڏڪڙ سان ڏن ڏيان ڏرجو	۱۳
،،	جوگي جسم جلایا جهلڪار ڪي جشن ۾، عهدا عظيم پايا	۱۴
،،	ڪلنگي ڪلاه پاڻي، پڳدار ٿيو پاڳارو	۱۴
،،	گر ٿي گگن ڪي گادي، گن گيان هو رهاهون	۱۵
،،	عدم کان هت قدم پاڻي، وچان واقف وطن ۾ ٿو	۱۵
،،	گوهر گرنات دي گفتي، گگن گجڪار هي ڪيٽا	۱۶
،،	ظهورا ذات انور ڪا چشم چمڪار هي ڪيٽا	۱۶
،،	عشق اجهل، اُلت اُتل، ڪيتي اول، اثباتي	۱۷
،،	عشق اساڏا هي اسلام، دين ڪفر وچ ڪيها ڪام	۱۸
،،	عشق مڇايا شاهي شور، ويڪ حسن دا حملا هور	۱۸
،،	تنهنجي نيڻن نئون رنگ لايو	۱۹
،،	آنيون آکين سان ڪري آراڙيون اڙيون	۱۹
،،	آکيون ڪار ڪجل سان ڪري ڪاه ڪٽيون ڪٽيون	۲۰

صفحو	ڪافي	راڳ جو نالو
۲۱	رمزان رمزن جي رندي رنگ ۾ رتيون رتيون	پيروي
۲۱	دم جي درسن جي ڪولي درد دري دري	،،
۲۲	هر دم حسن واري هولي حال هلي هلي	،،
۲۲	نانگا ناٿ نچن، رندي رنگ رچن	،،
۲۳	پيون پيالا پٽ مچي، مٿي جي مٽ	،،
۲۳	لنگ بند لعل لانگوٽيا، لاهوتي لاثان	،،
۲۴	ثابت سرسجان سرجي سرڪ صفا ڪيو	،،
۲۴	لاجا لائي لنگ يار، لائق لعل لقائي	،،
۲۴	اُٿي آر، ٿئي اظهار، دلبيدار دلبردي	،،
۲۵	دم دي درس، ڀيتم برس، سرڪي سرس، سبجاني	،،
۲۶	مٿي مدموري جو مخمور، مرڪي مرد بين منصور	،،
۲۷	پوش پريمي پايان ٿو، شاهي طبل وڄايان ٿو	،،
۲۷	صورت صاف سينگاريان ٿو وحدت وائي واريان ٿو	،،
۲۸	ويڪو ديد درس دلبر دي، سردار سخي سروردي	،،
۲۹	اڄ لا الله اثبات ڪر، اقرار سان لا الله چئي	،،
۲۹	تيرت نڪيو ٿو ۾ تنهنجو، ٻي ٻين ٿو هنگلاج هل ٿو	،،
۳۰	عشق عجيب اسانوت آيو انا الحق آواز ڪري	،،
۳۰	عشق ڪيو آواز اويڙو انا الحق الائن جو	،،
۳۱	تنهنجي دام زلف زُنا وجهي، اظهار ڪيو ارشاد اسم	،،
۳۱	سانون عشق لڳا اظهاردا، اظهاري دا انواردا	،،

ڪافي	راڳ جو نالو	صفحو
اپني نيهن نپانون ڪيتي، قدم اُٺايا مٿين وومئين	پيروي	۳۲
مٿين دي موج محبت والي مام سٺائي مٿين وومئين	،،	۳۲
چئو ڪير ڀلائون آهين، چئو آهين ياتون ناهين	،،	۳۳
آئون ناهيان ناهيان ناهيان، آئون ناهيان اندر آهيان	،،	۳۳
ديدان دي دربار، دم دا ڏيان ڌريوسي	،،	۳۴
ڪٿان هي قاضي ڪارڪنابي، ڪٿان هي شائق شور شرابي	،،	۳۴
نهورِي نظرسان نسنگه نازنيزو، سرڻ ٻڃي جو چڙهي خيال ويڙو	،،	۳۵
قلندر قلندر قلندر قلندر علي جنهن جو ڏاڏو ڏانو پيغمبر	،،	۳۵
صورت صنم جي ڪعبو، ڪعبو پيو نه ڄاڻا	،،	۳۶
اهي جو محرم من جو ناهي ڪنهن کي سڻايان	،،	۳۶
محبوبن جي سيلِي ۾ مست منگهن مان آهيان	،،	۳۷
عشق عجب رنگ لاياهي، اپني آپ تي آپ تي عاشق	،،	۳۷
تيا خيال، برحال، في الحال، فالم، ڪنچر، همير، اڪسير عالم	،،	۳۷
ستهنجي دل اوهان سان الائي چو اڙي آه	،،	۳۸
آيا مُرد مُرڪي مُدامي مٿي تي	،،	۳۸
بنيو بيڪم برسي بره جو بشر تي	،،	۳۹
زهر دار ظالم زلف زور زنگي	،،	۳۹
ٻڙودي براندي ڪئي بوتل بهاري	،،	۴۰
نشي سان نيارو نسنگ تي نچاڻتو	،،	۴۰

صفحو	کافي	راڳ جو نالو
۴۱	هڪل هڪ حسن سان هلي آ هلي آ	پيروي
۴۱	عشق مڃايا شاهي شور، ويڪ چشم دا چالا چور	،،
۴۲	آيم سرتي سنبري عشق ڪري اظهاري	،،
۴۲	گجھي گجھه ڪي ڳايان، سُخن سر سڻايان	،،
۴۳	پڪو پڇ پاڻي پاڳاري پير سان پسڻ ڪي پسان ٿو پيشاني پزير سان	،،
۴۳	حضرت ناز، رهبر راز، سرور ساز، سبھاني	،،
۴۴	الائي چو اڙي آه منهنجي دل يار سان	،،
۴۵	اسم ذاتي چپ يار، صورت جي ته صحن ۾	،،
۴۵	ڏنم ديدار دلبر جو، سخي سردار سرور جو	،،
۴۶	پهرين پير پيرڻ، ڪڏي قرب ڪرڻ	،،
۴۷	ناتو نات سان نيڪ نپايان مان	،،
۴۸	ڪڏي ڪات اڳيان ڪنڌ نايان مان	،،
۴۹	بره بوند حسن هوند ڪيئن ڪوند ڪڏايا	،،
۴۹	منهنجي لئون جنهن سان تنهن سان آهيان	،،
۵۰	خود خيال ٿي سمجھه تون، خوبان خيال ڪي	پيرو راڳ
۵۰	عاشق اصل ڪئون آهيان، خوشحال خيال جو	،،
۵۱	عاشق اوهانجو آهيان، اختيار هٿ اوهانجي	،،
۵۱	اي جي آئو سدا نچ گائو، گگن محل ڪي باجي بجائو	پيم پلاس

صفحو	ڪافي	راڳ جو نالو
۵۲	شوق جي شهيد کي شاهي شفاعت ڇا ڪندي	پيم پلاس
۵۲	عشق ڪيو عريان جنهن کي اکين جي ارشاد سان	،،
۵۳	ڇا شريعت شان شاهي ڇا طريقت تار تان	،،
۵۳	ڇال چلت ڪي چاند بدني بي، عينا ڪا اسرار غدني بي	ڀونپالي
۵۳	اند نگر ۾ آئي هون، پريم نگر ڪي ٿي پوجاري	،،
۵۴	خالص خودي جي خاني، خوبان خيال منهنجو	بهاڳ
۵۴	آخر اول احمد زمان، مظهر مثل مشهور ٿيو	،،
۵۵	عاشقن اثبات ڪيو الله کي انسان ۾	،،
۵۵	عشق جي اسلام سان، اظهار ٿيو احمد زمان	،،
۵۶	الله عالم جو ڏٺي، احمد زمان اظهر ٿيو	،،
۵۶	مرڪي مظاهر من چيو، مهندار ٿي احمد زمان	،،
۵۷	عشق جي احوال سان، اظهار ٿيو حضرت حسين	،،
۵۸	مقصد ڪهڙو مڪي وڃڻ پنهنجي صحي سر کي سڃاڻ	،،
۵۸	ناٽڪ نيشن جي ناز جو، آهي دلڙي واري ديدار ۾	،،
۵۹	ڪوپا ڪڍي ڪاهي آيا، عاشق اڏي جي آر ٿي	،،
۵۹	محبت واري ميدان ۾، نعرو هڻي نيشان ٿي	،،
۶۰	موجود تون موجود، تون بيشڪ بقا بهود تون	،،
۶۰	توڪل واري هٿ تار ڪر، توحيد جي تجلات سان	،،
۶۱	حسين جي حسنات جو حبدار حر عبدالحمسين	،،
۶۱	صورت صحي سلطان هي، سبحان الله سبحان الله	،،

صفحہ	کافی	راگ جو نالو
۶۲	اثبات کر اللہ کی، پنہنجی پرین پساہ کی	بھاگ
۶۲	شاہ سردان شیر یزدان قوتی پروردگار	،،
۶۳	جام وحدت جو بین، واقف وصل وِساہ جا	،،
۶۴	ساقی سرخ سرشار تی، چو بن خدایم من خدا	،،
۶۴	عشق اُتجھل بہ ہجی، سرخ سہٹل بہ ہجی	،،
۶۵	کوڑئین پدم نیل کنا ہک دم جیہ آہی وڈیک	،،
۶۵	اسم عشق والا اظہار کھون مٹین	،،
۶۶	منصوری شیخان م، جیکی اپن جیٹری سري	،،
۶۶	پیر پیران بادشاہ، دولہہ دلاور دستگیر	،،
۶۷	جو دم آوی سو دم جاوی، ایکائی دا مطلب پاوی	،،
۶۷	لاہی بار مشاخی وارو، قول الستی پار میان	لوڑاٹو
۶۸	سیر جو کیڑو سچن سائگ اڈر اوڈانہین	،،
۶۸	حسن ہزارین کیا حیران	،،
۶۹	برہ بیچایا بحری باز، نیٹن واری نتکی ناز	،،
۶۹	حسن واری ہل حملی ہور، عشق اثر کیا اوران اور	،،
۶۹	دانہہ کیا دیوانان، دید واری درسن دم دم	،،
۷۰	عشق ڈنا اولائا، اُلٹ اویرِی آتش لائی	،،
۷۰	کھڑو کریان بیان نازن ساں نہوڑی لئی ویو دل خان	،،
۷۱	پنہل آیم پاں، آریائی اگواں	،،

صفحو	ڪافي	راڳ جو نالو
۷۱	آهيان سرسبحان بشري بيڪم بهان	لوڙاڻو
۷۲	پسڻ آهيان پاڻ، ڪاهيان ڪنهنجي ڪاڻ	،،
۷۲	درازي دلدار درسڻ جي دربار	،،
۷۳	وج ويڃڻ کي ويڙه وحدت ۾ ورڻ وائي م وار	،،
۷۳	مان وڃي تڏه مان ٿئي، اها خيال کان پڇ تون خبر	،،
۷۴	عشق دي عاشق ڪر اثباتي، سمجهن سير صفاتي ذاتي	،،
۷۴	بغض حسد ۽ ڪيني ڪون، لاڏي نال تڙيجي يار	تلنگ
۷۵	بار بره جو بيشڪ باري، پي مٿس جا خلق جي خوري	،،
۷۵	انا الحق اظهار هوڪا هليا هي	،،
۷۶	آدم ٿي اثبات اثان آياهي	،،
۷۶	سارا جوڙ جهان جنگي جملا هي	،،
۷۷	بودلو بهار يار سر سڪندر صاف سارو	،،
۷۷	گهوران والا ڪر گمسان، گيان لکن دا گر ٿي گهليا	،،
۷۸	سهڻي صورت دي سامان، ثابت ڪيم سر سبحاني	،،
۷۸	توڙي ڪنڌ ڪپايان، قدم پٽي نه پايان	،،
۷۹	دم جو درسڻ پايان پر گهر ڪيم پچايان	،،
۷۹	هردي ۾ هر نام تيرت تنهنجو تو ۾ آهي	،،
۷۹	تو ۾ مندر مسجد مڙهيون، تو ۾ مست مڪان ميان	،،
۸۰	پاڻ پروڙي پنهنجو آيس، منصوري ميدان ميان	،،
۸۰	عدم کان ٿي آيو آهيان، سير صورت جي سانگي سانگي	،،

صفحو	کافي	راڳ جو نالو
۸۰	عدم کان ٿي آدم آيو، اڳ آدم کان عدم ڄاڻيو	تلنگ
۸۱	هي آهي هو ناھي ناھي، هو آهي هي ناھي ناھي	،،
۸۱	ڇا آھيان ڇا آھي آھي، ري الله پيو ناھي ناھي	،،
۸۱	دم قدم جي سمجھي بازي، سر ۾ ڏس تون سرت پڄاڻي	،،
۸۲	خيال ۾ گم ٿي خيال ڪمائي	،،
۸۲	ايندڙ قبلل ويندڙ ماضي، حاضر آھي حاصل حال	،،
۸۲	قبلل ماضي مقصد بازي، لا مقصودي حال حيات	،،
۸۳	فنا بقا دي سير سراسر بنيا بيڪ بھالي ڪيل خيالي	،،
۸۳	قبلل ماضي دم قدم دا، سير سڄاڻم سارا مار نقارا	،،
۸۳	جپ الف اسم دم دم، ڪري نقش صورت نشان ۾	،،
۸۴	جو دم غافل سو دم ڪافر، سمجھيم هوش حساب ميان	،،
۸۴	حسن حقيقي هل هلايا، عشق عجب اسرار دا ماھي بار دا	،،
۸۵	آتش عشق اويڙي واري، عاشق ٿيا عربانا	،،
۸۵	پير بھڻان پڳدار پڳاري، پيال پرت پلايا سر سمجھايا	،،
۸۶	ناز نظاري ناد بجايا، سوري دي سينگار دا سالار دا	،،
۸۶	بيسر والي بازي بنيا، بيڪ بقا با الله دا الله دا	،،
۸۶	عشق اوڙا قدم ڪڍا با ڪيف ڪلال دا ڪمال دا	،،
۸۷	پير بھڻان پس پارس پرور پرت سندنو پڙيمانو ٿي پروانو	،،
۸۷	تاج ڪنگي صاف سروپا، پھري ٿيو پڳدار ميان	،،

ڪافي	ڀاڱو جو نالو	صفحو
ساڳيو سر سبڄان آهيان، ڪيئن چوان مان ناهيان ناهيان	تلنگ	۸۸
رنگ ٻرنگي راه، پيرنگ بيڪ بنائي آيس	،،	۸۸
آهيان سر الله، پنهنجو پاڻ پسائي آيس	،،	۸۸
هجر وصل دا سير سڃاڻم، لاشڪ ٿي لاثاني گوهر گياني	،،	۸۹
رمز رندي دارا يا، گهن هاڙهي ڏي هل تون	،،	۸۹
عاشقاندا اُلتا آر، اُلت اُناون قدم ڪلالي	،،	۹۰
عاشقاندا اُلتا خيال، اُلت ڪماون خيال خدائي	،،	۹۰
خيال جون خبرون خيال سڻايون	،،	۹۱
چشمان چليل چرچا لاي، چيرباندي چمڪاردا چمڪاردا	،،	۹۱
اسم جسم دا چوڙ بهانا هي سڀ ايڪ اڪائي نهن جدائي	،،	۹۱
ات اوئي او اُت اوئي، عشق هي اليندا اليندا	،،	۹۲
ڪٿان قبل ڪٿان ماضي، ڪٿان رنگ رچيندا رچيندا	،،	۹۲
ڪنجري جي خمار، انا الحق آواز آهي	،،	۹۳
اسان عشق الاهي اندر هون ڪٿ ڪات ڪلال قلندر هون	،،	۹۳
مُڙ ڳانڻ جي محلي مٿي پي، منور منهن مصحف ڏنم	،،	۹۳
سورهيه سانگا سر دا چوڙ، انا الحق دي ڏي تون گوڙ	،،	۹۴
آءِ عشق والي اظهاري ڪر آبه آتش آئي هي	،،	۹۴
اچي عشق ٿيو امام، کولي جوش جنگي جام	،،	۹۵
پيان شوق مان شراب، ڪائي ڪوڏ سان ڪباب	،،	۹۵
پڇي ڏوه ويو ثواب، نچي نينهن ٿيو نواب	،،	۹۵

صفحو	ڪافي	راڳ جو نالو
۹۶	چت چال چليا چيئن سي، ڪر ڇم ڇم چنن چاتي	تلنگ
۹۶	ست صاف صورت کي سنگ هي سر ساقِي سرور سارا	،،
۹۶	ڪول درسن جي دلدار دري، آهي دلڙي دردن ساڻ پري	،،
۹۷	آپ گنواڪي آپ پڇاني، صوفي سرت سڄاني آتم گياني	،،
۹۷	عشق صورت انسان، محمد نام ذرا کي آيا	،،
۹۸	پسڻ جي پشيمان، پورو پڌر پس تون پير پاڳارو	،،
۹۸	پاعشق دا گل وچ ڳانان، مخمور قران مستانا	،،
۹۹	عشق عجب عريان عاشق زوران زوري ذبح ڪريندا	،،
۹۹	جڏهن پاڻ پسڻ جو پيڙو پرو تڏهن ذوق نه ضايع ٿيو ذرو	،،
۱۰۱	هجر وصل دا چوڙ بهانا، هي سڀ خيال خدائي نهن جدائي	،،
۱۰۱	معني ميم جي ملي وئي، متجي من تان ويو مونجهارو	،،
۱۰۱	سر ڏيئي سردار، پين ٿا سرڪي	ملار
۱۰۲	پورب ڪيا پرواز پتن تي، ڪڪرن ڪئي آهي ڪارسيان	،،
۱۰۲	ويڪهون نوڪ نظر وي ٽٽڪي، ڪر نام جيڙ دي جهٽڪي	،،
۱۰۲	سرريڪب گنڌار منڌهم پاڌيوت نڪاد سرگم	،،
۱۰۳	تلڪ لڳائي جڻيون پائي، عشق انا الحق گيت ٿو ڳائي	،،
۱۰۳	چَت ٿي ويا آهيون، چَت ٿي ويا هُون	،،
۱۰۳	ويڪوناز نئينان دي ٽٽڪي، چڪ چشمان والي چٽڪي	،،

راڳ جو نالو	ڪافي	صفحو
ملار	سونهن ساري سرڪي، گائون ست سنگ ڪر	۱۰۴
،،	گيت انا الحق ڳائون، هڪ دم دي دير نه لائون	۱۰۴
مانجهه	پاڙيچن پرين سان پوري پرت پري سرهي سونهن پري	۱۰۴
،،	عشق وارا اکين تي ڪٿا آڇي پهرئين پور پڇي	۱۰۵
،،	ڪٿي عشق عجب اثباتي پائي جهاتي اندر جهاتي	۱۰۵
،،	هٿي انا الحق جونعرو صوفي سر ۾ سرت پچائن ٿا	۱۰۶
،،	سپ سِرڪيوسي صَحي صَحي، سهڻي صورت جي سينگار سان	۱۰۶
،،	عشق ڪريندا شڪار، تڙڙن مول نه ڏيندا ڏيندا	۱۰۷
پيلو	پهري ڳليشوازن يار آيو، ڪري چرن جو چمڪار آيو	۱۰۷
،،	آهي عشق اسانجو امام آيو، ويڙهي وحدت جي وريام آيو	۱۰۷
،،	آهي سهڻو سر سردار آيو، ڪري صورت جو سينگار آيو	۱۰۸
،،	ڪيا تاب حسن بي تاب مجهي، دڪانوڪ نظر ناياب مجهي	۱۰۸
،،	ڪيو عشق عجب عربان مونڪي، لائي آتش عاليشان مونڪي	۱۰۹
،،	آواز انس اولي اظهار عشق ڪيو	۱۰۹
،،	مئيخان ۾ مدامي، مذڪور عشق ڪيو	۱۱۰
،،	ڳايان ڳلي ڳلي ۾، اولنگهه وڄائي آڙو	۱۱۰
،،	صورت ڪٿي سواري، سروساز سان ساري	۱۱۱
،،	سهڻي صفات صورت، سلطان سر چوانتو	۱۱۲
،،	عاشق اصل اکين جو، اظهار تي اچانتو	۱۱۲
،،	مئي دي موج مچائون، نانگي نات نچائون	۱۱۳

صفحہ	کافی	راگ جو نالو
۱۱۳	آیا احمد آیا، محمد نام سڏایا صورت صاف سمايا	پیلو
۱۱۴	نیئن ناز نتکو کیو دل ڦري	،،
۱۱۴	آگم سان اٽکي اکین جي اٿي	،،
۱۱۵	اظہار عشق عالم انسان جي نموني	،،
۱۱۶	دیدار درس دم جو، دلدار جي نموني	،،
۱۱۶	عشق واري اسلام، جلالی پی مٿي جام	،،
۱۱۷	صوفین جو سردار اسانوت آیو	،،
۱۱۷	شاہن جوئی شاہ اسانوت آیو، اولی انس اللہ اسانوت آیو	،،
۱۱۸	آہیان ٻول ٻڌل موکي جي محفل، ست تي ملهہ ٻڌل	،،
۱۱۸	لنواري ۾ لاٿان، پڙهو حج اکبر	،،
۱۱۹	آیا پیر پاڳارا پرور پاک پیارا، چوڏس کر چمکارا	،،
۱۱۹	پري نان پڳدار ڏس ۾ آیو، دم نہ هڪڙو ڌار ڏس ۾ آیو	،،
۱۲۰	پدر تي پڳدار اسانوت آیو، قائم کلنگیدار اسانوت آیو	،،
۱۲۰	پیانٽو آبی حیات حسن سان	،،
۱۲۱	چوان کین ناهی نگار علی آه، جنهنجي بره جي بهاريلي آه	،،
۱۲۱	لنگ جي لاڏ سان لائق لال آہیان	،،
۱۲۱	نسنگ نیهن ناٿي جیہی نام نیہی	پھاڙي
۱۲۲	کیان شوق شاہی شرابی شتابی	،،
۱۲۳	کیان جوش جاری جمالی جلالی	،،

صفحو	کافي	راڳ، جونالو
۱۲۳	عشق عجيب انس دي اولي، آنا الحق الايا	پهاڙي
۱۲۴	تن من طبل تماشي، ڏوڏو ڏکن ڏکاهي	،،
۱۲۴	مئيخان وچ مدامي، مئي دا منڊل متهي	،،
۱۲۵	جاوک چانوين توڙ نياوين، پير پچونتي مول نه پاوين	،،
۱۲۵	اُلت الئون رمز رلائون نوڪ نظر تي نيزي چائون	،،
۱۲۵	بار ملامت چم چم چائون، انا الحق اظهار الئون	،،
۱۲۶	ويڪه، حسن ديان هوليان، آکيان والي اولي اندر	،،
۱۲۶	پيرين پانوان چيرين، درس والي ديري دم دم	،،
۱۲۶	شاهنشاه منهنجو علي آه علي آه	،،
۱۲۷	عشق امام اسانجو علي علي آه	،،
۱۲۷	عشق آواز ڪيو آنا الحق آنا الحق آنا انا الحق	،،
۱۲۸	عاشقن اثبات ڪيو، مظهر علي مظهر علي	،،
۱۲۸	ڪامل قلندر قادري، ڪل شئي تي آتھنجو قدم	،،
۱۲۹	صورت صحي ڪا صاحب، صوفي صفا صفا	،،
۱۳۰	پيريمغان پريمي، پيالا پلا پلا	،،
۱۳۰	جملي جهان جلوه، جهلڪار جا بجا	،،
۱۳۱	پندر تي پاڪ پاڳارو، پلي آيو پلي آيو	،،
۱۳۲	سڪندر قلندر پيغمبر جا پيارا	،،
۱۳۲	پاڳارو پير تي پرور، پلي آيو پلي آيو	،،
۱۳۳	پس پيريمغان پاڳارو، جنهنجو پيچي پاڪ پيارو	،،

صفحو	ڪافي	راڳ جو نالو
۱۳۳	مهدي منور مهدي منور پيرمغان پاڳارا هي	پهاڙي
۱۳۴	سڀ صورت دا سردار آيا، ٿي پيرمغان پڳدار آيا	،،
۱۳۴	پيارل پيشوازن سان، ڀلي آيو ڀلي آيو	،،
۱۳۵	نظاري ناز جي ٺهي، ڀلي آيو ڀلي آيو	،،
۱۳۵	عدم کان عشق اوڀارو، ڀلي آيو ڀلي آيو	،،
۱۳۶	يگانون يار ٿي باقي، ڀلي آيو ڀلي آيو	،،
۱۳۷	صورت والا سائين وو سٿاوين	،،
۱۳۷	آءُ تان پاڪر پائون، رنگ لائون	،،
۱۳۸	سردا سانگا چاوين هٿ لائين، ڀڄي عشق آفات ڪون	،،
۱۳۸	انا الحق الائون ڪل آئون، ڪرون مٿي ديان مقاليان	،،
۱۳۸	سر سمجهايان سخن سٿايان	،،
۱۳۹	مرشد ميري منيري بينظيري	،،
۱۳۹	پاڳاري پيشاني، پسانوڻ تئون صدقي	،،
۱۴۰	دم دا ڌياني سڄاني سڄاني، جهندا عشق امام هي	،،
۱۴۰	عجب عشق انور دي آئون تئون صدقي	،،
۱۴۱	پاڳاري پيالي، پلانون تئون صدقي	،،
۱۴۲	من خدائي موج مڪ، مشهور مٿيخاني مين هي	،،
۱۴۲	عشق بازي ڪا مزاء، خود خيال ڪي خاني مين هي	،،
۱۴۳	بندا ٺهين نه بت هون، خالق نه مٿين خدا هون	،،

صفحہ	کافي	راڳ جو نالو
۱۳۴	عجب عشق اعلي انا الحق الایو.....	پهاڙي
۱۳۴	مونکي ياد آهي عدم کان اشارو، نگاري نرالو نظر جو نظارو	،،
۱۳۵	پيان صاف سرڪي، ڪڏهن کين ڪرڪي	،،
۱۳۵	ڌري ڌيان دم ۾، ڪيم ڏيد دلبر	،،
۱۳۶	سبحان صاف صورت، سرور فقير ڪي	،،
۱۳۶	معني واري ميگه ملار لا مقصد ٿيو مقصد منهنجو	پوريا
۱۳۷	نيزي سر نيشان، نرهڻن ٿا نعرو نعرو	،،
۱۳۷	ساقِي ٿي سردار آيو صورت وارو سانگ بنائي	،،
۱۳۷	صورت واري صاف صحن ۾ قرب ڪڏي قواز ڪيو	،،
۱۳۸	چشمان چرخا ڪيتا چور ڪيون اٿن تي مٿين آوان	،،
۱۳۸	گرو مان نه آهيان چيلو، اصل عشق امين اڪيلو	،،
۱۳۹	ڪون هو يا هم ڪون هويا تم	،،
۱۳۹	ڪون هويا حق ڪون هويا شڪ	،،
۱۵۰	گلي گلي ۾ ڳايانٿو، ڦيريدار فقير ٿي قالم	،،
۱۵۰	ڳلپيشوازان پايانٿو، صورت وارو سانگ بنائي	،،
۱۵۱	تون به هڪڙو خيال، خيال سان خود خيال ٿي ملندين	،،
۱۵۱	اکين جي ارواح، عشق ڪيو آواز انا الحق	،،
۱۵۲	آهيان پاڻ خيال خيال، سان ٿو خيال سڃاڻا	،،
۱۵۲	ڪير ٻولي ٻول ٻوليندا هي، ڪير اُتندا وُل وُل ٻهندها هي	،،
۱۵۲	ٿي عاشق عشق ڪمپندها هي، سڀ صورت سير ڪريندها هي	،،

صَفحو	ڪافي	راڳ جو نالو
۱۵۳	پيچين پيچرو ڪر پرواز، انحد اُلتِي بين بجائي	پوريا
۱۵۳	سهڻي صورت سرسبحان، مشرڪ باجهون ڪير سڃاڻي	،،
۱۵۳	عشق اوڙا مول نه بهندا، ڳلي ڳلي وڃ ڳوئيندا هي	،،
۱۵۴	سخي شاهنشاه درازن ۾ دوله داتا	،،
۱۵۴	هرمذهب جو عشق امام، مدامي موجود ٿي آيو	،،
۱۵۴	عشق شهباز شڪار ڪريندا، شائق شاهنشاه	،،
۱۵۵	مئيخان ۾ مي پي مچي، موتو مري جوڳي جيا	پٽ مچري
۱۵۵	مخمور مڱهن مستانا هون، مستانا هون مئيخانا هون	،،
۱۵۵	حنائي هاٿ ڪر هر دم، حلاجي هار پايا مئين	بنس
۱۵۶	هڪل هڪ حال دي، حاضر حسن هڪار هي ڪيٽا	،،
۱۵۶	سوڍل يار سياڻا، رات رهي وڃ راڻا	،،
۱۵۷	ٿيو سرهو سانگ سڃايو، ويو وهم دوئي جو اجايو	،،
۱۵۷	سهڻي صورت جي سرداري، اچي عشق ڪئي اظهاري	،،
۱۵۸	ناز وارن سان نينهڙو لائي، پير نه پٽي پائج تون	،،
۱۵۸	يار پيارا تيڙي ڪارڻ، دم دم پاوان جهاتڙيان	،،
۱۵۸	مست آڪيان محبوب ميڙي ديان، ڪرن قتل دي ڪارميان	،،
۱۵۹	مڪ مصحف صنم دي صورت، ڪعبا سر سردار ميان	،،
۱۵۹	منار مثل ياردي مئين تاري تڳيان ننگ نين لڳيان	،،
۱۵۹	سنگي ساز ننگي ناز رنگي راز رتيان	،،

ڪافي	ڪافي	راڳ جو نالو
۱۶۰	اڳڻ تي آيا عشق اگهور شاهنشاهي ڪرڪي شور	بنس
۱۶۰	جڙيل يار جاني ڪجل پائين ڪاني	،،
۱۶۱	سرت ڪئي سوري نرت ۾ نياري	،،
۱۶۱	اصل عشق آهيان پيو ڇا ٻڌايان	،،
۱۶۲	صحي سر سڃاڻي هسان چو نه هاڻي	،،
۱۶۳	نيهن نواب پي شراب بره باب پڙهايو بلند پيد بتايو	،،
۱۶۳	رنگ راهو نڊي ۾ رتو رتو آهي راڳ، رقص رفتار سان	،،
۱۶۴	سرساقي سرور سڄو سڄو سر ساغر جي سينگار سان	،،
۱۶۴	پيو پور پسڻ جو پڪو پڪو آهي پنڻن جي پرواز سان	،،
۱۶۵	دلدار دلبر يار دلبيدار ڌتاريو ڪئي نيڻ نهاريو	،،
۱۶۵	لايا نيهن نيٺاندي نال اسان، نچ ڪيتا ناز نهال اسان	بسنت
۱۶۶	بن عشق عجب ارباب اسان، ٿي اوقاتي احباب اسان	،،
۱۶۶	ناز نيٺان دا نظارا وي، آيا ٿي اظهار اندر وچ	،،
۱۶۷	احد احمد بن آيا هي، خاڪي خرقا پياري پايا	،،
۱۶۸	بسنت بهاري لائي هي، چو طرف چوڌار چمن وچ	،،
۱۶۸	بسنت بهاريا باغ بهار برسر بوند بهاري لائي	،،
۱۶۹	سهراسرخ سر ڳايان ٿو، توم نوم تنن طبل وڄائي	،،
۱۶۹	هٿ ڪيتا خيال ڪمال اسان هن دم دي درس ڌمال اسان	،،
۱۷۰	نيهن جي نويت وڄائي، ناد ڪئين نيهي نواب	ڪانرو
۱۷۰	پيچي پوشاڪ پياري پائي، صورت والي سر سمجهاڻي	،،

ڪافي	ڪافي	راڳ جو نالو
۱۷۹	اوم هري ڪا پيد نيارا، اوم هري هرنام هري	ڪونسيه
۱۸۰	سروُن گيان مَن ندياسن، ساڪياتي سرُ جاني جو	،،
۱۸۰	اوهنگ برهم پڳوان هون، سوهنگ سري سلطان هون	،،
۱۸۱	پدرا ٿي پگدار پاڳارا عشق الاهي آيا هي	ڪسوري
۱۸۱	خوف خوشي ۽ رنج راحت کان عشق ڪيو آزاد ميان	،،
۱۸۱	عاشق ڇم ڇم سرتي چانون بار ملامت باري	،،
۱۸۲	دم دي ڪرتون سرت سنڀال، چوڙ ڦٽي ڪر خام خيال	ڪوهياري
۱۸۲	سير سري وڃ گوهر گيان، سمجھ صحي ڪر دم دا ڌيان	،،
۱۸۳	ڌري دم جو ڌيان ٿي نيشان، اسم سان الله جي	،،
۱۸۳	سهڻي سرور دي سرداري هي، چو طرفين چوڌاري هي	،،
۱۸۳	ڪيتي عشق عجب اثباتي هي، پاڄهاتي ديوج جهاتي هي	،،
۱۸۴	جڏهن آڀ ڪون آڀ وڪايوسي، تڏهن من دامطلب پايوسي	،،
۱۸۴	عشق عجب رنگ لائيتو، گيت انا الحق ڳائين ٿو	،،
۱۸۴	اسم ذات سان پيو نچ، نڪين ڪيچ نڪين پيچ	،،
۱۸۵	نڪي هم نڪي تم، وچون آهي پيو فهم	،،
۱۸۵	ساميٽڙا سائيه م ٿا پورب پند پيچن	ڪاريهه
۱۸۵	دوئي وارا ورق وسار، پهرين پنهنجو پاڻ پروڙي	،،
۱۸۵	صورت انساني دي اولي، بره بدل ڪر آيا هي	،،
۱۸۶	رمان رنگڙا لايا هي، صورت والي صاف صحن وڃ	،،

ڪافي	ڪافي	راڳ جو نالو
۱۸۶	چشمان چرچا لاياهي، چو طرف چوڌار چمن وچ	ڪاريهل
۱۸۶	آڳيان آڙنگ لاياهي مڙگان والي محلي محکم	،،
۱۸۷	ڪير ڏسي ٿو چاڏسجي پيو، ڪير ڪري ٿو بات بيان	،،
۱۸۷	صورت معنيٰ معنيٰ صورت، سام پروڙي ڪو مرد مشير	،،
۱۸۷	نيٺن واري نور نظاري، چپان نجي نام ميان	،،
۱۸۸	پاڻ پسڻ ٿي پاڻ پسي ٿو، پاڻهين پنهنجو پاڻ ميان	،،
۱۸۸	صورت والا ڪر سينگار، نرت دي وچ سرت سمانئي	،،
۱۸۸	آهيان مان عشق جو عاشق، رکان رندي مشرب ٿو	ڪلنگڙو
۱۸۹	ڪيان احوال ٿو آئون، عجب اطهر عجيب سان	،،
۱۸۹	مڙگان هي ميرا مڪا، لاهوت لاثاني ٿقا	،،
۱۹۰	ڪري اثبات آڪين ڪي، انا الحق گيت ڳايان ٿو	،،
۱۹۰	ڏئين ڇا ٿو نئين ڇا ٿو، اڏي جي عشق بازي ۾	،،
۱۹۱	سامي ساندي سور، هليا ويا هنگلاج ڏي	جوڳ
۱۹۱	سنگهارن جي سار، راتو ڏينهان روح ۾	،،
۱۹۱	ستا اُٿي جاڳ چڙهي، ننب نياڳ جي	،،
۱۹۲	تون ته پڪي پر ڏيهي، ڪيئن رهيو آهين ويهي	،،
۱۹۲	نيٺان والي نظاري، ديد دنالي به مئين هون	،،
۱۹۳	صورت والي ستاري ڪيل خدائي به مئين هون	،،
۱۹۳	عشق جي اسلام ۾ آباد آئون آهيان	،،
۱۹۴	عشق جي اسلام سان انسان مان آهيان الا	،،

ڪافي	راڳ جونالو	صفحو
خوب خود خمار سان خوشحال مان آهيان الا	جوڳ	۱۹۴
عشق عجب اظهار الاله، آيو ٿي اثبات اسانوت	،،	۱۹۵
صحي سر سبحان الاله، صورت وارو سانگ بنايو	،،	۱۹۵
عجب عاليشان الاله، ڪيو عشق عقل کي اولون	،،	۱۹۵
شوق دي شاهي شور شور، آيا ماهي ميڙي سانگي	،،	۱۹۶
عشق اوڙا ٿي عاشق، عربي اولا ڪر آيا	،،	۱۹۶
ڳولان ڪنهن ڪون مٿين ڳولان، سڀ جا سهڻل سائين	،،	۱۹۷
ياقي ياور يار ڪيو آ يار سانگي، يار بنان پيو يار نه ڄاڻان	،،	۱۹۷
ديدن واري ڌيان ڪيو آه ڌيان اسانگي	،،	۱۹۸
ڄاڻ اهوئي تون ڄاڻي، ناهي ڪا ڀرت پڄاڻي	،،	۱۹۹
ترڪ دنيا ترڪ عقبي، ترڪ مولائي ترڪ ترڪ	درباري ڪانرو	۱۹۹
عشق جو احوال اعليٰ ڪوڀجي عاشق اچي	،،	۱۹۹
اوهنگ برهم ڪي ڌن ڪاهون ڌياني	،،	۲۰۰
نام والادم ڄاڻ غنيمت، نام بنا دم ناقص هي	سورت	۲۰۱
ڏس بره جي بازار حسن هپڪار لڳي	،،	۲۰۱
پسي سورت جي محلات، صورت سبحان چوان	،،	۲۰۲
ساري مظهر جو مختيار، علي شاه آهي	،،	۲۰۲
عجب عشق واري اوقات، علي الله چوان	،،	۲۰۳
بي مثال جو وصال، ٿيو مثال مقالي	سهڻي	۲۰۳
مگهن مست مٿي پرست ڪري دست حنائي	،،	۲۰۴

صفحو	ڪافي	راڳ جو نالو
۲۰۴	ڏن ڏيان ڪي ڏنن لاڳي ري	سهڻي
۲۰۵	بادل برس بهاري لائي، بوندان بره ديان پٺيان وي	سارنگ
۲۰۵	اڪيان نال اڪيان دي اٽڪيان، جهل پل ڪنهن نان جهليان وي	،،
۲۰۵	عشق اڳڻ تي آياهي، وحدت والا ڪروسڪارا	،،
۲۰۶	ويڪو ڪڻسا ڪڻساناد بجايا، صورت صاف سمايا	،،
۲۰۶	ڪوئي ايسا ايسا پيد بٽاوي، جت صورت ڪانه سماوي	،،
۲۰۶	آهي جيڪي اڄ ميان، ڇڏ سڀاڻي جي سار	،،
۲۰۷	ڪيا عشق تماشا لاياهي، محبت ميگهه ملاري والا	،،
۲۰۷	سجڻ لهندئي سار، ستان ٿئين ماندي	،،
۲۰۷	بره جي برسات، بقا ٿي برسي	،،
۲۰۸	ڏي ڪا دلدار دلداري پرين پرچي ڪرپوءِ واري	شام ڪلياڻ
۲۰۹	مٺا محبوب سبجاني، آهين تون غوث صمداني	،،
۲۰۹	بنا لا جي لڙائي جي، ٿيڻ لاٿان مشڪل آه	،،
۲۱۰	لذت وٺ لا جي ڪاتي جي، وڃائي خيال نفساني	،،
۲۱۰	اسان ڪون ياد تڙاڏي ياريدا، هي حرف صورت والي ساريدا	،،
۲۱۱	نفي کان نانهن ٿي نڪري، سري سبجان ٿي آيو	،،
۲۱۱	نه ڳولج پاڻ کان ٻاهر، مٺي محبوب منور ڪي	،،
۲۱۲	پسي پنهنجي پاڻ ڪي پانهين، سهڻو سلطان ٿي آيو	،،
۲۱۲	حسن جي فوج ٿي قالم، بنايو بيڪم، بازي جو	،،

ڪافي	راڳ جو نالو	صفحو
دنيا عقبی چڙهي پيئي، اکين سان دل اڙهي ويئي	شام ڪلياڻ	۲۱۳
ڪٿي خالق ڪٿي خادم، ڪٿي رهبر رنگي آهيان	،،	۲۱۳
سري ميدان ۾ صوفي، انا الحق گيت ڳائڻ ٿا	،،	۲۱۴
اڪيان ڪيتا اُلتا آ، ويڪ حسن دي گرم بازار	،،	۲۱۴
سمجھه صورت سير سارو قلب جي ڪتاب ۾	،،	۲۱۵
ڏاڍا گھنڊڙا گھنڀي دل گھانوڻا ابرو سيف رنگي ڪل چانوڻا	ٽوڙي	۲۱۵
پيالا پيتم ناز نگاه ڪنون، ٿي شائق شاهنشاھ ڪنون	،،	۲۱۶
ڪلياخيال خودي دي خمار ڪنون ٿي ييغود بره بهار ڪنون	،،	۲۱۷
جڏه خيال تي غالب خيال ٿيا تڏه حاصل هر دم حال ٿيا	،،	۲۱۸
آيا عشق اساڏي جهولي جهل ڪر حال حلاج دي حملي هل	،،	۲۱۹
اسان رمز دي وچ رهندي هون سو سهمين سر تي سهندي هون	،،	۲۲۰
سانون لڳڙا نيهن نظاريدا، جيون بادل بوندبھاري دا	،،	۲۲۱
پاچون آيا چوراسي، ٿي بره بدل بن واسي	،،	۲۲۱
لوڪ لاڳاپا لاه چڙهي لهج، لوڪ لاڳاپا لاه چڙهي لهج	ڪنڀات	۲۲۱
دلبر جي ديدار، موهيو من دلبر جي ديدار	،،	۲۲۲
ناچو ٿي نروار نچائڻو، ناچو ٿي نروار	،،	۲۲۲
محبت جي ميدان مچائڻو، محبت جي ميدان	،،	۲۲۲
اکين ۾ اظهار آهيان مان، اکين ۾ اظهار	،،	۲۲۳
ڪڇ عشق عجب اظهار، ڪيتا هي آوازِي انور ڪا وها	،،	۲۲۳
سرور پيارو ساقي ساغر ته سوايو، سرشار بنائي	،،	۲۲۴

ڪافي	ڪافي	راڳ جو نالو
۲۲۵	تماچي ڄام ڪيئن تڙتي، مليو مٺي پي مهائن سان	ڪنڀات
۲۲۵	تنهنجو منهن محبوب مصحف	ضلع
۲۲۶	آيا هي عشق ڪر آرا، نسلنگ نروار هن نيرا	جهنگلو
۲۲۷	جيڪا وٺي سا واه، ڪر مهر محبوب ملڻ جي	ڏناسري
۲۲۸	ڇم ڇم چنن ڪر چمڪار، عشق اونڙا ٿيا اظهار	،،
۲۲۸	دم دم دم ڊاڪر ديدار، ماريم نيرا انا الحق دا	،،
۲۲۸	مٺيخاني وچ ٿي مخمور، ماريم نيرا انا الحق دا	،،
۲۲۹	حضرت عشق حسن دي هولي، حاضر هڪ ٿي هلاهي	،،
۲۲۹	بي پليون بي پير آڪيون، گهائن گهوٽ گهورن سان	،،
۲۲۹	جوڳي ويا اُن جوءِ جوان، ملڪ فلڪ جي جاءِ نه ڄاڻي	،،
۲۳۰	وه صورت سير سالاريدا، ٿي نئينان دا نشان ڏنم	،،
۲۳۰	آيا پريمڻان هي پاڳارا، ڪر سانگ صورت دا سارا	ججهونتي
۲۳۰	سردار سخي سر آيا، ٿي سرسا سرس سوايا	،،
۲۳۱	ڳائون ڳائون ڳائون، ڳالهه ڳجهي ڳجهه ڳائون	،،
۲۳۱	عدم ڪنان عشق ٿي، آواز ڪيو مون	ديسڪار
۲۳۲	ڪين ڪين ڪين، بنا ڪين آهي ڪين	،،
۲۳۲	محافي چڙهيا مير منور، پوندي آوي پيچ پيچ	راڻون
۲۳۳	شاه مردان شيريزدان، شمس علما شاندار	،،
۲۳۳	ناد نغيلان نوبت نيري، ٺهين واليان دي نراڪت هي	،،

صفحو	کافي	راڳ جو نالو
۲۳۴	مڇ مجت جي مڇڻ، هي عاشقن جي سونهن سوڀ	راڻون
۲۳۴	مست ٿي مٽيخان ۾، رندن ڪيا ٿي راڳماروپ	،،
۲۳۵	هرشي اندر آپ سمايا، ڪون هويا گمراهه ميان	،،
۲۳۵	ننڍ ڇڏ نياڳي ويسر وساري ڏجاءُ اجلهم ساعت سنڀاري	گجري
۲۳۵	اٿي جاڳ جوڳي، عشاق اوتاري	،،
۲۳۶	جاڳي جاڳي جاڳ جوڳي، جاڳڻ واري جوت جڳائي	،،
۲۳۶	تنهنجو توڻي سان، ساجن سهڻو ساه ۾	،،
۲۳۷	دلير دي دبدار موهيا من، ڪول حسن دا جلوه جنگي	،،
۲۳۷	ظاهر ذاتي ذات موهيا من، پاسرويا تاج ڪلنگي	،،
۲۳۷	آهيان پاڻ خيال خودي خود، خود خدائي خيال آهي	،،
۲۳۸	پسڻ آهيان پاڻ پسان ڇا، پسڻ واري پيچ ۾ پڌرو	،،
۲۳۸	تون ڪير آهي الله ڪير آهي، صفت ذات ڇ ۾ ڪهڙو غير آهي	،،
۲۳۸	سردار سرور اظهار انور، پسڻ جي پسڻ سان پڳدار پرور	،،
۲۳۹	قادر قلندر سورهيہ سڪندر، اظهار اعليٰ آواز اندر	،،
۲۳۹	الله الله الله تعاليٰ، ازل کان تون آهيان اظهار اعليٰ	،،
۲۳۹	دلدار ڳولي لهر دم ۾ تون، ٿي لاسين لاعدم ۾ تون	ايمان ڪلياڻ
۲۴۰	ڏس خيال خفي خم خم ۾ تون، ٿي ي خود يڪم، بسم ۾ تون	،،
۲۴۰	من ڪون هي محبوب مدامي، تيڏي درس دي درڪار	حمير ڪلياڻ
۲۴۰	التي رمز عشاقان والي، سمجهه آپ سنڀال	،،
۲۴۱	بودلا برحال، سخي تون سلطان سڪندر	،،
۲۴۱	لعل قلندر لعل، دوله دائم قادر قائم	،،
۲۴۱ (ه)	پا جون آيا چوراسي، ٿي بيه بدل بنواسي	پوريا
۲۴۱ (ه)	مدامي موج منصوري، ڪيو مخمور مستانو	،،

منطوق محمدي || احوال احمدي

آسا

کافي

روپ

ٿل :- نئينان دي نيشان، نچ نچ ٿيندي نانگي نيهي
۱. ڏکڙ ڪنجريان ساز سڀيئي، تن من طيلي تان

رمنانهي دلڙي ريهي

۲. سر سينگار سوري تي اون، سورهي سِي سلطان

ڳالهه ڪران مئن تهاندي ڪيهي

۳. آبرو سيف سنگينان پالي، گهوراندي گمان

درس والي دم دم ديهي

۴. مئي پي محمد موج مچائي، چشماندي چالان

احسن الت عجائب جيهي

روپ	کافي	آسا
-----	------	-----

- ٿل: ٻره سٿائي بانگ، شاهي طبل وڄائون دي
 ۱. مام ٻره دي سرد پروڙن، چوڙسري دا سانگ
 توڪل تند بڄائون دي
 ۲. جاوڪ چاوين ساوڪ اڳتي، طلب رکين هڪا تانگه
 نازڪ نينهن ڀانئون دي
 ۳. اُلت عجائب آتش لائي، نينهن ڀرالي نانگ
 فنا فرض پڙهانون دي
 ۴. محمد من وچ سرت سٿائي، چن ڏوئي دي چانگ
 هو دي هل هلائون دي

روپ	کافي	آسا
-----	------	-----

- ٿل:- پنهنجو سڃاڻج پاڻ، انحد واري بين بڄائي
 ۱. ونجن آقرب اُلت اشارو، ڄاڻ اهو تون ڄاڻ
 ۲. موتو قبلل انت موتو، سالڪ سر سڃاڻ
 ۳. اِنِي اِنَا اللّٰه سير سري جو، ٻره واري پاڻ
 ۴. محمد تڪيو توڻ تنهنجو، طرف ٻئي نها تاڻ

روپ	کافي	آسا
-----	------	-----

- ٿل:- ٻره سٿائي بيحد بين، ڪين ڪمائي ٿي تون ڪين
 ۱. بست پيالي جي مخموري، دم ڪي دائم سمجھي دين
 ۲. صورت کان پيصورت ڪيڙو، عشق عجائب اصل آئين

۳. ساز وجودي سِر جي سر ۾، گيت انا الحق ٿا ڳائين
۴. محمد رمز انهي رنگ ۾، هر دم حاضر حال حسين

روپ	ڪافي	آسا
-----	------	-----

ٿل:- ناز جي ناتي ڪيس نهال صورت ۾ ٿيو سير حسن جو
۱. ناز نهوڙي نظر جي نيڙو، پيوند پيچي ڀرت جو پيڙو
هينئڙو حيران حيرت ۾ ٿيڙو، ڪاڪل ڪيڙو قرب ڪمال
دام زلف ۾ ذوق ذهن جو

۲. دم دم دل ۾ ديد آڙائي، پير پتنگ جيئن پڙ ۾ پائي
خيال ۾ گم ٿي خيال ڪمائي، جام پيتائون جُزب جلال
نينهن نپائي ناز وارن جو

۳. نانگا نات نهاري نيهي پاڻ ۾ پنهنجي ويڙا پيهي
ڳالهه ڪبي ٻي تن جي ڪيهي، ڀرتئون ڀليل ٿيا پئيمال
رمز انهي ۾ راز رندن جو

۴. عشق عجائب واري بازي، سمجهي محمد گنور باغاري
ترڪ ڪيائون قبل ماضي، حاصل ٿيڙن هر دم حال
پور انهي ۾ پسڻ پرين جو

روپ	ڪافي	آسا
-----	------	-----

ٿل:- برسر باغ بهار يار، بره بهادر پيد بتايا
۱. ترنم ڪول تراني تحدل، تياري ڪر تيتار يار
۲. حاضر ڪر هڪار حسن دي، هر دم ٿي هسوار يار
۳. چونا چون بيچوني چرچي، چشماندي چمڪار يار
۴. محمد مام ملا ٿي موڪي، مستي دي مختيار يار

روپ	ڪافي	آسا
-----	------	-----

ٿل:- وَنُ رَمَزِ رِنْدِي جو چارو، ڪٿي بار مَلاَمَت وارو
۱. اول سانگو سِر جو لاهي، پوءِ پرين ڏي وِجِ تُون ڪاهي

ويهن واجب توکي ناهي، سمجهي ڏس سِر سارو
۲. ڪري هت ۾ لا جي ڪاتي، پا وجود ۾ جوڙي جهاتي

اسم صورت ڪر اثباتي، عاشق ٿي رکي آرو
۳. پنڌ عشاقِي اوکو آهنجو، سک وارن لاءِ سوکو سنهنجو

ناهي ڪم ڪچي پئي ڪنهنجو، اُت نيهي هُنڌا نعرو
۴. چڙهي محمد جي جو جهيڙو، سر ڏئي ڏس وحدت ويڙهو

اصل عشقِ الاهي اهڙو، ڍول هڻي ٿو ڍارو

روپ	ڪافي	آسا
-----	------	-----

ٿل:- مَرَدِ پَرُوڙن مام منصوري، آهي مَڪان منهنجو

۱. تڳا دين ڪفر جا ٿوڙي، صورت جي پئي سام
گهور ۾ ڏس گيان منهنجو

۲. ٿي سيلاني سِر ۾ آيس، هڻي هر هر هام
ديد ۾ آهي ڌيان منهنجو

۳. صَحي سَجدو ثابت ڪيڙم، عشق واري اسلام
قُرب ڪُل آهي، قرآن منهنجو

۴. سُنن سمجهن محمد آيو، ٿي پنهنجو پاڻ امام
صوفي سِر سبحان منهنجو

روپ	کافي	آسا
-----	------	-----

ٿل:- مٽو واري موج انا الحق آواز منهنجو
 ۱. پاڻ سڃاڻڻ پنهنجو آيس، ناهيان اصل ابوجه
 نينهن ۾ آهي نياز منهنجو

۲. الانساني برقعو پايڻ، سرت سيني ۾ سوجه
 نظر ۾ ڏس نواز منهنجو

۳. شاهنشاهي طبل وڄايم، ڪري اُٿي اوج
 پتنگ جيئن پرواز منهنجو

۴. محمد هر مظهر جو مالڪ، حسن واري فوج
 ڦڻ باڏني قواز منهنجو

روپ	کافي	آسا
-----	------	-----

ٿل:- پڪڙڻ جا پيغام مڪا مون ماروئڙن ڏي
 ۱. آڪنڊ آه نويميان اندر سان ميان الا
 اچڻ جاتہ انجام

۲. ساري ساري نويميان سنيھڙا ميان الا
 سھڻا سرس سلام

۳. قابو قيد نويميان ڪوئن جا ميان الا
 ڪانگل هٿ ڪلام

۴. محمد واري نويميان معنيٰ سان ميان الا
 ملائي مڪ مام

روپ	کافي	آسا
-----	------	-----

- ٿل:- سهڻي ڪيا صلح ڄا، سرانجام ايندي ويندي
 ٿلندي ڏنا اڱڻ تي، انجام ايندي ويندي
 ۱. صورت صنم سينگاري، نٿو ڪري نهاري
 پتدار ٿي پياري، پر جام ايندي ويندي
 ۲. بادِ صبا بهاري، مٿيگون جي ملاري
 سر سان ڪئي سواري، گلڦام ايندي ويندي
 ۳. لالي لبڻ کي لائي، چالو چشم چلائي
 پنهنجو پرين ڇيائي، نر نام ايندي ويندي
 ۴. محمد مندل ملڻ ڄا، چالا عجب چلڻ ڄا
 خوبان ڪيا ڪلڻ ڄا، ڪلام ايندي ويندي

روپ	کافي	بلاولي
-----	------	--------

- ٿل:- هٿ ڪر اپنا خيال عشق اصل آڙينگ ڏنوسي
 ۱. عارف بازي آڪيان والي آوازي احوال
 آلف اسم هڪ انگ ڏنوسي
 ۲. اسم جسم وچ ڪرڪي جاري، جڳا جوش جلال
 جوڙ جگر وچ جنگ ڏنوسي
 ۳. ساقي والي ساغر سازي، سمجھه آپ سنڀال
 سير صورت دي سنگ ڏنوسي
 ۴. محمد ٿي ستوالا محڪم، مٿي دي مست مقال
 مستو مست ملنگ ڏنوسي

روپ	کافي	بلاولي
-----	------	--------

ٿل:- تَن مَن طَبلي تَان، تَازي تَال طَنبور ڏَنوسي
 ۱. اِسَم جِسَم دي جلوہ جنگي، چِشم دي چالان
 گني گر گهنڊ گهور ڏَنوسي

۲. ڪيئين ساز سخن سرودي صورت دي سامان
 پيد بره پرپور ڏَنوسي

۳. وَجَانوبَت نوڪَ نَظَرُ تي، نِظاري نِيشان
 نَسَنگَ تي نَر نَور ڏَنوسي

۴. مَسَتي والي موج مچاڪي، محبت دي ميدان
 محمد مڪ منصور ڏَنوسي

روپ	کافي	بلاولي
-----	------	--------

ٿل:- خُودي دي خمار، خويان خوب خيال ڏَنوسي
 ۱. اِسَم جِسَم دي آثر اول ٿي، الاهي اسرار
 آڪيان دا احوال ڏَنوسي

۲. بِره والي بازي بالَم، بَزَم باغ بهار
 برابر بر حال ڏَنوسي

۳. حُسن والي هولي هر جاءِ، حَقِيقِي هَسوار
 حاضر همدم حال ڏَنوسي

۴. لاوِجود وجود جنهين دا، لَحَن دي للڪار
 لاڳي لآلي لعل ڏَنوسي

۵. محمد سير سراسر سهڻي، سروردي سينگار
 سرخ سر سنڀال ڏَنوسي

روپ	کافي	بلاولي
-----	------	--------

ٿل:- دائم دم دي ڌيان، درسن دي دربار ڏٺوسي
۱. آڪيان اندر عشق الاهي، عجائب عربان
عاشق ٿي اظهار ڏٺوسي

۲. بزم بيڪ بحال بڻائي، بره دي باران
بهادر بردار ڏٺوسي

۳. نقش نقاشي نور نظاري، نئينان وچ نيشان
نيتهن نسنگه، نروار ڏٺوسي

۴. محمد بار ملامت والي، مظفري ميدان
محبتي مهندار ڏٺوسي

روپ	کافي	بلاولي
-----	------	--------

ٿل:- بي مثال مثل وچ ماهر، ٿيا بيڪ بحال موڻي
۱. مئين خيال خيالدا خالق، پهريم شاهي شال موڻي
۲. ڪٿان گيت انا الحق ڳايم، ڪٿان جهول جهپال موڻي
۳. گونگهت والي گم ٿي گهروچ، ڪيتم ڪفر ڪمال موڻي
۴. محمد مٿي پي مام سڃاتي، ڪُلي قيل مقال موڻي

روپ	کافي	بلاولي
-----	------	--------

ٿل:- حُسن ٿي هُسوار، شاهي شور مڇايو
۱. ٻڌي شَملو شاهنشاهي، مالڪ مڪب مختيار
عشق اسانوت آيو

۲. فوج حسن جي فالڻ ڪيڙي، سپه جي سالار
حاکم هل هلايو

۳. ڪري قابو دلبر دلڙي، بره جي بازار
نسنگ ناد وڃايو

۴. محمد اسماعيل عجائب، صورت جي سردار
اُلت پيد بتايو

روپ	ڪافي	بلاولي
-----	------	--------

ٿل: خيال جي خاني آهيان خيال، خيال بنان پيوخيال نه ڄاڻا
۱. هُوَ اَوَّل هُوَ اَآخِر، ظاهر باطن جوش جلال

۲. خيال ڪمائي خيال ٿي خالص، خوبان خوب ختم خوشحال

۳. ڏيان جي ڏيري ڏيان ڏرس ٿي، ڳجهي ڳجهه جي ڳالهه

۴. خيال خدائي ڪيل خودي جي، محمد مستو مست مقال

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل. منهنجو ملڻ لاءِ منڙو مانڊو، هوت ڪري ويوهنيون حيران

۱. آئون جابرهمڻ پيتر پوري، گهوت پنهل جي آهيان گهوري

بره پيوس ڪيس پيران

۲. ڏي ڪي دلاسادلئون دلبر، محبوب من جا منا منور

آگا اچڻ جو ڪر احسان

۳. بره بيرنگ بيحد باري، سرت وڃائي سڪڻ ساري

جوش جلالي ڪيا جو لان

۴. محمد من ۾ ڪري آزي، دام دوئي جي ڀڄي بازي
فڪرن جو پڙه فرقان

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:۔ مان بنديائي بيوس باندي قسمت قيد ڪري هت آندي

۱. سڪ مان سانگيڙن کي ساريان گوندرجي گهر گهڙيون گهاريان

منهنجي ملڻ لاءِ دلڙي ماندي

۲. راتو ڏينهان هوري توري

جهانگيڙن جي جي منجهه جهوري

وارناهيان هڪ وره کان واندي

۳. زيور زهر پانيان ٿي زر جا، مولا ميلج مير موهر جا

ڪين وٺڻا چٽيل چاندي

۴. محمد چئي ملي ماڙيچن سان، پرتئون پنهنجي پاڙيچن سان

حب مان هيڪر ٿيان هيڪاندي

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل. مٿين وچ مٿين ناجهاتي پاتي، مٿي وچ مٿين ڪيتي اثباتي

۱. مٿين وچ مٿي دي سورهي ساقِي، سرڪ پلائي پيرنگ باقي

منجهه ڳڻي محڪم بانگ صلواتي

۲. مٿين وچ مام سڃاڻم ساري، ويڪ حسن دي ميگه ملاري

ثابت ڪيتم صاف صفاتي

۳. مٿين وچ موج محبت والي، جوڙ جڳايا جوش جلالِي
ظاهر ٿيڙا ذوقئون ذاتِي

۴. مٿين وچ محمد ماري غوطا، دوئي والا ڀن سڀ ٻوٽا
حاصل ڪيتي حال حياتِي

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- مست پيالو محبت وارو، محمد پي هنيو نيهن جونعرو

۱. محمد آيو عشق اندر ۾، جام جلالِي ساڻ جگر ۾

اثر آڪين جي الٽ اويارو

۲. محمد مست ٿيو متوالو، پي پٽيماني پاڪ پيالو

پيچ پسڻ جي پاڻ پاڳارو

۳. محمد مٿي جوباڳ ملهايو، سرڪ سڪرسان سرس سوايو

ثابت سمجھي هي سر سارو

۴. محمد مٿي جي مستي ماڻي، صاف صفا ٿيو سير سڃاڻي

منصف موڪي مير متارو

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- سڀئي سانگا ست يار، پسڻ لاءِ پرين جي

۱. مَر چڪن پيا چت ۾، فراقن جا قت يار

۲. محبت جي مٿيان ۾ پي ڀرت جا پٽ يار

۳. ڪاٽي رکي، ڪلهن کان، مٿو موڪي وٽ يار

۴. هلي محمد حُب سان، هڏ نه پوئتي هٽ يار

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

- ٿل :- رهان ٿو راضي يار، رندن واري رنگ ۾
 ۱. پسي باغ بزم سان، بهاريل بازي يار
 ۲. ڪري ترنم تار جي، تياري تازي يار
 ۳. غمازي غزلات جو، غواصي غازي يار
 ۴. محمد ميلي مٿي جي، قبل نا ماضي يار

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل : بيسر بدل ڪيو برقعو بشر جو

بیرنگ بقا ٿيو بيخود بحر جو

۱. برسر بهاري بيشڪ بحالي، قائم قدم سان ڪيو ڪلالي
 مٿي جي مٿي تي محڪم موالی، شوريل شرابي شائق شهر جو
 ۲. پرتئون پريمي پرپی پيالو، ناچو نظاري نر ٿي نرالو

تيرهن سو چوٿيتاليهين چولي ڪيو چالو

تاريخ تيرهين مهنو صفر جو

۳. پيريمغان ۾ پيهي پڌر ٿي، برسيو بزم ۾ بنرو بدر ٿي
 ساقي سوپارو سورهيہ صدر ٿي، لاشڪ لقاڻي لائق لهر جو
 ۴. محمد يوسف جو ياور يئرانو

يڪدم يسر ٿيو ياقی يگانو

بازي بره ۾ بيسر بهانو

احمر اڏي تي عاشق اثر جو

۲. سهڻو صنم سڄارو، سبڄن صاف سارو
 سورهيءَ سخي سوڀارو، سردار ٿيو پاڳارو
 ۳. بيشڪ بزم ۾ باله، فائز فقر ۾ فاله
 اثبات عشق عالم، اظهار ٿيو پاڳارو
 ۴. نانگا ننگ نچائي، رمزن جو رنگ رچائي
 محمد مندل مچائي، مهندار ٿيو پاڳارو

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل:- گر ٿي گگن ڪي گادي، گن گيان هو رهاهون
 دم دي ڌمال دائم، ڌن ڌيان هو رهاهون
 ۱. نئينان والي نظاري، نٽڪي نقاب نياري
 نروار ناز نعري، نيشان هو رهاهون
 ۲. پيرين بگل بحالي، نوبت وڃا نرالي
 مخمور مٺي موالِي، مستان هو رهاهون
 ۳. آنا آنا الاڪي، همدم حڪم هلاڪي
 چهري چشم چلاڪي، چالان هو رهاهون
 ۴. تن وچ طبل تياري، ڪرڪر ثبوت ساري
 محمد معنيٰ ملاري، مٿيان هو رهاهون

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل:- عدم ڪان هت قدم پائي، وڃان واقف وطن ۾ ٿو
 برهه بيچون جي بازي، بنا برسي بدن ۾ ٿو

۱. ازل کان هت هلي آيس، ڪري سينگار صورت جو
 صحي سِرِصاف ٿي صوفي، سٿيان سرُ سخن ۾ ٿو
 ۲. اول آخر هاڻي آهيان، سراسر سير سبحاني
 صفاتي ذات جا ظاهر، چوان سهره صحن ۾ ٿو
 ۳. اصل لا قيد لاهوتي، مڪاني لا مڪاني ٿي
 چشم چمڪار جي چالي، چلان چالا چمن ۾ ٿو
 ۴. محمد مست ميثاقي، ساري مظهر سندو مالڪ
 خودي خود خيال جو خالق، گهمان گر ٿي گگن ۾ ٿو

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- گوهر گرنات دي گفتي، گگن گجڪار هي ڪيتا
 عجب گمسان ڪر گوڙان، وحدت وسڪار هي ڪيتا
 ۱. ذڪرُ ذرِ پدِ دَمالان دُن، قائم ڪڙڪي ڪپاري ڪُن
 گونا گوني گراسي گُن، گياني گلزار هي ڪيتا
 ۲. سرودي ساز ٿئي ساڄي، وڳي ويراڳ دي واڄي
 اسم اعظم ٿاهو ٿاڄي، اثر اذڪار هي ڪيتا
 ۳. نقاري ناد نعري نر، تراني تار تازي تر
 بتاڪي پيد بازيگر، جنگي جنسار هي ڪيتا
 ۴. اَنَا الحق عشق ڪر اوجان، ڪيتيان فاله فهم فوجان
 محمد منور مڇا موجان، مندل مختيار هي ڪيتا

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- ظهورا ذات انور ڪا چشم چمڪار هي ڪيتا
 حسن والا هگاما هل، رنگي رخسار هي ڪيتا

۱. نفي اثبات کي نوبت، مچائي موج هي محبت
 سراسر سير سر صحبت، وصل واپار هي ڪيتا
 ۲. نفي قلبي روي سري، خفي اخفا ڪسب ڪري
 قتل ڪر شوق شڪ شري، انا لاقرار هي ڪيتا
 ۳. صورت والي صفا سازي، قدم ڪڏيا قبل ماضي
 بره بازار دي بازي، عجب اسرار هي ڪيتا
 ۴. مورت محلات وچ ماهر، محو محمد تيا ظاهر
 جيها اندر تيها باهر، نظر نروار هي ڪيتا

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- عشق اجهل، اُلت اُنل، ڪيتي اول، اثباتي
 تيز طبل ميگه مندل، هيڪ هڪل، همذاتي
 ۱. عشق اويڙي اظهر، گيت انا الحق ڳايا
 پيريمغان ٿي پٿرا، پير پسڻ وچ پايا
 راڳ رقص دي رهبر، رمز رندي رنگ لايا
 ڪار قتل وار وصل، آر اصل، اسماتي
 ۲. عشق حقيقي حاضر، حال حسن دي هولي
 لعل لڪائي لانگهي، لات لطيفي لولي
 ناد نقاري نعري، پي نه سٿاوي ٻولي
 وحدت وس راڳي رس، حق حق هس حرفاتي

۳. عشقِ إلهي احسن، آکيان والي اولي
 پيد بتاوي بيخود، ڀڻ سيوئي ڀولي
 خيال خدائي خاصي، کيل کيڏاري کولي
 پاڪ پڌر صاف صدر، باغ بدر، برساتي
 ۴. عشقِ عجائب انور، اولي آ انساني
 سير صفت دي سهڻي، صورت بن سبحاني
 موج مچا ٿيا محمد، محکم مڇ مڙگاني
 بيک بشر نيڪ نظر، ايڪ اثر اصلا تي

روپ	کافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- عشقِ اساذا هي اسلام، دين کفر وچ کيها کام
 ۱. نڪو مذهب ملت ڄاڻي، تار طلب دي تن وچ تائي
 صحيح صورت صاف سڃاڻي، توڙ دوئي دي دائم دام
 ۲. عشقِ ڪريندا سير حسن دا، دم دم ديد اڙا درسن دا
 هستي هوڏ ڀاڻڻ ڀڻو ڀڻ دا، تنهندي همدم هون لڙه لام
 ۳. ناز نظر دا نيهن نزاکت، ڏيندا ڀيالا شوق شهادت
 راز ربوبي سر وچ ثابت، مرد پروڙن مخفي مام
 ۴. بره بنائي محمد بازي، ظاهر ذات صفاتي سازي
 ڪڏه مومن ڪافر قاضي، اصل عجائب آپ امام

روپ	کافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- عشقِ مچايا شاهي شور، ويڪ حسن دا حملا هور

۱. ڪاليان آڪيان ڪُنڊيان ڪجلیان، باه به ديان پڙڪن بجلیان
تار طلب ديان تکیان تجلیان، ڪرڻ ظاهر زور
۲. چشما والي چاڪماچڪيو سي، مذهب ملت پل ڳيو سي
اپني آپ وچ آپ پیوسي، ذاتي سنگما سنڊور
۳. اُلت اندر وچ اُلتی بازی، اُلت فتویٰ ڏیندي قاضي
ڪرڻ سودا سر دا غازي، ساجد ٿي سر گهور
۴. عشق محمد آتش لائي، وسر ڳئي بي سپکا وائي
قلب ڪوئتل قرب ڪڏائي، ویک اُلت انحد اور

روپ	ڪافي	پیروي
-----	------	-------

ٿل. تنهنجي نيئن نئون رنگ لايو، قيد ڪرڻ جواصل آئن الا
مشتاقن ڏي رايو

۱. چشمن تنهنجن جا چمڪارا، عشاقن تي ڪن ٿا سارا
بيحد بيوس ٿيا ويچارا، تڏهن سوري سير ڪرايو
۲. جاسون جانب پاڻي جنگي، رخسار ڪري آيو رنگ برنگي
ڪڙي ڪاڪل سان دل ونگي، اتي علم عقل هارايو
۳. علم عقل مت شرم شريعت، عشق نه ڄاڻي اُنجي ڪيرت
بره بهادر ٿو ڪري سيرت، وره وارن سان ورايو
۴. مست پيالو محبت وارو، محمد پي هنيو نيهن جو نعرو
جتي دين ڌرم جو ناهي چارو، اُتي پريت پير پرايو

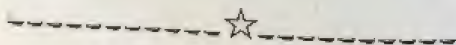
روپ	ڪافي	پیروي
-----	------	-------

ٿل: آڪيون آڪين سان ڪري آر اڙيون اڙيون،
کولي ڪيل ختم ڪيون خيال ڪڙيون ڪڙيون

۱. عشق حسن جي حاضر حملي، جوش جلالي واري جملي
 جادو جوڙ جنگي جوڙي جي ۾ جڙيون جڙيون
 ۲. گهوران گرڪئين گيانِي گهاڻي، گهتي گهتي ۾ گهوت گهاڻي
 پري گام گرم ۾ گهارن کين گهڙيون گهڙيون
 ۳. چشمان چلپ چيٽڪ لائي، چون پيچوني چال چلائي
 چاڙهي چوٽ چڪين چوريون چٽ ۾ چڙيون چڙيون
 ۴. مُڙگان محمد ماري متر، صاف صورت جي سهڻي ستر
 لهي لعل لقب ڪري لاڏ لڙيون لڙيون

پروي	ڪافي	روپ
------	------	-----

ٿل:- اکيون ڪارڪجل سان ڪري ڪاه ڪتيون ڪتيون
 جيئن نانگ ڪاوڙ کان ڏي جهڙپ جهڙيون جهڻيون
 ۱. اکين وارا اُلت اشارا، سر تي سرخ ڪري سٽڪارا
 پاڻي پيچ پڪو ٻڌن کين پٽيون پٽيون
 ۲. اکين ۾ ڪيو عشق اوتارو، ڪرڪاريهل جيئن ڪڙي ڪارو
 ويڙهي وحدت جي پري وه جون وٽيون وٽيون
 ۳. چشمن واري چهري چولي، دم دم جو درسن کولي
 آيو عشق عجب گهمين گام گهڻيون گهڻيون
 ۴. نيئن واري نوڪ نرالو، محمد مست ڪيو متوالو
 ميلي محبت جي پي مئي جون مٿيون مٿيون

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:- رمزان رمزن جي رندي رنگ ۾ رتيون رتيون
ڪري راڳها رقص ڪولي گرام گتيون گتيون
۱. رڱڻ رمزان مست مچائي، راز روهي سان رنگ رچائي
بازي پيچ پني ٻاري بدر بتيون بتيون
۲. رمزان لائي رنگ ٿي رهبر، صاف صورت جي سهڻي سربر
اولي انس واري چوڙي سر تي چتيون چتيون
۳. رمزان ڪيف ڪڪريل ڪيفي، سرس سنگيون سُرخي صيفي
ستي سرواهيون ڪيون سخن ستيون ستيون
۴. رمزن جون رنگ محمد لائي پير پسڻ جي پڙ ۾ پائي
هولي حسن واري ڪولي مئي جون متيون متيون

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:- دم جي درسن جي ڪولي درد دري دري
هردم حاصل ٿيو حاضر حال هري هري
۱. پتنگ واري پر، درد ڪولي در
هڻي نعرو نر، ڳائي ڳالهه ڳري ڳري
۲. درد واري جهٽ، گهمين گيانِي گهٽ
پي پي پيالا پٽ، پوري پرت پري پري

۳. ٿاڀوتي جي سنگ دم جا دائم دنگ
 پين جوڳي جنگ موتو قبل مري مري
 ۴. محمد ماهر مڪ، ديدن وارو دڪ
 سمجھي سارو سڪم پائي سچ جي سري سري

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- هر دم حسن واري هولي حال هلي هلي
 هسي حاصل ڪئي ڳولي ڳوٺ ڳلي ڳلي
 ۱. حسن حقي هٿ، نيشن واري نت
 پھري ڪلنگي ڇٽ، آيو عشق علي علي
 ۲. حسن حضرت حر، گئي گيانِي گر
 ڪري سهڻو سر، عجب چال چلي چلي
 ۳. ٻڌائي بولي، جهليو چند جهولي
 لحن جي لولي، جهليئي ڪنهن نه جهلي جهلي
 ۴. محمد مڪ، موجان، فالَم فت فوجان
 ڪري ان اوجان، سچي ڳالهه سلي سلي

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- نانگا نات نچن، رندي رنگ رچن
 مستي م مخمور ٿي، مانجهي سرد مچن
 ۱. سرت جا سالم، فڪر سان فالَم
 عجب ٿي عالم عاشق اُٺ اچن

۲. پسي رخ جو رنگ، اکين ۾ اڙپنگ
 صورت واري سنگ، سهڻو سير سچن
 ۳. حبیبائي هٿ، مستي واري مٿ
 پي پي پيال پٽ، پتنگ جيئن پچن
 ۴. محمد تي سنور، پرت جا پرور
 سورهيہ سي سرور، سوري تي سرچن

روپ	کافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- پيون پيال پٽ مچي، سئي جي بٽ
 حق حق جي حرفات سان، حسن واري هٿ
 ۱. اکين ۾ اثبات، جهاتي اندر جهات
 ڪري ظاهر ذات، وخت واري وٽ
 ۲. ڇڏي شوخي شڪ، پهي پوري پڪ
 ڪري حاصل حق، گهمين گياني گهٽ
 ۳. هڻي نعرو نر، کولي پنهنجا پر
 ڪئي قربتون ڪر، قتل واري ڪٽ
 ۴. محمد تي ماهر، طبل سان ظاهر
 ڏکائي ظاهر، پھري کلنگي چٽ

روپ	کافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- لنگ بند لعل لانگوٽيا، لاهوتي لائان
 ۱. آيا اڱڻ اسانجي عاشق عالیشان
 ۲. سنبري آيا ساز سان صاحب سرت سجان

۳. هڻي نعرو ٺيهن جو نسلنگ ٿي نشان
۴. مٿا مٿي پي مٿ تي محمد جي مٿخان

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل:- ثابت سرسجان سرجي سرڪ صفا ڪيو
۱. ديدن واري دار تي دم دم جو ڌيان
۲. صراحي جي ساز سان صورت جو سامان
۳. شرابي شغلات سان شاهنشاهي شان
۴. مستي واري موج جو محمد مڪا ميزان

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل:- لاجا لائي ٺنگ يار، لائق لعل لقائي
۱. جاري جوش جگر م، جلي وڙا جنگ يار
۲. دائم دم جي دار تي، ڀين دهره ڏنگ يار
۳. رنگ برنگي راز سان، وٺي رٿي رٿي رنگ يار
۴. محمد صورت سير جا، ڪري سهڻا سنگ يار

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل:- اٿي آر، ٿئي اظهار، دلبيدار دلبردي
شوق شراب، ڪوڏ ڪباب، راڳ رباب، رهبر دي
۱. شاهي شوق، زابر ذوق، قالم فوق، في الحالي
ظاهر ذات، ٿي اثبات، برسي بات، برحالي
پارس پاس، رنگي راس، خاص الخاص، خوش حالي
حاضر حال، خوب خيال، ساري سال، سروردي

۲. نقشِ نجات، نيهن نواب، گول نقاب، نوراني
 نرمِل ناز، رندي راز، ساري ساز، سبحاني
 کيفي کيف، ريفي ريف، سيفي سيف، سلطاني
 شاهي شور، زوران زور، عاشق اور، انوردي
 ۳. چشمان چوک، مُرگان موک، نئينان نوک، دي نعري
 چم چم چير، گم کر غير، کيتي سير، سر ساري
 جوشان جوش، نوشان نوش، پوشان پوش، پاساري
 نتکي نور، گهري گهور، پلشي پور، پروردي
 ۴. شاه منصور، دي مذکور، مدمخور، مئي محبت
 مکم ميزان، وچ مئخان، سر ميدان، صف صحبت
 محمد مير، صاف ستير، بي نظير، هن نوبت
 بي پگدار، تي مختيار، مت مهندار، منوردي

روپ	کافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل: دم دي درس، پيتم برس، سرکي سرس، سبحاني
 مئي دي ماڳ، کيتم راڳ، سير سهاڳ، سلطاني
 ۱. دم دي دار، تي انوار، کر اظهار، آزادي
 درسن ديد، احسن عيد، شوق شهيد، دي شادي
 ذوق ضمير، عشق امير، ويڪم حمير، هس هادي
 کيليم کيل، مئي دي سيل، گوهر گيل، کر گياني
 ۲. دم دي ڌيان، عالیشان، ٿي لاثان، لاهوتي
 جوش جلال، کوڏ کلال، هوش هلال، هاهوتي
 برس بزار، بر سردار، باغ بهار، ياهوتي
 بيخود بات، دي برکات، ٻن برسات، باراني

۳. نوبت نيهن، راتو ڏينهن، محبت مينهن، مٿيخاني
 درس ڌمال، قرب ڪمال، خوب خيال، خم خالي
 رندي ريت، ٿي محيط، ڳايم ڳيت، ٻڌ ڳائي
 سهڻي ساز، دي آواز، ويڪيم ناز، نوراني
 ۴. محمد موڙ، نيزي ڪوڙ، ٻڌي جوڙ، جنساري
 ڪجل ڪار، وائي ڌار، ڪر سينگار، سرداري
 انحد گهور، شاهي شور، اوران اور، اظهاري
 عشق امام، دي اسلام، محکم مام، مرداني

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- مٿي مدموري جو مخمور، مرڪي مرد پين منصور
 طبل وڄائي شاهنشاهي مانجهي ٿيا مشهور
 ۱. سر سنڀاهي سورهيي صادق سئري ٿيا ساڄا
 ساز سرود وڄائي هليا وحدت جا وڇا
 ڌڪڙ ڪنجريون دهل دما ٿاهن ڪيا ٿاڄا
 مرد مٿا ميدان مدامي دوئي کان ٿي دور
 ۲. اناالحق جا هل هلائي صاحب سرت سجان
 تاج ڪلنگي صاف سروپا پهري ٿيا پروان
 اُپري آيا آر آڏي تي عاشق عالیشان
 فالڻ فوج فقر جي ڪيڙو حاصل حال حضور
 ۳. عشق حسن جي حملي هنڙو، نعرو نيهن نواب
 گگن مَنڊل جي گلشن اندر، ڪولي راڳ رباب
 صوفين سارو سير صحي ڪيو، همدم هوش حساب
 بيشڪ ٿيا برحال بهادر، دانه ڪنهن دستور

۴. مردن مَرڪي موج مچائي، محڪم ٿي مختيار
 دم قدم اُٺائي اڳتي، اُٺو ڪن آچار
 اُٺي بولي اُٺي چالي اُٺ عجب اسرار
 احمد واري سيم منور، محمد ڪيو مذكور

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- پوش پريمي پايان ٿو، شاهي طبل وڄايان ٿو
 اُٺو ڏيئي اُٺ اشارو، گيت اناالحق ڳايان ٿو
 ۱. صورت جي سرداري، وحدت ڪثرت واري
 اکين جي اسرار اوڀاري، اصلا تي اظهاري
 هٿي ناز نظاري نعرو، نات نظر سان نايان ٿو
 ۲. بيرنگ برسي بازي، بشري بيڪم بياضي
 ظاهر ذات صفاتي سازي، غمزي ۾ ٿي غازي
 ثابت سير سينگار سارو، گهوٽ گهورن سان گهاڙيائون ٿو
 ۳. محڪم مٿي مصلاتي، عشق ڪري اثباتي
 پوري پيچ پسڻ جي پاڻي، جهاتي اندر جهاتي
 پسي پنهنجو پاڻ پيارو، ڀول نه ڀيو ڪو پايان ٿو
 ۴. نانگا نات نچائي، رندي رنگ رچائي
 محمد محبت مچ مچائي پختو پاڻ پچائي
 سورهي ٿي سردار سويارو، سهڻا سخن سڻايان ٿو

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- صورت صاف سينگاريان ٿو وحدت وائي واريان ٿو
 ناچو ٿي نروار نچڻ جو نازن سان نهاريائون ٿو

۱. صورت مُورَت سائي، سِر ۾ صاف سمائي
 لامڪائي لعلِي لائي، اِيڪو اِيڪ اِيڪائي
 پسي پنهنجو پيچ پسن جو، پيالو پُر پياريان ٿو
 ۲. چشمن جي چوڀاري، عشاقِي اظهارِي
 وائي واءِ وصالِي واري، همذاتي هشياري
 هر دم ٿي هسوار هسن جو، گام گگن ۾ گهاريان ٿو
 ۳. شاهي شوق شرابي، نوبت نيهن نوابي
 قائم قادر ڪوڏ ڪبابي، رنگي روپ ربابي
 راڳي رقص رس راز رچڻ جو، برسر باغ بهاريان ٿو
 ۴. محمد مست موالِي، نيزي نوڪ نرالي
 پي پڌر ٿي پيرت پيالي، بيشڪ بي مثالي
 مسيحي ٿي ميدان مچڻ جو، جڳري جوش جياريان ٿو

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- ويڪو ديد دُرس دلبر دي، سردار سخي سروردي
 ۱. ڪٿان ناز نيازدي نٿڪي، ڪٿان سرخ سنگينيان سٿڪي
 ڪٿان جهڳمجهڳ جهڙ جهڙ جهٽڪي، ڪٿ ڪيفي ڪارڪردِي
 ۲. ڪٿان اُتي عشق اشاري ڪٿان نوبت ناد نقاري
 ڪٿان نيزي نوڪ نظاري، هي عالي اک اَ ٿور دي
 ۳. ڪٿان شور شرابي شادي ڪٿان گيان گگن گادي
 ڪٿان مٿي دي موڪ منادي، هي پاڪ پڌر پروردي
 ۴. ڪٿ غلام محمد غازي، ڪٿان ڪثرت قبل ماضي
 ڪٿان ساقِي ساغر سازي، مت مست موڪي منور دي

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- اڃ لا الله اثبات ڪر، اقرار سان لا الله چئي
 ۱. قلب کي ڪعبو ڪري، سجدا تنهين ۾ ڏي صحي
 عين کي عرفات ڪر، بره بني با الله چئي
 ۲. سوز کي سانڍي سيني ۾ رمز رنداني رکي
 جان جوڙي جهات ڪر، انس کي الله چئي
 ۳. قترا جي فيراق جا ديدار لاءِ چڪيل چڱان
 بره واري بات ڪر، وحد هو والله چئي
 ۴. محمد مٺي محبوب جي صورت آهي ساري صفا
 لون لون لڳائي لات ڪر، فنا پڙهي في الله چئي

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل: تيرت تڪيو تو ۾ تنهنجو، پهه پھين ٿو هنڱلاچ هلڻ جو
 ۱. سناسين صحي ڪئي صورت، منجهان منجهه پروڙي مورت
 هر رنگ منجهه وٺن ٿا حيرت ورق وساري ويهڻ جو
 ۲. جوڳي جڻيان لاهوتي لاهن گنگا جمنا من ۾ پائڻ
 رمز رندي سان رام ريجهائن، منهن رکن ٿا ملڻ جو
 ۳. نانگا ناني ناٿ پڇائن، سمر سڪ ڪيو پاڻ پڇائن
 ورق وجودي ۾ ٿا ڄاڻن، سير سيوئي گهمڻ جو
 ۴. ڪعبو قدسي من ۾ ڳولي، حق موجود وجود ۾ ڪولي
 محمد ڏس تون ڪير ٿو ٻولي، رمز رندي جي رهڻ جو

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:- عشق عجيب اسانوت آيو انا الحق آواز ڪري
 صورت وارو سانگ بنائي سيف صراحي ساز ڪري
 ۱. ڪويوڻي ڪلتار قوالي، ڪامل قادر قرب ڪمالي
 قائم ڪلنگي ڪار ڪلالي، ڪوڏ قدم قواز ڪري
 ۲. اکين واري اُلت اشاري، صورت سهڻي صاف سينگاري
 پيالو پر پريم پياري، پتنگ جان پرواز ڪري
 ۳. ظاهر باطن ذات صفاتي، اول آخر جي اثباتي
 جهاتي اندر پائي جهاتي، راڳ رقص جو راز ڪري
 ۴. محمد مئي جي موج مچائي، رمزن وارو رنگ رچائي
 نانگا نر نروار نچائي، نوڪ نظر تي ناز ڪري

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:- عشق ڪيو آواز اوڙو انا الحق الائي جو
 انساني جي اولي اندر اُتي پيد بتائڻ جو
 ۱. بيرنگ بيڪم بحالي، خوبان خوب خيالي
 نيشن واري نوڪ نرالي، دم جو درس ڏمالي
 ترنم تر تننار تونگر، تازي طبل وڄائڻ جو
 ۲. سرتي نرتي ساري، عشاقِي اظهاري
 چشمن جي چمڪار چوڌاري، واصل وحدت واري
 ساقِي ٿي سرشار سڪندر، سهڻي سخن سڻائڻ جو

۳. عشق ڪري اثباتي، جهاتي اندر جهاتي
 ظاهر زور ظهورو ذاتي، اثر عجب اوقاتي
 قادر ٿي ڪنار قلندر، قائم قدم ڪڏائڻ جو
 ۴. گيان گڱن گڱن گادي، عشق ڪري آبادي
 محمد مٿي جي مست منادي شاهنشاهي شادي
 ماهر مڪ ميڻخاني مندر، ڳالهه ڳجهي ڳائڻ جو

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- تنهنجي دام زلف زُناَر وجهي، اظهار ڪيو ارشاد اسم
 ڪاڪل ڪنڊڙا ڪيف ڪڪوريل، ڪاريهل جيئن ڪارقسم
 ۱. زلف زورآور زابر زنگي، زهري ڪنڌا زور ظلم
 ظاهر ذات ظهورو ذاتي، ذوق زُنج جو زَم زَم
 ۲. ناز نظر نشان ڪري، نرناد وڃايو نيهن نظم
 نور نظاري نيشن واري، مست پياريو مٿي جم جم
 ۳. آبرو سيف سنگيون ثابت، سيني سنڀاهيون صاف صنم
 هر جاءِ هل حلاجي هليو، حسن هلايو حال حُڪم
 ۴. سير محمد صورت واري، چست ڪيو چمڪار چشم
 محبت مَدجي موج مچائي، اُلت اويڙي عشق اُتم

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- سانون عشق لڳا اظهاريدا، اظهاري دا انواريدا
 ۱. برس بهادر باه بره دي پيد بتا برداريدا
 ۴. پاسروپا سرڪش سرتي ڪول سخن سرداريدا

۳. ڪر نظاري نوڪ نظردِي ناز نَسَنگ نروارِيدا
۴. محمد مير مليا مٿيخاني ماڳا ملها مهندارِيدا

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل :- اڀني نيھن نيانون ڪيتي، قدم اُٺايا مٿين وومٿين
عاشق ٿي اثباتي والا، تلڪ لڳايا مٿين وومٿين
۱. اولڪر انساني آڪي، قرب ڪمايا مٿين وومٿين
انا احمد بلا سيمي، فن فرمايا مٿين وومٿين
۲. مذهب ملت مسجد مڙهيان، حڪم هلايا مٿين وومٿين
حيدر هو ڪي حملا ڪيتم، ڪفر ڪنبايا مٿين وومٿين
۳. بازِگر ٿي بازي پٿري، بيڪم بنايا مٿين وومٿين
وحدت والي ويڙهي ول ول، ناد بجايا مٿين وومٿين
۴. محمد هر مظهر وچ ماهر، آب ڇپايا مٿين وومٿين
الانسان سري وَاَناسِرهُو، پيد بتايا مٿين وومٿين

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل :- مٿين دي موج محبت والي مام سڻائي مٿين وومٿين
۱. مٿين دي محڪم ماڳا مدامي سرت سڻائي مٿين وومٿين
ثابت ٿي سينگار صفت وچ صاف سڄائي مٿين وومٿين
۲. مٿين مختيار منور مٿي دي، سُڪ پلائي مٿين وومٿين
قربئون ڪيف ڪلائي ڪُل دي، ڪار ڪمائي مٿين وومٿين

۳. مٿين مشتاق ڏروني ڊم ڏي، ٻين بجائي مٿين وومٿين
اندر هو هو ٻاهر هو هو، ايڪ ايڪائي مٿين وومٿين
۴. مٿين مخمور محمد مٿي ڏي، رمز رلائي مٿين وومٿين
فالم ٿي في الحال فهم ڏي، فوج چڙهائي مٿين وومٿين

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- چئو ڪير پلاتون آهين، چئو آهين ياتون ناهين
۱. اصل عدم ۾ تنهنجو آسڻ هاڻي راڳ ڀروحي جو راسڻ
ناه عجب سان ناهين

۴. اکين وارو عشق ڪمائي، صحي سهڻا سخن سڻائي
چاڪي چاهيو چاهين

۳. اول آخر جي اثباتي، ڪري سرهو سير صفاتي
ڪاهيو ڪنهن لاءِ ڪاهين

۴. محمد ڪوڏ قدم سان قائم، دسي دم کي دم سان دائم
چاڙهيو چو ٿو لاهين

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- آئون ناهيان ناهيان ناهيان، آئون ناهيان اندر آهيان
۱. شاعر ٿي مان شعر بڻائي، شاهنشاهي طبل وڄائي
ڳايان ڳايان ڳايان

۲. ونحن اقرب واري وائي، هري حال هُما جڏهن هوائي
چاهيان چاهيان چاهيان

۳. عدم کان انساني اولي کن فيڪوني ڪُل کي ڪولي
 ڪاهيان ڪاهيان ڪاهيان

۴. لامڪان مڪان محمد اصل اَنُ آواز احمد
 ٺاهيان ٺاهيان ٺاهيان

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- ديدان دي دربار، دم دا ڌيان ڌريوسي
 ۱. ويڪڪ ڪجل ديان ڪيف قطاران ڪول صراحي ساز ستاران

ساغر دي سينگار، صورت دا سير سريوسي
 ۲. پي پي پريمي پرت پيالي، ويڪ نظر دي ناز نرالي

نئينان وچ نروار، گهوران دي گهير گهريوسي
 ۳. ديدان والي درسن دائم، دور ڌرياهي قلم قائم

اڪيان وچ اظهار، تارو ٿي تار تريوسي
 ۴. محمد مئي دي موڪ منادي، شوق شرابي والي شادي

پسڻ دي پاتار، پڌرا ٿي پير پيرو سي
 ۵. ڪٿان هي قاضي ڪارڪتابي، ڪٿان هي شائق شور شرابي

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

۱. ڪٿان هي زاهد زور ذڪر دا، ڪٿان هي فائض فيض فڪر دا
 ڪٿان هي مالڪ مول مڪر دا، ڪٿان هي سائل سودڻوابي

۲. ڪٿان هي نوڙت نيڪ نمازي، ڪٿان هي غمز غواصي غازي
 ڪٿان هي تان تياري تازي، ڪٿان هي راڳي راس ربابي

۳. ڪٿان هي عاشق آڪبءِ داعالي، ڪٿان هي چشمان چيتڪ چالي
 ڪٿان هي مئي دامت موالِي، ڪٿان هي ڪاج ڪلاه ڪبابي

۴. ڪٿان هي محمد مٿي دا مالڪ، ڪٿان هي سير سازي داسالڪ
ڪٿان هي خاص خلق دا خالق، ڪٿان هي جوش جلال جوابي

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- نهوڙي نظر سان نسنگه نازنيڙو، سڙ ۽ جيڻ جو چڙي خيال ويڙو

۱. پنڀڻن پٿر ڪيو پرواز پهري، پسڻ کي پسڻ جو پڪو پور پيڙو

۲. حسن سان هڪدم هلائي حڪم کي

ڪيو هوش هٿ ۾ حبين پيو هنيڙو

۳. ڪاڪل وار ڪنڊڙا ڪاريهل جيئن ڪارا

ڪري ڪاه ڪهري ڪجل ڪيس ڪيڙو

۴. مقابل مدامي مسيحي مثالي

پسي موج مُڙگان محمد مست ٿيڙو

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- قلندر قلندر قلندر قلندر علي جنهن جو ڏاڏو نانو پيغمبر

۱. ڪري ٿيو آڪن ۾ ازل کان اوطاقي

احوال اعلي اوقات اندر

۲. بحالي بره جي بازي برابر

بنرو بقا ٿيو برحال بندر

۳. سردار سهڻو سورهيه سوپارو

سلطان سپ جو ساقي سڪندر

۴. مهندار موڪي محمد مدلل

مئيخان مسجد مسجود مندر

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:- صورت صنم جي ڪعبو، ڪعبو پيو نه ڄاڻا
 اسرار عشق واري، اوقات پيو نه آڻا
 ۱. احوال عشق جي سان، انفس اُتي ٿي عاشق
 اڪبر ڏيان اکين ۾، آواز جا اولڻا
 ۲. پرياک پي پيالو، پٿيمان ۾ پريمي
 پوري پسي پيشاني، پنهنجو پسڻ پڇاڻا
 ۳. ثابت ڪري صدق ڪي، سر ساز سان سراسر
 صورت اڳيان ٿي ساجد، سينگار سڀ سڃاڻا
 ۴. محمد مڪو مدينو، محراب منهن منور
 محکم مٿس مدامي، مٿي ميگهه جا منڊاڻا

پيروي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:- آهي جو محرم من جو ناهي ڪنهن کي سڻايان
 ڏيهي ڏسي ڏسڻ جي، ڏاهي ڪنهن کي سڻايان
 ۱. عارف اکين جي بازي احوال عشق جي سان
 آواز جو اشارو ناهي، ڪنهن کي سڻايان
 ۲. سڀ ۾ سمايو سهڻو سينگار ساز سر سان
 سرڪش ڪري سيني کي، ساهي ڪنهن کي سڻايان
 ۳. چيئن گيان چرچي، چوڌار چون چالو
 چشمن واري چٽائي چاهي، ڪنهن کي سڻايان

۴. قدسي قديم قدرت، قائم قدم قوازي
محمد كلام قادر كاهي، كنهن كي سٿيان

روپ	كافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- محبوبن جي ميلي ۾ مست منگهن مان آهيان
۱. پاڪ پيالو پورو پُري ڳليشوازان پايان
۲. گجهي گجهه گجهي جي گجهڙي ڳالهه ڳڻن سان ڳايان
۳. سهڻي سرخ صراحي سرسان سرهي سيج وچايان
۴. محبت جي ميزان محمد مٿي جي موج مچايان

روپ	كافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- عشق عجب رنگ لاياهي، اپني آپ تي آپ تي عاشق
۱. عدم ڪنون ٿي عشق آوازي، اناالحق الاياهي
۲. عشق الف انسان اسم ٿي، عاشق بن بن آياهي
۳. وحدت ڪثرت سرت نرت دا، سهڻي سانگ بنايا هي
۴. عشق محمد مير مغان، ٿي سڀ وچ آپ سمايا هي

روپ	كافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل: ٿيا خيال، برحال، في الحال، فاله، ڪنچير، مهمير، اڪسير عالم
۱. خود خيال متوال احوال عالي اصلاط، خصلاط، وصلات والي
حسنات حرفات حضرات حالي، بيدار بازار بردار باله
۲. پلڪار پتدار پڳدار پيارا، گفتار گلزار نروار نعرا
سامان سلطان سبحان سارا، سرڪار سرشار سردار سالم

۳. احباب ارباب القاب احمر، اسمات جسمات سُخَنات سُرور
اتحاد آباد ارشاد انور، اسرار اظهار زنار ظالم
۴. مسجود مشهود معبود محمد سر صاف مصحاف انصاف احمد
لاهوت آذوت ثابوت سرمد، مخمور مشهور مذکور معالم

روپ	کافي	پيروي
-----	------	-------

تل:- منهنجي دل اوهان سان الائي چو اڙي آه
قابو تو ڪجل جي ڪڙي سان ڪڙي آه
۱. اکين جي اشاري منهنجي دل ڏتاري
صورت تو سينگاري جادو گر جڙي آه
۲. تنهنجي سونهن ساري ڪري جوش جاري
بره باه باري بدن ۾ بڙي آه
۳. صنم تو سنڀائي صفائي سچائي
سراسر سوائي سڪي سڌ سڙي آه
۴. محمد سان ملاقي اچي ٿي اوطاقي
رهون يار ياقِي جدا نا گهڙي آه

روپ	کافي	پيروي
-----	------	-------

تل:- آيا مُرد مُرڪي مُدامي مٿي تي
هٿي هام همدم حلاجي هٿي تي

۱. سَني سانگ سِر جو پين صاف سُرڪي
ڪئين وير وارث وهاتيا وٽي تي
۲. قدم ڪُل ڪڏائي قربدارقادر
ڪري ڪوڏ آيا قتل جي ڪٿي تي

۳. عجب کيل کيلي وٺي واس وحدت
 کٽڻ گوءِ غازي غزائي گهٽي تي
 ۴. پريمي پيالي ڪيا مست محمد
 پسڻ ٿا پسڻ ڪي جلائي جهٽي تي

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- بنيو بيڪم برسي بره جو بشر تي
 هنيو نيهن نعرو نسنگه ٿي نظر تي
 ۱. ڪجل ڪار ڪاري قتل ڪات واري
 ڪيو جوش جاري ڪلائي ڪٽر تي
 ۲. نوان نيڻ ننگي جوڙيا جوڙ جنگي
 ڪليا روپ رنگي اکين جي اثر تي
 ۳. ڪري سانگه صحبت هٿين نيهن نويت
 مٽي موج محبت خدائي خبر تي
 ۴. محمد ديد دائم ڪيا ڪوڏ قائم
 اها ڳالهه ڳايم بهاريل بندر تي

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- زهر دار ظالم زلف زور رنگي
 واسينگي ورن سان عجب روپ رنگي
 ۱. ظاهر زلف زابر ڪري ڪوڏ قادر
 بره سان برابر جوڙن جوڙ جنگي

۲. هُلائي حقي هُل واري واءُ واصل
 ڪرڻ ڪيس ڪاڪُل پائي ڪَڇ ڪلنگي
 ۳. قهري ڪار ڪُنڊڙا وئيل وار ونگڙا
 هڻن موھ مندڙا ڪولي ناز ننگي
 ۴. محمد خوب خَم خَم وجهي دام دم دم
 ڏيئي ڄام ڄم ڄم ڏيا صاف سنگي

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل:- بڙودي براندي ڪئي بوتل بهاري
 ٿئي خوب خاصي خودي جي خماري
 ۱. براندي بزم جي بحالي بڙائي
 ڪيو بيڪم بيرنگ بره ٿي بڙاري
 ۲. صراحي سان ساقي سخي ساز سرمان
 ڏيئي صاف سهڻي سرس سرڪ ساري
 ۳. پريمي پيالو پين پر پڌر ٿي
 پسي پاڻ پنهنجو پرت جا پساري
 ۴. مٽي تي محمد مدامي مسيحي
 ڪئي موج مستي منگهن مٽي ملاري

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل:- نشي سان نيارو نسلنگ ٿي نچانئو
 پهري پيشوازان پسڻ ۾ پچانئو
 ۱. اصل عشق آهيان اول ڪان اوڙو
 ڪري آر اُلتو اکين ۾ اچانئو

۲. ٻره جي بهاري بزم بيڪم بازي
 بحالي بگل سان بقا ٿي بچائڻو
 ۳. رڪي راس رايو رندي راز وارو
 ڪري راڳ، رنگي رقص سان رچائڻو
 ۴. محل ماڳ، مٺي جي محمد مدامي
 ڪري موج مستي منگهن ٿي مچائڻو

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- هڪ هڪ حسن سان هلي آ هلي آ
 چڱي چال چو ڏس چلي آ چلي آ
 ۱. هڪ هڪ حلالِي دگن سان ڌمالي
 برابر بحالي پلي آ پلي آ
 ۲. آوازي اشاري عشاقِي اوطاري
 پسڻ جي پساري پلي آ پلي
 ۳. ڪنڦ ڪُل قوازي نظاري نوازي
 صحي ساز سازي سلي آ سلي آ
 ۴. محمد مام مظهر اصل عام اطهر
 ٿيو عشق اظهار علي آ علي آ

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- عشق مڇايا شاهي شور، ويڪ چشم دا چالا چور
 ۱. عشق الاهي عين شريعت، ظاهر دي وچ ڪفر طريقت
 سجدا صاف صحي وچ صورت، ڏيندا لادي نال ٽڪور
 ۲. حال حقيقت وحدت والا، سارا سمجھ نيهن نرالا

اهو ڳجهه اصل هي اعليٰ، جت گهوران والي گهور
 ۳. معرفت دي وچ موتي من دا، ڪري سارا سير صحن دا
 هي اشارا آنا آن دا، حسن والي حملي هور
 ۴. محمد مورت مخفي معنيٰ، هي سراسر شاه شهانا
 بره دا اهو يڪم بهانا، ڪيا ڄاڻي عالم اور

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

تل:- آيم سرتي سنبري عشق ڪري اظهاري
 گيت انا الحق ڳايم گلشن جي گلزاري
 ۱. عشق اکين جي اوليٰ، خيال خدائي ڪولي
 بهڳڻ بولي بولي، ثابت ڪئي سرداري
 ۲. ديد دماي دالم، قرب ڪڏائي قائم
 لاڳ لقائي لاي، احسن ٿي انواري
 ۳. عشق عدم کان اطهر، پيرمغان ٿي پرور
 موج مچائي مظفر، چو طرفين چوڌاري
 ۴. بيسر واري بازي، طلب تراز تازي
 ڪات ڪلائي قاضي، محمد جي مختياري

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

تل:- ڳجهي ڳجهه ڪي ڳايان، سخن سر سڻايان
 حسيني هڪل سان، حڪم هڪ هلايان
 ۱. عدم کان ٿي عاشق، اکين جي اثر جو
 اوران اور آخر، اول ٿو الايان

۲. پسي پاڻ پنهنجو، بيان پر پيالا
 پريمي پڪو ٿي، پسڻ کي پڇاڻ
 ۳. نظر جي نظاري، هڻي نيهن نعرو
 نگاري نظم سان، نسنگ نر نڇاڻ
 ۴. محمد ٿي مصور، مورت مک صورت جو
 معنيٰ جي ملت سان، منڊل مٿي مڇاڻ

روپ	کافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل:-
 پڪو پيچ پاڻي پاڳاري پيرسان پسڻ کي
 پسانتو پيشاني پزير سان
 ۱. اکين جي اوتاري، اثر دار آري
 آوازي اشاري، اسم اڪسير سان
 ۲. بلند بخت باري، بقا با قراري
 بزم جي بهاري، بره بي نظير سان
 ۳. صنم جي سواري، سراسر سوپاري
 سخن سرسپنگاري، سرخ سچ سير سان
 ۴. مٺو محب منور، پسي مير مصور
 مٽي موج مظفر، محمد منير سان

روپ	کافي	پيروي
-----	------	-------

- ٿل:- حضرت ناز، رهبر راز، سرور ساز، سبحاني
 شاهنشاھ، بي پرواه، سر- سرواه، سلطاني
 ۱. ناز نگار، نر نروار، ٿي سردار، سوپارا
 کجل کار، والي ڌار، ڪرڪي آر، اوپارا

۱. ڇا صمصام، پاگلڦام، دي وڃ دام، دوبارا
 ماري مير، ڪئين مهمير، ڪر اڪسير، احساني
 ۲. ناز نقاب، ڪول شتاب، جوڙ جواب، جسماتي
 مرڱان موج، فهم فوج، ڪرڪي اوج، اسماتي
 منهن مصحف، دي اوصاف، ڪر انصاف، اثباتي
 چشمان چوت، ڏي ائموت، گهاوي گهوت، گرگياني
 ۳. ناز نشان، عاليشان، سرت سجان، سرسارا
 حال حيات، وڃ همذات، ٿي حسنات، هپڪارا
 ديد دراز، دي آواز، ڪر پرواز، پاڳارا
 ڪول سهاڳ، روهي راڳ، مائي ماڳ، مرڱگاني
 ۴. بالا بخت، تاج وتخت، محمد مست، متوالا
 ميگه مجاز، والي راز، جهندا ناز، نر نالا
 ديدان دار، تي انوار، ڏي پڳدار، پر پيالا
 عشق امام، دي اسلام، ڏيندا مام، مرداني

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل: - الائي ڇو اڙي آه منهنجي دل يار سان
 پاڻي پيچ پورو پياري پرين پڳدار سان
 ۱. لبن جي ته لالي پسي چون چالي
 ڪمالي ڪلالي ڪجل ڪلتار سان
 ۲. پرين جي پيشاني جنهنجو مٿ نه ٿاني
 پسي جوڙ جاني جنگي جنسار سان

۳. درس دید دیری پسں جي ته پيري
 ڪيو چير چيري چڪن چمڪار سان
 ۴. ڪري راز رهبر پسي پاڪ پرور
 محمد منهن مشور سني مهندار سان

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- اسم ذاتي چپ يار، صورت جي ته صحن ۾
 ۱. جپي دم اسم سان، ڪري بند ٻئي چپ يار
 ۲. جس ڪر تون دم جو؟ چڙهي بي سڀ ڪپ يار
 ۳. ڪوري ڪي قلب مان، دوئي واري ڏپ يار
 ۴. محمد چپ تون نام ڪي، ڏيئي جوان جهڙپ يار

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- ڏٺم ديدار دلبر جو، سخي سردار سرور جو
 پيالو پاڪ پليل پي، پتر پگدار پرور جو
 ۱. سچو سبحان سر ساقبي، بره جنهنجو بلند باقي
 تراني تار ترنم سان، ڪولي تجلات جي تاڪي
 عجب اسرار آڪين جي، اچي ٿيو عشق اوطاقي
 اول آخر اندر ٻاهر، اثر اظهار انور جو
 ۲. اول ڪان عشق آوازي، بحالي با وفا بازي
 طبل تولان توحيد، تياري تاب سان تازي
 سنڀائي سانگ سلطاني، ڪري سُخنات سر سازي
 رقص رس راڳ روحاني، ربوبي راز رهبر جو

۳. هڻي نروار نر نعرو، ڪري سينگار سڀ سارو
 سَروِ پا صاف سر پهري، صنم سردار سويارو
 سڻائي سر پياري پر، پسائي پاڻ پاڳارو
 اويسِي عِين ارشادي، اسم احوال اطهر جو
 ۴. ڪري گفتار گر گياني، لطيفي لات لاثاني
 مدامي موج محبت جي، ملائي مام مستاني
 مليو امين محمد ٿي، مقابل ماڳ هوڳاني
 مثل مهتاب منهن موڪي، مٺي محبوب منور جو

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- پهرين پير پڙ، ڪڏي قرب ڪرڻ
 پوءِ پڻي ورڻ اهو ناهي ڪرڻ، ٻيو چاهي وويار
 ۱. چڱي چال چلڻ، ڪولي جوش جلڻ
 حقي حب ۾ هلڻ، سچي ڳالهه سلڻ
 پڪي پرڪي پسڻ، حسن ساڻ هسڻ
 منهن مٺي کان مٿن اهو ناهي هڻڻ، ٻيو چاهي وويار
 ۲. عجب تور ٿلڻ، رندي ريت رلڻ
 محب ساڻ ملڻ، خوبان خوب ڪلڻ
 دم جو ڌيان ڌرڻ، ڏسي ڏک نه ڌرڻ
 موتو قبل مرڻ اهو ناهي ترڻ، ٻيو چاهي وويار

۳. من م ميم مڙهن، لقب لعل لهن
 چشم چاڙه چڙهن، فنا فرض پڙهن
 پڪا پور پهن، سَنهَمَن سور سهن
 رضا راند رهن، اهو ناهي نهڻ ٻيو چاهي وويار
 ۴. ڪري آر اچڻ، رنگي رنگ م رچڻ
 ننگو نر ٿي نچڻ، محبت منجهه مچڻ
 ڇڏي چرڪ ڇپڻ، نَسَنگ نام جيڻ
 ڪوري ڪنڌ ته ڪپڻ، اهو ناهي تپڻ ٻيو چاهي وويار
 ۵. محمد مير مچڻ، ڀولا ٻول پيچڻ
 سر جو ساٿ سچڻ، وحدت طرف وڃڻ
 اڏي سر ته ڏيڻ، ڀالا پاڪ پيڻ
 سرڪي مست ٿيڻ، اهو ناهي جيڻ ٻيو چاهي وويار

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- ناتو نات سان نڪ نڀايان مان
 جھي نام نَسَنگ سر نايان مان
 ۱. ڀسي صورت سهڻي صاف سچي
 جھي نوڪ نظر تي نام نچي
 اثبات ڪري آواز اچي
 صحي سرسان سخن سڻايان مان
 ۲. آيو پيرمغان ٿي پير پري
 دلدار دلاور ڌيان ڌري
 ڪٿي ڪات ڪلائي ڪام ڪري

ڪڏي   قربئون   ڪنڌ   ڪپايان   مان
۳.   ٿي   عادل   عارف   عشق   علي

ڪري   هڪل   آيو   هسوار   هلي
جنهنجي   دامن   ساري   لوڪ   جهلي
نڪو   ڀول   تنهين   ۾   پايان   مان

۴. برسات بزم سان باغ بدر، پٿيمان پسڻ جي پاڪ پٿر

ڪري ثابت ستگر صنم صدر، لهي لعل لقب لئون لايان مان

۵. ڪولي ناٿ نواب نقاب نسلنگ، پري پير پٿر پڳدار پلنگ

مليو مرشد محمد مست ملنگ، ڳڻ ڳلي ڳلي ۾ ڳايان مان

روپ	ڪافي	پيروي
-----	------	-------

ٿل:- ڪڏي   ڪات   اڳيان   ڪنڌ   نايان   مان

ٿي بيسر پيد بتايان مان

۱. پسي گام گگن جي گياني گر، جيي دم دم سان دم جو دُر

پي موتو قبلل پياللا پُر، سڄي سر جو سر سمجهايان مان

۲. لهي لاجي ڪات جو لعل لقب، ڪلتار ٿيو ڪاپار قلب

ڪري تن من طبلا تار طلب، برحال بزم برسايان مان

۳. رنگي رک سان رندي راند رهي، سينگار ڪري سرشار صحي

پٿيمان پڪي ۾ پاڻ پهي، پوءِ پير نه پنتي پايان مان

۴. ڪري منهن جي مٿي کان مورنہ مت، پي مست موڪي جا محمد مت

جڻين سرد مچي ٿو مت ساڻ مت، تئين محبت موج مچايان مان

پيروي

ڪافي

روپ

ٿل:- بره بوند حسن هوند ڪيئن ڪوند ڪڏاڻا
ڪوڙئين ڪند ڪپاڻا

۱. حاضر حال خود خيال ڀلا ڀال ڀلايا
سرت ساز نرت ناز رنگي راز رچايا
وصل واڳ جي سهاڳ رقص راڳ سڻايا
بلند بانگ طلب تانگهه ڪيا سانگ سجايا
۳. قتل ڪام جا سلام ڏنا سام سوايا
چشم چوٽ الف اوت گهڻا گهوت ته گهايا
۴. الف اوڙ جسم جوڙ ٻڌي موڙ سلهايا
حنا هاٿ سنڌي ساٿ نسنگ ناٿ نچايا
۵. محمد مند وحدت وند جهولي چند جهلايا
ڪجل ڪات بزم بات ڪئين گهات ڪرايا

پيروي

ڪافي

روپ

- ٿل:- منهنجي لئون جنهين سان تنهين سان آهيان
پرين ڪي پسڻ کان، پري ڪين پايان
۱. واري واڳ واصل، ڪري حال حاصل
خير خاص حاصل، سُخن سان سڻايان
  ۲. لائي لئون لقائي، پرت مون پچائي
سراسر سوائي، گجهي گالهه ڳايان
  ۳. پرين سان پيالو، بيان ٿي نرالو

جيبي نڪ نالو، قرب ڪل ڪمايان
 ۴. ڪيلي ڪيل ڪليو، عجب ٿور ٿليو
 محمد محب مليو، چئي ڇا ٻڌايان

روپ	ڪافي	پيرو راڳ
-----	------	----------

ٿل:- خود خيال ٿي سمجهه تون، خوبان خيال ڪي
 هرجاءِ حضور حاضر، هسوار حال ڪي
 ۱. بيچون بي مثالي، بشري بره جي بازي
 لائي لهج لاهوتي، لاثان لعل ڪي
 ۲. نيئن واري نظاري، نوري نڪار ٽڪي
 نروار ڪر ندائي، نعري نهال ڪي
 ۳. ديدن واري دواي، درجات ڌيان درجي
 ڌوڌو ڌڪن ڌڪائي، دم جي ڌمال ڪي
 ۴. مظهر مثل مثالي، مضمون سيم معنيٰ
 محمد مڃيو مداسي، مٿيگون مال ڪي

روپ	ڪافي	پيرو راڳ
-----	------	----------

ٿل:- عاشق اصل ڪئون آهيان، خوشحال خيال جو
 سهڻي سرود سرسان، سخات سال جو
 ۱. اکين سندي اوتاري، آواز عشق واري
 احسن عجيب اعليٰ، احمر احوال جو
 ۲. جنسار جوڙ جملي، جسمات جا بچاءِ
 جلوه اندر جمالي، جذبي جلال جو

۳. قامت ڪريم قدسي، قادر به ڪامراني
ڪنگي ڪلاه قائم، ڪيفي ڪلال جو
۴. مئگون ميگه محمد، منهن تي مگهن ملاري
متوال مست موڪي، مستي مقال جو

روپ	ڪافي	پيرو راڳ
-----	------	----------

ٿل:- عاشق اوهانجو آهيان، اختيار هت اوهانجي
القاب عشق وارو، اظهار هت اوهانجي
۱. القاب عشق عالي، بالا بزم بحالي
ديدن واري دنالي، دلدار هت اوهانجي
۲. شغلات شرف شاهي، وصلات وجه الاهي
سخنات سر صراحي، سردار هت اوهانجي
۳. لوڏي ڏٺي ٿي ڌاريو، ٻوڙي وري ڇا تاريو
ماريو توڙي جياريو، تلوار هت اوهانجي
۴. مڙگان جي مناري، سرڪي ڏنو سينگاري
محمد مگهن متاري، مهندار هت اوهانجي

روپ	ڪافي	پيم پلاس
-----	------	----------

ٿل:- اي جي آئوسدا نچ گائو، گگن محل ڪي باجي بڄائون
۱. سير صورت دي سجدي ثابت، ساز سرود سنائون
۲. ددم دم ڪي دار هر آڪي، دائم درسن پائون

پيم پلاس	ڪافي	روپ
----------	------	-----

۳. گن مٿين گائون سخن سر سٺائون، اُلت عجائب پيد بتائون
 ۴. سرورد ڪئين ڪول ستاران، اُن آواز الائون
 ۵. مندم محمد مردنگ مرلي، مڪ سي بين بجائون

پيم پلاس	ڪافي	روپ
----------	------	-----

- ٿل:- شوق جي شهيد کي شاهي شفاعت ڇا ڪندي
 شوريل شرابي شير کي، شهرت شڪايت ڇاڪندي
 ۱. عشق جي آڙاه اندر، اکين واري آرتي
 عاشق اويسي کي اثر، ايذاء علامت ڇاڪندي
 ۲. پيريا بانڪي بهادر کي بقا بردار تي
 برسري بازار ۾ بشري بغاوت ڇاڪندي
 ۳. نيهن جي ناتي نياري، نظاري نشان تي
 ننگ نانگي نات کي، نيڪي نزاکت ڇاڪندي
 ۴. محيسي مسيحي مثل، مستي واري مستان کي
 مٿي جي مداسي موج سان، محمد ملامت ڇاڪندي

پيم پلاس	ڪافي	روپ
----------	------	-----

- ٿل:- عشق ڪيو عريان جنهنڪي اکين جي ارشاد سان
 سو ٿيو عاشق اويسي عجائب اتحاد سان
 ۱. عشق چڻي الله اڪبر اُلاسي آواز ڪيو
 الستي احوال اعظم الاهي آباد سان

۴. عشق آکين جي اوتاري اويڙا آچار ڪيا
 آنا ان اوقات اعليٰ انوري آزاد سان
 ۳. شان شفقت شعر بازي شرف شم شغلات جا
 ٿو ڪري شاطر شتابي شوق شاهي شاد سان
 ۴. عشق محمد احد احمد، ميم جي محلي مدام
 مظهر سندو مسجود ٿيو محبت واري معياد سان

روپ	ڪافي	پيم پلاس
-----	------	----------

ٿل:- ڇا شريعت شان شاهي ڇا طريقت تار تان
 ڇا حقيقت حال حاضر معرفت ڇا هي مڪان
 ۱. ناسوت ڇا ملڪوت معنيٰ جبروت ڇا لاهوت لام
 هاهوت ڇا همدم هنگامون باهوت ڇا آهي بيان
 ۲. ڇا فنا في الله فاني ڇا بقا بالله ٿيو
 ڇا نفي اثبات نعرو ڇا درڪ دم جو ڌيان
 ۳. ڇا امارو نفس ڪافر ڇا مسلم روح راز
 چاسراسر سير سارو ڇا گهليو گر جو گيان
 ۴. ڇا محمد موج مهدي ڇا احمد خاص عام
 ڇا احد اصلي اشارو ڇا بنو باقي بهان

روپ	ڪافي	پونپالي
-----	------	---------

ٿل:- ڇال چلت ڪي چاند بدني بي، عينا ڪا اسرار عدني بي
 ۱. لعل بد خشان موتي هيري، هار گلي هڪار چنڊني بي
 ۲. سنگم سهيليان سهري گاڻن، موج محمد معراج مدني بي

روپ	ڪافي	پونپالي
-----	------	---------

ٿل:- انند نگر ۾ آئي هون، پريم نگر ڪي ٿي پوجاري
 ۱. پيرو مالڪوس هندول سري، ميگه ديپڪ گائي هون
 ۲. طبل ٿال تراني ترنم، توم نوم تنن ٿائي هون

۳. تين گرام سرودي سرگم، سنگر سر سمجھائي هون
۴. مندل محمد معني والي، مردنگ موج مچائي هون

روپ	کافي	بهاگ
-----	------	------

ٿل:- خالص خودي جي خاني، خوبان خيال منهنجو
حاضر حسن جي حملي، هسوار حال منهنجو
۱. روهي رسول الاهي، ويساه وجه الاهي
قادر قرب كلاهي، قائم کمال منهنجو
۲. آواز ان الاهي، بيشڪ بقا بالله
شهزور شور شاهي، جذبو جلال منهنجو
۳. ثابت سر سوياري، احمر عجب آري
نيشن واري نظاري، نعرو نهال منهنجو
۴. محمد مگهن موالِي، اثبات عشق عالي
بيچون بي مثالي، مظهر مثال منهنجو

روپ	کافي	بهاگ
-----	------	------

ٿل:- آخر اول احمد زمان، مظهر مثل مشهور ٿيو
مالڪ مالڪ هر دوجھان مظهر ملڪ مخمور ٿيو
۱. معني واري مضمون سان، مسجد مندر مٿيان ۾
منور مٺي مهندار جو، مقبول مک مذکور ٿيو
۲. مرشد مڪمل مهلقا، محبت واري ميدان ۾
محکم مدامي مجتبيٰ، مثلات جو مغفور ٿيو
۳. ميزان ماهر ميم جي، منصف محيسي مام جو
مشهور مصور ماڳ تي، سرڪي مگهن مسرور ٿيو
۴. مظهر سارو محسن مندل، مسيحي مثالي موج سان
موجود ۾ موجود ٿي، محمد مچي منصور ٿيو

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

- ٿل:- عاشقن اثبات ڪيو الله ڪي انسان ۾
 ۱. احمد احمد ميم محمد، معنوي ميزان ۾
 ۲. صورت سخي ساقي سندي، سمجھي صفاتي ذات ۾
 ۳. صوفين صحي صاحب ڪيو، ثابوت سر سبحان ۾
 ۴. دم بدم ديدار دم جو، ديد جي دربار ۾
 ۵. درسن پسي دلشاد ٿيا، دولهه درازي ڏيان ۾
 ۶. شافع شڪل شائق پس، شهزور شاهنشاه جي
 ۷. شوريل شجاعي شوق سان، شغلات شاهي شان ۾
 ۸. احمد اسم الله سو، ميم ٿيو مظهر مغان
 ۹. مذڪور معنيٰ مام جو، محمد ظفر زمان ۾

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

- ٿل:- عشق جي اسلام سان، اظهار ٿيو احمد زمان
 ۱. اولي اچي انسان جي، انوار ٿيو احمد زمان
 ۲. بالا بخت بنرو بلند، برسي بره بازار ۾
 ۳. بيشڪ بقا با الله ٿي، بيدار ٿيو احمد زمان
 ۴. صاحب صحي صوفي صفا، سهڻو ڪري سختات سر
 ۵. صورت واري سينگار سان، سردار ٿيو احمد زمان
 ۶. خَلَقْتُ الْإِنْسَانَ مِنَ النُّورِ چئي نيشان ٿي
 ۷. نينهن جو نعرو هڻي، نروار ٿيو احمد زمان
 ۸. نحن اقرب نور نچ، ناطق نظر جي نوڪ تي
 ۹. پاڻهي پسڻ پنهنجو پسي، پگدار ٿيو احمد زمان
 ۱۰. پيرن سندو پيران سو، فائض فقيرن جو فقير
 ۱۱. حاضر حقيقي حال سان، هسوار ٿيو احمد زمان

۶. درگاه لنواري لعل جو، لاريب لاثاني لقب
 پيدا اتي قادر قوي، ڪلٽار ٿيو احمد زمان
 ڪ. احمد مان احمد اچي، بلا محمد ميم چئي
 مظهر سندو مسجود ٿي، مهendar ٿيو احمد زمان
 ۸. عشق ٿي امام علي، احمدي القاب سان
 ڏين سندو درس ڏئي، دلدار ٿيو احمد زمان

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- الله عالم جو ڌڻي، احمد زمان اطهر ٿيو
 ميم جو مولهيو ٻڌي موجود حق مظهر ٿيو
 ۱. صادق صدر صوفي صفا، صاحب سچو سقلين جو
 صورت واري سينگار سان، ساقي سخي سرور ٿيو
 ۲. احمد احد اولي عبد، اسرار اعليٰ عشق جي
 اڪبر منجها اصغر اچي، اصغر منجهان اڪبر ٿيو
 ۳. دولهه دلاور دلربا، ڏين واري درجات سان
 درگاه لنواري لعل جو، پيرِ مغان پرور ٿيو
 ۴. احمد زمان محمد مغان، مشهور معنيٰ ميم جي
 مالڪ ملڪ مظهر ملڪ، مهendar مڪ نور ٿيو

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- مرڪي مظاهر من چيو، مهendar ٿي احمد زمان
 هرجاء حسن هڪار سان، هسوار ٿي احمد زمان
 ۱. سمجھي سگھيا نه مولوي، هن موج واري مام ڪي
 آواز جو اثبات ڪيو، انوار ٿي احمد زمان

۲. اسلام اعليٰ عشق جو، آباد ڪيو ارشاد سان
 اوليٰ اچي انسان جي، اظهار ٿي احمد زمان
 ۳. فَأَيْنَمَا تُولَوْفْتُمْ وَجْهَ اللَّهِ وَيس جو
 سهڻي سخي سينگار ڪيو، سردار ٿي احمد زمان
 ۴. مظهر سارو محمد خدا، موجود حق موجود حق
 پٿرو پرين ڪيو پاڻ ڪي، پڳدار ٿي احمد زمان

روپ	ڪافي	بهاگ
-----	------	------

ٿل:- عشق جي احوال سان، اظهار ٿيو حضرت حسين
 حملو ڪري حسنا جو، هسوار ٿيو حضرت حسين
 ۱. عاشق عدم کان عشق جو، آئين واري انصاف سان
 احمر اڏي جي آرتي، انوار ٿيو حضرت حسين
 ۲. بيشڪ بزم جي پيد سان، بنرو بلند برحال ٿي
 بيحد بره بازار ۾، بيدار ٿيو حضرت حسين
 ۳. پاڪ ڀر پيالا پياري، ڀرت جي پالوت سان
 پسڻ جي پشيمان ۾، پڳدار ٿيو حضرت حسين
 ۴. دمدم دولهه دلاور، دلريا داناءُ دلير
 ديد جي دربار ۾، دلدار ٿيو حضرت حسين
 ۵. ناتو نبي بابو علي، سڀ کان سرس سهڻون سخي
 صورت واري سينگار سان، سردار ٿيو حضرت حسين
 ۶. نيهن جي نوبت وڃائي، نامور نيهي ننگ
 نشان نيزي نوڪ تي، نروار ٿيو حضرت حسين
 ۷. محمد مغان مخمور ٿي، موڪي مدامي مير مئي
 محبت واري ميدان جو، مهندار ٿيو حضرت حسين

روپ	کافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- مقصد ڪهڙو مڪي وڃڻ پنهنجي صحي سر کي سڃاڻ
 ۱. ٽڪي اندر تنهنجي آهي، اسرار جو سارو جهان
 سر کي ڇڏي ٻئي کي مڃڻ، سو عشق جو ناهي اُهيان
 ۲. قلب کي ڪري طواف، خيال سان هڪ خيال ٿي
 گولي ٿيڻ گسن گهمڻ، سا رمز جي ناهي رهاڻ
 ۳. قدسي قلب ڪعبو آهي، ڇڏ غير جا لاهي گمان
 پيالا پيڻ پنهنجو پسڻ، وحدت واري ور جي وٿاڻ
 ۴. صورت سهڻي سردار جي، سر ۾ آهي ساري صفا
 محمد حقي حب ۾ هلڻ، آهي طلب تند توڪل جي تاڻ

روپ	کافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- نائنڪ نيئن جي ناز جو، آهي دلڙي واري ديدار ۾
 ۱. هنڙو منهنجو حيران ٿيو، چشمن سندو چٽڪو چڪي
 سنگي سيني جي ساز جو، صورت صفا سينگار ۾
 ۲. حيرت پرڻي هن حال جي، ڪهڙي ڪريان مخفي مقال
 رهبر رنگيني راز جو، تڪيو توڪل تار ۾
 ۳. ڪجليون ڪنڊيون ڪاريون آڪيون، تڪمڪ تڪا تارا تمام
 نيهي نظر نواز جو، آيو عجب اسرار ۾
 ۴. محمد سري جي سير ۾، سجدو ڪري ثابت صحي
 پتنگن واري پرواز جو، سِڪ نيهن نڀي نار ۾

بهاڳ

ڪافي

روپ

ٿل:- ڪوڀا ڪڏي ڪاهي آيا، عاشق اڏي جي آر تي
 ۱. مٿي مست پي مٿيخان ۾، مانجهي مڙيا ميدان ۾
 جذبو ڪري جولان ۾، ديدن سندي دربار تي
 ۲. سورهيہ سپر سينو ڪري، سجدي صحي سرڪي ڌري
 پروان جيئن پيرا پري، نانگا نظاري نار تي
 ۳. نانگا ننگ نروار ٿيا، هر دم جڳي هوشيار ٿيا
 سوري مٿي هسوار ٿيا، قربئون ڪلالي ڪار تي
 ۴. رهبر واري رنگ ۾ رڄي، پختا ٿيا پڙ ۾ پڄي
 منصور جان محمد مڄي، دلدار واري دار تي

بهاڳ

ڪافي

روپ

ٿل:- محبت واري ميدان ۾، نعرو هڻي نشان ٿي
 ۱. سانگو ستي سر ساه جو، رايو ڇڏي بي راه جو
 عاشق ٿي آءُ الله جو، مٿي مست پي مستان ٿي
 ۲. مٿي مست پي منصور جيئن، تجلو پسي ڪوه طور جيئن
 پروان واري پور جيئن، قربئون ڪڏي قربان ٿي
 ۳. قربئون ڪلالي ڪارسان، عاشق اڏي جي آر سان
 وحدت واري وهنوار سان، صوفي صفا سلطان ٿي
 ۴. صوفي محمد صاف سر، سمجهي نظارو ناز نر
 صورت وارو سينگار ڪر محکم مڄي مردان ٿي

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- موجود تون موجود، تون ييشڪ بقا بهبود تون
 نشان نيزي نوڪ تي، نروار نا نابود تون
 ۱. اکين واري احمر اثر، عاشق عدم کان عشق جو
 ساغر صراحي ساز سان، سارو سراسر سود تون
 ۲. سرتي نرت جي ڪيل ۾، اڌاء واري حد کان آڳي
 خود خيال جي خمار سان، خالق ختم خوشنود تون
 ۳. وحدت واري ويساه سان، واقف وصالي ويس جو
 وجه الاهي وير ور، واندو ڪنان وجود تون
 ۴. ميثاق کان مهندار مڪ، مستي واري مئيان ۾
 مئي جي مداسي موج سان، محمد موڪي معبود تون

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- توڪل واري هٿ تار ڪر، توحيد جي تجلات سان
 ترڪ ڪرتون ترڪ ڪي، تحقيق تر تصلات سان
 ۱. سانگو ستي سر ساه جو، عقبي ڪنان آزاد ٿي
 اعليٰ عجائب عشق جي، احوال ان اثبات سان
 ۲. دورنگي ڪي دور ڪر، دم جو ڌمالي ڌيان تون
 ڏين واري ڏيندار جي، دائم درس درجات سان
 ۳. ترڪي قبل ماضي ٻئي، حاصل حقيقي حال ڪر
 همدم هسي هسوار ٿي، حاضر هڪل حضرات سان
 ۴. مقصد ڇڏي مخمور ٿي، محمد مڇي مئيان ۾
 مئگون مستو مست پي، محبت سندي مصلات سان

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- حسين جي حسنت جو حبدار حر عبدالحسين
 پرواز جو پيالو پيتو، پڳدار پر عبدالحسين
 ۱. اولاد او صديق جو، پيارو پرين پنجن سندو
 سو خلد ۾ خوشحال ٿيو، گلزار گر عبدالحسين
 ۲. حسين جي حب ۾ سدا، ٿي اڪو نجهه عمر سندن
 ماتم ڪنان مڙيو نه هڪ، منار مر عبدالحسين
 ۳. پوٽو ته نوح فقير جو، قالم فقيري فوج سان
 رهبر رچي رحلت ڪئي، دلدار در عبدالحسين
 ۴. پاڪ محرم ماه ۾، مغفور لئون لاٿان سان
 پرواز جو محمد ڪيو، سردار سر عبدالحسين

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- صورت صحي سلطان هي، سبحان الله سبحان الله
 درسن والا ديوان هي، سبحان الله سبحان الله
 ۱. صورت والي سينگار تي، دائم درس ديدار تي
 نانگا ننگي نشان هي، سبحان الله سبحان الله
 ۲. صورت والي سازي صفا، بيشڪ بهادر باوفا
 بنرا بلند بيجان هي، سبحان الله سبحان الله
 ۳. صورت سٺا سهڻي سخن، هر جاءِ ڪيتي حملي حسن
 شاهي جنهيندا شان هي، سبحان الله سبحان الله

۴. موکي مغان مٿي ڄام ڀر، سنور مڱهن مُــــــڙگان ڪر
محمد ڪيتا مستان هي، سبحان الله سبحان الله

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- اثبات ڪر الله ڪي، پنهنجي ڀرين پساه ڪي
نيئن واري نگاه ڪي، نيهي نظاري نام سان
۱. صورت سندو سردار پس، ساقِي سرخ سرشار پس
پيريمغان پڳدار پس، پٿيمان جي ڀر ڄام سان
۲. هٿ ڪر خدائي خيال تون آخر اول احوال تون
حاضر حقيقي حال تون، هرجاءِ حلا جي هام سان
۳. جذبو جلال الله جو، روهي رسول الله جو
ڪلمون ڪلام الله جو، سمجهي قدح جي ڪام سان
۴. ديدن سندي دربار ۾، بيشڪ بزم بيدار ۾
بيچي پسڻ پاتار ۾، محمد محيسي مام سان

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- شاه مردان شير يزدان قوتي پروردگار
لا فتح الا علي لا سيف الا ذوالفقار
۱. آخر اول اظهار ٿي، اولي اچي انسان جي
ارشاد سان آباد ڪيو، اسلام اعليٰ آشڪار
۲. تحليل جو طاهر طبل، تازو هٿي تيار ٿي
توحيد جي تلوار سان، تابع ڪيا تو تاجدار

۳. پيارو پيغمبر پاڪ جو، پيرن سندو پيران پير
 پڙ ۾ ته پڌرو پهلوان، پيرِ پيمان تون پاڳدار
 ۴. حشمت حقيقي حڪم سان، هر جا هڪل تنهنجي هلي
 حسنين جو پرور پدر، حضرت علي حيدر قرار
 ۵. فائق فنا فالله جو، فائز فقيرن جو فقير
 فرقان جي فرمان سان فالح، فتح با فوجدار
 ۶. نيهي نظاري نور جي، نوبت وڃائي نينهن جي
 نروار نر ناياب ڪيو، نعرو اوهانجو نامدار
 ۷. مظهر سندو مسجود تون، محمد مداسي مرتضى
 مولاي علي مشڪل ڪشا، مهندار مالڪ مختيار

روپ	ڪافي	بهاگ
-----	------	------

ٿل:- ڄام وحدت جو پين، واقف وصل ويساه جا
 اثبات ڪن اک جو علم، عاشق اسم الله جا
 ۱. باغ بشرت جي بلند، برسيا بزم سان با وفا
 بيحد بره بيدار ڪيا، بنرا بقا بالله جا
 ۲. صاف صورت جي صحن، صانع ٿيا صوفي صدر
 صادق صراحي ساز سان، صاحب صحيح صلاح جا
 ۳. فائق فڪر فيراق ۾، فياض ٿيا فاني فدا
 فالح فقر جي فوج سان، فائق فنا فالله جا
 ۴. محمد ملي محبوب سان، مسرور محبت ۾ متا
 مالڪ ٿيا هر دو جهان، مظهر مثالي ماه جا

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- ساقي سرخ سرشار ٿي، چو من خدايم من خدا
 پيشڪ بلند بيدار ٿي، چو من خدايم من خدا
 ۱. عاشق اکين جي عشق جو، عارف عدل انصاف سان
 عادل عجب اظهار ٿي، چو من خدايم من خدا
 ۲. سمجھي صفاتي ذات کي، صورت واري سينگار سان
 سورھيه سخي سردار ٿي، چو من خدايم من خدا
 ۳. نشان نيزي نوڪ تي، نئين وارو نٿڪو پسي
 نانگو ننگ نروار ٿي، چو من خدايم من خدا
 ۴. محکم مدامي موج سان، محمد مڇي مٿيان ۾
 منصور جان مھندار ٿي، چو من خدايم من خدا

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- عشق اڻجھل به هجي، سرخ سهڻل به هجي
 سخن صيقل به هجي، اُتي اڪمل به هجي
 ۱. عشق اعليٰ حسن کي، عاشق جتي اثبات ڪن
 ترک توکل به هجي، اُتي تحمل به هجي
 ۲. عشق بازي جو مزو، مائٺن جتي مشتاق ٿا
 صنم سنگدل به هجي، اُتي ول چل به هجي
 ۳. عاشق اکين جي عشق جو، احوال ڪن احسن جتي
 بزم بل بل به هجي، اُتي جل جل به هجي
 ۴. محمد جتي مهدي ملي، متوال ٿي مٿيان ۾
 منبل محفل به هجي، اُتي سٺدل به هجي

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- ڪوڙئين پدم نيلن ڪٺا هڪ دم جيئن آهي وڌيڪ
 دم خزانو هٿ ڪري جڳ جڳ جيئن آهي وڌيڪ
 ۱. تصور ڪري صورت سندن، تصرف طلب توحيد جي
 ترنم تراني تار سان، تھدل ٿيڻ آهي وڌيڪ
 ۲. بيشڪ بزم جي پيد سان، بيحد بلند بيدار ٿي
 برسي بره بازار ۾، بي ڌڙ ٿيڻ آهي وڌيڪ
 ۳. راس رهبر ٿي رنگي، رمزن واري رخ تي رسي
 روهي رهوي راز جي، رنگ ۾ رچڻ آهي وڌيڪ
 ۴. نياري نگاري نام سان، نروار ناتي نهن جي
 نئين واري نج نوڪ تي، نت نت نچڻ آهي وڌيڪ
 ۵. معنيٰ واري مضمون سان، منصور جان متوال ٿي
 محمد سندي مٿيان ۾، مٿي پي مچڻ آهي وڌيڪ

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- اسم عشق والا اظهار ڪهون مٿين
 آوازي اشاري انوار ڪهون مٿين
 ۱. نئينان والي ناز نرالي
 نقطي ڪيا نگاري نروار ڪهون مٿين
 ۲. عشق الاهي ڪول صراحي
 ثابوتي سوياري سردار ڪهون مٿين
 ۳. عشق احوالي پيد بحالي

پسن دي پشيماني پڳدار ڪهون مئين
 ۴. محمد منور ساقی سرور
 محیسی شیخانی مهندار ڪهون مئين

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- منصوري شيخان ۾، جيڪي اچن جيئري مري
 جڳ جين جنگ جام پي، جڳ ۾ نه مٿا واصل وري
 ۱. عاشق اڏي تي آڪرا، احوال ڪن جي آنوري
 احمر ڪيو القاب سان، حاصل ٿئي حج اڪبري
 ۲. سانگا ستي سر ساه جاء پائي سرخ سچ جي سري
 ساقی واري صورت پسي، ساغر پين سي سروري
 ۳. ڌڙ سسي کان ڌار ڪيا، دم سان رکي جن دلبري
 خيال جي خمخان ۾، خوبان خبر ڪن خوشتري
 ۴. موکي واري مٿ تي مچي، محمد پين مئي منوري
 مسيحي مثل شيخان ۾، مذڪور ڪن مکيا مظفري

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- پير پيران بادشاه، دولهه دلاور دستگير
 ڪوڙئين چوان مان ڪيترا، تنهنجا وکي الله وزير
 ۱. عاشق اسم الله جو، صاحب صحي صلاح جو
 بنرو بقا بالله جو، بالا بهادر بي نظير
 ۲. آخر اول اظهار تون، موليٰ علي مهندار تون
 پيريمغان پڳدار تون، فاض آهين فالم فقير

۳. تنهنجا مطيع شمس و قمر، ماڻهون ملڪ چن وٺڻ
 ارض و سماء تارا شجر، توڙي گداگر ڇا امير
 ۴. مولیٰ محي الدين مرتضيٰ، قائم کلي تنهنجي قضا
 رمزن واري رندي رضا، رهبر رنگي روشن ضمير
 ۵. معراج تي دست خدائ، سردار سرور سان سدا
 تنهنجو مليو منور مدعا، پردي منجهان پرور پذير
 ۶. امام تون آهين علي، هرجاء هڪل تنهنجي هلي
 ڳائي ڳن سان هر ڳلي، مظهر ڪري محمد ملير

روپ	ڪافي	بهاڳ
-----	------	------

ٿل:- جو دم آوي سو دم جاوي، ايڪائي دا مطلب پاوي
 ۱. شاهي شهر شريعت والي، شوق شراب شتاب پلاوي
 ۲. راز ربوبي رنگپور اندر، رمز رندي دي نال رلاوي
 ۳. سير صفت داثابت ڪرڪي، انا الحق اظهار آلاوي
 ۴. محمد ساز صراحي والي، سهڻا سر سينگار سڻاوي

روپ	ڪافي	لوڙائو
-----	------	--------

ٿل:- لاهي بار مشاخي وارو، قول الستي پار ميان
 ويهي ورم و سارميان
 ۱. دنيا دولت مال خزان، ساڻ نه هلندي يار ميان
 چڙهي خودي جو خام خسارو، پيائي ٻن ۾ بار ميان
 ۲. فڪر فراق بره جي بازي، گهري اي گفتار ميان
 سمجهه صحي ڪر عين اشارو، نيئن ۾ نروار ميان
 ۳. علم عقل جي حاجت ناهي، اي پڻ باري بار ميان

سير سري جو صاف ستارو، چشمن ۾ چوڌار ميان
 ۴. سڪ سچي جو محمد سائڻ، بره جي بازار ميان
 پاڻهين ايندڻي پاڻ پيارو، وحدت جو وينجھار ميان

روپ	ڪافي	لوڙائو
-----	------	--------

ٿل:- سير جو ڪيڙو سڄڻ سانگ اڌر اوڏانهين
 قربئون ڪانگ

۱. عرض احوال پهچائج پر ڪي، نيهن جي ڪاڏي آهيان نانگ
 ۲. ڪانگل چئجڻن ڪيچ ڌڻن ڪي، چني نهڇڏجو چوري چانگ
 ۳. راتو ڏيهان روح اندر ۾، طلب اوهانجي آهي تانگهه
 ۴. محمد مست ڪيو متوالو، بره بهادر واري بانگ

روپ	ڪافي	لوڙائو
-----	------	--------

ٿل:- حسن هزارين ڪيا حيران
 حورون پريون جن غلمان
 ۱. ديو ملائڪ ماڻهون منور
 مست ڦرن ٿا ڪئين مستان
 ۲. ابرو سيف سنگينون سهڻيون
 صورت واري سڀ سامان
 ۳. نور نظاري نيڻن واري
 نات نهوڙي ڪيا نيشان
 ۴. ساقي سرڪ پياري مرڪي
 محمد موهيا ڪئين مردان

لوڙاڻو	ڪافي	روپ
--------	------	-----

- ٿل:- بره بچايا بحري باز، نيٺن واري نٽڪي ناز
 ۱. ڏيڏن واري ڊنگ ۾ ڊائڻ، ڊرسن ڪولي ڊرس ڊراز
 ۲. ڊليل ڊيچ ڊسڻ جي ڊڙ ۾، ڊنبڻين واري ڊڪ پرواز
 ۳. ڊسرن جي ڊفتار ڊچائي، ڊنڊن واري ڊنگي راز
 ۴. محمد مستي مٿي جي ماڻي، سُرڪ صراحي واري ساز

لوڙاڻو	ڪافي	روپ
--------	------	-----

- ٿل:- حسن واري هل حملي هور، عشق اثر ڪيا اوران اور
 ۱. عاشق ڪن اثبات اڏي تي، سر اُمالڪ گهوران گهور
 ۲. ڏيڏن جي ڊربار ۾ ڊم ڊم، ڊلب ڊرازي ڊوران ڊور
 ۳. سرخ سينگار صورت جي سهڻي، ذوق زناري زوران زور
 ۴. محمد محلي مڙگانن جي، شوق شرابي شوران شور

لوڙاڻو	ڪافي	روپ
--------	------	-----

- ٿل:- ڊانهه ڪيا ڊيوانان، ڊيڏ واري ڊرسن ڊم ڊم
 ۱. سسئي پنهل هير رانجهن ٿيا، رمز پسي رحمانا
     راڳ، رقص جي رنگ ۾ رم رم
 ۲. زابر ذاتي ذوق زلف ڪيو، سوئرن سان صنعانا
     زوران زور زناري زم زم
 ۳. يوسف ڪاڻ زليخان ظاهر، قائم ڪيا ڪنعانا
     خوبان خوب خماريل خم خم

۴. مجنون محمد ميهڙ مرڪي، مٽي پي ٿيا مستانا
جام جلائي جنگي جم جم

لوڙائو	ڪافي	روپ
--------	------	-----

ٿل:- عشق ڏنا اولائڻا، اُلت اوڙي آتش لائي
۱. عشق اندر ۾ آنبه ٻاريو، آکر عقل جا اڏاڻا
اپري عدم کان اور آلائي

۲. عشق اچي ڪيو ديرو دل ۾، وير وڃائي واڏاڻا
وحدت واري واڳ ورائي

۳. عشق اوڀارو آڙنگ ڪيڙو، وسريا ٽول ٽڪاڻا
بيشڪ بشري بيڪ بنائي

۴. عشق مڇايو مڇ محبت جو، من ۾ ميگهه مانڊاڻا
محمد مرڪي مام ملائي

لوڙائو	ڪافي	روپ
--------	------	-----

ٿل:- ڪهڙو ڪريان بيان نازن ساڻ نهوڙي لٽي ويو دل خان
۱. سڪندي سڪندي سال، هيٺون ٿيڙم حال
پورل ڪندم پال، ملڻ جو مهربان
۲. ستيس سيج پلنگ، بگهڻ سان هڻي بنگ
چنور چوري چنگ، جهوري ڏئي ويم جان

۳. ڏسي حسن هل، ويڙم هوش عقل
پوري ٿيس بلب، نيشن جو نشان
۴. محمد چوي هاڻ، سک جي سمر ساڻ
چڙي هلجڻن ڄاڻ، فڪر پڙهي فرقان

روپ	ڪافي	لوڙائو
-----	------	--------

ٿل:- پنهل آيم پاڻ، آرياڻي اڳواڻ
سانگي سڪندن جي، سهڻي صراحي ساڻ
۱. ساقي ٿي سردار، ساغر جي سينگار
ڪڙي ڪيف قطار، ڪري سنگ سرهاڻ
۲. حسن وارا هل، ڪري ڪيچي ڪل
ڪولي گياني گل، پنيورن جي پاڻ
۳. رڪي روپي رنگ، ڪري ٺهي ننگ
هڻي بگهڻ پنگ، ڪولي روح رهاڻ
۴. ڪري جلوو جت، محمد مڻي جي ست
سسئي جي ست، پري محبت ماڻ

روپ	ڪافي	لوڙائو
-----	------	--------

ٿل:- آهيان سرسبحان بشري بيڪم بهان
اولي آدم جي آيس ٿي انسان
۱. جنساري جسمات انساني اسمات
اظهاري اثبات آڏوتي عريان
۲. لاجلائي لنگ درس پي مڻي دنگ
ڪري سيفي سنگ، ٿابوتي سلطان

۳. اکين جي اسباب آيس ٿي ارباب
 پاڙهي بيخود باب بهاريل بوستان
 ۴. محمد مڪ منصور مظهر ۾ مشهور
 مستي جي مذڪور مدامي مردان

روپ	ڪافي	لوڙائو
-----	------	--------

ٿل:- پسن آهيان پاڻ، ڪاهيان ڪنهنجي ڪاڻ
 صورت واري سر، ثابتي سر سان
 ۱. درس دم جي دم، شاهنشاهي شم
 قدم واري ڪم، حاضر آهيان هاڻ
 ۲. پسن واري پر، نسلنگ نهي نر
 وصل وارو ور، اکين جي اهيان
 ۳. پسن پائي پڳ، جڙي جملي جڳم
 ديدن واري دڳ، ڄاڻ وارو ڄاڻ
 ۴. حسن واري هٿ، محمد مٿي جي ست
 نيشن واري نت، خبر واري ڪاڻ

روپ	ڪافي	لوڙائو
-----	------	--------

ٿل:- درازي دلدار درس جي دربار
 آيو عاشق ٿي عدم ڪان اظهار
 ۱. درازي درگاه وحدت جي ويساه
 سخي شاهنشاه صورت جو سردار
 ۲. سچو ساري سچ محبت ٻاري مچ
 ناچو ٿي چئين نچ نظاري نروار

۴. صاحب کولي سر ڏنو پيالو پر
گني گياني گر گلشن جي گلزار
۴. مدامي مخمور موکي مک منصور
محيسي مشهور، محمد ٿيو منهندار

روپ	کافي	لوڙائو
-----	------	--------

تل: وچ وچن کي ويڙه وحدت ۾ ورڻ وائي م وار
وک وڌائي ويهه. م وچ تي، ورق ويسر جا وسار
۱. وچ وطن تي واڳ واري، وات ويراگي وني
وهت ويسه کان سواءِ ٻي، وهم جي آهي ونگار
۲. وه وظيفا ورد واري، وقت سڀ واجب وچاه
وير وارث ويجهڙي کي، وندر جي وي وهار
۳. ونجن واري ويڙه وره جي وصل جو ووڙي وٿاڻ
وحد هو واحد وجودي وجه الاهي ٿي وچار
۴. واءِ وصالي ٿي وڪايو وير سوئي واهرو
مست محمد موج مهدي وٽي م ويڇو واروار

روپ	کافي	لوڙائو
-----	------	--------

تل: مان وڃي تڏه مان ٿئي، اها خيال کان پڇ تون خبر
اثبات ڪر الله کي هڪ الف جو اوري آکر
۱. مان واري ڏس مام گولي، الف جي اسرار ۾
سمجهه صورت سير سارو، هٿ ڪري خوني خنجر
۲. خيال جو خنجر کڻي، ٻئي دم قدم قربان ڪر
پي پيالو ڀرت وارو، ڏي ٽپي بيخود بحر
۳. بيخودي جي بحر ۾، پنهنجو پروڙي پاڻ تون
هن ننگا نروار نعرو سرت جو سمجهي سفر
۴. سر صحي محمد سڃاتو، عشق وارن عشق جو
پاڻ ۾ پسي پانهجي، پيا ڇڏي فاني فڪر

روپ	کافي	لوڙاڻو
-----	------	--------

ٿل:- عشق دي عاشق ڪر اثباتي، سمجھن سير صفاتي ذاتي
 ۱. ذات صفت سر صورت سازي، بيرنگ بنيا بشري بازي
 غور غواصي ڪرڪر غازي، ويڪ وصلدا ول وصلاتي
 ۲. عشق حسن دي حملي همدم، ڪول سرودي سهڻي سرگم
 هڪل حقيقت والي هر دم، حاصل ڪرڪي حال حياتي
 ۳. سرت نرت وچ صورت سردي، گام گگن- دي گياني گردي
 ديدان والي دائم دردي، ڏيان دلاور دي درجاتي
 ۴. ذات صفت دا محمد مالڪ، ساز سرخ سر سخن با سالڪ
 خلقت خوب خبردا خالق، خيال خدائي دي خصلاتي

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- بغض حسد ۽ ڪيني ڪون، لادي نال تڙيجي يار
 سهڻي صورت صاف صنم دي، من دي وچ مڙهيجي يار
 ۱. عشق حسن دائيڪي طالب، خام خيال چوڙيجي يار
 مار نقارا اناالحق دا، سوري سر چڙهيجي يار
 ۲. محبت دي مئڻخان مدامي، ڪول نقاب ڪڙيجي يار
 چوڙ حجاب ڏوئي دا دلتن، غبغب گهيڙ گهڙيجي يار
 ۳. احديت دا سمجھه اشارا، آڪيان عشق اڙيجي يار
 دائم دريا وحدت والي، پيائي ٻوڙ ٻوڙيجي يار
 ۴. محمد ملحد نال مدامي، لاه لقاب لڙيجي يار
 اندر گهور نفي اثباتي، پختا پيچ پڙيجي يار

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- بار بره جو پيشڪ باري، ٻي مٿس جا خلق جي خواري
 ۱. جتي تاب تڪا ڪن تارا، اتي ڪيڙا عشق اوطارا
 وسائي وڃڻ جي واري

۲. طعنا تنڪا جهيڙا جنيون، سڪ وارن ٿي سرتي سنيون
 ڇڏي هستي جي هسواري

۳. جوڙي جوان پائن ٿا جهاتيون، رندي رمز سان ڏينهان راتيون
 نڪا گهوت وجهن ٿا گهاري

۴. محمد مست پيالو مڊجو، پوءِ پياري ٿو لاحد جو
 دلئون دوست ڏيئي دلداري

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿيل:- انا الحق اظهار هو ڪا هليا هي

عشق اوڙا نويميان ٿيا اثباتي

۱. خيال دي خرق نويميان خيال سمايا الا

صورت ڪر سينگار سهر سليا هي

۲. واءِ وصل دا نويميان وحدت ويڙهي الا

بره دي بازار جهوتا جهليا هي

۳. ذات صفت وچ نويميان فرق نڪوئي الا

آنا آن آنوار تورا ٿيا هي

۴. مست محمد نويميان ڪيل خدائي الا

گلشن دا گلزار گهرا گهليا هي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:-	آدم	ٿي	اثبات	اٿان	آياهي
آنوڻ	سيتي	نويميان	آن	الائس	الا
ا. ويڪڻ	آيا	نويميان	آپ	تماشا	الا
درس	دي	درجات	گهوران	گهايا	هي
۲.	ونحن	والي	نويميان	پيد	بتاڪي
بيرنگ	بن	برسات	رنگڙا	لايا	هي
۳.	نقش	نياري	نويميان	صورت	والي
سرڪي	آب	حيات	ڳوڙها	ڳايا	هي
۴.	احمد	والي	نويميان	احسن	اولي
محمد	دي	محلات	مستي	مايا	هي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- سارا	جوڙ	جهان	جنگي	جمل	هي
عشق	حسن	دا	نويميان	بيڪ	بنايا
ا. جوڙ	جنس	دا	نويميان	بيرنگ	بازي
بره	دي	بوستان	باري	بنگلا	هي
۲.	شوق	شتابي	نويميان	شور	مچايا
شمع	والي	شان	شاهي	شملاهي	
۳.	وجه	الاهي	نويميان	هوڪا	هليا
ڪٿان	تسرت	سجڻ	ڪٿان	ڪملا	هي
۴.	اسم	الاهي	نويميان	جسم	فقيري
محمد	دي	مٿيان	حقي	حملا	هي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- بـودلو بهار يار سر سڪندر صاف سارو
 ۱. ازل کان اظهار اعليٰ عشق جي احوال جو
 آيو اصل اثبات ٿي احمر ڪري انوار آر
 اسم جو ڏيئي اشارو

۲. تازي طبل تولان سان تن من طنبورا تان تر
 توحيد جا تجلا ڪري ترنم ڪولي تتار تار
 سرخ سر سهڻو سويارو

۳. ڪُٻو ڪلالي ڪوپ تي قائم قلندر ڪامياب
 ڪلتار ڪيو ڪلنگي ڪري قاتل واري ڪجڪار ڪار
 ڪنڌي نا جنهنجو ڪنارو

۴. نامور نيزي نظر ناطق نظاري نوڪ تي
 نانگو نِنگ نيشان ٿيو نيئن واري نچ نار نار
 نرهڻي نروار نعرو

۵. محمد مغان مئيگون سان محبوب علي ميدان ۾
 مسيحي موڪي مقبول ٿيو منصور جان مهندار دار
 مٿس مڪم منور منارو

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- گهوران والا ڪر گمسان، گيان گگن دا گر ٿي گهليا
 ۱. بيرنگي ٿي رنگپور اندر، ڪول بره دي پيد بيان
 ۲. وفي انفسڪم فرق نه ڪوئي، قالم فائق دي فرمان

۳. جوئي اندر سوئي ٻاهر، اولي آنور آ انسان
۴. محمد منصف ملڪ معنيٰ دي، عشق عجائب عاليشان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- سهڻي صورت دي سامان، ثابت ڪيتم سر سبحاني
۱. الا انسان سري وَاَناسِرهُو، فائق فرمودي فرقان
۲. ديد اڙاڪي درسن پاڪي، دائم دم دم دي ڏيان
۳. مار تقارا اناالحق دا، عاشق افضل ٿي عريان
۴. پُڻان والي نتڪي نت نت، نوڪ نظر تي ٿي نيشان
۵. محمد مرد مڪمل موڪي، مستي دي وچ ٿي مستان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- توڙي ڪنڌ ڪپايان، قدم پنتي نه پايان
۱. اکين واري اويڙي آتش اندر ويميان

اناالحق الايان

۲. گجهي گجهه گجهي جون گجهيون، ڳالهيون ويميان
ثابت سر سان سڻايان

۳. سچ جا صاف سرودي سخن سڻائي ويميان
سوري سر چڙهايان

۴. ملڪ محمد معنيٰ وارو ماڻي ويميان
اڳتي وڪ وڌايان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- دم جو درسن پاڻان پرگهر ڪيم پڇاڻان

۱. احمر عين اثر سان آنه ٻاري ويميان

پنهنجو پاڻ پڇاڻان

۲. ديدن وارو دلاور ڌيان ڪمائي ويميان

رمزن جو رنگ لايان

۳. سانگ صفاتي سارو سمجھي ذاتي ويميان

شاهي طبل وڇاڻان

۴. محمد مام ملڻ جي مٿي پي مائي ويميان

منور موج مڇاڻان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- هردي ۾ هر نام تيرت تنهنجو تو ۾ آهي

۱. هري هرچند هندو مومن، هنگلاچي هاگام

۲. ڪير ڪرشن ڪاشي ڪعبو، قل قل وارو ڪام

۳. پنڊت پوٿيون پير پيغمبر، پنيشين جي پيغام

۴. مندر ممبر مسجد مڙهيون، محمد واري مام

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- تو ۾ مندر مسجد مڙهيون، تو ۾ مست مڪان ميان

۱. تو ۾ ڪعبو قدسي قبل، تو ۾ قرب قرآن ميان

۲. تو ۾ طالب تيرت تڪيا، تو ۾ طبل تان ميان

۳. تو ۾ گنگا گرگن گياني، تو ۾ گورک گيان ميان

۴. تو ۾ سير سمايل سارو، تو ۾ سر سبجان ميان
۵. تو ۾ محمد ملڪ مڪي جو، تو ۾ مد مٿيان ميان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- پاڻ پروڙي پنهنجو آيس، منصوري ميدان ميان
۱. هرجاء ذات ظهور ويڪائي، مظهر ڪيم مٿيان ميان
۲. ڪاڻي نجفي نام سڏايم، شاهنشاهي شان ميان
۳. ڪاڻي شمس الحق هلايم، ڪاڻي شاه صنعان ميان
۴. ڪاڻي محمد موج مداسي، ڪاڻي گوهر گيان ميان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- عدم کان ٿي آيو آهيان، سير صورت جي سانگي سانگي
۱. لامڪاني لقب اسانجو، لاجودي لانگهي لانگهي
۲. بيسورت جي بازي پٿري، بره بهادر بانگي بانگي
۳. هنيو نر نروار ٿي نعرو، نيهن نرالي نانگي نانگي
۴. محمد مست موڪي متوالو، طرف نه ٻئي ڏي تانگهي تانگهي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- عدم کان ٿي آدم آيو، اڳ آدم کان عدم ڄاڻيو
۱. قصد ڪن فيڪوني قائم، ڪوڏ قديمي قدم ۾ ڄاڻيو
۲. پيرنگي جي رنگ رنگيني، بيڪ بشر جي بزم ۾ ڄاڻيو
۳. علم لدني عشق عجائب، نور نظاري نظم ۾ ڄاڻيو
۴. احد احمد ميم محمد، فيض فقيري فهم ۾ ڄاڻيو

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- هي آهي هو ناهي ناهي، هو آهي هي ناهي ناهي
۱. هن هن وچ ۾ فرق نه ڪوئي، چال چشم ڏس چاهي چاهي
۲. ڏس ڏسجن ڏيه ڏس جو، ڏانو رکيو اهو ڏاهي ڏاهي
۳. اکين واري آتش بازي، ڪير قدم ٿو ڪاهي ڪاهي
۴. ڄاڻون ٿي ٿو ڄاڻ ڪي ڄاڻي، سانگ صفاتي لاهي لاهي
۵. احمد محمد احد اهوئي، ري الله ٻيو چاهي چاهي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- ڇا آهيان ڇا آهي آهي، ري الله ٻيو ناهي ناهي
۱. ڏس ڏسجن ڏيهه ڏس جو، نفي ٿي اثبات اچن جو
- ڏان رکيو اهو ڏاهي ڏاهي
۲. ڇا منجهان هت ڇاڻي آيس، گيان گگن جي گهاڻي گهايس
- ڊاؤ سڀئي ڊاهي ڊاهي
۳. عدم کان ٿي آدم آيو، ذات صفات جي سير سمايو
- ٺاه عجائب ناهي ناهي
۴. ماڳ مثالي محمد مظهر، ٿيو عشق اوڙو اظهر
- قدم قديمي ڪاهي ڪاهي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- دم قدم جي سمجهي بازي، سر ۾ ڏس تون سرت پڇائي
۱. پي پيالو محبت مد جو رمزن، سان ڏس رمز رلائي
۲. شوق جي ڪڻ شمشير مداسي، توڪل واري تند وڇائي

۳. پاڻ پروڙي پنهنجو پس تون، دم دم دم ۾ ديد اڙائي
۴. محمد ره مخمور حسن ۾، محبت وارو مچ مچائي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- خيال ۾ گم ٿي خيال ڪمائي
خيال جو مطلب خيال ۾ آهي

۱. سهڻي صورت يار سڄڻ جي، قلبي قرب ڪمال ۾ آهي
۲. پاڻ ويڃائي پاڻ سڃاڻڻ، حيرت واري حال ۾ آهي
۳. ناز نظر جو بيرنگ بازي، جذبي جوش جلال ۾ آهي
۴. موج اها دُڻس محڪم محمد، بيحد بره بحال ۾ آهي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- ايندڙ قبلل ويندڙ ماضي، حاضر آهي حاصل حال
۱. حسن حقي هٻڪار حقاني، پسڻ پسڻ پاڪ پيشاني
خاص خدائي خوب خيال

۲. حال جي حملي حڪم هلايو، چشمن چالو چست چلايو
چون بيچوني چيٽڪ چال

۳. ڇڏي قبلل ماضي پيئي، حال ۾ هڪ ٿيا سورهيه سيئي
ڌري ڌياني ڌن ڌمال

۴. بي مثل جو مثل سڃاڻي، موج مدامي محمد مائي
هڻي گهرا گهنڊ گهڙيال

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- قبلل ماضي مقصد بازي، لا مقصودي حال حيات
۱. لامقصود لاهوتي لائق، شاهنشاه شرابي شائق
لاحد جي سي ڪنڌالات

۲. قبلل ماضي وچم وحدت، ساز صراحي سر جي صنعت
هوش حلا جي حق حالات
۳. ترڪ تقوي طاعت تازي، گيان گگن جا گرڪن غازي
تن من تنجو ٿيو تجلات
۴. محمد جي ٿيا موتو قبلل، حال هم جا هادي مدلل
مست تني جي مئي مصلات

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- فنا بقا دي سير سراسر بنيا بيڪ بحالي ڪيل خيالي
۱. وحدت ڪثرت ظاهر باطن وهواه ويس وصالِي موج مثالي
۲. جلويگر جنسار جسم دي جوڙئي جوڙ جمالي جوش جلالي
۳. دم قدم دي بيخود بازي ڪيتي قرب ڪمالي ڪوڏ ڪلالي
۴. محمد مڪم ميزان مندل وچ، ڪيتا پرت پيالي مست موالِي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- قبلل ماضي دم قدم دا، سير سجاتم سارا مار نقارا
۱. پي پريمي پيالا پُرڻي، پرجهيم پرت پسارا پاڪ پيارا
۲. عاشق ٿي اثبات ڪيتوسي، احسن عشق اشارا اُلت اويارا
۳. مستومست حسن دي حملي، چشمانداچمڪارا چم چمڪارا
۴. حال محمد حاصل هويا، هر دم ٿيا هپڪارا گل گلزار

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- جپ الف اسم دم دم، ڪري نقش صورت نيشان هر
۱. دم دم نيهن نظارو لائي، پارس پوش پرين جو پاڻي

گم ٿي پنهنجو پاڻ وڃائي، قربتون ڪن ڪلالي قدم
 ٻي محبت مد مٿيان ۾

۲. مٿي ٻي مانجهي مست ڦرن ٿا، سري سجدي صاف ڌرن ٿا
 چشمن واري چاڙھ چڙهن ٿا، پسي نور نظر هر دم
 آيا مرد مڇي ميدان ۾

۳. مرد مڇي ٿا خيال ڪمائن، انحد گهور گگن ڌن لائن
 گيت اناالحق ڳايو ڳائڻ، ڪري سير صفاتي عدم
 ٿيا ساڪن سر سبجان ۾

۴. سر سچائج محمد من ۾، پسي راز رندي رنڊن ۾
 ٿي نفي اثبات اکين ۾، ڇڏي ريت ربا جي رسم
 گهڙ گونگهت جي گمسان ۾

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- جو دم غافل سو دم ڪافر، سمجهيم هوش حساب ميان
 ۱. دم دم درسن دم دا هويا، ڪيها ڏوه ثواب ميان
 ۲. طلب ترازي توڪل والي، گم ٿئي سوال جواب ميان
 ۳. ڦل چل پيچ پسارا پرجهيم، گهوران دي گر داب ميان
 ۴. محمد ساقی سرڪ پلائي، شاهنشاھ شتاب ميان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- حسن حقيقي هل هلايا، عشق عجب اسرار دا
 ماهي ياردا
 ۱. باربدل ڪر برسر آيا، باري بره بزار دا
 ماهي ياردا

۲. بره بهادر بگل بجایا، جنگي جلویدار دا
ماهي یاردا

۳. هیر حسن دي حملي هرهر، کيتا شوق شکار دا
ماهي یاردا

۴. ویکم محمد موج مداسي، کلیا باغ بهار دا
ماهي یاردا

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

تل:- آتش عشق اوڙي واري، عاشق ٿيا عريانا
۱. قدم کڏائي کویا کاهي، قربئون ٿيا قربانا
۲. نیشن واري نوک نظر تي، نیهي ٿيا نیشانا
۳. پیچی پیچ پسڻ جي پڙ ۾، پڌرا ٿيا پروانا
۴. محمد مشرب محبت واري، محکم ٿيا مردانا

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

تل:- پیریمغان پگدار پڳاري، پیالا پرت پلایا سر سمجھایا
۱. صورت دي وچ ثابت سارا، نفي ٿيا اثبات نظارا
بیرنگ پید بتایا کیل کلایا

۲. فنائي دا فرض پڙهيو سي، موتو قبل چاڙھ چڙهيو سي
هو کا حال هلايا طبل وچایا

۳. جام جلالي پر پلايس، مستي والي مام ملايس
نئينان ناد بجایا ناچ نچایا

۴. شوق والا بد محمد شملا، ویک حسن دا همدم حملا
انا عشق الايا گانون گایا

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- ناز نظاري ناد بجايا، سوري دي سينگار دا سالاردا
 ۱. ساقي ٿي سردار سراسر، عشق آيا اظهار دا انوار دا
 ۲. وحدت والي ويڙهي گهليا، واءِ وصل وٺڪاردا وهنواردا
 ۳. نيهن ننگي نر نيهي نعرا، ماريا مئي مختيار دا مهنداردا
 ۴. محمد ٿيا هسوار هميشان، دیدان دي دربار دا بردار دا

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- بيسر والي بازي پنيا، بيڪ بقا با الله دا الله دا
 ۱. قائم ڪار قلب دي ڪيتا، قرب ڪلام الله دا الله دا
 ۲. اسم جسم دي جلوي جنگي، جوش جلال الله دا الله دا
 ۳. انا احمد بلا ميمي، راز رسول الله دا الله دا
 ۴. هردي اندر هوڪا هليا، هر دم حزب الله دا الله دا
 ۵. حال حقاني حڪم هلايا، فثم وجهه الله دا الله دا
 ۶. محمد پيچ پسڻ دي پڙهيا، فرض فنا في الله دا الله دا

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

عشق اوڙا قدم ڪڍايا
 ڪيفي ڪيف ڪلال دا ڪمال دا
 ۱. حسن هلان ڪر حڪم هلايا
 جلوه ڪول جمال دا جلال دا
 ۲. قلب قتل دا قرب ڪمايا
 فالَم ٿي في الحال دا برحال دا

۳. صوفي ٿي سر صاف سڃا تا
 دل ڏا ڏيد ڏلال ڏا ڏمال ڏا
 ۴. گم ٿي محمد ويڪي تماشا
 بيسر بيڪ بحال ڏا خيال ڏا

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل :- پير مغان پس پارس پرور

پرت سندو پڙيمانو ٿي پروانو

۱. سهڻي صورت سر سبھاني، ونحن اقرب نور نشاني

بشري بيڪ بهانو شوق شھانو

۲. سڀ سينگار صفاتي، سارو پهري آيو پوش پڳارو

ياقي ياريگانو راز رندانو

۳. انساني جي اولي اندر، بره بنايو بيرنگ بندر

عرش وارو آشيانو تان ترانو

۴. محمد مست منگھن متوالو، پي پريمي پرت پيالو

مظھر ڪيو مئيخانوشاه مردانو

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل :- تاج ڪلنگي صاف سروپا، پهري ٿيو پڳدار ميان

۱. خورون ڪيون حيران حسن م، جلويگر جنسار ميان

۲. پريون جن ملائڪ ماڻهو، مڙني جو مهندار ميان

۳. پڌرو پاڻ پاڳارو ٿيڙو، درس جي دربار ميان

۴. محمد مرشد مالڪ مولائي، صورت جو سردار ميان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- ساڳيو سرسبھان آهيان، ڪيئن چوان مان ناهيان ناهيان
 ۱. رڳو رڳو اندر رمز رلائي، راڳ رقص رنگ لايان لايان
 ۲. ڪري پاڻ پسڻ ۾ پڌرو، پير پري ڪيئن پايان پايان
 ۳. الانسان سري جي سرسان، گيت اناالحق ڳايان ڳايان
 ۴. محمد منصف مير ميثاقي، پول نه پيو ڪو پايان پايان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- رنگ برنگي راه، پيرنگ بيڪ بنائي آيس
 ۱. ري الله پيو جيڪي آهي، ٺڳي وارو ٺاه
 سخن صاف سڻائي آيس
 ۲. اول آخر ذات صفت ۾، ڪري ناز نگاه
 حقي هل هلائي آيس
 ۳. انساني جي اولي اندر، عشاقِي ارواح
 ڪلي قرب ڪمائي آيس
 ۴. محمد جي شيخاني محڪم، درسن جي درگاه
 هري نام سڏائي آيس

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- آهيان سر الله، پنهنجو پاڻ پسائي آيس
 ۱. ال انسان سري و آنا سرهو، عجب ٺاهي ٺاه
 انا ان آلائي آيس

۲. ونحن أقرب واري ويڙهي، وحدت جي ويساه
وصل واڳ ورائي آيس

۳. وفي انفسكم سير صورت جي، صفت واري ساه
گجهو گجهه ڳالهائي آيس

۴. محمد ماڳه، مورت جي محكم، شاهن جو ٿي شاه
شاهي شور مچائي آيس

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- هجر وصل دا سير سچاتم، لاشڪ ٿي لاثاني گوهر گياني

۱. پٿرا پرت پسارا ڪيتا، اولي آءِ انساني اعظم شاني

۲. هردي اندر حاصل ڪيتم، حاضر حال حقاني چوڙ حيراني

۳. بازيگر بن بازي پٿري، صاحب سرت سنجاني راز رنداني

۴. سير محمد ثابت ڪيتا، ساکن ٿي سيلاني سر سبجاني

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- رمز رندي دارايا، گهن هاڙهي ڏي هل تون

۱. عشق حسن دي بازي، سمجهه سراسر ساري

سک سچي داسيا ڪر محبوبان مل:- تون

۲. فڪر فيراقي فن دا، سانيد سيني وچ سارا

ذوق نه ٿيوني ضايع، جوش جگر دا جهل تون

۳. بار ملامت والا، سرتي سه صابر ٿي

ناه اهو جنهن ناهيا، ويڪ تنهيندا ول تون

۴. مست پيالا محمد، پي مديني محبت دا

فائق هي فرمايا، لهه قلب دي ڪل تون

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

ٽل:- عاشقاندا اُلتا آ، اُلت اُناون قدم ڪلائي
 ۱. عاشق اُلتا قدم اُناون، بيسر والا مطلب پاون
 بره والي بازار، مٿي پي ڦردي مست موالِي
 ۲. راز رندي وچ رندهن رچدي، سرت صحي ڪر ساجد سچدي
 رمز رلا رخسار، چلپل ويڪن چشمان چالي
 ۳. نقش نقاش دا ناز نظارا، سورهيه ويڪن سروج سارا
 عاشق ٿي اظهار، ٻولي ٻولن وحدت والي
 ۴. جام محبت محمد پيندي، موتو ٿي ڦر جڳ جڳ جيندي
 جوش والي جنسار، جوان جڳاون جذب جلالي

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

ٽل:- عاشقاندا اُلتا خيال، اُلت ڪماون خيال خدائي
 ۱. عاشق اُلتِي رمز رلاون، محبت والي موج مچاون
 فالَم ٿي في الحال، سر ڏي پيون سرڪ سوائي
 ۲. عاشق آراڙي تي آوندي خام خودي ڪون خود ٿي ڪانوندي
 ڪر ڪر قرب ڪمال ڏيندي گوهر اُلت آ گاهي
 ۳. خيال خفي وچ عاشق ڪوڙن، ڏوئي والي تڳي ٽوڙن
 سر وچ سرت سنڀال، همدم ٿيڙي حڪم هلائي
 ۴. مرد محمد جذبتون جنگي، پاون سرتي تاج ڪلنگي
 بره ڪيتي برحال، عشق انا الحق بين بجائي

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- خيال جون خبرون خيال سٿايون
 خوبان خوب خيال سان خوشحال سان
 ۱. ونجن اقرب نور نيشاني، سارو سرور سر سلطاني
 اکين جي احوال سان برحال سان
 ۲. گلبيشوازان چيريون پاڻي، سنڌ سنڌ ساز سرود سٿائي
 ترنم تازي تال سان ڌمال سان
 ۳. سرتي نرتي کيل خيالي، بيحد بشري بيڪ بحالي
 قائم ڪوڏ ڪلال سان ڪمال سان
 ۴. محمد مڪم مشتاق محبت، نيهن نرالي واري نوبت
 مئي جي مست مقال سان متوال سان

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- چشمان چليل چرچا لاياءِ، چيرياندي چمڪاردا چمڪاردا
 ۱. جوت جلالي جلوه ڪيتا، جادو گر جنسار دا جهلڪار دا
 ۲. پنبڻيان ڪر پرواز پساياءِ، پيچ پسڻ پاتار دا پڳدار دا
 ۳. ثابت ٿيڙا سانگ صفاتي، صورت دي سينگار دا سردار دا
 ۴. مستو مست مداسي محڪم، محمد ميگه ملاردا مهنداردا

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- اسم جسم دا چوڙ بهانا

هي سڀ ايڪ اکائي نهين جدائي

۱. اسم جسم دي جوڙ جلالي، ونجن اقرب ويس وصال

پیرنگ بات بتائی وحدت وائی
 ۲. آکیان والی اور اشاری، ظاہر ذاتی سہٹی ساری
 لادی لعلی لائی صاف صفائی
 ۳. چشمان والی چال چلاکی، حاضر حق حق حکم ہلاکی
 سر وچ سرت سمائی نرت نوائی
 ۴. محمد وچ میزان میثاقی، عشق عجائب ٹی اوطاقی
 سہٹی سرک پلائی سرس سوائی

روپ	کافی	تلنگ
-----	------	------

ٲل:- ات اوئی او اُت اوئی، عشق ہی الیندا الیندا
 ۱. کٲان ملان ممبر اُتی، کٲان کل کلیندا کلیندا
 ۲. کٲان عاشق صورت اُتی، کٲان دم جھلیندا جھلیندا
 ۳. کٲان حکم حال ہادی، حسینی ہلیندا ہلیندا
 ۴. کٲان ساقی سرخ ساغر، کٲان سر سلیندا سلیندا
 ۵. کٲان محمد مست موکی، کٲان مت ملیندا ملیندا

روپ	کافی	تلنگ
-----	------	------

ٲل:- کٲان قبل کٲان ماضی، کٲان رنگ رچیندا رچیندا
 ۱. کٲان سرخ سیف سازی، کٲان سنگ سچیندا سچیندا
 ۲. کٲان قائم کوڈ قدم، کٲان کم کچیندا کچیندا
 ۳. کٲان نظر نوک نیزی، نسیگ نر نچیندا نچیندا
 ۴. کٲان محمد میر مغان، کٲان مچ مچیندا مچیندا

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

- ٺل:- ڪنجري جي خمار، انا الحق آواز آهي
 ۱. گورک ناٿي ناد وڃي ٿو، بره جي بازار
 ڀرت جو پرواز آهي
 ۲. سوين ساز وڃن ٿا وڃا، اڏي واري آر
 قدم وارو قواز آهي
 ۳. ڪيئي ناچو ناٿ نچن ٿا، درسن جي دربار
 نظر جو نواز آهي
 ۴. حبیبائي هٿ تي هر دم، محمد مٿي مختيار
 رنگ پيرنگي راز آهي

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

- ٺل:- اسان عشق الاهي اندر هون
 ڪٿ ڪٿ ڪلال قلندر هون
 ۱. مومن هون ڪٿ ڪافر هون
 ڪٿ شاه سلطان سڪندر هون
 ۲. بلا هون ڪٿ بيدل هون
 ڪٿ بيسر والا بندر هون
 ۳. نانڪ هون ڪٿ نجفي هون
 ڪٿ سچل صاف سمندر هون
 ۴. موکي هون ڪٿ مظهر هون
 ڪٿ گورک نات مڇندر هون
 ۵. احمد هون ڪٿ محمد هون
 ڪٿ موج مدامي مندر هون

روپ	ڪافي	ٽلنگ
-----	------	------

ٿل:- ۱۔ ڳاڻن جي محلي مٿي پي، منور منهن مصحف ڏنم
 ۲. ايمون سخن سپارا سورون، صورت ۾ سڀ صاف ڏنم
 ۳. ڪعبو قدسي مڪو مدينو، اکين جي انصاف ڏنم
 ۴. ڪاڪل ڪنڌڙا ڪار ڪجل جي، سر تي مثل غلاف ڏنم
 ۵. محمد مورت صورت ساڳي، تحدل ڪري طواف ڏنم

روپ	ڪافي	ٽلنگ
-----	------	------

ٿل:- ۱۔ سورهي سانگا سر دا چوڙ، انا الحق دي ڏي تون گوڙ
 ۲. وحدت والي وادي اندر، پيائي والا ٻاٽڙ ٻوڙ
 ۳. ديدان دي دربار درس ٿي، دام دوئي دي تڳي ٿوڙ
 ۴. سرت نرت دي صاف صحن وچ، جوش جلائي جنگي جوڙ
 ۵. محکم ٻڌ مردان مدامي، محمد مٿي پي مونگهت موڙ

روپ	ڪافي	ٽلنگ
-----	------	------

ٿل:- ۱۔ آءِ عشق والي اظهاري ڪر آبه آتش آئي هي
 يار بر حال بره پڙڪائي هي
 ۲. باه بره دي پڙپڙ پڙڪي، جوش جلائي جهڙ جهڙ ڪي
 جنهن ڪيتي ايڪ ايڪائي هي
 ۳. آتش عشق اويڙي والي، خوبان خوب ختم خوش حالي
 نچ نوبت نيهن وڄائي هي
 ۴. عشق عجائب آتش بازي، طبل تيز تياري نازي
 سڀ سهڻي سرس سوائي هي
 ۵. عشق محمد اُلت اشاري، صورت والي صاف ستاري
 مچ مٿي دي موج مچائي هي

روپ	ڪافي	ٽلنگ
-----	------	------

- ٿل:- اچي عشق ٿيو امام، ڪولي جوش جنگي جام
 ۱. پيشوازان پاڻ پهري پٿر ڏئي پيغام
 ۲. ڏيڻ واري دار تي دائم وجهي دام
 ۳. سهڻي سرخ سيڇ تي سوري جي سرانجام
 ۴. محمد جي مٿيان ۾ ڏيئي مست منگهن مام

روپ	ڪافي	ٽلنگ
-----	------	------

- ٿل:- پيان شوق مان شراب، ڪائي ڪوڏ سان ڪباب
 ۱. اڏي واري آر تي بره پڙهي باب
 ۲. تاز به تازا تيز تر طبل ڪري تاب
 ۳. شاهنشاهي شان سان شائق ٿي شباب
 ۴. محمد صورت ساز سان مورت جي محراب

روپ	ڪافي	ٽلنگ
-----	------	------

- ٿل:- ڇجي ڏوه ويو ثواب، نچي نيهن ٿيو نواب
 ۱. شاهنشاهي شور سان شجاع ٿي شتاب
 ۲. پاڻي چيريون پير ۾ ڪولي رنگ رباب
 ۳. قلب قالب ڪوڏ سان ڪري ڪل ڪباب
 ۴. محمد مثل موج سان مورت جي محراب

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل :- ڇتَ چال چليا چيئن سي، ڪر ڇم ڇم چن چاتي
 ۱. الت اويارا تري لھوارا پا، جھاتي ديوج جھاتي
 ۲. عشق آوازي پيد بياضي، بن بانگ بلند برڪاتي
 ۳. جوش جلالي ڪوڏ ڪلالي، ڪر حاصل حال حياتي
 ۴. مست موالِي ميل مثالي، مڇ محمد دي مصلاتي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل :- ست صاف صورت ڪي سنگ هي سِر ساقِي سرور سارا
 ۱. چُون بيچوني گونا گوني، چند چشماندا چمڪارا
 ۲. عشق اوقاتي سير سوغاتي، پئون ٻارهن پورا ڍارا
 ۳. عين عنايت نين نزاڪت، نر نيهي نور نظارا
 ۴. موڪي منور عاشق انور، مڪ محمد مير متارا

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل :- ڪول درسَن جي دلدار ڌري، آهي دلڙي ڌردن ساڻ پري
 ۱. آيا پرتئون پياسِي پير پري، رڪي ديد ڌري ۾ ڌيان ڌري
 سر ڪلنگي قائم قرب ڪري، سڻي خيال وارن جي خبر ڪري
 ۲. ڌري ديد داناءَ ديوان ڌيا، مڙي محبت ۾ مستان ڌيا
 تنهنجي قدمن تان قربان ڌيا، جن جي ساعت ٿوري ڪين سري

۱. تنهنجي ڏيڻ جو ڏيڌار پسي، ڊمي دم بدم دلدار پسي
درجات درس دربار پسي، ڪيئون هڪ نه ضايع ذوق ذري
۲. مل محمد جا محبوب مغان، مسجود منا مطلوب مغان
مخمور پس مرغوب مغان، منهن موتو قبل مرد مري

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- آپ گنواڪي آپ پچاني، صوفي سرت سڃاني آتم گياني
۱. سرت نرت م آپ گنواوي، من ڪي منشا من مين پاوي
درڪي ڏن ڪا ڏياني هو ٻڌ واني

۲. ٻڌ سڌ اندر صاحب سارا، آتم گياني پرجهه پسارا
لعل لقب لاثاني شاه جهاني

۳. روپ سروي پيد اڀياسي، آبي ساڌو آپ سنياسي
پورن آپ پراني پيد بياني

۴. گنوت گام گگن ڪا گوڻند، مني مرد محيسي محمد
ويراڳي ويداني ورو دواني

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

ٿل:- عشق صورت انسان، محمد نام ڌرا ڪي آيا

۱. انا احمد بلا ميمي، فرماڪي فرمان

۲. اول آخر ظاهر باطن، سڻا سر سبحان

۳. عبدیت دي اولي اندر، شاهي ڪرڪي شان

۴. بي مثل دا مثل محمد، محيسي مستان

۵. عدم ڪنون ٿي احمد عربي، محمد زور زمان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- پسن جي پئيمان، پورو پٿر پس تون پير پاڳارو
 ۱. الانسان سري جي سرم، چڙي غير گمان
 ۲. بشر واري بازي برسر، بره جي بوستان
 ۳. اول آخر ظاهر باطن، عجب عاليشان
 ۴. وجه الاهي ويس وصال، سراسر سيلان
 ۵. معنيٰ جي ميزان محمد، مدامي مردان

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- پاعشق دا گل وچ گنان، مخمور قران مستانا
 ۱. گر گونا گون گياني، لاريب لقب لائي
 اظهار اسم انساني، ٿي صوفي صاف سجانا
 ۲. بن بيخود پيد بياضي، دم دوله درس درازي
 احوال اصل آوازي، پڙه شائق ٿي شڪرانا
 ۳. ٿي عادل عارف عالم، بيدار بحالي بالم
 في الحال فقيري فالم، ڪر فرض فنا فرمانا
 ۴. سر سوري سيج سنهائي، ڪر سردي سرخ سجاڳي
 مڪ ملڪ معنيٰ دا ماڳي، مچ محمد ٿي مردانا

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

تل :- عشق عجب عريان عاشق

زوران زوري ذبح کړيندا

۱. عشق امام حسين دا سر کړ

نيزي تي نيشان، فنائي دا فرض پڙهندا

۲. سړمده دا سر عشق کتيا

محبت دي ميدان، پتر پږ وچ پير پريندا

۳. عشق شمس دي کلزي لهائي

جهنگل وچ صنعان، چوږ زهد کون سور چريندا

۴. عشق بلاول گهائي پيڙيا

صوفي دا سبحان، دږ سسي کنون دار دريندا

۵. عشق سوري منصور چڙهايا

محمد کرستان، انا الحق دي دم مړيندا

روپ	کافي	تلنگ
-----	------	------

تل :- جذهن پاڻ پسڼ جو پيڙو پرو

تذهن ذوق نه ضايع ٿيڙو ذرو

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

۱. جڏهن پيچ پسڻ سان ڀاتو مون

تڏهن سرڪي صاف سڃاتو مون

اهو ڄاڻ عجائب ڄاتو مون

لهي پياڻي جو ويو سور ڀرو

۲. ڇڏي شرڪ شرارت شارڪ شڪ

لهي لاحد وارو لائق لڪ

ڪري پاڻ پسڻ جي پوري پڪ

ڪڻي ٻار ملامت سرتي گرو

۳. رکي نوڪ نظر تي ناتو نر

پڙيمان پسڻ جي پاري پر

ڪري خيال خدائي خاص خبر

ڪيو ترڪ طمع جو تال ترو

۴. مستان محمد مستي ۾

هسوار حقيقي هستي ۾

وس وڃن واري وستي ۾

ڪيو شوق شرف سان شاه شرو

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل:- عجروصل دا چوڙ بهانا، هي سڀ خيال خدائي نهين جدائي
 ۱. آڪيان اندر اُلت اوڙي، ڪيتي عشق ادائي ايڪ اڪائي
 ۲. پيرنگ باب بڻائي والي، بازي بره بڻائي بات بتائي
 ۳. صورت والي سانگ صفاتي، سرتي سرس سوائي نرت نوائي
 ۴. مظهر وچ موجود محمد، محبت موج مچائي مام ملائي

روپ	ڪافي	تلنگ
-----	------	------

- ٿل: معنيٰ ميم جي ملي وئي، مڻجي من تان ويو مونجهارو
 ۱. انا احمد بلا ميمي، قرب ڪن فيڪون قديمي
 سمجھي ڪو ڪو قول ڪليمي، قائم قدرت وارو
 ۲. وَ نَحْنُ أَقْرَبُ نور نيشاني، قَدْ ڪَرُونِي فن فرقاني
 وجه الاهي حال حقاني، هرجاء ڪيو هڪارو
 ۳. رقص راڳي رنگ پور ۾ درسديد دلاور در ۾
 الانسان سريءَ جي سر ۾ صاحب سڀ جاءِ سارو
 ۴. محمد مظهر ميم مثالي ختم خوشتر خوب خيالي
 چتي چشمن واري چالي چو ڏس ڪيو چمڪارو

روپ	ڪافي	ملار
-----	------	------

- ٿل:- سر ڏيئي سردار، پين ٿا سرڪي
 ۱. آڏي واري آر تي عاشق، اصل کان اظهار
 ڦرن ٿا ڦرڪي
 ۲. هڻي ڍارو پئون ٻارهن جو، چشم جي چمڪار
 ٻڃن نا ڍرڪي

۳. کُڏي کُوپا کَندَ کَپائڻ، قتل واري ڪار
ڪڏه نان ڪرڪي

۴. محمد ميگهه پسي مٿيخاني، مڇي ٿيو مهندار
مٿن تي مرڪي

روپ	ڪافي	ملار
-----	------	------

ٿل:- پورب ڪيا پرواز پتن تي، ڪڪرن ڪئي آهي ڪارميان

۱. پيچ پني برسات بڻائي، برسي باغ بهار ميان

۲. پورب مان ٿيو پيدا پٿرو، وحدت جو وسڪار ميان

۳. وه سان ڪئين واسينگ وهائيا، تليه رتيا ترٿار ميان

۴. موسم مند مينهن جي آئي، محمد ميگهه ملار ميان

روپ	ڪافي	ملار
-----	------	------

ٿل: ويڪهون نوڪ نظر دي نٿڪي، ڪر نام جيڙ دي جهٽڪي

۱. پسڻ دي پڙيمان پٿر ٿي، ٻڌ پيچي پختي پٽڪي

۲. ڪنڊي ڪيف ڪڪوريل قهري، جهلڪار ڪڇلدي ڪٽڪي

۳. هڪل هڪ دي حملي حاضر، سهه سيف حسن دي سٽڪي

۴. مُڙگان والي محلي محمد، پي محبت مٿي دي مٽڪي

روپ	ڪافي	ملار
-----	------	------

ٿل:- سرريڪب گذار منڌهم پاڌيوت نڪاد سرگم

۱. پيرو مالڪوس هڊول سري، ميگهه دپڪ ترڻم

۲. تال طبل سي گاوي بجاوي، حال حقيقي هر دم

۳. تين گرام سناوي سات سر، چير بجاگر چم چم
۴. بسنت محمد سارنگ گاوي، پرجهه پريمي پنجم

روپ	کافي	ملار
-----	------	------

- ٿل:- تلڪ لڳائي جڻيون پائي، عشق اناالحق گيت ٿو ڳائي
۱. نيزا ناز نظاري کوڙي، شاهنشاهي طبل وڄائي
۲. محبت جي مئڻخاني محکم، بيخودي جا باب پڙهائي
۳. ڪري سينگار صورت جو سهڻو، نظر سان نر نات نچائي
۴. پيريمغان ٿي محمد آيو، قم باذني حکم هلائي

روپ	کافي	ملار
-----	------	------

- ٿل:- چٽ ٿي ويا آهيون، چٽ ٿي ويا هون
پاڙن سوڌا پٽجي ويا هون
۱. دنيا عقيي طلسم بازي سوه، انهين کان مٽجي ويا هون
۲. سهڻي صورت واري سرجي، ڪيل عجب م ڪٽجي ويا هون
۳. ناد نفيلان بگل بجائي لاسين لائي لٽجي ويا هون
۴. موج محمد مظهر واري جوش جگر سان جهٽجي ويا هون

روپ	کافي	ملار
-----	------	------

- ٿل:- ويڪو ناز نئينان دي ٽٽڪي، چڪ چشمان والي چٽڪي
۱. تار طلب وچ ٽنن نن نن، چير بجائي چم چنن نن نن
صورت والي ساز سراسر فوج حسن دي چٽڪي
۲. ديد اڙائي قوم ڏنن نن نن، رمز رلائي جهوم جهنن نن نن
بره محمد بگل بجايا، جوش والي ڏي جهٽڪي

روپ	ڪافي	ملار
-----	------	------

ٿل:- سونهن ساري سرڪي، گائون ست سنگ ڪر

۱. حب هم هم ڪي، ڏن دم دم ڪي

جهوم جهوم جهنن ڏنن ڏن ڌر

۲. مل مل محمد، گائون گن احمد

چم چم چنن، تنن ڪر ڪر

روپ	ڪافي	ملار
-----	------	------

ٿل:- گيت انا الحق گائون، هڪ دم دي دير نه لائون

۱. وفي انفسڪم ويڙهي ويڙهي، نوبت نيهن وڃائون

۲. ونحن اقرب ويس وسن دي، وصل واڳلا ولائون

۳. پسن والي پڙ وچ پڌرا، پير پتنگ ٿي پائون

۴. محمد سيگهه ملاري والي، مئي دي موج مڃائون

روپ	ڪافي	مانجهه
-----	------	--------

ٿل:- پاڙيچن پرين سان پوري ڀرت پري

سرهني سونهن پري

۱. قول الستي پاري، ڀرت پيال پياري

صورت سهڻي ساري، پاڻي صاف سري

۲. پيچ ڀرت جا، پاڻي، نينهن نظارو لائي

گهوت گياني گهائي، گائي گالهه گري

۳. ڀرت جني ڪي پوري، سڀج پائن سي سوري
 نرت پسي ٿيا نوري، واصل وير وري
 ۴. محمد مستي ماڻي، پاڻ پرين ٿيو پاڻهي
 حڪم هلائي هاڻي، موتو قبل مري

روپ	ڪافي	مانجهه
-----	------	--------

ٿل:- عشق وارا اکين تي ڪنڌا آر اچي
 پهرئين پور پڇي

۱. اکين تي ٿي عاشق فرق فنا ڪن فاسق
 حڪم هلائي حاذق رندي رمز رچي

۲. صورت جي سرداري سونهن پري سوياري
 سازن سان سينگاري سهڻي ڳالهه سڄي

۳. سيف صورت جي سٽڪي جوش جلالي جهٽڪي
 نيٺن واري تنڪي نانگا نات نچي

۴. جوڳي ٿي جڳ جڳ جي واصل ٿيا وحدت وي
 مرد محيسي مٿي پي محمد مير مڇي

روپ	ڪافي	مانجهه
-----	------	--------

ٿل:- ڪئي عشق عجب اثباتي پائي جهاتي اندر جهاتي
 ۱. ونجن اقرب حرف حقاني حاضر حال حياتي

۲. زيب زنگولا ذوق ذقائي ظاهر باطن ذاتي

۳. وفي انفسڪم سانگ صورت جي سير ثبوت صفاتي

۴. محمد موحد ماهر مظهر ميم معني مهلاتي

روپ	ڪافي	مانجهه
-----	------	--------

ٿل: هٿي انا الحق جو نعرو صوفي سر ۾ سرت پچائن ٿا
 ۱. آتش بازي اکين واري پسي آڙه آنبه وارو
 اچي انحد بين بجائن ٿا

۲. بار ملامت خلق خواري ڪٿي سورهي سر تي سارو
 اثبات آواز الائن ٿا

۳. سرت نرت جي ڪيل ڪي ڪولي رکي ٺهي نور نظارو
 نچي نانگا ناٿ نچائن ٿا

۴. محمد سمجھي سير سوري جو صحي سهڻو سرس سوپارو
 مچي مئي جي موج مچائن ٿا

روپ	ڪافي	مانجهه
-----	------	--------

ٿل: سڀ سير ڪيوسي صحي صحي، سهڻي صورت جي سينگار سان
 ۱. اکين واري آتش بازي، نام عجائب ٺهي ٺهي
 اچي اصلا تي اسرار سان

۲. پسي پاڻ پسڻ ۾ پنهنجو، پور پيا ناهي پهي
 پائي پيچ پسڻ پاتار سان

۳. ڪولي راز رنگي رنگپور ۾، رچي رمز رندي ۾ رهي رهي
 رلي رمل ٿي رخسار سان

۴. لامڪان مڪان محمد، لعل لاهوتي لهي لهي
 لاٿان لحن للهڪار سان

روپ	ڪافي	مانجهه
-----	------	--------

- ٿل:- عشق ڪريندا شڪار، تڙڦڦ سول نه ڏيندا ڏيندا
 ۱. شاهنشاه شڪار ڪريندا، سڪندر سرشار
 ۲. بحري باز ته بانشي وانگي، چنبئين وچ چوڌار
 ۳. قهر نال ڪريندا قابو، قلب ڪنڌ ڪپار
 ۴. مرغ وانگي مرد مريندا، محمد مارو مار

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

- ٿل:- پهري ڳليشوازان يار آيو، ڪري چيرن جو چمڪار آيو
 ۱. هار سينگار ڪري سرسھڻو، کولي درسن جي دربار آيو
 ۲. رمز رندي جي رنگ جو رهبر، ڪري راڳبرقص رفتار آيو
 ۳. اسم جسم جي جنگي جملي، جوڙي جلويگر جنسار آيو
 ۴. محمد مربي سيلي مئي جي، ملي ماهر ٿي مهندار آيو

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

- ٿل:- آهي عشق اسانجو امام آيو، ويڙهي وحدت جي وريام آيو
 ۱. عشق حسن جا هل هلائي، هڻي حملي سان هڪ هام آيو
 ۲. ڪاڪل واري ڪوڏ سان قائم، ڪري ڪار ڪجل ڪم ڪام آيو
 ۳. اناالحق جا ٻول ٻڌائي، کولي اکين جو اسلام آيو
 ۴. محمد منور ماڳ، مدامي، ڏيئي مستي جي مک مام آيو

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

- ٿل:- آهي سهڻو سر سردار آيو، ڪري صورت جو سينگار آيو
 ۱. حڪم وارو هو ڪو هردم، ڏيئي حق جو هسوار آيو
 ۲. پسڻ واري پڙ ۾ پٿرو، ٿي پيرمغان پڳدار آيو
 ۳. نيشن واري نوڪ نظر تي، نچي نازن سان نروار آيو
 ۴. محڪم مٺي جي موج مچائي، مچي محمد ٿي مختيار آيو

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

- ٿل: ڪيا تاب حسن بي تاب مجھي، دڪانوڪ نظر ناياب مجھي
 ۱. بره ڪيا بازي بنائي بحالي بردار ۾
 بحر بيچوني بقا ٿا بر سر بازار ۾
 بتا بيڪ بشر ڪا باب مجھي
 ۲. شاه حسن ڪي شور شاهي شمع تي سرشار هو
 شان شفقت ڪر شجاعت شعر ڪا شمار هو
 ديا شوق شتاب شراب مجھي
 ۳. نين ني ڪولا نظارا نقاشي نڌان ۾
 نور نر نروار نتڪي ناز ڪي نشان ۾
 نيهي ڪول نچايا نقاب مجھي
 ۴. مہ لقا محمد منور مست هو مٿيگون سي
 مير مجلس مرد موڪي محبتي مضمون سي
 ملا نام وڪايا محراب مجھي

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

ٿل: ڪيو عشق عجب عريان مونڪي، لائي آتش عاليشان مونڪي
 ۱. عشق عينن جي آوازي ازل کان اظهار ٿي
 اندر ۾ آڙاھ ٻاريو آتشي انوار ٿي
 ڏيئي سوز سرس سامان مونڪي

۲. عشق بنري باه ٻاري بره واري باب سان
 بدن ۾ پڙڪا بلند ڪيا بقائي برڪات سان
 پاڙهي بيخود پيد بيان مونڪي

۳. شمع تي شاطر شتابي شجاعت جي شور سان
 شوق ڪيا شاهي شغل شملا ٻڌي شهزور سان
 ڪشي ڪجل وارو کان مونڪي

۴. عشق محمد مچ مچايو محبتي ميدان ۾
 ماڳ مستي جو ملهائي منصفِي ميزان ۾
 ڪري لاهوتي لاثان مونڪي

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

ٿل: آواز انس اولي اظهار عشق ڪيو
 اکين واري اشاري انوار عشق ڪيو
 ۱. اکين تي اُلت آرو آخر اول اوڀارو
 سينگار سرخ سارو سردار عشق ڪيو
 ۲. لالي لب ڪي لائي گهورن سان گهوٽ گهائي
 چيريون پيرن ۾ پائي چمڪار عشق ڪيو

۳. لاجي سڻائي لولي، بهڳڻ ٻڌائي ٻولي
 ڪولي چشم جي چوڻي، چمڪار عشق ڪيو
 ۴. زنار ذوق ظاهر، تازو تيار طاهر
 محمد مثال ماهر، مهندار عشق ڪيو

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

ٿل:- مٿيخان ۾ مدامي، مذڪور عشق ڪيو
 متوال مست موڪي، مخمور عشق ڪيو
 ۱. نانگو نظر نظاري، وحدت جو ورق واري
 پيالو پڌر پياري، منظور عشق ڪيو
 ۲. گهورن سان گيان ڪولي، ٻولي عجب ٿي ٻولي
 آواز انس اولي، مسرور عشق ڪيو
 ۳. برسر بنائي بازي، صورت صفات سازي
 قائم ڪلال قاضي، منصور عشق ڪيو
 ۴. محمد محيط منور، پڳدار پاڪ پرور
 سردار صاف سرور، مشهور عشق ڪيو

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

ٿل:- ڳايان ڳلي ڳلي ۾، اولنگهه وڃائي آڙو
 پنهنجي پسي پيشاني، پرجهي پريم پاڙو
 ۱. اظهار ٿي آوازي، محلي مڇي مجازي
 قائم ڪري قوازي، اثبات جو آڇاڙو

۲. سهڻي ڪولي صراحي، بيشڪ بقا بِاللّٰهِ
 احوال سر الاهي، قنقس بولي جيئن ٿاڙو
 ۳. گفتار گر گياني، رفتار رنگ رنداني
 سرشار ٿي سيلاتي، ديدن جو هڻي ٿاڙو
 ۴. عاشق اصل اويسي، وحدت وصال ويسي
 مشهور ٿيو محيسي محمد مٿي اگهاڙو

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

- ٿل :- صورت ڪئي سواري، سرساز ساڻ ساري
 ترنم طبل تماشي، تتار جي تياري
 ۱. صورت ڪولي صراحي، آواز ڪيو الاهي
 بيخود بقا بِاللّٰهِ، برسر بزم بهاري
 ۲. چالو چشم چلائي، ساغر سرخ سنيائي
 سرگم سخن سڻائي، سرشار جي ستاري
 ۳. ڪاڪل ڪجل ڪمالي، مُڙگان منگهن موالِي
 جزبا جنگي جلالِي، جلوو ڪري جبارِي
 ۴. محمد رقص سان راڳي، صورت صدر سهاڳي
 سرتي ثبوت ساڳي، مٿي ميگهه جي ملاري

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

- ٿل:- سهڻي صفات صورت، سلطان سر چوانٿو
 سارو سينگار سمجھي، سبحان سر چوانٿو
 ۱. اکين جي عشق بازي، راڳي رقص سان راضي
 اظهار ٿي آوازي، انسان سر چوانٿو
 ۲. ونجن ورق ورائي، جلوو جنگي جڳائي
 لالي لبن ڪي لائي، لاثان سر چوانٿو
 ۳. نيھي رڪي نظارو، ناطق هڻي نقارو
 نروار ٿي نيارو، نشان سر چوانٿو
 ۴. اثبات عشق عالي، قلقل قدح ڪلالي
 محمد منگهن موليٰ، مستان سر چوانٿو

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

- ٿل:- عاشق اصل اکين جو، اظهار ٿي اچانٿو
 اثبات عشق عالم، انوار ٿي اچانٿو
 ۱. تڪ مڪ تيار تارا، وحدت وصال وارا
 سمجھي ثبوت سارا، سرشار ٿي اچانٿو
 ۲. دم جو درس ذمالي، مشهور مٿي موليٰ
 جذبا ڪري جلالي، جنسار ٿي اچانٿو
 ۳. اکين اندر آوازي، قادر قدم قوازي
 ناچو نظر نوازي، نروار ٿي اچانٿو
 ۴. محمد منير مورت، سردار صاف صورت
 پنهنجي پسڻ جي پورت، پڳدار ٿي اچانٿو

پیلو

کافي

روپ

ٿل:- سڀي دي موج مچائون، نانگي ناٿ نچائون
قدم پٽي نه پائون

۱. گل پيشوازان مڪم پر مونگهٽ، راڳ ربابي والي رونگت
ڪول گياني گن دي گونگهٽ، سهڻي سخن سٺائون
۲. پيريمان ٿي پيچ پسڻ دي، رنگ برنگي راز رسڻ دي
هر جاءِ حاضر حال هسڻ دي، تازي طبل وچائون
۳. وحدت والي وات وصال، مستو مست منگهن متوالي
ويڪو چشم دي الڳي چالي، اُلتا اُلتا الئون
۴. عشق اوڙا اظهار عالم، پيد بتا ٿي محمد باله
فيض فقيري ڪرڪي فاله، فنا فرض پڙهائون

پيلو

کافي

روپ

ٿل:- آيا احمد آيا، محمد نام سڏايا
صورت صاف سمايا

۱. صورت صورت سهڻي ساري، ساقي سر سمجهايا
نينان والي نور نظاري، نت نت ناچ نچايا
مار تقارا انا الحق دا، شاهي طبل وچايا
۲. اسم جسم دي جوت جڳاڪي، بيرنگ پيد بتايا
برسر برسا باغ بقائي، بيشڪ بگل بچايا
ساغر سرخ صراحي والي، ڪرڪي سانگ سچايا
۳. عدم ڪنون ٿي عشق الاهي، عربي ساٿ سنڀايا
انا احمد بلا سيمي، فائق فن فرمايا
خاص الخاص ختم خوشحالي، خوبان خيال ڪمايا

۴. موحد ٿي موجود منڊل وڃ، مهرا مام مڪا يا
مستي والي ملڪ مدامي، مڙگان مڇ مڇايا
منصف مڪم ميزان معنيٰ ڏي، محمد ساڳ ملهايا

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

ٿل:- نيٺن ناز نٿڪو ڪيو دل ڦري
حسن فوج فالم ڪجل سان ڪري
۱. ازل کان آوازي اوقاتي اصل
آيو سوئي عاشق اکين جي آري
۲. پيشاني پسن جي پتنگ جان پڇي
پسن جي پسن کان پسي ڪيئن پري
۳. نظاري نظر جي نسنگ نات نر
وحدت جي وادي ۾ ويل ڪيئن وري
۴. مڙگان ڪيو مارو مقابل مڇي
محمد مير مانجهي موتو ٿي مري

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

ٿل:- آگم ساڻ اٽڪي اکين جي اٿي
هنيون نيو حيرت ۾، حسن سان هڻي

۱. پلت پهلوان پيڪانن پسي
- پڇي ٿيا پسڻ ۾ پتنگ جيئن پئي
۲. گهڻا گهوٽ گياني گهائي گهات ڪيا
- ڪري گون گرمي گهورن سان گهڻي
۳. نهوڙي نظر سان ننگ ناز نين
- کولي ڪيل خوبان ويو دل کڻي
۴. محمد مرد مجنون مُرگان مست ڪيو
- بهادر برن ۾ بيٺو بند بڻي

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

- ٿل:- اظهار عشق عالم انسان جي نموني
- سرشار ٿيو سڪندر سلطان جي نموني
۱. سهڻي صفا صورت سان، سبحان جي نموني
  - عاشق ٿيو اکين تي، عريان جي نموني
  ۲. غمزو ڪري غمازي، غلمان جي نموني
  - قائم ٿيو قلب ۾، قرآن جي نموني
  ۳. گهورن جي گرم بازي، گمسان جي نموني
  - گهائي ٿو گهوٽ گوهر، گر گيان جي نموني
  ۴. مرچا پسي مقابل، مُرگان جي نموني
  - مئي پي ٿيو محمد، مستان جي نموني

پيلو	ڪافي	روپ
------	------	-----

- ٿل:- ديدار درس دم جو، دلدار جي نموني
 سينگار سرخ سهڻو، سردار جي نموني
 ۱. آيو اصل اکين ۾، اظهار جي نموني
 آواز عشق واري، انوار جي نموني
 ۲. سورهيہ سخي سويارو، سرڪار جي نموني
 صوفي صحي صفا ٿيو، سرشار جي نموني
 ۳. جهڳمجا جسم جلالي، جهلڪار جي نموني
 ڪلنگي ڪلاه قائم، ڪلٽار جي نموني
 ۴. پوشاڪ پاڪ پوري، پڳدار جي نموني
 پٿيمان ۾ پٿر ٿيو، پٿدار جي نموني
 ۵. محمد مدام موڪي، مختيار جي نموني
 مخمور مست مانجهي، مهندار جي نموني

پيلو	ڪافي	روپ
------	------	-----

- ٿل:- عشق واري اسلام، جلالي پي مٿي جام
 انا الحق الائي
 ۱. رندن واري نويمان، ره تون رنگ ۾ الا
 صبح توڙي شام
 ۲. ڪلي ڪن تون نويمان، سورهيہ سنڀري الا
 صراحي صمصام
 ۳. محمد مالڪ نويمان، منڌڪ معنيٰ جي الا
 مستو مست مدام

پيلو	ڪافي	روپ
------	------	-----

- ٿل:- صوفين جو سردار اسانوت آيو
 سر ٻڌي دستار اسانوت آيو
 ۱. صورت وارو سانگ بنائي
 اولي عبدالستار اسانوت آيو
 ۲. صوفي صاحب سرسبحاني
 قديمي ڪلٿار اسانوت آيو
 ۳. هڻي نوبت نات نوابي
 نظاري نروار اسانوت آيو
 ۴. محمد مرشد مالڪ مولوي
 مداسي مهندار اسانوت آيو

پيلو	ڪافي	روپ
------	------	-----

- ٿل: شاهن جوڻي شاه اسانوت آيو، اولي انس الله اسانوت آيو
 ۱. عشق صورت احوال الاهي، آوازي ارواح اسانوت آيو
 ۲. ڪولي روپ رنگينان رخ تي، وڻي روهي راه اسانوت آيو
 ۳. ونحن اقرب ٻول ٻڌائي، چئي وجه الله اسانوت آيو
 ۴. ڪئين نانگا نات نچائي، ڪري نيڪ نگاه اسانوت آيو
 ۵. بي مثل جو محمد مالڪ، مثل وارو ماه اسانوت آيو

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

- ٿل: - آهيان ٻول ٻڌل موڪي جي محفل، ست تي ملهه ٻڌل
 سرهو سرسو ساهه سخي ڪيو، ساغر سان سهڻل
 ۱. ساقِي واري سهڻي سرڪي، اڳيان ڪات ڪڏهن ناڪرڪي
 مٿيان مست مٿي ڪي مرڪي، مٿي جي منجهه منڊل
 ۲. ساڻو سرجو سمجھي سارو، رکيم ساقِي ساڻ سوڀارو
 ڪري ته چيرن جو چمڪارو، کولي تار طبل
 ۳. سورهيہ سنڀري سرجو ڏيئي، موتو قبلل پيالا پيئي
 جوڳي ٿي سو جڳ جڳ جيئي، ٻُلا جيئن سچل
 ۴. ساغر صاف صراحي سرور، کولي آر اڏي تي انور
 محمد محب مليو مٿي منور، مستو مست متل

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

ٿل: لنواري ۾ لاٿان، پڙهو حج اڪبر
 ڪري ترڪ تڪبر

۱. بره واري بازي برسي بهشتي بوستان، پڙهو حج اڪبر
 ۲. غازين وارو غور ڪمائي ڇڏي غير گمان، پڙهو حج اڪبر
 ۳. ناجي ناتو نيهن نياڻي نسنگم ٿي نشان، پڙهو حج اڪبر
 ۴. مڙي مومن ساڻ صدق جي ملهائي ميدان، پڙهو حج اڪبر
 ۵. پاڪن پاڪ پڌر پٽ لنواري پسي شاهي شان، پڙهو حج اڪبر
 ۶. چيو محمد مير مربي احمد زور زمان، پڙهو حج اڪبر

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

ٿل: - آيا پير پاڳارا پرور پاڪ پيارا، چوڏس ڪر چمڪارا
 ۱. انساني دي اولي اندر، آڪياندي اثباتي
 اعليٰ انور اسم الاهي، عشق عجب اوقاتي
 احسن ان آواز اليندا، احمر ڪرڪر آرا
 ۲. حشمت نال حسيني حملي، حڪم هلا همذاتي
 هڪل حقيقت والي هادي، حال هميشه حياتي
 حسن حقيقي هل هلاڪي، هرجاء ڪر هبڪارا
 ۳. شاهنشاهي شان شجاعي، شفقت ڪرشاداني
 شمس قمر شرمائي شاطر، شڪل شفيع شاهاني
 شوق والي ٻڌ شملي چڙهيا، شاهي مارنقارا
 ۴. محڪم مڪ مسجود مداسي، محبت ماڳ ملهايا
 معنيٰ دي ميزان محمد، ميم دا برقع پايا
 مظهر ڪر محبوب مثالي، منهن تي ميگه ملارا

روپ	ڪافي	پيلو
-----	------	------

ٿل: - پري نان پڳدار ڏسڻ ۾ آيو، دم نه هڪڙو ڌار ڏسڻ ۾ آيو
 ۱. پسڻ جي پڙيماني اندر، پاڳاري جو پيار ڏسڻ ۾ آيو
 ۲. عجب عشق حسن جي حملي، هميشان هسوار ڏسڻ ۾ آيو
 ۳. قطب قاب قوسيني ڪل ۾، قائم ڪلنگي دار ڏسڻ ۾ آيو
 ۴. سرت نرت جي نائڪ اندر، سر مٿي دستار ڏسڻ ۾ آيو
 ۵. ملڪ محمد معنيٰ واري، مڙني جو مهندار ڏسڻ ۾ آيو

پيلو	ڪافي	روپ
------	------	-----

- ٿل:- پڌر ٿي پڳدار اسانوت آيو، قائم ڪلنگيدار اسانوت آيو
 ۱. ديدن واري ديري دائم، دلربا دلدار اسانوت آيو
 ۲. صورت وارو سانگ بنائي، سر ٻڌي دستار اسانوت آيو
 ۳. پهري صاف سروي سرتي، سڀني جو سردار اسانوت آيو
 ۴. هڻي نعرو نوڪ نظر تي، نظاري نروار اسانوت آيو
 ۵. مرشد مهدي مظهر موليٰ، محمد ٿي مهندار اسانوت آيو

پيلو	ڪافي	روپ
------	------	-----

- ٿل:- پيانتو آبي حيات حسن سان
 صراحي سرخ سرساز سخن سان
 ۱. ڌڪڙ ڪنجريون دهل دمآمان
 ڌنن ڌاڏا ڌوڏو ته ڏن سان
 ۲. ڌر ڀڏ نمری خيال ترانا
 ڳجهي ڳالهه ڳجهه جي، ٿو ڳايان ڳڻن سان
 ۳. وفي انفسڪم واري ڪريان
 دريافت دم جي ڌمال دغن سان
 ۴. محبوبن جو محمد مربي
 مليو مئي قدح جي ملار مدن سان

پيلو	ڪافي	روپ
------	------	-----

ٿل: چوان ڪئين ناهي نڪار علي آه، جنهنجي ٻره جي بهار پيلي آه
 ۱. صورت سرخ سينگاري سهڻي، سخن جي سچائي ستار سڻي آه
 ۲. جڳت جوڙ جنس جي جملي، جمالي جلالي جبار جلي آه
 ۳. هڪل هر جاءِ حيدر حيدر، ڪري ته حسن هڪار هلي آه
 ۴. سوتو قبلل واري محمد، ميندي مٺي مهندار مٺي آه

پيلو	ڪافي	روپ
------	------	-----

ٿل: - لنگ جي لاڏ سان لائق لال آهيان
 خوبان خوب خودي جو، خيال آهيان
 ۱. عشق حسن جي آر اوڀڙي، اعليٰ اکين جو احوال آهيان
 ۲. بيشڪ ٿي بيدار بزم سان، بالا بسمي بيڪ بحال آهيان
 ۳. ناٽڪ نور نظاري واري، نانگو ناچو ناٺ نحال آهيان
 ۴. محمد سرد محيسي مانجهي، مٺي سان مظهر م متوال آهيان

پهاڙي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل: - نسلنگ نيهن ناتي چڻي نام نيهي
 پرين جي پيشاني پسان پاڻ پيهي
 ۱. چڻي نام دمدم حسن ساڻ همدم
 سرخ ساز سرگم کولي سر صراحي

۲. چي نیک نالو نچي ٿي نرالو
 پيان پر پيالو پسي ديد ديهي
 ۳. نگاري نظم جي بهاري بزم جي
 حسن جي حُڪم جي ڪيان ڳالهه ڪيهي
 ۴. محمد ميثاقي، اکين ۾ اوطاقي
 ٿيو يار ياقِي ڪري شوق شاهي

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

تل:- ڪيان شوق شاهي شرابي شتابي
 شغل شور بازي شهابي شبابي
 ۱. عدم کان آوازي بره سان بياضي
 غضنفر ٿي غازي ڪبابي ربابي
 ۲. اصل عشق آهيان چوان ڪيئن ناهيان
 عجب ناه ناهيان ثوابي جوابي
 ۳. نگاري نقارو ننگ ناز وارو
 هٿان نيهن نعرو نوابي نجابي
 ۴. محمد موج لائي خبر سان خدائي
 هڪ هڪ هلائي حبابي حسابي

پهاڙي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ڄلاڻي	ڄمالي	جاري	جوش	ٿل:- ڪيان
خيالي	پيالي	پريمي	پر	پيان
بحري	باز	بچيان	سحرِي	ڪري
ڪمالي	ڪلاڻي	قهرِي	ڪات	ڪڻي
رهبر	راز	ڪولي	انور	پسي
دلالي	ڌمالي	منور	موج	ڪيان
ساري	سرت	سچي	پساري	پسڻ
نرالي	نهالي	نظاري	جي	نرت
حاسي	سان	هڪل	پيغامي	پرت
مقالي	موالي	مدامي	ٿيو	محمد

پهاڙي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

آيا	اولي،	انس دي	عجيب	ٿل:- عشق
آيا	ٿيڪي	عاشق	اويڙي،	اڪيان والي
اولا	ورق	وحدت	نيڙا،	ونجن اقرب
دڪايا	دودُ	دم	دلاور،	دوئي دي
سمايا	صاف	سجائي،	سانگ	ذات صفت دي
سمجهايا	سڙي،	ساقِي	سُردي،	ساز صراحي
بجايا	بگل	بيرنگ	بالم،	بيشڪ بات
بتايا	پيد	برسر	دي	بره
مچايا	شور	شاهي،	ميلي،	مستي والي
ملهايا	ماڳ	مئي دي،	معني دي،	مير مغان

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- ٽن مَن طبل تماشي، ڌوڌو ڏڪن ڏڪاهي
موجود حق مداسي، مٿيان ٿيا مڪاهي
۱. آواز ٿيا الاهي، برحال بادشاهي
ويساه وَجَّهَ الاهي، پٿون تي پيا چڪاهي
۲. نويت وگي نرالي، بازي بني بحالي
بيچون بي مثالي، بيرنگ بره بڇاهي
۳. لاهوت لامڪاني، اسرار الف ثاني
سلطان ٿيا سيلاني، لاحد والي لقاهي
۴. محمد منڊل مقالان، ڏُر پڊ ڏڪڙ ڌمالان
ڪرڪر قتل ڪمالان، ياقِي ٿيا يڪاهي

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- مٿيان وچ مداسي، مٿي دا منڊل مٽاهي
پٿيمان دي پساري، پٿرا پيا پٽاهي
۱. مخمور موج مستي، بيشڪ بحال بستي
وحدت ويراڳي وستي، اسرار ٿيا عطا هي
۲. سهڻان ثبوت سارا، نشان ٿيا نظارا
احمر اصل اشارا، بيسر بزم بٽاهي
۳. موجود ماڳ مورت، ثابت صفت صورت
حشمت حقي حڪومت، حملا حسن هٽاهي
۴. گلشن گيان گادي، شائق شراب شادي
محمد منگهن منادي، رندي رسم رٿاهي

پهاڙي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

- ٿل:- جاوڪ چانوين توڙ نياوين، پير پڇوڻي مول نه پاوين
 ۱. آڪيان دي اسرار اويڙي، اڳتي اڙبڻگ عاشق آوين
 ۲. وحدت والي وات وصالِي، وائي وير ويراڳ وِلاوين
 ۳. نئينا والي ناٽڪ نيهي، نوبت نچ نچ ناد بجاوين
 ۴. محمد ماڳ محيسي مٽ تي، گيت اناالحق ڳائون ڳانوين

پهاڙي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:- اُلت الئون رمز رلائون

نوڪ نظرتي نيزي چائون

۱. جام جلالِي والي جذبي، جوش جگر دا جوڙ جڳائون
 ۲. پاڪ پيشاني دي پڙيماني، پيالي پر ڪر پرت پلائون
 ۳. حال حسيني والي حملي، حاضر حق حق حڪم هلائون
 ۴. محمد مستي دي وچ ماهر، منصف ٿي ميدان ملهائون

پهاڙي	ڪافي	روپ
-------	------	-----

- ٿل:- بار ملامت ڄم ڄم چائون، اناالحق اظهار الئون
 ۱. آتش آڪيان والي اندر، اول آخر آئون جائون
 ۲. بيرنگ پيد بڦائي والي، پيرين برسر بگل بجائون
 ۳. گلپيشوازان چيرين پاڪي، چليل چشمان چوٽ چلائون
 ۴. محمد وچ ميزان مندل دي، منصف مڪ ٿي سام ملائون

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- ويڪم، حسن ديان هوليان، آڪيان والي اولي اندر
 ۱. سرخ سخن دا سرڪر سهڻا، بهڳڻ ٻولن ٻوليان
 ۲. چليل چون بيچوني چرچي، ڪول چشم ديان چوليان
 ۳. خبران دي وچ خبران خضري، خيال خدائي ڪوليان
 ۴. محمد لات لطيفي لائق، لعل لحن ديان لوليان

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- پيرين پانوان چيرين، درسن والي ديري دم دم
 ۱. برزخ والي بازي بهتر، بره بجايان پيرين
 ۲. دم دم دي دار تي دائم، دم ديان ڪر نا ديرين
 ۳. فالم ڪر في الحال فقيري، ڦر ڦر ديوان ڦيرين
 ۴. محمد مدلل مربي مسيحي، ميگهه مندل ديان ميرين

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- شاهنشاھ منهنجو علي آ علي آ

علي علي آ موليٰ علي آ

۱. صفت واري سير سمايل سارو ساه
 منهنجو علي علي آ

۲. جڳت جملي جوڙ جنس جي ٺهيل ٺاه
 منهنجو علي علي آ

۳. لحمک لحمي جسمک جسمي رهبر راه

منهنجو علي علي آ

۴. مظهر واري ميم مناري محمد ماه

منهنجو علي علي آ

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- عشق امام اسانجو علي علي آ

علي علي آه مولي علي آ

۱. مالڪ مولي ملڪ ساري جو ماهر مام

اسانجو علي علي آ

۲. صاف پياري سورهي ساقي جنگي جام

اسانجو علي علي آ

۳. سيني سر جا سير ڪرائي صبح شام

اسانجو علي علي آ

۴. احمد واري ميم محمد قرب ڪلام

اسانجو علي علي آ

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- عشق آواز ڪيو آنا آنا الحق

آنا آنا الحق آنا آنا الحق

۱. انحد واري ٻولي ٻولي قلب قواز

ڪيو آنا آنا الحق

۲. نوڪ نيزي جي نعري نت نت نيهن نواز

ڪيو آنا آنا الحق

۳. من خدائي موج مچائي رندي راز
 ڪيو آنا الحق
۴. محمد سيلي محبت مئي جي ساري ساز
 ڪيو آنا الحق

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- عاشقن اثبات ڪيو، مظهر علي مظهر علي ظاهر ظهوري ذات ڪيو، مظهر علي مظهر علي ۱. بيخود بدن بازار ۾، بيچون جي بازي بني بيشڪ بره جي بات ڪيو، مظهر علي مظهر علي ۲. صورت سچي ساري صحي، ٿيو سلسلو سردار جو صاحب صفر صفات ڪيو، مظهر علي مظهر علي ۳. لحمڪ لحم واري لقب، دمڪ دمي ديدار سان جملگي جسمات ڪيو، مظهر علي مظهر علي ۴. ميم جو مولهيو ٻڌي، موجود لا موجود ٿي محمد سندي مصلات ڪيو، مظهر علي مظهر علي

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- ڪامل قلندر قادري، ڪل شئي تي آ تنهنجو قدم احسن اول آخر آهي، اظهار ٿيو تنهنجو اسم ۱. مرد ڪئين مئخان ۾، تو مت مٿي مخمور ڪيا ڪيفي ڪلالي ڪار تي، قادر قوي تنهنجو ڪرم

۲. عشق جي اسلام جو، امام تون آهين عجيب
 اثبات ڪيئي اسرار ڪي، صوفي صفا ساقِي بزم
 ۳. هرجاءِ همه همذات ٿي، هوڪو حقي هت هت ڏئي
 همدم حلاجي حال جو، حاڪم هلائين ٿو حڪم
 ۴. محمد مٿي جي موج تي، نيشان ٿي نعرو هڻي
 پارس پيارين جام ٿو، سورهيه سخي صاحب صنم

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- صورت صحي ڪا صاحب، صوفي صفا صفا
 واحد وجود واصل، وارث وفا وفا
 ۱. خالص خطاب خاتم، خضري خبر خيالي
 خمار خوب خاصي، خس نا خفا خفا
 ۲. جلوه جڳايا جوڳي، جهلڪار جا بجا
 ڪرڪي جدا جسم، سي جوڙو جفا جفا
 ۳. شادان ٿا شرابي، شغلات شوق شامل
 شمشير شان شفقت، شاهي شفا شفا
 ۴. قادر قدم قلندر، قل قل قدح ڪلاي
 ڪلنگي ڪلاه قائم، ڪيفي ڪفا ڪفا
 ۵. محمد نظم نگاري، نوبت نجاب نتڪي
 نيشان نوڪ نيزي، نيهي نفعا نفعا

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- پيريمغان، پريمي، پيالا، پلا، پلا
 مسٽان ڪياهي، مڃڪو، مڙگان، ملا، ملا
 ۱. حاضر حضور، هر دم، حاصل، حڪام، حالي
 حشمت حسين، حاڪم، هر جا، هلا، هلا
 ۲. ڀڳوان پيد، ڀڳوه، ڀڙڪي، ڀڙڪ، ڀيوتي
 پيري، پيري، پيڄن سي، پر، پر، پلا، پلا
 ۳. چوگرد، چرخ، چرچو، چاه، ذقن، چڱونه
 چالاڪ، چال، چليل، چشمان، چلا، چلا
 ۴. محمد، مقال، موڪي، مذڪور، موج، مستي
 القاب، انس، اولي، اُن، اُن، آلا، آلا

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- جملي جهان، جلو، جهلڪار، جا، بجا
 جسمات جوڙ، جڳ، ڪي، جنسار، جا، بجا
 ۱. اثرات ڪي، اشاري، اسرار، اوت، آدم
 آنڪون، م، آپ، انور، اظهار، جابجا
 ۲. باران، برس، بادل، بشري، بحال، بازي
 بيشڪ، بندر، بقائي، بازار، جابجا

۳. تن من طنبور طبلي، ترنم طبل تياري
توحيد تر تراني، تتار جابجا
۴. ثابت سر صراحي، سرڪي سرخ سخن سي
سپ سير سرس سرگم، سينگار جابجا
۵. هت هت حسن ڪي هولي، هر جا حضور حاضر
حملي حکم حقاني، هسوار جابجا
۶. محمد محيط مظهر، موجود مکہ مداسي
مشهور ماڳ منور، مهندار جابجا

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- پڌر ٿي پاڪ پاڳارو، پلي پلي آيو پلي آيو
ڪري سينگار سر سارو، پلي پلي آيو پلي آيو
۱. علم لدني سندو عالم، ڪولي اسرار اکين جو
عشاقن تي ڪري آرو، پلي پلي آيو پلي آيو
۲. چٽائي چون بيچوني، چڙهائي چوت چشمن جي
ڪري چوڌار چمڪارو، پلي پلي آيو پلي آيو
۳. نظر جي نوڪ تي نرمل، نظاري نيم خوابي جي
هڻي نر نيهن جو نعرو، پلي پلي آيو پلي آيو
۴. مچائي مچ محبت جو، ملڻ جي مام سان محمد
ملهائي ماڳب موچارو، پلي پلي آيو پلي آيو

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- سڪندر قلندر پيغمبر جا پيارا
 نانگا تن جي درتي، هٿن نينهن نعرا
 ۱. ملنگ موج محبت، ڪري سانگ صحبت
 ڪئين ناد نوبت، وڃائن نقارا
 ۲. بلند بودلائي، سخن جي سچائي
 خبر ڪن خدائي، ناچو ٿي نيارا
 ۳. ڪيان ڳالهه ڪيهي، اندر پاڻ پيهي
 پسن نات نيهي، نظر جا نظارا
 ۴. جذب سان جلائي، دلاور ڌمالي
 محمد مٿي موالِي، مٽي تي ستارا

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- پاڳارو پير ٿي پرور، ڀلي ڀلي آيو
 رموزي راز جو رهبر، ڀلي ڀلي آيو
 ۱. درس ديدار درسن جي، ڪولي دربار ديدن جي
 دلاور دلربا دلبر، ڀلي ڀلي آيو
 ۲. تجلو تاج ڪلنگي جو، طبل تحليل سان طاهر
 ڪري توحيد تازو تر، ڀلي ڀلي آيو

۳. سرويا سر مٿي سُهڻي، سونهين سردار صاحب جي
 سهڻاڳي سونهن جو سرور، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۴. ساري مظهر سندو مالڪ، مديني ماڳ جو مربي
 محمد مير ٿي منور، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- پس پيريمان پاڳارو، جنهنجو پيچي پاڪ پسارو
 ۱. اکين واري آتش بازي، ڪري احسن احمر آرو
 ۲. بهادر برحال بلند ٿي، کڻي برسر بره جو بارو
 ۳. صورت واري صاف صحن م، سچ سمجھي سر سوڀارو
 ۴. محمد منور مرشد سان مل، مذڪور ڪري موچارو

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- مهدي منور مهدي منور پيريمان پاڳارا هي
 ۱. آڪيان والي اولي اندر، مٿيخاني ڪيا مسجد مندر
 محبت ميگه ملاراهي

۲. ديدان والي دائم ديري، پيچي پيچ پسن دي پيري
 پرور پاڪ پيارا هي

۳. عبدالرحيم گرهوڙي والي، بيشڪ ڪيتا بات بحالي
 ثابت سهڻا ساراهي

۴. مرشد مسيحي مهدي محمد، عشق عجائب اعلي احمد
 ساقی سر سوڀارا هي

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- سڀ صورت دا سردار آيا، ٿي پيريمان ڀڳدار آيا
 سر تي صاف سروپا سُهڻي، سُهڻا ڪر سينگار آيا
 ۱. ونحن اقرب والي وائي، فثم وجهُ الله وڏائي
 وفي انفسكم ويس وڏائي، واحد ڪر وهنوار آيا
 ۲. خلق لا آدم صورت ساڳي، سُهڻا ڪر سينگار سهاڳي
 رهبر راز رندي دا راڳي، روهي ڪر رفتار آيا
 ۳. الْاِنْسَان سري دي سردا، پرور پاڪ پيالي پرڏا
 دیدان والي دائم دردا، دولهه ٿي دلدار آيا
 ۴. انساني دي اولي اندر، بشري بيڪه بقاءي بندر
 مٿيان ڪيا مسجد مندر، محمد ٿي مهندار آيا

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- پيارل پيشوازن سان، ڀلي ڀلي آيو آيو
 طبل تولان تازن سان، ڀلي ڀلي آيو آيو
 ۱. عدم کان هت قدم پائي، سراسر سير صورت جي
 ڪري سينگار سازن سان، ڀلي ڀلي آيو آيو
 ۲. نسل نروار نر ناچو، نظاري نيم خوابي جي
 ڪولي نقاب نازن سان، ڀلي ڀلي آيو آيو

۳. شاهنشاہ شوق جي شادي، کٽي شمشير تي شائق
 شرابي شور بازن سان، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۴. مگهن مخمور ٿي محمد، مدامي موج مهدي جي
 رندي رفتار رازن سان، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- نظاري ناز جي ٺيهي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 پسڻ جي پيچ ۾ پيهي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۱. اول آخر جي اثباتي، اکين ۾ عشق ٿي اظهار
 ڏسڻ جي ڏيهه ٿي ڏيهي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۲. چمن جي چوٽر چالي، چلائي چوٽ چمن جي
 چلي چالي عجب جيهي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۳. اسم جسمات جي جملي، احد عبدي سندي اولي
 درس دم جي دنگي ديهي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۴. محمد صاف ٿي صوفي، ڪري سينگار صورت جو
 ڪڏي ڪٿار ڪل ڪيهي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- عدم کان عشق اويارو، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 صنم سردار سوڀارو، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۱. اول کان عشق ٿي اعليٰ، آخر اظهار اکين ۾

ڪري اثبات جو آرو، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۲. هميشه حال هر هڪ ۾، حسن واري حقي هولي
 ڪري چشمن جو چمڪارو، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۳. نفي اثبات جي ناتي، ڪولي ناٽڪ نظاري جو
 ڪري چيرن جو چمڪارو، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۴. مڇي ميزان منصوري، محمد موج مستي سان
 انالحق جو هڻي نعرو، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- يگانون يار ٿي ياقِي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 صراحي جو سخي ساقي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۱. ڪاڻي آدم ڪاڻي عيسيٰ، ڪاڻي ڪوه طور تي موسيٰ
 ڪولي تجلات جي ٽاڪي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۲. ڪاڻي حيدر حسيني هُل، ڪاڻي گلشن گياني گُل
 ڪاڻي ٿي عشق اوطاقي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۳. ڪاڻي منصور سرسازي، ڪاڻي پيرنگ واري بازي
 بقا باللہ ٿي باقي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو
 ۴. ڪاڻي احمد ڪاڻي احمد، ڪاڻي مهدي ڪاڻي محمد
 ڪري چشمن جي چالاڪي، ڀلي ڀلي آيو ڀلي آيو

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل: صورت والا سائين وو سٿاوين

سهڻي سرديان سواريان

۱. ساز سرودي سخن سروردي، بنسي بين بجاوين
۲. تن من تان طنهوري ترنم، تازي تال چڪاوين
۳. ڳليشوازن چيرين پاڪي، ساري سر سمجهاوين
۴. محمد ڪر موجود مندل مک، مٿيگون موج مچاوين

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل: آء تان پاڪر پائون، رنگ لائون

ڪرون روح رهاڻيان

۱. آڪياندي وچ آڪيان اٽڪا، اُلتا اُلت لائون رنگ لائون
۲. پيد بره دي پاڪر پاڪي، انگ پيوت رلائون رنگ لائون
۳. ڪول خيالي ڪيل خودي دي، خلم خودي ڪل ڪائون رنگ لائون
۴. راڳهرقص دي روهي رنگ وچ، رندي راز رچائون رنگ لائون
۵. ٿابوتي دي ٻڌڪي سندرِي، سوري سرچڙهائون رنگ لائون
۶. نفس نقي ڪر نوڪ نظر تي، شور شراب مچائون رنگ لائون
۷. ميل محمد دي مل پي مٿيگون، محبت مينهن وسائون رنگ لائون

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل: سردا سانگا چاوين هٿ لاوين، ڀڄي عشق آفات ڪون
 ۱. جڳ جڳ جوڳ ڪمائي جوڳي، دم دا درسن پاوين هٿ لاوين
 ۲. حال حسيني والي حملي، حر ٿي حڪم هلاوين هٿ لاوين
 ۳. شمس طبريزي طبل وڄاڪي، ڪل ڪل ڪل لهاوين هٿ لاوين
 ۴. سرمدا وانگي سيس ڪٽاڪي، اڳتي وڪڙاوين هٿ لاوين
 ۵. شاه عنايت صوفي وانگي، نيزي سر چڙهاوين هٿ لاوين
 ۶. منصوري ميدان محمد، محبت نال ملهاوين هٿ لاوين

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل: انا الحق الائون ڪل آئون، ڪرون مئي ديان مقاليان
 ۱. ذات صفت دا سانگ بناڪي، ساري سير سٿائون ڪل آئون
 ۲. دم قدم دي ديان دلاور، انحد بين بجائون ڪل آئون
 ۳. سرت نرت دي ڪيل خيالي، خود ٿي خيال ڪمائون، ڪل آئون
 ۴. محبت دي ميدان محمد، مستو مست مچائون، ڪل آئون

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل: - سر سمجهايان سخن سٿايان

ڳايان ڳايان ڳايان

۱. اکين جي اثباتي اندر، آهيان آهيان آهيان
 ۲. سرت نرت جي ناز نياري، ناهيان ناهيان ناهيان
 ۳. عشق وارا اوقات عجائب، ناهيان ناهيان ناهيان
 ۴. محمد پير پسڻ جي پڙ ۾، پايان پايان پايان

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل :- مرشد   ميري   منيري   بينظيري

جهندا   بره   بحال   هي،   قرب   کمال   هي

۱. اکیاندا هي عارف عالم، عشق اميري بصيري بي نظيري

۲. شاهنشاهي شان جهيندا، پڌرا پيري شبيري بي نظيري

۳. کامل قدسي قادر قائم، کُندا کيري کيري بي نظيري

۴. محبت دي ٻڌ محمد ملدا، سرتي چيري مديري بي نظيري

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل :- پاڳاري   پيشاني،   پسانوڻ   تئون   صدقي

دري   کول   درس،   کرانوڻ   تئون   صدقي

۱. رنگي   رنگ   رموزي،   ربوبي   رسولي

رندي   راز   رهبر،   رلانوڻ   تئون   صدقي

۲. کجل   کار   کلنگي،   قائم   کرکريمي

قرب   کامراني،   کمانوڻ   تئون   صدقي

۳. جملگي   جماعت،   ۽   جاني   جلالي

حسن   فوج   قائم،   چڙهانوڻ   تئون   صدقي

۴. نظاري   نظر   دي،   وڄا   نينهن   نوبت

نستگ   ناٿ   نانگي،   نچانوڻ   تئون   صدقي

۵. آنا   آحد   احمد،   بلا   ميم   محمد

اول   تان   به   آخر،   الانوڻ   تئون   صدقي

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- دم دا ڏياني سڄاني سڄاني، جهندا عشق امام هي
 ۱. دم دم دي ڏيان ڌمالي، گني گاني گياني گمساني
 ۲. اسم جسم دي جلوه جڙيا، جملي جاني جهاني انساني
 ۳. ڪاڪل ڪنڊڙي ڪار ڪجلدي
 قهري ڪاني ڪماني ساماني
 ۴. محمد مرد معنيٰ دي ماڻن، ميداني خاني مستاني

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- عجب عشق انور دي آئون تئون صدقي
 پش پيڪ بر سر بٿائون تئون صدقي
 ۱. اول عشق آخر آوازي اولائي
 انا الحق اوقاتي الانون تئون صدقي
 ۲. بره بن بلاول بهاري بشردي
 آبي آب گهاڙي پيڙائون تئون صدقي
 ۳. چمن وچ چوڌاري چگونه چٽائي
 چشم چوٽ چليل چلائون تئون صدقي
 ۴. حقي حال حاضر هڪل ڪر حقاني
 حڪم حر حسيني هلائون تئون صدقي
 ۵. قائم ڪوڏ قادر قديمي ڪلالي
 قرب ڪريلائي ڪمانون تئون صدقي

۶. شرف شان شاهي شمس تي شتابي
 کلڻ نال کلڙي لهانوڻ تئون صدقي
 ۷. صورت سر سخن دي ثبوتي صداقت
 سخني سر سکندر سڏانوڻ تئون صدقي
 ۸. قدح كيف کيفي کمال کرم دي
 قدم کل قلندر کڏانوڻ تئون صدقي
 ۹. سرخ سير سَرمَد قتل کاسراني
 قوي کنڌ قدوسي کپانوڻ تئون صدقي
 ۱۰. صحي صاف صوفي وڄا نيهن نوبت
 نيزي سر نظاري چڙهانوڻ تئون صدقي
 ۱۱. محمد مير منصور مخمور موکي
 مندل مئي مداسي مچانوڻ تئون صدقي

روپ	کافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- پاڳاري پيالي، پلانوڻ تئون صدقي
 پسڻ دي پساري، پسانوڻ تئون صدقي
 ۱. عرش تي اوطاقي، آوازي اثر ڪر
 عرب وچ احمد، سڏانوڻ تئون صدقي
 ۲. ظهوري ذکر دي، قياضي فڪر دي
 فنا فرض فالم، پڙهانوڻ تئون صدقي
 ۳. ربوبي رمز وچ، رضا تي ٿي راضي
 رندي راز رهبر، رلانوڻ تئون صدقي

۴. نظاري نظر دي، نوري نر نرالي
 ننگ نات نانگي، نچانوڻ تئون صدقي
 ۵. مغان مام محمد، مڊل مڪمل
 اڪمل مدامي، ملانوڻ تئون صدقي

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- من خدائي موج مڪ، مشهور مئخاني مين هي
 مثلات بي مثلات ڪا، مذڪور مئخاني مين هي
 ۱. موجود لاموجود ڪي، مورت مظاهر مهلقا
 مصور اسي مثلات ڪا، مسرور مئخاني مين هي
 ۲. مطرب مذهب مغني مغان، معني مدح مضمون ڪا
 منصف مقالي مجتبي، مخمور مئخاني مين هي
 ۳. مجمع مثل محسن مندل، مخلوق مظهر معنوي
 منور مثالي مرتبا، منظور مئخاني مين هي
 ۴. مالڪ ملڪ مظفر ملڪ، موڪي مگهن مئگون سي
 محمد مدامي مصطفى منصور مئخاني مين هي

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- عشق بازي ڪا مزا، خود خيال ڪي خاني مين هي
 خود پرستي ڪي خبر، خوشحال خمخاني مين هي
 ۱. آواز ڪي آسن اندر، اثبات اعلي عشق هي
 اظهار اسي اسرار ڪا، احوال افساني مين هي

۲. پيڪان کي پئيمان مين، پُڙي پڇانا آپ ڪو پختا اسي پالوت ڪا، پرواز پرواني مين هي
۳. خيال کي خاني ختم، خوبي خدائي خيال کي خود بخود خمار سي، خصلات خداني مين هي
۴. مٿيگون گونا گون کي گياني گگن کي گام مين گلزار گلشن گيان کي، گفتار گن گاني مين هي
۵. هو کي معنيٰ ملڪ مين، ماهر محمد ني ڪها مٿي کي مداسي موج مک، متوال مستاني مين هي

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:۔ بنڊا نهين نه بت هون، خالق نه مٿين خدا هون
مظهر مثال سيرا مظهر، سي مٿين جدا هون
۱. ساري صفات بنده، ذاتي ظفر خدا هي
دونون کي بيچ عادل، انصاف کي ادا هون
۲. مسجود نه مٿين ساجد، بي انت بي نهايت
صورت اندر صفاتي، صاحب صحي سدا هون
۳. مخلوق نه مٿين خالق، معشوق نه مٿين عاشق
خود عشق عجب اعليٰ، نيهي ننگ ندا هون
۴. محمد مثال مظهر، موجود حق مداسي
مين بهي اسي کي اندر، شاه هون ڪبي گدا هون

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل: عجب عشق اعليٰ انا الحق الايو، مٿي خيال پنهنجو عرش کان اڏايو
 ۱. نگاري نظاري، صورت ڪي سينگاري
 آوازي اشاري، عدم کان ٿي آيو
 ۲. ڪنف ڪل قوازي، نظر نر نوازي
 درس دم درازي، طبل تر وچايو
 ۳. عجب عشق عالم، فهم سان فالم
 بهادر ٿيو باله، سراسر سوايو
 ۴. هٿي نات نوبت، ڪري سانگ صحبت
 محمد ماڳ محبت، مدامي ملهايو

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل: مونکي ياد آهي عدم کان اشارو، نگاري نرالو نظر جو نظارو
 ۱. عدم کان آوازي، صورت سان سازي
 ڪري غور غازي، آيس ٿي اوپارو
 ۲. نرت نر نوائي، سراسر سوائي
 سرت جي سچائي، سلان سير سارو
 ۳. درس دم قدم سان، اشاري عدم سان
 بتايان بزم سان، بره بن پلارو
 ۴. محمد سنڀاريان، ساريان نا وساريان
 واحد ورق واريان، وصل ويس وارو

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- پيان صاف سرڪي، ڪڏهن ڪين ڪرڪي
 ۱. ملامت ۾ سرڪي، مجازي منڊل سان
 خبردار حاصل، واري واڳا واصل
 ڪري حال حاصل، حسن جي هڪل سان
 ۲. بزم جي بحالي، خمير پي خيالي
 قدم پر ڪلاڪي، ڪمالي ڪجل سان
 ۳. نظر جي نظاري، سرت سر سينگاري
 وهم ڪل وساري، اشاري اجل سان
 ۴. درس دم جو ديسي، آوازي اويسي
 محمد مڪا محيسي، منگهن مئي متل سان

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

- ٿل:- ڌري ڌيان دم ۾، ڪيم ڏيد دلبر
 ۱. پسايو پسڻ ڪي، پسڻ ٿي پيغمبر
 ته پيهي، ڏسي ڏيهه ڏيهي
 ڪيان ڳالهه ڪيهي، ڪري راز رهبر
 ۲. پسڻ جو پساو، پيغمبر پيارو
 پاڳارو، پڌر پاڪ پرور
 ۳. ڪڻي ڀرت ڀيرو، سهاڳي سويرو
 ڏيد ڏيرو، ڪري ٽرڪ ٽڪر
 ۴. پسڻ جي پيشاني، جوڙي جوڙ جاني
 محمد ٿيو مڪاني، عقل ڪل قلندر

روپ	گافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل: عجب عشق اعليٰ الالهي الابهومي خيال پنهنجو عرش کان اڏايو
 ۱. نگاري نظاري، صورت کي سينگاري
 آوازي اشاري، عدم کان ٿي آيو
 ۲. گف گل قوازي، نظر نر نوازي
 درس دم درازي، طبل تر وچايو
 ۳. عجب عشق عالم، فهم سان فالم
 بهادر ٿيو باله، سراسر سوايو
 ۴. هني ناٿ نويت، ڪري سانگ صحبت
 محمد ماڳ محبت، مدامي ملهايو

روپ	گافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل: مونکي باد آهي عدم کان اشارو، نگاري نرالو نظر جو نظارو
 ۱. عدم کان آوازي، صورت سان سازي
 ڪري محور غازي، آيس ٿي اويارو
 ۲. نرت نر نواني، سراسر سوائي
 سرت جي سچائي، سنان سير سارو
 ۳. درس دم قدم سان، اشاري عدم سان
 بتاپان بزم سان، بره بن پلارو
 ۴. محمد سنپاريان، ساريان نا وساريان
 واحد ورق واريان، وصل ويس وارو

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- پيان صاف سرڪي، ڪڏهن ڪين ڪرڪي
 ۱. ملامت ۾ سرڪي، مجازي منڊل سان
 خبردار حاصل، واري واڳا واصل
 ڪري حال حاصل، حسن جي هڪل سان
 ۲. بزم جي بحالي، خمير پي خيالي
 ۳. قدم ڀر ڪلائي، ڪمالي ڪجل سان
 نظر جي نظاري، سرت سر سينگاري
 وهم ڪل وساري، اشاري اجل سان
 ۴. درس دم جو ڏيسي، آوازي اويسي
 محمد مڪا محيسي، منگهن مٿي مٿل سان

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- ڌري ڌيان دم ۾، ڪيم ڏيد دلبر
 ۱. پسايو پسڻ ڪي، پسڻ ٿي پيغمبر
 ڪيان ڳالهه ڪيهي، ڪري راز رهبر
 ۲. پسڻ جو پسارو، پيغمبر پيارو
 ۳. پرين ٿيو پاڳارو، پڌر پاڪ پرور
 ڪٿي ڀرت پيرو، سهاڳي سويرو
 ۴. پسڻ ڏيد ديرو، ڪري ترک ٽڪر
 محمد ٿيو مڪاني، جوڙي جوڙ جاني
 عقل ڪل قلندر

روپ	ڪافي	پهاڙي
-----	------	-------

ٿل:- سبحان صاف صورت، سرور فقير ڪي
 لاخوف خود خبر هي، خوشتر فقير ڪي
 ۱. طالب وهي مطلوب هي، توحيد ڪي اندر
 روي ربوبي رمز هي، رهبر فقير ڪي
 ۲. عادل اوينس عارف، هي اولياء امير
 الفت عجيب اعليٰ، انور فقير ڪي
 ۳. پيرِ مغان پيارا، مظهر ڪا پيشوا
 پارس پيشاني پاڪ هي، پرور فقير ڪي
 ۴. محمد مدام مستي، منصف مقال سي
 مجکو هي موج محبت، منور فقير ڪي

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- معنيٰ واري ميگه ملار لامقصد ٿيو مقصد منهنجو
 ۱. خيال جون خبرون خيال ختم ڪيون، خيال خدائي جي خمار
 ۲. راڳ رقص سان رنگپور اندر، راز رندائي جي رفتار
 ۳. لنگ بند لعل لاکوئي لائق، لات لطيفي جي للهار
 ۴. لا مقصد جو محمد مالڪ، مير مدامي مئي مختيار

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

- ٿل:- نيزي سر نشان، نرهڻ ٿا نعرو نعرو
 ۱. انا انا انوار الائي، آڏوتي عريان
 ۲. ڪري ڇيڙن جا چمڪارا، ڇڏي غير گمان
 ۳. ثابتوتي جي سير صفاتي، سوري تي سلطان
 ۴. محمد مست سوالي مٿي جا، ملهائي ميدان

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

- ٿل:- ساقي ٿي سردار آيو صورت وارو سانگ بنائي
 ۱. ڪٿي خوب خيالي خنجر، خودي جي خمار آيو
 ۲. صحي صاف سمايو سڀ م، صفت جي سينگار آيو
 ۳. ڪامراني قدم ڪڏائي، ڪجل واري ڪار آيو
 ۴. مڇي محمد مٿي پي مٿ تي، ڪري سڳهه ملهار آيو

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

- ٿل:- صورت واري صاف صحن م قرب ڪڏي قواز ڪيو
 ۱. سڪ سڄي جو سندرو ثابت، شوق شاهي شهباز ڪيو
 ۲. ديد اڙائي درسن پاڻي، ڀرت پڇي پرواز ڪيو
 ۳. برهه بازیگر بازي پٿري، نيڻ نرالو ناز ڪيو
 ۴. اُلت محمد اناالحق جو، عشق عجب آواز ڪيو

پوريا	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:- چشمان چرخا ڪيتا چور
ڪيوين آڻڻ تي مئين آوان
۱. حسن حقيقي حاضر هر دم
حاصل هويا حج حضور
۲. نقش نقاش دي نت نت نتڪي
ويڪي نظاري نيهي نور
۳. ذاتي زور زلف دا زابر
ڪول زناري ذوق ظهور
۴. صورت مرشد معني مظهر
محمد والي مک مذڪور

پوريا	ڪافي	روپ
-------	------	-----

ٿل:- گرو مان نه آهيان چيلو، اصل عشق امين اڪيلو
۱. وجهان شور شريعت اندر، ڪڍي شاهي شوق شڪيلو
۲. اناالحق اظهار الاهيم، عجب عاشق ٿي البيلو
۳. ڪولي ساز صراحي سرجو، ڪيان سهڻو سير سويلو
۴. مڇي محمد ٿي متوالو، ڪيو محبت مڻي جو ميلو

روپ	کافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- ڪون هو يا هم ڪون هويا تم
 ڪون هم همذات هو يا دم
 ۱. ڪون قرب ڪل ڪن فيڪوني
 ڪون بحر بر پيد بيچوني
 ڪون بره برسات هو يا دم
 ۲. ڪون ڪمال قديمي قدرت
 ڪون ڪلام قلم ڪل ڪثرت
 ڪون قلب قبلات هو يا دم
 ۳. ڪون الاهي عشق عدم دا
 ڪون ڪرم ڪلتار قدم دا
 ڪون حسن حضرات هو يا دم
 ۴. ڪون ظهورا ظاهر ذاتي
 ڪون مائيندا موج مماتي
 ڪون نفي اثبات هو يا دم
 ۵. ڪون متبدل ميزان محمد
 ڪون اصل اسرار احمد
 ڪون الف اسماء هو يادم

روپ	کافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- ڪُون هويا حق ڪُون هويا شڪ
 ڪُون ڪها ڪلمات اناالحق
 ۱. ڪُون ڪلالي ڪام ڪريندا
 ڪُون دائم دم دار مريندا
 ڪُون درس دن رات اناالحق

۲. کون جزم شد پیش پڙهیندا
 کون سوري سردار چڙهیندا
 کون قتل ڪند ڪات اناالحق
 ۳. کون صفاتي سير صورت دا
 کون منور ماڳب مورت دا
 کون قهر ڪجلات اناالحق
 ۴. کون احمد عشق انعامي
 کون محمد ميم مقامي
 کون موکي مصلات اناالحق

روپ	کافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- ڳلي ڳلي ۾ ڳايانٿو، ڦيريدار فقير ٿي عالم
 ۱. عشق واري اوقات عجائب، آڙنگ سان الايانٿو
 اظهر ٿي آوازي عالم

۲. سرت نرت جي شهر بحر ۾، نوبت نيهن وڄايانٿو
 بيشڪ پيد بتائي بالم

۳. ڳلپيشوازان ڀرتئون پهري، چيرن کي چمڪايانٿو
 کولي ذوق زناري ظالم

۴. محمد مٽرب واري منصب، ساز سرود سٿايانٿو
 سمجھي سير صورت جو سالم

روپ	کافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- ڳلپيشوازان پايانٿو، صورت وارو سانگ بنائي
 ۱. عاشق ٿي اظهار اکين جو، ڳالهه ڳجهي ڳجهه ڳايانٿو
 انحد واري بين بجائي

۲. جنوڀگر جنسار جلالِي، جگري جوش جڳايائڻو
اُلت اوڙي آتش لائي

۳. وحدت جي ويساه وڃن سان، اڳتي وڌايائڻو
واحد ورق وصال ورائي

۴. محمد تي مشهور مڪمل، مٿي جي موج مڇايائڻو
محبت جو ميدان ملهائي

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- تون به هڪڙو خيال، خيال سان خود خيال ٿي ملندي
۱. دم خزانو هٿ ڪر هر دم، پسي جوت جمال
جام انهن جي جوش ۾ جلندي

۲. سرت پڇائي سر ۾ ساري، ڪري قرب ڪمال
راه انهي سان رزم ۾ رلندي

۳. موتو واري موج ۾ محڪم، فنا ٿي في الحال
سير عجائب صاف ٿي سلندي

۴. محمد عشق الله جي ٻاجهون، ٻي ڪوڙي ڦيل مقال
پاڻي هارحلاجي هلندي

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- اکين جي ارواح، عشق ڪيو آواز انا الحق
۱. بشر وارو باغ بناڻي، بره واري باه

۲. رنگ برنگي راز رچائي، رندي رنگ جي راه

۳. ڪجل واري ڪار سان قائم، ڪري قرب ڪلاه

۴. مستي جي مهريان مداسي، محمد مير ملاح

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل: - آهيان پاڻ خيال خيال، سان تو خيال سڃاڻا
 ۱. پسي پاڻ پسڻ ۾ پنهنجو، پڇي ٿي پڙيال
 پسڻ پسڻ پڇ پڇاڻا

۲. خوبان خوب خيالي خرق، خدائي خوش حال
 صحي سهڻا سير ساماڻا

۳. قدم دم ڪڏائي ڪامل، ڪري قرب ڪمال
 ڪڏهن ڪوڙا ڪين ڪوماڻا

۴. محمد مير محيسي مسيحي اويسي احوال
 منگهن مٿي جي موج ٿو ماڻا

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل: - ڪير ٻولي ٻول ٻوليندا هي، ڪير اُٿندا وُل وُل ٻهنداهي
 ۱. سڻ سمجهڻ ڏيکڻ ڏسدا، بيخود پيد ٻئينداهي
 ۲. چشمان والي چرچي چلچل، بازي بيڪا بنيداهي
 ۳. ريزان دي وچ رمز رلاڪي، محبت مچ مچينداهي
 ۴. مظهر وچ ٿي محمد ماهر، گيت اناالحق گئونداهي

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل: ٿي عاشق عشق ڪمينداهي، سڀ صورت سير ڪرينداهي
 ۱. پيرين وچ گهنگهرو گل پيشوازان، گلي گلي وچ گئونداهي
 ۲. توڪل والي تار طلب دي، رندي رمز رلينداهي
 ۳. شاهي شهر شريعت والي، هوڪي هت هت ڏينداهي
 ۴. محمد ٿي مختيار منور، اُلتا اُلتا لينداهي

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- پيچين پيڇرو ڪر پرواز، انحد اُٿي بين بجائي
 ۱. هڻ نقارو وحدت وارو، بيرنگي جي رنگي راز
 چشمن وارو چاڙه چٽائي

۲. چڙهي چاڙهي چشمن واري، اناالحق جو سڻ آواز
 محبت وارو مچ مچائي

۳. مٿي پي مانجهي مچ تي مڙيا، صورت وارو سمجهي ساز
 قم باذني حڪم هلائي

۴. گهيڙ انهي ۾ محمد گهڙ تون، نيئن واري ننگي ناز
 بيسري جو مطلب پائي

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- سهڻي صورت سرسبحان، مشرڪ باجهون ڪير سڃاڻي
 ۱. ظاهر ذات صفاتي سارو، گونان گون گيان
 ۲. بيخودي جي بحر بلاشڪ، بره جو بوستان
 ۳. الانسان سري وانا سرهو، فائق جو فرمان
 ۴. محمد عشق حسن جي بازي، نسنگ ٿي نشان

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

ٿل:- عشق اويڙا مول نه بهندا، ڳلي ڳلي وڃ ڳوئيندا هي
 ۱. آڪياندي اثباتي اندر، ويتدا ول ول آئوندا هي

۲. خوبان خوب خيال ختم ٿي، خام خودي ڪون ڪانئوندا هي
 ۳. گهوراندي بازار گرم ڪر، گهوت گياني گهئوندا هي
 ۴. لاهوتي لاٿان محمد، لات لا ڏي لئوندا هي

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

- ٿل:- سخي شاهنشاھ درازن ۾ دوله داتا
 ۱. آيو ٿي اظهار اسانوت اولي انس الله
 ۲. سخي سر سلطان سويارو سڪندر سر واه
 ۳. سخي صاحب سر سبحاني، سچو سڀ جو ساه
 ۴. محمد مالڪ مڪم مظهر جو، موڪي منور ماه

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

- ٿل:- هرمذهب جو عشق امام، مدامي موجود ٿي آيو
 ۱. هرمذهب ڪي عشق ٻڌائي، آوازي احرام
 ۲. عشق امام حسين ٿي آيو، ڪولي ڪل ڪم ڪام
 ۳. بلاشاه سچو ٿي ساقِي، پياري پرڄام
 ۴. صوفي سرمد شمس بلاول، ڪرائي قتلام
 ۵. مڇي ٿي منصور محيسي، محمد واري مام

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

- ٿل:- عشق شهباز شڪار ڪريندا، شائق شاهنشاھ
 ۱. چنڀن چنڀين نال پٽيندا، چهرا ڪرڪي چاه
 ۲. ڪنڀن ڪسڪن مول نه ڏيندا، قهر والي ڪاه
 ۳. سٽي سرڪش سورهيه صوبي، سوگها ڪرڪي ساه
 ۴. مرغ وانگي سرد مريندا، محمد منهن ڏي ماه

روپ	ڪافي	پٽ مڃري
-----	------	---------

- مٿيان م م م پي مڃي، موتو مري جوڳي جيا
 ۱. صورت سندي سينگار م، ڪيفي ڪجل جي ڪار م
 پيڄي پسڻ پڳدار م، پروان جان پيهي ويا
 ۲. شائق شرابي شوق جا، فائق فياضي فوق جا
 ظاهر ذڪائي ذوق جا، رمزن واري رنگ م رهيا
 ۳. نيزي نظر نيشان ٿي، قالم فهم فرقان ٿي
 سورهيہ سخي سلطان ٿي، برسيا بهادر بيريا
 ۴. محبت واري مضمون سان، بيخود بره بيچون سان
 محمد مغان مٿيگون سان، ڪيڏن ڪيڏاري ٿي ڪيا

روپ	ڪافي	پٽ مڃري
-----	------	---------

- ٿل:- مخمور سگهن مستانا هون، مستانا هون مٿيانا هون
 ۱. سينگار سخن سامانا هون، سامانا هون سلطانا هون
 ۲. هرحال حسن پٿمانا هون، پٿمانا هون پروانا هون
 ۳. گلزار گگن گن گيانا هون، گن گيانا هون گر گانا هون
 ۴. لا ريب لحن لاثانا هون، لاثانا هون با معنيٰ هون
 ۵. محمد مدن سيدانا هون، ميدانا هون مردانا هون

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

- ٿل:- حنائي هات ڪر هر دم، حلاجي هار پايا مٿين
 انا الحق گيت گايا مٿين
 ۱. عدم دي ديس ڪنون آڪي، عجب التا الايا مٿين
 انا الحق گيت گايا مٿين

۲. سوري دي سيج تي ثابت، سخن سهڻا ستاڻا مٿين
 انا الحق گيت ڳايا مٿين
۳. بقا با الله تي باقي، طبل شاهي وڄايا مٿين
 انا الحق گيت ڳايا مٿين
۴. محمد مست تي مانجهي، مندل مٿي دا مڄايا مٿين
 انا الحق گيت ڳايا مٿين

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

- ٿل:- هڪل هڪ حال دي، حاضر حسن هڪار هي ڪيتا
 سخن سينگار هي ڪيتا
۱. حسيني هل همت والي، حڪم هسوار هي ڪيتا
 سخن سينگار هي ڪيتا
۲. حلاجي هوش حق حق دا، حرف هموار هي ڪيتا
 سخن سينگار هي ڪيتا
۳. همه همذات تي همدم، حقي هڪار هي ڪيتا
 سخن سينگار هي ڪيتا
۴. همائي حال وچ محمد، هري هر وار هي ڪيتا
 سخن سينگار هي ڪيتا

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

- ٿل:- سوڍل يار سياڻا، رات رهي وڃ راڻا
 ۱. صورت واري سير سان سهڻا، سک جا ساز ساماڻا
۲. اکين واري آتش اندر، ڏنا عشق اولاڻا
۳. اکند اوهانجي آهي ازل کان، ڳالهه نڪا ٻي ڄاڻا
۴. محمد واري سام ملڻ جي، محب سا چڱو ماڻا

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- ٿيو سرهو سانگ سڃايو، ويو و هم دوئي جو اجايو
 ۱. عشق انالحق ٻولي ٻولي، ڪيل خيال خودي جو ڪولي
 اچي انحد ناد بجايو

۲. عشق عدم کان ٿي اويارو، ڪيو سهڻو سير سوڀارو
 رڪي رمز رندي جو رايو

۳. ڪري سانگ صراحي سرجو، گهليو گيان گيان گرجو
 ٿي سر سو سرس سوايو

۴. محمد مهدي موج مچائي، محبت جو ميدان ملهائي
 ٿي ساقي سر سمجهايو

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- سهڻي صورت جي سرداري، اچي عشق ڪئي اظهاري
 ۱. گلپيشوازان چيريون پائي، ڪئين گهوت گهورن سان گهائي
 چلي چشمن سان چوڌاري

۲. بره جي بازار بحالي، درس ٿي دلدار ڌمالي
 ڪري برسر باغ بهاري

۳. نظر واري نوڪ نظاري، ننگ ٺهي ناز نظاري
 نچي نيئن جي نرواري

۴. احد احمد نام ڌرائي ميم جو مضمون ملائي
 مچي محمد جي مهاري

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

- ٿل:- ناز وارن سان ٺينهڙو لائي، پير نه پٽي پائج تون
 ۱. درد فراق فڪر جي فن سان، ڪين ۾ قرب ڪمائج تون
 ۲. هردي اندر جهاتي پائي، خيال سان خيال جڳائج تون
 ۳. پڙهي فرض فنائي وارو، هو جو هل هلائج تون
 ۴. پاڻ سڃاڻڻ پنهنجو آئين ڀول نه پيو ڪو پائج تون
 ۵. محمد محڪم مام انهي ۾، گيت اناالحق ڳائج تون

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

- ٿل:- يار پيارا تيڏي ڪارڻ، دم دم پاوان جهاتڙيان
 ۱. فذڪروني قرب ڪمايم، لون لون دي وچ لاتڙيان
 ۲. سردا سودا ثابت هويا، منجهه ڳيان مصلاتڙيان
 ۳. نازدي نقطي هل هلايا، بره بتايان باتڙيان
 ۴. اُتي مام محمد موهيا، قرب وهايان ڪاتڙيان

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

- ٿل:- مست آڪيان محبوب ميڏي ديان، ڪرن قتل دي ڪارميان
 ۱. شوق والا ٻڌ شملا چڙهديان، چشمان ڪر چمڪارميان
 ۲. نين نظر دي خوني خنجر، مارن ٿي مهندارميان
 ۳. گهوران دا ڪر گهيرا آون، عشق واليان تي آرميان
 ۴. ڪيڏ محمد بيسر بازي، هر دم ٿي هشارميان

روپ	کافي	بنس
-----	------	-----

- ٿل:- مک مصحف صنم دي صورت، کعبا سر سردار ميان
 ۱. پيرنگ بازي يار بنائي، رنگي کر رخسار ميان
 ۲. کرن طواف تنهين کون طالب، ويکي عجب اسرار ميان
 ۳. عشق والياندا حج اکبر هي، دلبر دا دیدار ميان
 ۴. پا غلاف زلف دا آيا، محمد ٿي مختيار ميان

روپ	کافي	بنس
-----	------	-----

- ٿل:- منار مثل ياردي مٿين تاري تڳيان نسنگ نين لڳيان
 ۱. آيم يار کرسينگار ٿيان سگهه ملاريان ڏنم يار جلويدار گيم هوش اڳيان
 ۲. شکر يار لدم سار گيان غير مديان
 ۳. کليم بخت مليم تخت جنهنديان لعل چڳيان
 ۳. مٺي يار دي دیدار لائي کي سال سڪيان
 بي حال تي کر پال آيم يار ساڳيان
 ۴. ساري لوک دي مٿين ٽوک چاتم سر تي بديان
 محمد محب کيتي ماڙ مهڻي ٿيان تاج پڳيان

روپ	کافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- سنگي ساز ننگي ناز رنگي راز رتيان
 مڙگان مست مٿيان

۱. طلب طور نظر نور پتر پور پتيان
 همه حال دي خيال بن بحال پتيان
 ۲. کجل کار والي ڌار سر سپنگار ستیان
 الف اوڙ گگن گوڙ کيتا جوڙ جتيان

۳. بزم برس سرڪ سرس ترڪ ترس تتيان
 جوڳي جهوت لقالوت چوڙيان چوت چتيان
 ۴. طبل تال نهن لعل محمد ڳالهه ڳتيان
 مٿي دي مام وچ مدام ڪر گرام گتيان

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- اڳڻ تي آيا عشق اگهور شاهنشاهي ڪرڪي شور
 ۱. هرجاء حق حق حڪم هلاڪي ڪول حسن دي حملي هور
 ۲. ڪول زناري ذوق زلف دا ظاهر ذاتي زوران زور
 ۳. اثرائتي آواز الاڪي اول آخر اوران اور
 ۴. محمد وچ ميدان مدامي اصل عجائب ٿل ٿل نور

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- جڙيل يار جاني ڪجل پائين ڪاني
 سهڻن جي صفت ۾ تنهنجو مت نه ثاني
 ۱. بزم جي بهاري سراسر سونهاري
 ڪري سانگ سهڻا صورت تو سينگاري
 ڪولي سرخ ساغر صراحي سماني
 ۲. اکين جي اشاري نگاري نظاري
 پھري پيشوازان پيال پياري
 وجهين ٿو ڏسڻ سان ڪري ڏيه ڏاني
 ۳. حسن هل هلائي وصل وڪا وڌائي
 پاڻي ڳل ڳرائي ڳڻ سان ڳالهائي
 نسلنگ ناز ٽٽڪي نرت جي نشاني
 ۴. مليو محب محمد سخن سيف سرمد
 مليل ميم معنيٰ اسم اوت احمد
 فهم فوج فالڻ ڪري فرق فاني

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- سرت ڪئي ساري نرت م ناري
 پساري پسڻ جي پڌر ٿي پياري
 ۱. هڪل هڪ حسن سان ڌمالي دغن سان
 سرن جي ثبوتي سٿائي سخن سان
 ڪري تيز تازي طبل سان تياري
 ۲. بره بن بنائي قدم ڪل ڪڏائي
 نظارو نرت جو پرت سان پچائي
 برابر بڻائي بزم جي بهاري
 ۳. عجب عشق عالم فتح فوق فالم
 صفا سير سر جي ڪري سرت سالم
 پياري ٿي ساقي سچي سرڪ ساري
 ۴. محمد موج ماڻي اصل ڄاڻ ڄاڻي
 نرت جي نشي سان سرت ڪي سڄاڻي
 ٻڌي موڙ مونگهٽ ڪري مئي ملاري

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- اصل عشق آهيان پيو ڇا ٻڌايان
 آوازي اثر سان آنا آن آلايان
 ۱. عدم کان اويارو لقائي لهوارو
 ڪري سير سهڻو سراسر سوپارو
 ڪلاهي قبح سان قدم ٿو ڪڏايان
 ۲. نرت جي نظاري سرت ڪي سينگاري
 گهمن گام گهتيون گگن م گذاري
 ڪري گيان گر ٿي گهڻا گهوت گهايان

۳. وره جو ويراڳي طبل تر تياڳي
 سخن ساز سرسان سچو سر سهاڳي
 صحي صاف سرگم سرودي سڻايان
 ۴. محمد ماڳماورت سارو سانگ صورت
 پسڻ جي پسڻ ۾ پسڻ واري پورت
 پهري پيشوازان پيالا پياريان

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل :- صحي سر سڃاڻي هسان چونه هاڻي
 پسڻ جي پسڻ سان پسڻ کي پڇاڻي
 ۱. الف جي اسم سان ڪلائي قسم سان
 پيان جام جڳ جڳ جلائي جسم سان
 جوڙي جوڙ جنگي اصل ڄاڻ ڄاڻي
 ۲. صراحي جو ساقي بشر بيڪ باقي
 يگانون ٿي ياور يڪو يار باقي
 اُلاسي اثر سان آوازي اولائي
 ۳. عشاقِي اشارو نظر جو نظارو
 ڪولي ساز سرگم پسي سير سارو
 سڻايان سخن ٿو تگهت جي ٽڪائي
 ۴. شهنشاه شرابي قدح سان ڪبابي
 هڻي نيهن نوبت نقارو نوابي
 ٿيو مست محمد محيسي منڊائي

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- ٺيهن نواب پي شراب بره باب پڙهايو بلند پيد بتايو
 ۱. ننگ ٺيهن راڻو ڏينهن محبت مينهن وسايو
 ڪولي گيان ٿي سڄان عاليشان آلايو
 ۲. حقي حال ٿي بحال ختم خيال ڪمايو
 رندي راز واري ساز ڪولي ناز نچايو
 ۳. عشق عجيب نرنجيب منهن مجيب وڪايو
 نرت ناٺ ڪري هاٺ سرت سات سنڀايو
 ۴. محمد مير ٿي منير سر سڏير سڻايو
 رنگي راڳ جي سهاڳ مئي جو ماڳ ملهايو

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- رنگ راهو نڊي ۾ رتو رتو آهي راڳ رقص رفتار سان
 ۱. پکن واري پڙتي پڌرو پيو پاڻ پسڻ جو پتو پتو
 پائي پيچ پڪو پڳدار سان
 ۲. صحي ساز صراحي سرجو، ڪري تاب حسن آهي تتوتو
 سهڻي صورت جي سينگار سان
 ۳. صفت واري سير سوڀارو، ٿي ساغر سر ۾ ستو ستو
 سنگ ساقي سر سردار سان
 ۴. مڇي محمد موج منڊل ۾، رکي محبت مئي جو مٽو مٽو
 ملي ماهر ٿي مهندار سان

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- سرسافي سرور سچو سچو سرساغر جي سينگار سان
۱. سڏي سرڪ پياري سهڻو چئي آر آڏي تي اچو اچو
آڪه انور جي اسرار سان

۲. پاڻي پيچ پڪو پرور سان اچي پتنگن وانگي پچو پچو
پي پيالو پر پگدار سان

۳. کولي نائڪ نوڪ نظر جو ٿي ناٺ نظاري نچونچو
نر نيهن نشي نروار سان

۴. ملي محمد ماڳه مٽي تي ٿي مست مدامي مچومچو
مڪه مستي جي مختيار سان

روپ	ڪافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- پيو پور پسڻ جو پڪو پڪو آهي پنهن جي پرواز سان
۱. سخي سرور سر سوپارو سڀ صورت ثابت سڪو سڪو
سرسيف صراحي ساز سان

۲. ڪري چيرن جا چمڪارا پئون ٻارهن تي پيو چڪوچڪو
اچي انا الحق آواز سان

۳. وحدت واري وادي اندر ٿي ياريگانو يڪويڪو
نر نيشن واري ناز سان

۴. محمد محسن مير مصور ڪري محکم منهن کي مڪومڪو
رتو رمز رندي جي راز سان

روپ	کافي	بنس
-----	------	-----

ٿل:- دلدار دلبر يار دليدار ڌٽاريو کڻي نيڻ نهاريو
 ۱. مڙگان موج فهم فوج اثر اوج الايو
 ۲. ڪجل ڪار واري ڌار ڪري مار مچايو
 صورت سنگ واري ونگ رنگي رنگ رچايو
 سخن ساز جي آواز ڪولي ناز نچايو
 ۳. ختم خيال جي وصال حڪم حال هلايو
 شاهي شاب پي شراب بره باب پڙهايو
 ۴. گل غلام محمد مام ڏيئي جام جياريو
 عارف عام علي نام قتل ڪام ڪمايو

روپ	کافي	بسنت
-----	------	------

ٿل:- لايانينهن نيٿاندي نال اسان، نچ ڪيتا ناز نهال اسان
 خوبان خوب خبر دي خاني، هٿ ڪرخاص خيال اسان
 ۱. سرت نرت وچ ثابت سالم، عشق عجائب عارف عالم
 پيرنگ بيڪ بقائي بالم، ڪيتا برس بحال اسان
 ۲. چون بيچوني چالي چل چل، هاڪ حسن دي حملي هل هل
 وحدت والي ويڙهي ول ول، ڪوليا ورق وصال اسان
 ۳. نينان والي نوڪ نظر تي، برسر باغ بهار بشر تي
 آوازي اظهار اثر تي، حاصل ڪيتا حال اسان
 ۴. محمد مڙگان موج مچائي، سهڻي سرخ سينگار سچائي
 راز رندي وچ رمز رچائي، ڪر ڪر جوش جلال اسان

روپ	کافي	بست
-----	------	-----

ٿل:- ٻن عشق عجب ارباب اسان، ٿي اوقاتي احباب اسان
 اثباتي آواز اُلاڏي، آپ کون ان القاب اسان
 ۱. بيحد بالا پيد بتايا، برسر بشري بيڪ بنايا
 آپ کون آبي آپ پڙهايا، بيخود والا باب اسان
 ۲. شاهنشاهي شان شهابي، شفقت ڪر شادان شتابي
 شملي ٻڌ شهزور شبابي، ڪيتا شوق شراب اسان
 ۳. نينان والي ناز نياري، نوبت ناد وڃا هن نعري
 اپنا ڪيتا آپ نظاري، نيهن ننگي ناياب اسان
 ۴. محبت دي مئيخان مظفر، مالڪ ملڪ معنيٰ دا مصور
 مستو مست مدامي منور، محمد منهن محراب اسان

روپ	کافي	بست
-----	------	-----

ٿل:- ناز نيٿان دا نظارا وي، آيا ٿي اظهار اندر وڃ
 ۱. ڪول حسن دا جلوه جنگي، رنگ ٻرنگ عجائب رنگي
 پا سروي تاج ڪلنگي وحدت دا وٽجارا وي

نڪل ٿيا نروار نظر وڃ

۲. ڪوڙخفي وڃ خيال داخيمان، ڪر قلب کون قربئون ڪيمان
 پايا يار جلالي جامان، وڃا ناد نيارا وي
 گونگهت والي گهري گهر وڃ

۳. ٽٽڪي ناز نيٺا نندي نرالي، جذبي جوش جلالت والي
 اُلت اندر وچ اُلتِي چالي، ڏيندا اُلت اشارا وي
 عشق حسن دي لعل لهر وچ

۴. مستي وچ گر محمد مليا، رمز عجائب نال جو رليا
 وحدت والا گلشن گهليا، ماريا نيهن تقارا وي
 شوق شمس دي شاه شهر وچ

روپ	ڪافي	بسنت
-----	------	------

ٿل:- احد احمد بن آيا هي، خاڪي خرقا پياري پايا
 ۱. رنگپوردي وچ راز چپايس، رهبر ٿي رخسار وڪايس
 انا احمد آپ ڪهايس، صورت سڀ سمايا هي
 موه انهين چا ملڪ منجهايا

۲. ونحن اقرب نيڙي رهندا، بي مثل ٿي ٻاڀل بهندا
 الانسان سري ڪه ڪهندا، اي رنگي رنگ رلايا هي
 سمجهه سالڪ رندي رايا

۳. ظاهر ذات صفاتي سارا، ڪيتا نوبت نيهن نظارا
 آڪيان عشق عجائب آرا، جنگي جوت جڳايا هي
 نڪوڄام ڪهيندا ڄايا

۴. محمد منور محرم من دا، بره بن بنا بن بن دا
 ڪٿان عشق الاهي امن دا، ڪٿ سیر سوري دا سايا هي
 هرجاء هادي حڪم هلايا

روپ	ڪافي	بسنت
-----	------	------

ٿل: - بسنت بهاري لائي هي، چو طرف چودار چمن وچ
۱. ڪيٽڪي گل ٿانگر لالان، چيٽڪ چيٽ چٽائي چالان
ڦٽي قول خزان ڪر تالان، ٿي سبزي سرس سوائي هي
سرخ سهڻي صاف صحن وچ

۲. سورج سهڻا سوسن سنبل، ڪيٽي ڪيل ڪٽهر ڪل ڪل
ڪرن ويڪ بهاري بلبل، وحدت والي وائي هي
گونته گل گلاب گگن وچ

۳. ڪيوڙي ڪر قرب قطاران، پاون پيچي پيچ پتاران
ڪول صوفي ساز ستاران، لعل لُون لُون لائي هي
لات لطف لائان لحن وچ

۴. موتيا رومي محمد مندر، برس باغ بقائي بندر
ڪٿان آس الائي اندر، اُسر عدم ڪنون آئي هي
مستي والي موج مگهن وچ

روپ	ڪافي	بسنت
-----	------	------

ٿل: - بسنت بهاريا باغ بهار برسر بوند بهاري لائي
۱. سرو سنوبر سورج سوسن، گهليئي گل گلابي گلشن
ڪيٽڪي ڪيئي لالان جهرڪن، ڪيٽي ڪليئي ڪٽهار
اڪيان وچ اظهاري آئي

۲. نازبو نرگس تَقمان تُل تُل گوته گوهر غنچه گهَل گهَل
ڪيٽي حال حسن دي هَل هَل، هرجاء هت هت هڪ هڪار
بنيا بيڪ بحال بقائي

۳. سرخ سبزي سیر سناسي، زنگي سنبل ويڪ عباسي
 گاڪي پوريا پيم پلاسي، ڄم ڄم ڄنن ڪر ڄمڪار
 چيٽڪ چشمان چوٽ چڙهائي

۴. موتيا مشڪي محسن منور، جعفري جڙ احمر انور
 صاف صنم ٿي سهڻان سرور، محبت والي ميگه ملار
 مٿي پي محمد موج مچائي

روپ	ڪافي	بسنت
-----	------	------

ٿل:- سهرا سرخ سر ڳايانٿو، توم نوم تنن طبل وچائي
 ۱. تازا تال طنبوراً ترنم، سرسان سخن سڻايانٿو

چوم چوم چنن چير بجائي
 ۲. سڀني ساز ستارون سُرندا، سرگم سر سمجهايانٿو

جهوم جهوم جهنن جهوٽ جهلائي
 ۳. دلريا درباري دائم، دم جو درسن پايانٿو
 گهن گهن گنگهروڪي گهڻڪائي

۴. محمد مست مڙهم ڪري مريون، مڙڻگ موج مچايانٿو
 ڏوڏو ڏنن ڏوم مچائي

روپ	ڪافي	بسنت
-----	------	------

ٿل:- هٿ ڪيتا خيال ڪمال اسان هن دم دي درس ڏمال اسان
 محبت والي موج مچاڪي، ڪيتي مست مقال اسان
 ۱. دم دم دم دا ڏيان ڪماڪي، صورت دي وچ ساه سماڪي
 ڄاڻن والا ڄاڻ ڄماڪي، ڪيتا ان احوال اسان
 ۲. ڪول ظهورا ظاهر ذاتي، آڪيان اندر ڪر اثباتي
 سر تي ڪر سينگار صفاتي، سمجهي سار سنڀال اسان

۳. رنگ برنگي راز رلايا، سر دا سر وچ سانگ بنايا
 پيرنگ برسر پيد بتايا، بالم ٿي برحال اسان
 ۴. انا آن آواز الايا، هرجاء حق حق حڪم هلايا
 محمد مٿي دا ماڳ ملهايا، محڪم ٿي متوال اسان

روپ	ڪافي	ڪانرو
-----	------	-------

ٿل:- نينهن جي نوبت وڃائي، ناد ڪئين ٺيهي نواب
 ناٺ ٿو نانگا نچائي، ناز جو ڪولي نقاب
 ۱. نيتن جو نعرو هڻي، ٿيا نظر جي نشان تي
 نر پسن ناپيد نيارا، نيڻ نرگس نيم خواب
 ۲. نامور نادر نرالا، ناٺ نر نروار ڪيا
 نوڪ نيزي جي نزاکت، نيڪ ٿيا ننگي نياب
 ۳. نسنگ ٿيا ناتِي نگهه جي نقش جا ناميا نقاش
 نٿو بنو نازڪ نظارو، نور جو ٿيڙو نجاب
 ۴. نج نفي اثبات نتڪي، نازنين محمد نگار
 نظم جو ناطق نقارو، نجبي ٿيو ناب ناب

روپ	ڪافي	ڪانرو
-----	------	-------

ٿل:- پيچي پوشاڪ پياري پاڻي، صورت والي سر سمجھائي
 ۱. پيمثل ٿي مثل بنائيس، ظاهر باطن خيال ڪمائيس
 اپنا آبي آپ چپائيس، آڪيان گواهي آئي

۲. چشم چراغ ويکو هر مظهر، لول وکايا مڪڙا منور
 سارا سبر سمجه سر سرور، انحد بين بجائي
 ۳. حسن لليا جيوين گل گلزار، چشمان چپ چپ ڪرچمڪار
 عشق عجائب اُتي آر، چا سيف سيني سنڪائي
 ۴. مورت وچ ٿي محمد ماهر، ڏنا ذات ظهورا ظاهر
 جهڙا اندر تهڙا باهر، ڪڙا شور مچائي

روپ	ڪافي	ڪانرو
-----	------	-------

ٿل:- آءُ عشق ڪيتي اثباتي، ڪر چم چم چنن چاتي
 ۱. ڏي پنيور ڪون باهين باري، پچان اهل عجائب آري
 سڪن سرت وچائي ساري، ٿي بره برهمڻ پاتي
 ۲. مئين فراقن ٿي هان ڦردي، سري قدمين دم دم ڏردي
 گهوري گهوران ڪيٽس گهردي، پاڇهات وچ جانب جهاتي
 ۳. پانهين بهگل پارو چل دي، مئين هان دائم دلبر دردي
 وحدت وائي ولول ولدي، جذهن ظاهر ٿيڙا ذاتي
 ۴. محمد چوڙ سڀني سٺ سانگي، لنگهه تون لاحد والي لانگهي
 جٿان ناد وڃيندي نانگي، چا ڪامل قاتل ڪاتي

روپ	ڪافي	ڪانرو
-----	------	-------

ٿل:- ناهيان ۾ آهيان ۾ ناهيان، اهو حال چاتي چاسان الايان
 ۱. بيرنگ بحالي برسر بهاري، بلند بين باجابقائي بتايان
 ۲. هرجاء حسن جو هو ڪوهلاني، حق حق هميشان هڪل هڪ هلايان
 ۳. ذاتي صفاتي سرگم سرودي، صورت سخن جي ڪنهنڪي ستايان
 ۴. محمد مثالي مظهر بنائي، ميدان محبت مٿي پي ملهائين

ٿل: هي هي هو هو هون هون هونگارو
 نفی ۽ سري کان اخفا اشارو
 (الف) اسم سان جسم ۾ آواز آيو
 انس ٿي الايو ڪري عشق آرو

گياني گلي ٿيو پنجم پيارو
 ۲. ڪرج ٿيو نفی ۾ مندم سري سر
 نکاد اخفا نظر جو نظارو
 ۳. گرام ٿئي ست سر به چهر راڳي
 سرگم سرودي سمجهه ساز سارو
 ۴. درس دلربائي ڌر پد ڌمالون
 ڌياني خفي ڌر ڌيوت دبارو
 ۵. ترنم توحيد تي تن من طنبور
 بگل بين باجا نگاري نقارو
 ۶. مندم موج بردنگ مرليون مداسي
 مٿي ۾ محمد سرخ سر سوپارو

ٿل:- رچڪ پيانڪ يتارٿ بتائون
 رجوگن تموگن ستوگن سي گائون
 ۱. رچڪ سي رجوگن پيانڪ تموگن
 يتارٿ ستوگن ڪي مهما ملائون
 ۲. پراپت پشعتي مڌما به پڳتي
 ويڪري ڪي وستي ۾ بائي بنائون

۳. کرم کل ويداني اُپاشن سڌاني
 گياني وگياني کي سرمين سماءون
 ۴. محمد کي مهما ورنن آشرما
 پڇن پيد برما کا سرگم سناون

روپ	کافي	کانرو
-----	------	-------

ٿل:- ناب سي نام اُنايا مئين، ساس سرپ سمايا مئين
 تگهت تڪاني شبد بناکي، گگن محل مين گايا مئين
 ۱. نام کي پورن پد پرماني، ڌارن ڪرکي ڌر پد ڌياني
 تين گرامي آتم گياني، ساراسر سمجهايا مئين
 ۲. ناب سي نرمل نام اُنايا، هردي اندر هل هلايا
 ڪنٺ ڪنول آرپونر غفايا، اوم کا انگ لڳايا مئين
 ۳. نام کي نوبت ناد بجاکي، سندر سرگم ساز سناکي
 اوهنگ سوهنگ برهم بلاکي، اُلٿا پيد بتايا مئين
 ۴. سنت محمد صوفي سارا، تين لوگ کا ڄاڻ هارا
 سرت نرت کا پر جهه پسارا، آنحد ناد بجايا مئين

روپ	کافي	کانرو
-----	------	-------

ٿل:- ستگرهي ميرا ڌياني سو گياني

ستگرهي ميرا

۱. مئيخان مورت سبحان صورت

ثاني لاثاني

۲. پئيمان پرڪا سيلان سرڪا

باني بياني

۳. دلدار دائم ڪلتار قائم

فاني نه فاني

۴. مهندار محمد انوار احمد

جاني سڃاني

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- بيسر بازي ڪيڏن غازي، نوڪ نظر تي نيڪ نمازي

۱. قبل ماضي چوڙ ڦٽي ڪر، ڦر نا پڇدي ملان قاضي

۲. رهبر ٿي رس روهي رخ تي، راڳ رقص وچ رهندي راضي

۳. صورت دا سينگار سرخ ڪر، ڪول صراحي ساغر سازي

۴. دیدان دي دربار دلاور، دولهه دم دي درس درازي

۵. لا مقصد ڪر مقصد محمد، مام ملاون مرد مجازي

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- سترڪر ڪاڱن جوئي نه جاني، سوئي پٽڪي ڀولاري

۱. ڀڳتي ڪر ڀڳوان ڀڄاني، سو پرڪاشي ڀولاري

۲. نرگن ڪاڱن سمجھي صاحب، سچ ڪنڊ اُس ڪاڳولاري

۳. جوڳهه ويراڳهه سي نام جڀياجس، چاند اُسي ڇت جهولاري

۴. گيت گگن جو محمد گاوي، گيان اُسي گهر گهولاري

ڪونسيه

ڪافي

روپ

ٿل:- سرت نرت سچ سمجھي صوفي، جوگيسر لٽاري ڪو
 ۱. نام جيي جو چيئن چت سي، پرت پڌر ڪر پياري ڪو
 ۲. ٻڌ سڌ جاني جوگي جڳ جڳ، ڪلجڳ ڪاڪٽاري ڪو
 ۳. پيد پياس ڪي بات بتاوي، گاروڙي گرناي ڪو
 ۴. گگن منڊل ڪي محمد محلي، ڌيان ڌري درباري ڪو

ڪونسيه

ڪافي

روپ

ٿل:- آڀ ۾ آڀي آڀ سمايا، صاحب سرت سڄاني ري
 ۱. پر گهٽ گهٽ ۾ گهٽ پر گهٽ ۾، پيدانا پيداني ري
 ۲. چاٽر سڌ ابناسي نرگن مورڪا ڪيا ٻڌواني ري
 ۳. روپ سروپ انوپ اٺيڪي، آڌ پرش ڌن ڌياني ري
 ۴. محمد آڀ مندر مسجد ۾، پورا سترگر گياني ري

ڪونسيه

ڪافي

روپ

ٿل:- نام جيون پُر نام پيارا، نام جيڻ بن جوئي بات
 ۱. نام جيون جب اوم اونڪارا، ويڪ سروپي سترگر سارا
 ۲. پرجهه پريمي پرت پَسارا پيد، بتائون پاتئين پات
 ۳. ناب ڪڙول سي نام اُٺائون، تگهٽ ٽڪائي ڌيان ڪمائون
 ۴. گگن محل ۾ بين بجائون، توم نوم تنن والي تات

۳. گُرڪا سُنڪي ڪنڊرپ ڳانا، من ڪي منشا من ڪو مانا
 نام چين سي آپ پڇانا، جهاتي اندر پاڪي جهات
 ۴. نام ڪي محمد مرلي باجي، طبل تراني ترنم تاجي
 گيت گگن گن گفته گاجي، سرت نرت هر سر ڪر سات

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- ويد يجر رگ شام آٿرون، برمان مڪ پڙچار ڪيا
 ۱. چار ويدون سي ويد به نڪلي، گنڊرپ گن گفتار ڪيا
 ۲. ويد آيورڌ نر آر اڙتا، اوم هري اونڪار ڪيا
 ۳. ويدون سي ڪٽ شا ستر شد هو، پيد برهم بيدار ڪيا
 ۴. وشيشيڪ ممانس نيائي، پر گهت پورن پيار ڪيا
 ۵. پا تنجل سانڪه ويد انت ورتن، ڪانڊ ڪرم ڪلتار ڪيا
 ۶. سرون ڳيان منن نڌيا سن، ساڪياتي سينگار ڪيا
 ۷. واک وويڪ ويراجي وديا، ڪت سميت برڪار ڪيا
 ۸. چوڻي منزل موڪش آچيا، محمد ميگه ملار ڪيا

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- پڇن ڪرون پڳوان هري، ڪا ڌارن ڪرڪي ڌيان هري ڪا
 ۱. نام چيون پرنام پيارا، پورن ڪر پرمان هري ڪا
 ۲. سرت نرت هر سندر سرنجن، سرگم سر سامان هري ڪا
 ۳. اوهنگ سوهنگ شبد سنائون، صاحب سرت سجان هري ڪا
 ۴. گگن منڊل ڪي محمد محلي، گفته گنوت ڳيان هري ڪا

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- دم جي دم کي درس دلير، شوق وارو ڪو سمجھي شير
 ۱. وفي انفسڪم مام ملڻ جي، پاڻ پسڻ جو پڌرو پير
 ۲. ونحن اقرب نور نظاري، ظاهر باطن آهي ڪير
 ۳. وَجْهُ الْآهِي عين اشاري، ثابت سارو سڀ ۾ سير
 ۴. دم انا الحق محمد هنيڙو، ڄم ڄم چئن ڪيڙو چير

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- ناچو ٿي مٿن لايا نينهن، ميگه محبت والي مينهن
 ۱. تسبيح توبه طاعت تقوي، پورهيت ٿي نا پرگهر پينهن
 ۲. چيرياندا چمڪار ڪيتوسي، ڄم ڄم چئن والي چينهن
 ۳. ويڪا تماشا اپنا آبي، راتيان تحدل توڙي ڏينهن
 ۴. مستي مٿي وڃ محمد مليا، شوق شهنشاه شائق شينهن

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- مٿن وچون جڏهن مٿن ٿي پيدا
 منجهه گهڻي مٿن بن بي مصلات
 ۱. مٿي بي مٿن دي مام سڃاڻم

پير پتنگ ٿي پڙ وڃ پاتم
 فاني ڪيتم سڀ فڪرات

۲. مٿن انهن ڇا موج مچائي
 هوئي هرجاء ايڪا ڪائي
 نفي ٿيا هي آء اثبات

۳. مندر مٿين دي مست مدامي، سارا سُهڻا سپر سلامي
برسي برسر هي برسات

۴. شيخاني وچ مٿين دي محمد، ٿيا آواز انا ان احمد
بلا سيمي والڙي بات

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- ساچ سُنايا سٽگر ساڪي، ساچُ برابر تاپُ نهين
۱. ساچي سٽگر ساچ سُنايا، اوهنگ سوهنگ پيد بتايا

برهم گياني بگل بجايا، جس مين ڪوئي ڄاپ نهين
۲. سُرَت نرت ڪي نقش نقاشي، روپ سروبي ڪعبا ڪاشي

پورن پرگهت پد پرڪاشي، جوڻ نه جس مين پاپُ نهين
۳. هو ني مين جو هونا، هويا هونا سونا هونا هويا

آپ ڪوآبي جس ني جويا، آپ اندر سو آپ نهين
۴. مرد محمد سُرَت سڄاني، سنڪلپ وڪلپ ڌن ڪاڌياني

آدانت مين آتم گياني، گوجن ڪي ڪچ ڪاپُ نهين

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- سنت، ڪي مهما ويد نه جاني، سنت ڪاپيد نياري
سنت سُناوي ساچُ سٽوگن، ساچا سپ سنساراري

۱. اوم هري ڪا هو اڌڪاري، درشن ڌارن ڪردرياري
ساچ سُناوي سُر سنساري، ساڪي سنت همارا ري

۴. آڊانت ڪي ايڪ اِيڪائي، برهم گياني بات بتائي
 ساڪياتي سڏه سنٽ سنائي، صاحب سڀ جا سارا ري
 ۳. سائن سائن سروي ساجن، نرت نظاري سرتي ساڏن
 نس دن نرمل نج نڌياسن، ساڪياتي سوڀاراري
 ۴. ڪول سروي سازسريجن، وديا واک ويراڳي ورنن
 شبد سناوي ستر سرون، پرگهت پرس پيارا ري
 ۵. پد پرڪاشي پرجهه پڌارت، سنت سناوي گيان ڪتاڪت
 اُڻت اُجلي يگت يثارت، محمد ميگه ملاراري

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- ٿريا وياپڪ اُڻت اندر، ٿريا جات مين جاتي ري
 ۱. پراپشتي مد ما ويڪري، ٿريا ساچ سڪاتي ري
 ۲. اوهُون سوهُون ٿرياترنم، ٿريا سر ساڪياتي ري
 ۳. ٿريا هرڃا اوم هري هر، ٿريا جهات مين جهاتي ري
 ۴. ميني محمد واک مها سي، ٿريا مک ملجاتي ري

روپ	ڪافي	ڪونسيه
-----	------	--------

ٿل:- اوم هري ڪا پيد نيارا، اوم هري هرنام هري
 ۱. اوم اونڪاري آڊانت هي، لچمن سيتا رام هري
 ۲. اوم اُٿرون ويد ويراڳي، اوم يجر رگه شام هري
 ۳. اوم برهم ڀڳوان ڀڄن هي، اوم گگن ڪي گام هري
 ۴. اوم ڪي مهما محمد جاني، اوم الڪ پرنام هري

روپ	کافي	کونسيه
-----	------	--------

ٿل:- سَروَنُ گيانَ مَنُنُ نَدياسَنَ، ساڪياتي سُرُ جاني جو
پورن آپ پچاني سو

۱. سندر ساز سرودي سرگم، دين ديالي درشن دم دم
واک وويک ويراڳي کتسم، موکش مهما ماني جو
۲. اُونچا اُجلا هو اَبناسي، برهم گياني پيد اِپياسي
گنوت گاوي پيم پلاسي، ترنم تان تراني جو
۳. بُدھ سَنده اندر ڏياني ڌارن، تين گرامي سُرکا ساڌن
آتم گياني صوفي ساجن، گُنين گاوي گاني جو
۴. اوهنگ سوهنگ اوم اونڪاري، سرت محمد نرت نياري
پرس پچاني پرت پساري جيتي ئي مر جاني جو

روپ	کافي	کونسيه
-----	------	--------

- ٿل:- اوهنگ برهم ڀڳوان هون، سوهنگ سري سلطان هون
راما نند ڪيرا ڪاشي، ڪرشن ڪنھيا ڪان هون
۱. دُوارا درشن ڏياني ڌارن، بنسي باجي بين بجاون
لچمن رام تي سيتان رانون، لَنڪائي هَنومان هون
  ۲. سرت نرت ميرا مندر، اُونچا اُجلا آنڪون اندر
چيتن چاٽر چنتا چندر، گورڪم ناٿي گيان هون
  ۳. ميران پاڻي گر رويداس، اوم اونڪاري اونچي اس
سندر سرجن ساسَن ساس، نانڪ شاهي شان هون
  - بلي شاه ارداس گلاب، سرشت ديا نند بُدھ پرتاب
وشن نگر مين آبي آپ، شنڪر شريمان هون
  ۵. مڪا مدينا محمد مٿرا، تيرت تڪيا پوجا پٿرا
صاحب سنتا ساڌو سُٿرا، صوفي سرت سَجان هون

روپ	ڪافي	ڪسوري
-----	------	-------

ٿل:- پڌرا ٿي پڳدار پاڳارا عشق الاهي آيا هي
 ۱. انا احمد بلا سيمي قادر قائم ڪوڏ قديمي
 جنگي جوش جڳايا هي

۲. شاهنشاهي شان جنهيندا لقب اصل لولاڪ تنهيندا
 سروح صاف سمايا هي

۳. مهدي ٿي مختيار منور عشق اويڙي اُلت انور
 هرجاء هل هلايا هي

۴. محبت والي محمد مورت، ويڪ حسن دي ساڳي صورت
 بيرنگ بيڪ بنايا هي

روپ	ڪافي	ڪسوري
-----	------	-------

ٿل:- خوف خوشي ۽ رنج راحت کان عشق ڪيو آزاد ميان

۱. لامقصود ڪيو لئون لائي، نيهن ڪڍي نرناد ميان

۲. تال طمع جا تڪبر وارا، بره ڪيا برباد ميان

۳. عاليشان اثر ڪيو اعليٰ، اکين جي ارشاد ميان

۴. محمد ٿيو ميدان ملهائي، آوازي آباد ميان

روپ	ڪافي	ڪسوري
-----	------	-------

ٿل:- عاشق ڄم ڄم سرتي چانون بار ملامت باري

طعني تنڪي سهمين سهندي بي ول خلق خواري

۱. چوڙ مڙهي عصا ڪوڙا وير وسنئون واري

جوڳي جڳ جڳ جوڳ ڪماون جوش جگر ڪر جاري

۲. صوفي سير صفت دي اندر صورت والي ساري
 الف اسم اثبات ڪريندي آڪيان دي اظهاري
 ۳. بديان بئي بهتاني بيحد بره والياندي بهاري
 پيچ پني برسات بهاريل پيد بتا برداري
 ۴. محمد مھڻي مرد قبولن محبت دي مهنداري
 يڪدل ٿي يڪبار يگاني ياور ڪرڪي ياري

روپ	ڪافي	ڪوهياري
-----	------	---------

ٿل:- دم دي ڪرتون سرت سنڀال، چوڙ ڦٽي ڪر خام خيال
 ۱. دَم دَم دَم دا مار تڦارا، ويڪ نيٿان دا ناز نظارا
 سمجھه نفي اثبات اشارا، ڪرتون قادر قرب ڪمال
 ۲. قرب بنان ڪُل ڪوڙي بازي، آپ وڃا ٿي رُڪل راضي
 ڦرڪيون پُچندئين ملان قاضي، شوق شريعت شاهي شال
 ۳. شوق شهنشاهه عين شريعت، شامل تهندي نال طريقت
 هر دم هادي حال حقيقت، ويڪ تون وحدت ورق وصال
 ۴. وڻج وحدت دا محمد ڪرتون، پير نه پٽي بلڪل پرتون
 توڪل والي تُرهي ترتون، جُهَل جگر دا جوش جلال

روپ	ڪافي	ڪوهياري
-----	------	---------

ٿل:- سير سري وچ گوهر گيان، سمجھه صحي ڪردم داڏيان
 ۱. دم الاهي هئي اسرار، وحدت والا وڻج واپار
 سهڻي صورت سر سردار، تنهدا ڪرتون نقش نشان
 ۲. نقش نظر دا سهڻان ساز، پر وچ دم دا ڪر پرواز
 ويڪو ربوبي رنگي راز، ڏوهي والي درس دڪان

۳. ڏوهي ڏاهڻي دل وچ ڏيرا، ٻيا نه پڇين تون ڪو پيرا
 ڳم ٿي ويڪين گونگهت گهيرا، قربئون ڪامل ٿي قربان
 ۴. قرب ڪماون مرد مدام، محبت مد ڏاڍي مٿي ڄام
 سالڪ سمجهن محمد مام، پيرمغان مل مٿيان

روپ	ڪافي	ڪوهياري
-----	------	---------

ٿل:- ڌري دم جو ڌيان ٿي نيشان، اسم سان الله جي
 ۱. اٿئي پهر عشاق ٿي، آڏوتي عريان ٿي نيشان
 ۲. سنبري سهڻي ساز سان، سوري تي سلطان ٿي نيشان
 ۳. پسي پڌرو پاڻ ڪي، پسڻ جي پٿيمان ٿي نيشان
 ۴. مسيحي مصلات سان، محمد جي مٿيان ٿي نيشان

روپ	ڪافي	ڪوهياري
-----	------	---------

ٿل:- سهڻي سرور دي سرداري هي، چوڙفين چوڌاري هي
 ۱. اول آخر اور اليندا، هر جا حق حق حڪم هليندا
 حسناتي هساري هي
 ۲. سرور سر سينگار ڪريندا، دم دم دا ڌيان ڌريندا
 صورت والي ساري هي
 ۳. آڪياندي وچ ٿي اوطاقي، صاف پليندا سرور ساقي
 سرڪ سخي سوياري هي
 ۴. محمد منصف مالڪ مظهر، اندر ٻاهر اعليٰ اظهر
 ميثاقي مهنداري هي

روپ	ڪافي	ڪوهياري
-----	------	---------

ٿل: ڪيتي عشق عجب اثباتي هي، پاڄهاتي ديوج جهاتي هي
 ۱. عشق حسن دي هر دم هولي، چشمان والي چهري چولي
 حاضر حق حضراتي هي

۲. عشق الاهي آڪيان اندر، پيد ٻٽاڪي بيشڪ بندر

جوڙ ٿيا جسماتي هي

۳. نينهن نظاري نات نچيندا، مستي والي موج مچيندا

واڳمولا وصلاتي هي

۴. محمد ٿي ميدان ملهيندا، اناالحق اظهار اليندا

زور ظهورا ذاتي هي

روپ	ڪافي	ڪوهياري
-----	------	---------

ٿل:- جڏهن آڀ ڪون آڀ وڪايوسي، تڏهن من دامطلب پايوسي

۱. درد فراق فڪر دي فن دا، دل وچ دود ڏڪايو سي

۲. فڌ ڪروني اذڪرڪم دا، ڪڏ ڪڏ ڪڏ قرب ڪمايوسي

۳. پي پيالا محبت والا، ترئون ٿاڪ لڳايو سي

۴. نقش نقاش دي محمد بازي، صورت سير سمايو سي

روپ	ڪافي	ڪوهياري
-----	------	---------

ٿل:- عشق عجب رنگ لائيتو، گيت اناالحق ڳائين ٿو

۱. صورت وارو سانگ بنائي، سوري سر چڙهائين ٿو

۲. شاه صنعان ڪي جيئون پائي، قربتون ڪفر ڪمائين ٿو

۳. سبحاني ماعظم شاني، اُتو اُٿل الائن ٿو

۴. احمد محمد نام ڌرائي، ميم فرق فر مائين ٿو

روپ	ڪافي	ڪوهياري
-----	------	---------

ٿل:- اسم ذات سان پيو نچ، نڪن ڪچ نڪن پچ

۱. صورت سهڻي يار جي، ساري سمجهم سچ

۲. ستي سانگو ساه جو، عاشق ٿي تون اچ

۳. مڙ نه ملاست کان، محبت واري مچ

۴. محمد بره باه م، پرواني جان پچ

کوهياري

کافي

روپ

- ٽل:- نڪي هم نڪي تم، وچون آهي ٻيو فهم
 ۱. کين ڪمائي کين ٿيا ڪويا، نظر واري نظم
 ۲. بيخودي جو پيد پروڙي، ڪري هوش ڪم
 ۳. لامڪان لاهوتي لنگهيا، لاسين ٿي لاغم
 ۴. بي مثلي محمد بازي، شاهنشاهي شم

ڪاريهل

کافي

روپ

- ٽل:- ساميٽرا ساڻيه ۾ ٿا پورب پنڌ پچن
 ۱. سنگ سناسي سک ۾ ساري ٿا، وحدت واس وٺن
 ۲. جوگي جي جلائي پنهنجو ٿا رندي رمز رکن
 ۳. پاڻي منهن محراب ۾ ٿا، صدقئون سجدا ڪن
 ۴. محمد شاه حسن جي اولي، ٿا فنا فرض پڙهن

ڪاريهل

کافي

روپ

- ٽل:- دوئي وارا ورق وسار، پهرين پنهنجو پاڻ پروڙي
 ۱. فذ ڪروني اذڪر ڪم ڪي هر دم سيني منجهه سنڀار
 ۲. طلب واري تند وڄائي، صورت سر جو ڪر سينگار
 ۳. عبدیت جو ڀولو پڇ تون، ننگ نانگو ٿي نروار
 ۴. محمد الفي عشق جي پاڻي، پياڻي وارو ٻاٽر ٻار

ڪاريهل

کافي

روپ

- ٽل:- صورت انساني دي اولي، بره بدل ڪر آيا هي
 ۱. عاشق ٿي معشوق متور، عشق عجب رنگ لايا هي

۲. انا احمد بلا سيمي، فائق فن فرمايا هي
 ۳. آل انسان سري وانا سرهو، سارا سر سمجهايا هي
 ۴. محمد ٿي مشتاق مداسي، قادر قرب ڪمايا هي

روپ	ڪافي	ڪاريهل
-----	------	--------

- ٿل:- ريزان رنگڙا لايا هي، صورت والي صاف صحن وچ
 ۱. آڪياندي اثباتي والا، عشق اوڙا آيا هي
 ۲. پيرنگ والي بازي بهتر، برسر پيد بتايا هي
 ۳. شاطر شوق شرابي شاعر، شاهي شور مچايا هي
 ۴. محمد ماڻ مداسي موجان، گيت انا الحق ڳايا هي

روپ	ڪافي	ڪاريهل
-----	------	--------

- ٿل:- آڪيان آڙنگ لايا هي، مُڙگان والي محلي محڪم
 ۱. دم دم دم دا دم ٿي دائم، دیدان درسن پايا هي
 ۲. ڪارڪجل دي ڪيف ڪڪوريل، قهري ڪوڏ ڪمايا هي
 ۳. ڇاتي والي ڇو ڇو ڇم ڇم، سردار سر سمجهايا هي
 ۴. ساغر سرخ صراحي والا، سرسا سرس سوايا هي
 ۵. محمد مستو مست مداسي، مستي والي مايا هي

روپ	ڪافي	ڪاريهل
-----	------	--------

- ٿل:- چشمان چرچا لايا هي، چوطرف چوڌار چمن وچ
 ۱. آڪيان اندر عشق اوڙا، اُلتا اُلتا لايا هي
 ۲. چون بيچوني چست چگونه، چلپل چاڙه چڙهايا هي

۳. گوناگون گهوران گن گفتي، گهت گهت گيان سمايا هي
 ۴. محمد بيگه مندبل مُرگانِي، مهرا مول مکايا هي

روپ	کافي	کاريهل
-----	------	--------

ٽل:- کير ڏسي تو ڇاڏسجي پيو، کير ڪري ٿو بات بيان
 ۱. اُٿڻ ويهڻ ٻولي ٻولڻ، سڻڻ سمجھڻ ديد ڌيان
 ۲. پسي پنهنجو پيچ پسڻ جو، گونا گوني گفٽ گيان
 ۳. آدم ٿي ڪيئن عبد سڏايو، صاحب صورت سرت سجان
 ۴. ميم محمد مام سڻائي، احمد اولي عاليشان

روپ	کافي	کاريهل
-----	------	--------

ٽل:- صورت معنيٰ معنيٰ صورت، مام پروڙي ڪو مرد مثير
 ۱. بيصورت ڪي صورت سمجھي، سالڪ ڪن ٿا سر جو سير
 ۲. لا لاهوتي لاشڪ لنگهيا، ڪپيري جو پرجهي پير
 ۳. نفی ڇا اثبات اشارو، ويري نه اُت ڪو آهي وير
 ۴. معنيٰ واري مام محمد، گم ٿي ويڙو سارو غير

روپ	کافي	کاريهل
-----	------	--------

ٽل:- نيشن واري نور نظاري، جهان نچي نام ميان
 ۱. اکين جي اوصاف ازل کان، عشق علي ٿيو امام ميان
 ۲. ديدن جي درٻار درس ٿيو، دائم دم جو دام ميان
 ۳. سرت نرت سان ثابت سارو، صورت جو سرانجام ميان
 ۴. محمد پر مٿيخاني محڪم، مستو مست مدام ميان

روپ	ڪافي	ڪاريهل
-----	------	--------

- ٿل:- پاڻ پسڻ ٿي پاڻ پسي ٿو، پاڻهن پنهنجو پاڻ ميان
 ۱. ونجن اقرب نور نيشاني، ڄاڻ اهو تون ڄاڻ ميان
 ۲. هولاوَل هولاَخر، ظاهر باطن هاڻ ميان
 ۳. سنڌ سنڌ اندر سهڻل سائين، سُرَت نرت جي ساڻ ميان
 ۴. مالڪ ملڪ محمد، مظهر مڙگانن جي ماڻ ميان

روپ	ڪافي	ڪاريهل
-----	------	--------

- ٿل:- صورت والا ڪر سينگار، نرت دي وچ سُرَت سمائي
 ۱. وفي انفسڪم ويس وصل دي، وحدت والا ڪر واپار
 ۲. بيصورت دي صورت ساري، سمجھه صحي ڪر سرسردار
 ۳. نظر والي نور نرالي، ننگ ناچو ٿي نروار
 ۴. مڙگان دي مڻيخان محمد، مام ملڻ دي ڪرمهندار

روپ	ڪافي	ڪلنگڙو
-----	------	--------

- ٿل:- آهيان مان عشق جو عاشق، رڪان رندي مشرب ٿو
 رقص ۽ راڳ جي رنگ ۾، سڏايان رمز سان رب ٿو
 ۱. حسن جي هت مٿي حاضر، ڏيئي هوڪو هسي حق جو
 حسيني حال سان هر دم، ڪيان چمشن اندر چپ ٿو
 ۲. اندر ٻاهر اصل اعليٰ اويڙو عشق ٿي عالم
 اُلاسي اوج آوازي، الايان ان اقرب ٿو
 ۳. صفاتي سير جي سانگي، سنڀاڻي سانگ صورت جو
 صراحي صاف جي سرڪي، پيان مرڪي مجرب ٿو
 ۴. محيسي مام معنيٰ جي، متل مڻيخان محمد جي
 مقابل موج منصورِي مڇاڀان مڇ مقرب ٿو

ڪلنگڙو	ڪافي	روپ
--------	------	-----

ٿل:- ڪيان احوال ٿو آئون، عجب اطهر عجيب سان
 حقي هولي حسن واري، هسي هر هر حبيب سان
 ۱. الف واري اصل انگ ۾، سڄي صورت سنڌي سنگ ۾
 روحاني راز جي رنگ ۾، رهي راضي رقيب سان
 ۲. نظارو نينهن جو لائي، ڳڻن سان گيت ڪئين ڳائي
 چيريون پيرين پٿر پائي، نچي نر ٿي نجيب سان
 ۳. اُتم آواز اوپاري، سرودي ساز سوپاري
 سخن سر صاف سينگاري، سٺا سٺا سريجن سان
 ۴. صراحي سيف جي سنتر، اکين واري اثر انتر
 پسي محمد مندل منتر، مچي مٿي پي مجيب سان

ڪلنگڙو	ڪافي	روپ
--------	------	-----

ٿل:- مڙگان هي ميرا مڪا، لاهوت لاثاني لقا
 ۱. حاجي حسن حضور ڪا، ديدان والي دستور ڪا
 مٿين هون نظاري نور ڪا، بوستان ۾ باقي بقا
 ۲. صورت سٺا ڪي ساز سر، طبلي طنبوري تار تر
 جپ تار گاڪي ڪوڏ ڪر، مٿي پي مڪا دوغن ٽڪا
 ۳. آڪيان اندر الله هي، بيشڪ بقا بالله هي
 قائم ڪر ڪلاه هي، ظاهر ظفر ذاتي ذڪا
 ۴. محمد موڪي مستان ٿي، سارا صحي سبحان ٿي
 آيا اصل انسان ٿي، ياور يسر ياتي يڪا

ڪلنگڙو	ڪافي	روپ
--------	------	-----

ٿل:- ڪري اثبات آکين ڪي، انا الحق ڳيٽ ڳاڻن ٿو
 حلاجي حال جا هر دم، حڪم هر جا هلايان ٿو
 ۱. سخي سردار ٿي ساقي، صراحي صاف سان سارو
 سينگاري ساز صورت جو، سرخ سرم سمايان ٿو
 ۲. وندر وٺڪار جي ور ۾، وسائي وس وره واري
 ويرائي وات وحدت جي، وصالِي وڪا وڌاين ٿو
 ۳. آکين تي عشق جو آرو، ڪري اظهار ٿي عاشق
 اصل اثبات اَنان، اول آخر الايان ٿو
 ۴. محمد مست ٿي مَت تي، مڇي مٿيان محبت جي
 مڱهن مڙگان سان ماهر، منڊل مٿي جا مڇاين ٿو

ڪلنگڙو	ڪافي	روپ
--------	------	-----

ٿل:- ڏئين ڇا ٿو نئين ڇا ٿو، اڏي جي عشق بازي ۾
 ۱. ڪٿي ڇا سان آئين ڇاتون، اثر اظهار آوازي ۾
 ۲. مٿين ڇاڻو ڪٿين ڇاڻو، ترازي تيز تازي ۾
 ۳. آئين ڇا ٿي وڃين ڇاڻو، قبلل حال ماضي ۾
 ۴. اڳيان ساقي پيڻ سرڪي، سرخ سر سيف سازي ۾
 ۵. ڏسڻ محمد ڏسي ڇا ٿو، حقيقي ڇا مجازي ۾

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

- ٿل:- سامي سانڍي سور، هليا ويا هنگلاج ڏي
 ۱. دلبر ناهي دل جو، ڏوريندن کان ڏور
 ۲. محبت جي مٿيان ۾، مانجهي تي مغمور
 ۳. پاڻي منهن مونن ۾، پسي نيٺين نور
 ۴. محمد هن مشتاق ڪي، پيا اهڙا پور

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

- ٿل:- سنگهارن جي سار، راتو ڏينهان روح ۾
 ۱. ويهي ڪيئن وساريان، ڏڻ وند جي ٿيم ڌار
 ۲. بي وس هن بندي ڪي، پرين سنڌي پچار
 ۳. پاڻي پاند گچي ۾، ڪريان عرض اپار
 ۴. محمد مارن ملڪ ڏي، اُڪند ڪيڙو آر

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

- ٿل:- ستا اُٿي جاڳ چڙهي، نند نياڳ جي
 ۱. غفلت جي گرداب ۾، ڪهڙي آئي لاڳ
 ۲. اوريون اور الله سان، واري وحدت واڳ
 ۳. تو هي سائيه پائيو، مانجهاندي جو ماڳ
 ۴. محمد معنيٰ ملڪ جو، اُٿي جبل جهاڳ

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- تون ته پڪي پر ڏيهي، ڪيئن رهيو آهين ويهي
۱. اصل عدم کان نويميان، اڌري آئينن الا

ڪل چپائي ڪيهي

۲. سانگي ڪهڙي نويميان، سفر سنڀاڻي الا

رمز انهي دل ريهي

۳. اسم جسم جي نويميان، اوت اوڙي الا

عجب عجائب جيهي

۴. ماڳ محمد نويميان، مظهر واري الا

پاڻهين پاڻ ۾ پيهي

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- نئين والي نظاري، ديد دنالي به مئين هون

۱. آڪياندي وچ نويميان، آڪيان اٽڪيان الا

التي الت اشاري، قرب ڪمالي به مئين هون

۲. گگن منڊل دا نويميان، گلشن گهليا الا

پارس پرت پساري، جام جلالي به مئين هون

۳. بيسر بازي نويميان، بر سر برسي الا

احسن عين اوتاري، مست سوالي به مئين هون

۴. خود ٿي محمد نويميان، سير سڃاتا الا

لاحد والي لاري، لا دي لعللي به مئين هون

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- صورت والي ستاري ڪيل خدائي به مٿين هون
 ۱. ظاهر ڪيتم ويڻيان، ذات ظهورا الا
 چشماندي چمڪاري، چوٽ چڙهائي به مٿين هون
 ۲. هوش حلاجي نوڻميان حاضر هو يا الا
 حسن دي هڪاري، حال همائي به مٿين هون
 ۳. نوڪ نظر دي نوڻميان، ناز دي ٽٽڪي الا
 وڃدي ناد نقاري، لعل لڙائي به مٿين هون
 ۴. موج محمد ويڻيان، معنيٰ مئي دي الا
 برسي برسر بازي، ايڪ ايڪائي به مٿين هون

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- عشق جي اسلام ۾ آباد آئون آهيان
 دلشاد آئون دلشاد آئون دلشاد آئون آهيان
 ۱. فارغ دنيا ۽ آخرت واري فڪر فڪرات کان
 آزاد آئون آزاد آئون آزاد آئون آهيان
 ۲. اسرار آڪين جي عجب، اظهار الف اثبات تي
 ارشاد آئون ارشاد آئون ارشاد آئون آهيان
 ۳. زلف جي زنار سان، ظاهر ذڪائي ذوق جو
 اُستاد آئون اُستاد آئون اُستاد آئون آهيان
 ۴. عشق جي آتش اندر، آخر اول آواز تي
 اتحاد آئون اتحاد آئون اتحاد آئون آهيان
 ۵. ثابت سخي سرور علي، ساقِي سرڪ جي ساز جو
 صياد آئون صياد آئون صياد آئون آهيان

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- عشق جي اسلام سان انسان مان آهيان الا
 عريان مان عريان مان عريان مان آهيان
 ۱. بيخودي جي بحر ۾ بيرنگي برحال ٿي
 بوستان مان بوستان مان بوستان مان آهيان
 ۲. صاف سهڻو سير سارو سر منڊل سامان سان
 سبحان مان سبحان مان سبحان مان آهيان
 ۳. نينهن جا نيزا ڪڍي نانگو ننگهه نروار ٿي
 نشان مان نشان مان نشان مان آهيان
 ۴. مٿيان ۾ مخمور ٿي مست محمد موج سان
 مستان مان مستان مان مستان مان آهيان

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- خوب خود خمار سان خوشحال مان آهيان الا
 خيال مان خيال مان خيال مان آهيان
 ۱. انساني اسماء سان، اکين جي اسلام جو
 احوال مان احوال مان احوال مان آهيان
 ۲. پيد بشري بيڪ جو، بره جي بازار ۾
 برحال مان برحال مان برحال مان آهيان
 ۳. ڪيف جو ڪلتار قائم، قتل واري ڪار سان
 ڪلال مان ڪلال مان ڪلال مان آهيان
 ۴. مير مڪ ميدان جو، محمد منگهن مٽيگون سان
 متوال مان متوال مان متوال مان آهيان

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- عشق عجب اظهار الاله، آيو ٿي اثبات اسانوت
 ۱. اکين واري اولي اندر، اول ڪان انوار الاله
 ۲. بشر وارو بيڪ بنائي، بره جي بازار الاله
 ۳. هڻي نعرو نوڪ نظر تي، نسلنگ نر نروار الاله
 ۴. محمد ماڳ، ملاري مٿي جي، مدامي مهندار الاله

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- صحي سر سبحان الاله، صورت وارو سانگ بنايو
 ۱. اکين واري آتش بازي، اصل ٿي انسان الاله
 ۲. ڪولي نوڪ نظر تي ناٽڪ، نظاري نيشان الاله
 ۳. اول آخر ظاهر باطن، درس دم جي ڌيان الاله
 ۴. محمد ملڪ معنيٰ جي مالڪ، مصوري ميزان الاله

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- عجب عاليشان الاله، ڪيو عشق عقل ڪي اولون
 ۱. ڪڻي سُرندا ساز ستارون، سرودي سامان الاله
 ۲. چڻي چقمق چوٽ چڙهائي، چشم جي چالان الاله
 ۳. لنگهي لاحد وارو لانگهو، لاهوتي لاثان الاله
 ۴. محمد منور ماڳ مثالي، ملهائي ميدان الاله

روپ	کافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- شوق دي شاهي شور شور، آيا ماهي ميڏي سانگي
 ۱. ظاهر ذات ظهورا لاياء، زوران زوري زور زور
 آيا ماهي ميڏي سانگي

۲. رانجهن سائين بازي پٿري، ڪر عدالت اور اور
 آيا ماهي ميڏي سانگي

۳. تخت هزاري دي جوڳي جنگي، ڪيتي حملي هور هور
 آيا ماهي ميڏي سانگي

۴. سرلي وڃا مند محمد ماريا آنحد والي گهور گهور
 آيا ماهي ميڏي سانگي

روپ	کافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- عشق اويڙا ٿي عاشق، عربي اولاء ڪر آيا
 پيريمان ٿي پڌراء، پارس پيراهي پايا
 ۱. عشق عدل دا عالم، فوج فقر وچ فالم
 پيد بتا ٿيا بالم رمز رندي رک رايا
 ۲. عشق عدم ڪنون آڪي، لاڳ لقائي لاڪي
 چشم چوڌاري چاڪي، رهبر ٿي رنگ لايا
 ۳. عشق عمل دي عامل، شوق شرابي شامل
 ڪار قتل تي ڪامل، قدم ڪلالي چايا
 ۴. عشق عجائب احمد، موج مداسي محمد
 سير سراسر سرمد، ڄام جڻيا نا چايا

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

- ٿل:- ڳولان ڪنهن ڪون سئين ڳولان، سڀ جا سهڻل سائين
 ۱. عشق اويڙي دي اثباتي اعليٰ آڪيان اندر
 بار بره دا بيشڪ باري، بيرنگ والي بندر
 تولان توري ڪيا تولان، اول آخر تائين
 ۲. ذات صفت دي سير سراسر، جهاتي دي وچ جهاتي
 هرجاءِ همدم هڪل حقاني، حاضر حال حياتي
 ڪولان خط ڪيا سئين ڪولان، خود ٿي ڪيل ڪلائين
 ۳. وفي انفسڪم قول قرآني، قائم قرب ڪلاهي
 وحدت ڪثرت ويس وصال، قَثم وَجْهُ الْاَهي
 چولان چپ ڪيا سئين چولان، اظهر آب الائين
 ۴. مظهر والي مام ملڻ دي محمد موج مچائي
 ڪول سرود ستاران سرگم سهڻي صاف سچائي
 بولان ڪنهن نال بولان، ونحن واليان وائين

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

- ٿل:- باقي ياور ڪيو آ يار اسانڪي، يار بنان پيو يار نه ڄاڻان
 ۱. عشق اصل کان ٿي اوقاتي، آڪين واري آر ڪيو آ آراسانڪي
 اربنا پيو آر نه ڄاڻان
 ۲. پنهنجن جي پالوٽ سان پورو پسڻ واري پار ڪيو آ پاراسانڪي
 پاربنا پيو پاران نه ڄاڻان

۳. عشق حقيقي يار يگاني، تر نٺم واري تار ڪيو آ تار اسانڪي
تار بنا پيو تار نه ڄاڻان

۴. محمد مست مڃي مٺي مٺ تي، مُڙگانن جي مار ڪيو آمار اسانڪي
مار بنا پيو مار نه ڄاڻان

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

ٿل:- ڏيڏن واري ڌيان ڪيو آ ڌيان اسانڪي
ڌيان بنا پيو ڌيان نه ڄاڻان

۱. شوق شرابي واري شوخي
شاهن شاهي شان ڪيو آ شان اسانڪي
شان بنا پيو شان نه ڄاڻا

۲. ڪيفي ڪيف ڪلالي قائم
ڪڄل ڪهري کان ڪيو آ کان اسانڪي
کان بنا پيو کان نه ڄاڻا

۳. گونا گون گرامي گر ٿي
گهور گرم جي گيان ڪيو آ گيان اسانڪي
گيان بنان پيو گيان نه ڄاڻا

۴. مُڙگانن جي محلي محمد
مست ميثاقي مان ڪيو آ مان اسانڪي
مان بنا پيو مان نه ڄاڻا

روپ	ڪافي	جوڳ
-----	------	-----

- ٿل:- ڄاڻ اهوئي تون ڄاڻي، ناهي ڪا ڀرت پڄاڻي
 ۱. سنڌ سنڌ سرخ سرودي سرسان، صورت ساڳي سڄاڻي
 ۲. پسڻ جي پڙيماني اندر، پنهنجو پاڻ پڄاڻي
 ۳. قاب قوسيني قرب بنا ڪل، ڪوڙي ڪوڙ ڪهاڻي
 ۴. محمد جي مڙخاني مڙي پي، مرد ٿي مستي ماڻي

روپ	ڪافي	درباري ڪانرو
-----	------	--------------

- ٿل:- ترڪ دنيا ترڪ عقيبي، ترڪ مولِي ترڪ ترڪ
 مقصد ڇڏي مخمور ٿيڻ، مردن سندن آهي مرڪ
 ۱. ترڪ تسبيح تال، توبه ترڪ طاعت طلسمات
 ترڪ تقويٰ جي تماشي، ترڪ ٿيا چوڏهن طبق
 ۲. ترڪ تڪبر ترڪ تن من، ترڪ تڪيو تخت تاج
 ترڪ ترڪي ترڪ جي ڪيا، غور ۾ غازي غرق
 ۳. ترڪ تجلي تاب واري، ترڪ تحدل طلب نات
 ترڪ تازي جي طراوت، ترڪ ڪيا فاني فرق
 ۴. ترڪ محمد قبل ماضي، ترڪ تون مان تور تڪ
 ترڪ تقسيمين ترازي، ترڪ ٿيا درسي درڪ

روپ	ڪافي	درباري ڪانرو
-----	------	--------------

- ٿل:- عشق جو احوال اعليٰ ڪو پڇي عاشق اچي
 ناز نيٺن جي نظاري ناٺ ٿي نانگو نچي
 ۱. سڀ سٺي سانگا صفاتي، صاف ٿي سورهيه سخي
 ساز ساقِي جي سراسر، سرڪ پي سهڻي سڄي

۲. پرت جو پيالو پريمي، پُر پي پيمان ۾
 پيچ پنڀڻن جي پساري، پتنگ جان پختو پڇي
 ۳. رند رهي راضي رضائي، روپ رنگينو رکي
 راز رهبر جي رسالت، رمز رندي ۾ رچي
 ۴. ميگه محبت جي ملاري، من خدائي موج سان
 مٿي پي محکم مداسي، مرد ٿي محمد مڇي

روپ	ڪافي	درباري ڪانرو
-----	------	--------------

- ٿل:- اوھنگ برھم ڪي ڏن ڪاھون ڌياني
 گني گيت گاؤن مٿين آتم گياني
 ۱. مهاديو بهم بهم سنا ساز سرگم
 گيلون ڪيل ڪٽ سم پد ڪا پراني
 ۲. منگھن موڪھ، مڪتي شريمانِي شڪتي
 پڇن ميري پڳتي سرودي سڄاني
 ۳. ڪرون گيان سرون مهاواڪ من نن
 نرنجن نڌياسن ساڪياتي سڌاني
 ۴. محمد ستوگن تماشا تموگن
 پڇانا رجوگن پريمي پيشاني

روپ	ڪافي	سورٺ
-----	------	------

ٿل:- نام والا دم ڄاڻ غنيمت، نام بنا دم ناقص هي
 فذ ڪروني اذڪر ڪم دا، حڪم هلايا وارث هي
 ۱. ڪوڙي دنيا ڪوڙي بازي، سمجهن ڪي ڪي گوهر غازي
 چوڙ مدامي محڪم ماضي حرص حوي سڀ حارص هي
 ۲. اسم جسم وچ ڪرڪي جاري، ويڪ تون صورت سيني ساري
 يقائي دا باغ بهاري، پوش پيارل پارس هي
 ۳. عاشق عشق دي آتش آون، قدم پنتي مول نه پاون
 پرواني ٿي آپ جلاون، بره دي لاکس هي
 ۴. محمد سوا فرض فنادي پئي ڪل ڪوڙي بيڪم بنادي
 مار تون نعري آن آنا دي خيال اجايا واپس هي

روپ	ڪافي	سورٺ
-----	------	------

ٿل:- ڏس بره جي بازار حسن هپڪار لڳي
 ۱. حبسائي هت تي، هر دم آڏي واري آر
 درد ڏند ڪار لڳي
 ۲. سورهيه ڪندا سير سوري جو، ڌڙ سسي ڪان ڌار
 ڪسڻ ڪڏ ڪار لڳي
 ۳. ظاهر آهي ذات صفت م، وڻي ناهي وار
 وصل وهنوار لڳي
 ۴. سوج محمد مٿيخاني م، چشمن جي چمڪار
 عجب اظهار لڳي

روپ	ڪافي	سورٺ
-----	------	------

ٿل:- پسي مورت جي محلات، صورت سبحان چوان
 ۱. ونجن اقرب سمجھي سارو، ڪجھل واري ڪات
 ڪڏي قربان چوان

۲. ال انسان سري جي سر ۾، ڪلائي ڪلمات
 جنگي جولان چوان

۳. حال حقيقي سر سمجھايو منجهي ويئي مصلات
 گوهر گن گيان چوان

۴. عشق محمد عين اشارو، جلالي جسمات
 الف انسان چوان

روپ	ڪافي	سورٺ
-----	------	------

ٿل:- ساري مظهر جو مختيار، علي شاه آهي
 ۱. لقب لقائي لحمڪ لحمين، جوڙ جلوسي جسمڪ جسمي
 صورت جي سينگار، صنم ساه آهي

۲. من له الموليٰ مڪم، معبودي، فله الكلي شوق شهودي
 بيرنگ جي بازار، بره باه آهي

۳. دمڪ دمي دم دم دائم، روحڪ روجي ڪل ۾ قائم
 رمزن جي رفتار، رندي راه آهي

۴. محمد موليٰ مالڪ مظهر، عشق الاهي اعليٰ اظهر
 ثابت سر سردار، ٺهيل ٺاھ آهي

روپ	کافي	سورث
-----	------	------

- ٽل:- عجب عشق واري اوقات، علي الله چوان
 ۱. آدم صورت سر سبجاني، صحي صاف صفات
 صفي الله چوان
 ۲. بزم بيگم برابر برسر، بهاريل برسات
 بقا با الله چوان
 ۳. هر دم حال حسيني حملي، حقاني حسنات
 حبيب الله چوان
 ۴. خالق خلق خيالي خلعت، خدائي خصلات
 خليل الله چوان
 ۵. قاب قوسيني کل ۾ قائم، کلالي کلمات
 کلیم الله چوان
 ۶. محمد کیف ککوريل، قهري کجل وارو کات
 کلام الله چوان

روپ	کافي	سهڻي
-----	------	------

- ٽل:- بي مثال جو وصال، ٿيو مثال مقالي
 ڪري گيان ٿي سجان، ڌري ڌيان ڌمالي
 ۱. وجهه الله سر الله، ڪج ڪلاه ڪمالي
 پھري پاڳي ٿي سجاڳ، واري واڳي وصال
 ۲. ظفر ذات باصفات، بشر بات بحالي
 کجل ڪار مش ڌار، خبر ڌار خيالي

۳. ٿيو پاڻ سغن ساڻ، مڃي ماڻ مثالي
گگن گوڙ الف اوڙ، جسم جوڙ جلائي
۴. محمد مام سمجھ عام، ٿي مدام سوالي
صبح شام پري ڄام، ڪري ڪام ڪلائي

روپ	ڪافي	سهڻي
-----	------	------

ٿل:- مگهن مست مٿي پرست ڪري دست ڇڻائي
بي. مثال جي وصال، ڪيان خيال ڇڏائي
۱. همه حال جي وصال، پسان لعل لقائي
رقص راڳي سر سهاڳ، بلند ڀاڳي بقائي
۲. خود خيال جو مثال، چشم چال ڇڻائي
نرت ناز رنگي راز، سرت ساز ٿڻائي
۳. طبل تال باڌمال، سغن سال سدائي
ٻڌي چير ڪڍي غير، ڪيان سير صفائي
۴. حسن فوج اصل اوج، مثل موج مڇائي
پري ڄام پي مدام، محمد مام ملائي

روپ	ڪافي	سهڻي
-----	------	------

ٿل:- ڏن ڏيان ڪي ڏنن لاڳي ري
جڙ جڙت جسم مين جاڳي ري
۱. ڏيان ڌروني ڌوم مڇائي، ڀول ڀٽڪ سڀ ڀاڳي ري
۲. ڏيان ڪا ڌر پڊ ڳيان ڪا گفٽا، راز رقص سي راڳي ري
۳. نرت نڀتون مين سرت سمائي، ورڪب پس ويراڳي ري
۴. ڏيان محمد ميگه منڊل سي، مسجد مندر ماڳي ري

سارنگ

کافي

روپ

- ٿل:- بادل برس بهاري لائي، بوندان بره ديان پٺيان وي
 ۱. شهر بحر برباغ پتان تي، کول لحن ديان لٿيان وي
 ۲. گوڙان ڪٿين گمسان گهٽيري، تاه عجب ڪر ٺهيان وي
 ۳. بره بن برساتان لايان، نوڪ نظر تي نٿيان وي
 ۴. ميگهه محمد موڪ ملا ران، ٿٿيان ٿٿيان ڪر ٿٿيان وي

سارنگ

کافي

روپ

- ٿل:- آڪيان نال آڪيان دي اٽڪيان، جهل پل ڪنهن نان جهليان وي
 ۱. آڙنگ ڪرڪر عشق واليان تي، نال وصل دي وليان وي
 ۲. عاشق مارڪباب ڪرينديان، تاه ڪهين ٿا ٿليان وي
 ۳. گونا گون گرم ڪر گهيري، گهور چڙهايان گهليان وي
 ۴. مُرگان واليان مست مقالان، محمد صاف ٿي سليان وي

سارنگ

کافي

روپ

- ٿل:- عشق اڳڻ تي آياهي، وحدت والا ڪر وسڪارا
 ۱. چوطرف چوڌاري چمڪي، چليل چرچا لايان هي
 ۲. گج گج گوڙان ڪر گجڪاران، گلشن گيان گهلاياهي
 ۳. رنگ برنگي رنگپور اندر، رم جهم رنگڙالايان هي
 ۴. محمد ملڪ معنيٰ دي محڪم، محبت مينهن وسايان هي

روپ	ڪافي	سارنگ
-----	------	-------

- ٿل:- ويڪو ڪئسا ڪئسا ناد بڄايا، صورت صاف سمايا
 ۱. عاشق پڪرا معشوق قصائي، ايسا پيد بتايا
 ۲. ونحن اقرب نت نت نيڙي، فائق فن فرمايا
 ۳. بيسري دي مطلب والا، سارا سانگ سجايا
 ۴. ميم دي مئين محمد من وچ، محبت مڇ مڇاڇا

روپ	ڪافي	سارنگ
-----	------	-------

- ٿل:- ڪوئي ايسا ايسا پيد بتاوي، جت صورت ڪانه سماوي
 ۱. اپني آپ وچ ويڪ تماشا، مام وچ مام ملاوي
 ۲. نقش نقاش دي ناز نظاري، بيرنگ بيڪ بنواوي
 ۳. اُتي ٻولي اُتي چالي، اُتا اُت الاوي
 ۴. عشق محمد والي آتش، ڪين وچ ڪين ڪماوي

روپ	ڪافي	سارنگ
-----	------	-------

- ٿل:- آهي جيڪي اڄ ميان، ڇڏ سڀاڻي جي سار
 ۱. ڏس مورت ۾ صورت ساڳي، وڄائي دم واري تار
 ۲. ٻڌي سندرو سچائي وارو، قول الستي پار
 ۳. موتو واري ماڳ ۾ آهي، وصل جو واپار
 ۴. محمد رمز انهي ۾ ره تون، پائي حلاجي هار

روپ	ڪافي	سارنگ
-----	------	-------

- ٿل:- ڪيا عشق تماشا لاياهي، محبت ميگه ملاري والا
 ۱. بن برساتي برسر برسيا، بادل بيڪه بهاري والا
 ۲. ڪيتا گوڙ گگن وچ گهيرا، گلشن دي گلزاري والا
 ۳. ڪيليا ڪنوئين ڪيل ڪلڻ دا، چو طرفين چوڌاري والا
 ۴. منڊل مينهن محمد ڪيتا، محکم مڪم مختياري والا

روپ	ڪافي	سارنگ
-----	------	-------

- ٿل:- سچڻ لهندئي سار، متان ٿين ماندي
 ۱. اصل نيهن نظاري آهي، قوي قاتل ڪار
 ۲. محبت وارن مرڪ مداسي، ملاست جو بار
 ۳. سر ڏئي ڏس سچڻ ڪي، ڪلهن کان ڪاپار
 ۴. محمد عشق اڙانگو اهڙو، خزان بعد بهار

روپ	ڪافي	سارنگ
-----	------	-------

- ٿل:- بره جي برسات، بقا ٿي برسي
 ۱. پَنورڱا ۾ ڪوئل ٻولي، تازي ڪئي ٻي تات
     تڙن تي ترسي
 ۲. ڪري وحدت جا وسڪارا، ظهورو ڪيو ذات
     وصل سان ورسي
 ۳. سرخ سبزي ساوڪ لائي، ڀاتين ڀاتين ڀات
     سراسر سرسي
 ۴. پسي محمد ميگه ملاري، محبت جي مصلات
     رچي ٿيو رقصي

روپ	ڪافي	شام ڪلياڻ
-----	------	-----------

ٿل:- ڏي ڪا دلدار دلداري پرين
 پرچي ڪر پوءِ واري
 ۱. سڪندي سال ٿيم سهڻا
 ملڻ لاءِ محب من مهڻا
 بدين جا بار سر سهڻا
 قبوليا دلڙي ويچاري
 ۲. جڏه تو دل ڦري زوري
 تڏهن تنهنجي گهوٽ ٿيس گهوري
 بيوس بي حال مان پوري
 ملڻ جي مونجهه آهيان ماري
 ۳. پيوند تنهنجي ڀرت جو پيڙو
 جلي ويو جوش ۾ جيڙو
 هوائي هوش سڀ ويڙو
 يڪي رکيم يار تو سان ياري
 ۴. محمد جا وارث ور
 سونهارا سونهن جا سرور
 حقيقت حال ڇا هر هر
 سڻيان سور جي ساري

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- مٺا محبوب سبھاني، آھين تون غوث صمداني
 ۱. پيغمبر پاڪ جو پيارو، سچو سالار سوپارو
 ھنيو نر نينھن جو نعرو، نسلنگ نروار نوراني
 ۲. يگانو يار ٿي باقي، پيارين سرڪ ٿو ساقي
 بقا باللہ تون باقي، جنگي جنسار جيلاني
 ۳. برھ برحال بھگادي، ڪٿي اثبات آزادي
 شاھنشاه شوق جي شادي، پٺاڻين پاڪ پيشاني
 ۴. صنم سردار سر سرور، اصل اسرار ٿي انور
 محمد مير ٿيو منور، لقا لولاڪ لاثاني

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- ٻٺا لاءِ جي لڙائي جي، ٿيڻ لاثان مشڪل آھ
 ۱. چڙھائي چوٽ چشمن جي، لنگھي لاحد وارو لانگھو
 ٿيڻ ميدان محبت ۾، الف عريان مشڪل آھ
 ۲. حسن واري حقي ھولي، اُلت اسرار آکين ۾
 دائم درٻار درس جي، پيڻ پٺيمان مشڪل آھ
 ۳. پياري سرڪ ٿو ساقي، سينگاري ساز سوري تي
 بدن بردار بازار ۾، ڪرڻ قربان مشڪل آھ
 ۴. موڪي جي مٺ مٺي محمد، مدائي ماڳ منصوري
 ٿيڻ ديدار جي ڏوٺي، پتنگ پروان مشڪل آھ

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- لذت وٺ لاڃي ڪاتي جي، وڃائي خيال نفساني
 ۱. قلب ۾ پاء جهاتي جوڙي، نيزو نشان ۾ ڪوڙي
 مٺي محبوب کي ووڙي، سري ڪر ساه قرباني
 ۲. ايرادو عشق جو آهي، ڏسڻ محبوب کي ڪاهي
 لاڳاپا لوڪ جا لاهي، نهاري ناٿ نوراني
 ۳. صورت ڪر پاڻ سان شامل، اسم جو ٿي اندر عامل
 ڪلاسي ڪوپ تي ڪامل، ته لهندين لعل لاثاني
 ۴. محمد منار لائي ماندو، وره ڪان پل ناهي واندو
 اشاري عشق جي آندو، پسڻ سينگار سبحاني

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل: اسان ڪون ياد تـ ساڏي ياريدا، هي حرف صورت والي ساريدا
 ۱. ٿي فنا بقا وچ وڻسان قدم، پٽي سول نه پڻيسان
 گيت اناالحق هڪ ٿي ڳوسان، سپه دي سالاريدا
 ۲. جيڪي اپنا آپ سڃاڻن، بحر بقا دا سيئي ماڻن
 دوئي دل تي سول نه آڻن، نظردي نرواريدا
 ۳. بيخودي دا راز رنگينان ويڪ تون، من وچ مڪا مدينا
 اندر گفت گوناگن گونان، سارا سرسرداريدا
 ۴. محمد عشق آيا جُهَل جهولي، کولي چشمان چهري چولي
 سمجهه سير آنا ان ٻولي، حسن ويڪا هالاريدا

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- نفي کان نانهن ٿي نڪري، سري سبحان ٿي آيو
 ۱. قلب ڪلال ڪيفي ڪل، پياري پرت جو پيالو
 ڏيکاري مام معنيٰ جي، موڪي مئڻخان ٿي آيو
 ۲. روهي وارو رندي رايو، اچي اسرار احسن ۾
 بنائي باغ بيرنگي، بدل باران ٿي آيو
 ۳. خفي ۾ خيال ٿي خالق، ڪري سينگار صورت جو
 لڳائي ڌيان جي ڏوٺي، درس ديوان ٿي آيو
 ۴. عجب اخفا جي اثباتي، سٽي آواز اتحاد جو
 محمد موج سستي ۾، محو مردان ٿي آيو

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- نه ڳولج پاڻ کان ٻاهر، مٺي محبوب منور ڪي
 ۱. پرين پس پاڻ ۾ پيهي، نظر ڌر نات ۾ نيهي
 ڏوري ڏس تون پنهنجي ڏيهي، سچي سردار سرور ڪي
 ۲. سهڻون سردار صورت جو، ڪري واپار وحدت جو
 پهري ڏس پوش پورت جو، دليئون دلدار دلبر ڪي
 ۳. دائم دلدار ڏس دل ۾، قدم دم ذات جي ڪل ۾
 ڪري پرواز پليل ۾، عجب اسرار انور ڪي
 ۴. عجب محمد اثباتي، ڪري هٿ لا واري ڪاتي
 پائي ڏس جهات ۾ جهاتي سمجهه تون سرت جي سرڪي

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- ڀسي پنهنجي پاڻ کي پاڻهين، سهڻو سلطان ٿي آيو
 ۱. رڪي رنگ روپ رنگپور ۾، چپايو راز بيرنگي
 عشاقن لاءِ سراسر سر، نظر نشان ٿي آيو
 ۲. آدم ابليس جي فن ۾، رڪي پردو پرين پارس
 بنائي بيڪم بازي جو، عجب انسان ٿي آيو
 ۳. ويهي وڻڪار جي ور ۾، ڏنم وينجهار وحدت جو
 سمايل صاف هر هڪ جاءِ، بره بوستان ٿي آيو
 ۴. محمد مشتاق محبت ۾، ڏسن ٿا عشق جو آرو
 عجب اسرار اندر ۾، فڪر فرقان ٿي آيو

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- حسن جي فوج ٿي فالم، بنايو بيڪم بازي جو
 ۱. حسن حملو ڪري آيو، سروپا صاف سر پايو
 رنگي رخسار رنگ لايو، صورت سينگار سازي جو
 ۲. بگل بڻجيون ڪڍي پالا، ڪري خمار خوش حالا
 اکين جي عشق ڪيو اعليٰ، طبل تلوار تازي جو
 ۳. خوني خنجر ختم خم خم، شغل شاهي شمع شم شم
 دونالين ديد جي دم دم، تريو تورو ترازي جو
 ۴. ڪاڪل ڪنڊڙا ڪجل ڪاري، سنگينون سيف سنگساري

۵. منگهن مخمور مُڙگانن، مڇائي موج مستانن
 ننگ نروار نيشانن، غواصي غور غازي جو
 ۶. سراسر سير سر ساقِي، يگانو يار ٿي باقي
 محمد بن بنيو باقي، قبل حال ماضي جو

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- دنيا عقيٰ ڇڏي پئي، اکين سان دل اڙي ويئي
 ۱. اڪيون پائي ڪجل قهري، ڪرن پرواز ٿيون پهري
 مثل شهباز جيئن بحري، ڪنبائي ڪيئون قتل ڪيئي
 ۲. اکين سان دل ڪيو آرو، ڏسي ڪجل قتل وارو
 ڪري سينگار سر سارو، پرت جي پيچ ۾ پئي
 ۳. دما مون ديد ڪيو دم دم، خوني خنجر کڻي خم خم
 پياري جام مئي جم جم، نظر نيشان ڪيس نئي
 ۴. نظارو نازنئين جو، محمد مٿيان مردن جو
 ڏسي ديدار ديدن جو، صوفي ٿيا صاف سر ڏيئي

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- ڪٿي خالق ڪٿي خادم، ڪٿي رهبر رنگي آهيان
 ۱. ڪٿي قاضي ڪٿي ڪافر، ڪٿي باطن ڪٿي ظاهر
 ڪٿي مورت مندر ماهر، ڪٿي صورت سنگي آهيان
 ۲. ڪٿي اکين سندو عاشق، ڪٿي صوفي صفا صادق
 ڪٿي مخمور مئي مالڪ، ڪٿي دم جي دنڱي آهيان

۳. ڪٿي شائق شريعت جو، ڪٿي طالب طريقت جو
ڪٿي حافظ حقيقت جو، ڪٿي نيھي ننگي آھيان
۴. ڪٿي زاير ڪٿي زاهد، ڪٿي ساقی ڪٿي ساجد
ڪٿي محمد ڪٿي لاحد ڪٿي جذبو جنگي آھيان

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- سري ميدان ۾ صوفي، انا الحق گيت ڳائڻ ٿا
چڙهائي چوٽ چشمن جي، عجب چالا چلائڻ ٿا
۱ لائي لانگوت لاهوتي، بگل برحال باهوتي
حڪم هر حال هاهوتي، هڪل هڪ سان هلائڻ ٿا
۲. بره بازار جا بانگا، ننگ نروار ٿي نانگا
لنگهي لاحد وارا لانگها، لگين لوهو لڳائڻ ٿا
۳. سينگاري ساز صورت جو، ڪري وسڪار وحدت جو
ندائي ناز نوبت جو، ڪولي سر سان سڻائڻ ٿا
۴. مچائي موج مخموري، ڪري مذڪور مشهوري
محمد ميدان منصوري، مرد مٿي پي ملهائڻ ٿا

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- آڪيان ڪيتا اُلتا آر، ويڪ حسن دي گرم بازار
۱. سهڻي صورت والي ساز، پڙ وچ پلپل ڪر پرواز
ويڪم نظر دا نيھي ناز، عشق الاهي ٿيا اظهار
۲. عشق حسن دي بيرنگ بازي، سمجھ صحي ڪرڻ وچ تازي
گوء ميدانون چاؤن غازي، سرڪي سردا ڪر واپار

۳. ناٽڪ ناز نيٿان دا ڪليا، هوڪا هٿ هٿ حق داهليا
 مست پيالا مٿي مد مليا، طلب واليان ڪون تاروتار
 ۴. گل وچ جڻيان تلڪ لڳانون، پير پتنگ ٿي محمد پانون
 ڪڏ ڪڏ ڪوبي ڪنڌه ڪٿانون، دلبر والي دم دم دار

روپ	ڪافي	شام ڪليان
-----	------	-----------

ٿل:- سمجھ صورت سير سارو قلب جي ڪتاب ۾
 نيهن نيٿن سان نفي ٿي ناز جي نقاب ۾
 ۱. ور وڪڙ واٽن وڃڻ جاء، سور سھمان سر سھڻ جا
 قرب جي ڪاتن ڪھڻ جاء، قول ڏس ڪباب ۾
 ۲. بره بازي بيرنگي سان، جوان ڪن جاني جنگي سان
 سر جو سودوڙنگي، سان طلب واري تاب ۾
 ۳. روز شب باطون ظاهر، جهڙو اندر تهڙو ٻاهر
 ڏس حسن سان ٿي تون ماهر، بره بيحد باب ۾
 ۴. محمد اُلت اکين جو آرو، وحدت ورق وصال وارو
 عجب ڍول هڻي ٿو ڍارو، رمز جي رباب ۾

روپ	ڪافي	ٽوڙي
-----	------	------

ٿل:- ڏاڍا گھنڊڙا گھٽئي دل گھانوڻا
 ابرو سيف زنگي ڪل چانوڻا
 ۱. جوڙئي آدم ذات صفات وچون
 گڏ اب عجب اثبات وچون
 رکيئي رمز من الروحي دي ذات وچون
 ڪر حڪم صحي سر نانوڻا

۲. جٽان هلُ حلاجُ دا هُدا هي
 تٿان تورا عشقُ دا تُلداهي
 جو ويندا سو نهين ولداهي
 ڪنڌ ڪاتي ڪوڏُ ڪمانوڏا
 ۳. گهنڊ ڪول نقاب شتاب مٺا
 مٿين تن وچ طلب دا تاب ڏنا
 ٿيا بره والا هي بار ڪنا
 من مشتاقان نهين مانوڏا
 ۴. محمد مانڊي من سوهيا
 رندي راز رنگي وچ ريهيا
 لڳا نيهن نيٺاندا هي نيهيا
 بيرنگي رنگ رلانوڏا

روپ	ڪافي	ٽوڙي
-----	------	------

ٿل:- پيالا پيتم ناز نگاه ڪنون، ٿي شائق شاهنشاه ڪنون
 ۱. ناز نهوڙ نظر دي نيتا، شوق شراب شهادت پيتا
 سرڪون سجدا ثابت ڪيتا آم، خيال اسم ٿي الله ڪنون
 ۲. هٿ ڪر خيال دا خيما ڪوڙيم، جذبي والي جامي جوڙيم
 تڳي دل ڏوئي دي توڙيم، ڪڏقرب دي ڪاهوڪاه ڪنون
 ۳. ڪاه قرب دي قادر قائم، دل وچ ڪيتي دلبر دائم
 پيريمغان ٿي سر سمجهاهيم، چڙه چاه زنج دي راه ڪنون
 ۴. راه رمز دي ناز نظاري، ويڪه چشم دي اُٿي چاري
 محمد هن تون ناد نقاري، ٿي بيرنگ بره دي باه ڪنون

روپ	کافي	ٽوڙي
-----	------	------

ٿل:- ڪلياخيال خودي دي خمار ڪنون
 ٿي بيخود بره بهار ڪنون
 ۱. صورت دي وچ صورت هوئي
 موج اها سر ماڻي ڪوئي
 سالڪ سمجهن سير سيوئي
 اهين ڪاڪل ڪنڊڙي دي ڪارڪنون
 ۲. بي مثل دا مثل بنايم
 ظاهر باطن خيال ڪمايم
 اپنا آبي آپ سڃايم
 چڙه چشماندي چمڪار ڪنون
 ۳. خيال دا خالق خادم خيالي
 موتو قبل همدم حالي
 گجهي گجهه دي گجهڙي گالهي
 ٿي ظاهر ذوق زنار ڪنون
 ۴. سمجهه محمد صورت سازي
 التي الت دي التي بازي
 آپ غواصي گوهر غازي
 ٿيا ثابت سر سردار ڪنون

ٺوڙي	ڪافي	روپ
------	------	-----

ٿل:- جڏه خيال تي غالب خيال ٿيا
 تڏه حاصل هردم حال ٿيا
 ۱. عشق اويڙي آتش لائي
 خيال تي ڪيتي خيال چڙهائي
 درد دلاور دوم مچائي
 ڪڏقادر قرب ڪلال ٿيا
 ۲. طلب واليان چاڻڪيان تيران
 ذوق پڙهايان زيران زيران
 خبراندي وچ ڪليان خبران
 آءِ اندر عجب احوال ٿيا
 ۳. لاحد والي لا مقصودي
 سمجهه صحي ڪر شوق شهودي
 حاضر هردم حق موجودي
 هن نورا نيهن نهال ٿيا
 ۴. بي سِر بازي پيد بتايا
 مئي پي محمد قرب ڪمايا
 سروج سارا سير سمايا
 ٻن روپي بره بحال ٿيا

روپ	کافي	ٽوڙي
-----	------	------

ٿل:- آيا عشق اساڏي جهولي جهل
 ڪر حال حلاج دي حملي هل
 ۱. ڇا نينهن دي نيزي نيهي نر
 پهم پتنگان والي پھلي پر
 ٿي تاب حسن وچ تازا تر
 تند تان تماشي دي توري تل
 ۲. آءِ عشق انس اظهار ٿيا
 اثبات عجب انوار ٿيا
 گهل گلشن وچ گلزار ٿيا
 گهم گگن غمزدي گيانِي گل
 ۳. پا گل پيشوازان پاڳ پٿر
 بر حال بهاريل بزم بدر
 ٿي صوفي صاحب صاف صدر
 ڪر ڪوڏ ڪلال دي ڪيفي ڪل
 ۴. مت مستي دي مخمور هويا
 مچ مست مگهن منصور هويا
 مٿيان مثل مشهور هويا
 جنهن دي مٿي دا نڪو هي محمد ملهه

روپ	کافي	ٿوڙي
-----	------	------

ٿل:- اسان رمز دي وچ رهندي هون
 سو سھمين سر تي سھندي هون
 ۱. پا چير پيرين چمڪار ڪرون
 چا دم دادم وچ ڌيان ڌرون
 ٿي پورا پيري پير پرون
 نا پور پيا ڪو پھندي هون
 ۲. بن بيڪ بشر دي بازي دا
 ٿي ساقي ساغر سازي دا
 چن خيال قبل ماضي دا
 ڪڏ ڦيل ڪلالي ڪھندي هون
 ۳. سڀ سانگ صفاتي ساري ست
 پي پاڪ پريمي پيالي پٽ
 هر حال حلاجي والي هٿ
 ٿي وحدت وادي وھندي هون
 ۴. مخمور محمد موڪي مڇ
 نروار نشي وچ نيھي نڇ
 ڪرثابت سھڻان سارا سڇ
 ٻڌ شَملي شاھي پھندي هون

روپ	کافي	ٽوڙي
-----	------	------

- ٿل:- سانون لڳڙا نيهن نظاريدا، جيون بادل بوندبھاري دا
۱. بي مثل دا مثل نه ڪوئي، ذاتي ذات صفاتي سوئي
 رمز انھين دا واقف جوئي، پاوي پوش پياريدا
۲. آڪيان عاشق دلبر دل هي، اڳون خام خودي داخل هي
 راز انھيندي ڪنھن ڪون ڪل هي، اندر الف اشاريدا
۳. جيڪو اپنا آب گناوي، بيرنگي دي رمز رلاوي
 من دا مطلب من وچ پاوي، ڪجل ويڪا ڪناريدا
۴. محمد مخفي ماڳ، سورت دا، وفي انفسڪم پوش پورت دا
 سمجھ سارا سير صورت دا، پارس پيچ پاڳاريدا

روپ	کافي	ٽوڙي
-----	------	------

- ٿل:- پاڄون آيا چوراسي، ٿي بره بدل بن واسي
۱. وَجْهَ اللَّهِ شان جهيندا، پهريس پوش پياسي
۲. كُلِّ شَيْءٍ مَّحِيطُ آلاڪي، ثابت ٿيڙا ساسي
۳. هرجاء ذات ظهورا ظاهر، ڪعبا قائم ڪاسي
۴. محمد خود ٿي خيال ڪمايا، غازي غور غواصي

روپ	کافي	ڪنڀات
-----	------	-------

- ٿل:- لوڪ لاڳاپا لاه ڇڏي لڄ، لوڪ لاڳاپا لاه ڇڏي لڄ
۱. بيخودي جي بحر ۾ آهي، عشق جي اُٿي راه ڇڏي لڄ

۲. راه انهي ۾ رمن وارا، ڪنٿا ڪاهوڪاه ڇڏي لڄ
 ۳. آڪ، جو عاشق ٿي ڏس عبرت، ٻي نه ڄاڻج واه ڇڏي لڄ
 ۴. دم جو واقف ٿي تون محمد، سمجھي سارو ساه ڇڏي لڄ

روپ	ڪافي	ڪنڀات
-----	------	-------

- ٿل:- دلبر جي ديدار، موهيو من دلبر جي ديدار
 ۱. حسن جي حملي ڪئي هسوار، ڪري آلتو آر موهيو من
 ۲. عشق ڪفر جا ڪلمان پڙهايا، وجهي زلف زار موهيو من
 ۳. ناز نظارو نئين وارو، آيو ٿي اظهار موهيو من
 ۴. محمد اسماعيل پهرايو، صورت جو سينگار موهيو من

روپ	ڪافي	ڪنڀات
-----	------	-------

- ٿل:- ناڇو ٿي نروار نڇاڻو، ناڇو ٿي نروار
 ۱. پهري برقعو بيڪ بشر جو، ٻره جي بازار نڇاڻو
 ۲. صورت وارو سانگ سراسر، ڪري سرسينگار نڇاڻو
 ۳. هٿن پيرن گهڻ گهڻ گهنگهرو، چيرن جي چمڪار نڇاڻو
 ۴. مٿو قبلل موجدان ماڻي، محمد ٿي مهندار نڇاڻو

روپ	ڪافي	ڪنڀات
-----	------	-------

- ٿل:- محبت جي ميدان مڇاڻو، محبت جي ميدان
 ۱. اکين واري آتش بازي، عاشق ٿي عريان اڇاڻو
 ۲. پتنگ وانگي ٻڙ ۾ پڌرو، پسڻ جي پٿيمان پڇاڻو
 ۳. رکي راز رهوي رنگ جو رمن سان رندان رڇاڻو
 ۴. محمد مير مدامي مٽي جو، نينگ ٿي نيشان نڇاڻو

روپ	ڪافي	ڪنڀات
-----	------	-------

- ٿل:- آڪين ۾ اظهار آهيان مان، آڪين ۾ اظهار
 ۱. اول آخر عشق الاهي، آوازي انوار آهيان مان
 ۲. بشر واري بازي بالم، بره جي بازار آهيان مان
 ۳. تيرت تڪيا تازا ترنم، طلب واري تار آهيان مان
 ۴. نسنگ نيهي نور نظر جو، نظاري نروار آهيان مان
 ۵. صحي ساز صورت جو سارو، سهاڳي سردار آهيان مان
 ۶. محمد مام منير معنيٰ سان، مدامي مهندار آهيان مان

روپ	ڪافي	ڪنڀات
-----	------	-------

ٿل:- ڪج عشق عجب اظهار، ڪيتا هي آڙ
 آوازي آنور ڪا وهوا

پرساغر سرخ سينگار ٿيا سردار

سڻا سر سرور ڪا وهوا

۱. ڪج آڪيان اور اشاري، ڪج ابرو اُلت اوپاري
 ڪج چاه زنج چمڪاري، ڪج داناء ڪيا دلدار
 درس ديدار، دلاور دلبر ڪا وهوا
 ۲. ڪج ڪاڪل ڪيف ڪمالي، ڪج ڪار ڪجل ڪي ڪالي
 ڪج لعل لبان سر لالي، ڪج روپ روهي رخسار
 رندي رفتار، رنگي رنگ رهبر ڪا وهوا
 ۳. ڪج گفته گون گياني، ڪج سرتي تاج شهاني
 ڪج گهوران گهنڊ گمساني، ڪج برزخ دي بازار
 ٿيا پڳدار، پيالي پرور ڪا وهوا

۴. ڪج مُڙگان محمد ماري، ڪج خم خم خوب خماري
ڪج نئينان نوڪ نياري، ڪج منهن تي ميگهه ملار
منڊل مهندار، مدامي منور ڪا وهوا

روپ	ڪافي	ڪنڀات
-----	------	-------

ٿل:- سرور پياريو ساقي ساغر ته سوايو، سرشار بنائي
احوال عشق وارو اظهار الايو، انوار بنائي
۱. ساغر پياريو ساقي، سردار صاف سهڻي
صورت واري صحن ۾، ڪولي سرود سرگم
سخنات سڻايو، سينگار بنائي

۲. پيالا پياري پرور، پڙيمان جي پساري
پنهنجي پٿر پس جو، برحال پيد باقي
برسر ته بڻايو، بيدار بنائي

۳. اعليٰ اصل اوقاتي، عادل عجب عدل جي
آواز ان الاهي، اصلاح عشق اڪبر
اثبات ڪرايو، اسرار بنائي

۴. مڱيون مست مٿ تي، مستي واري منڊل سان
موڪي اڳيان مٿي ڪي، مُرڪي مٿي محمد
مئيخان ملهايو، مهندار بنائي

روپ	ڪافي	ڪنڀات
-----	------	-------

ٿل:- تماچي ڄام ڪيئن ٿڙتي، مليو سئي پي مهاڻن سان
 صراحي ساز کي کولي، ڪئي صحبت سياڻن سان
 ۱. بندر بحري بلند برسيو، بهاري ٿي بزم واري
 آوازي آر ٿيو اعليٰ، اثر انور اولائن سان
 ۲. چڙهي ڏولي مٿي گندري، مهاڻن ميل ڪيو مرڪي
 رقص رس راڳ، رنگ پورو، رتو روهي رهائڻ سان
 ۳. عطر عنبر گلابي گل، ڪلي خوشبوءِ ڪٿوري جي
 سَمي جي سِيچَ ٿي سُرهِي، وَصل وارن وهائڻ سان
 ۴. محمد مير مجلس جو ملاحن جي مَچي مَحلي
 ڪري محصول سڀ معافي، ٿيو ماهر مياڻن سان

روپ	ڪافي	ضلع
-----	------	-----

ٿل:- تنهنجو منهن محبوب مصحف پسي
 رخسار چمان پيزار چمان
 ۱. رخسار رنگي ۾ راس رچي
 ڪري ثابت سهڻي ڳالهه سچي
 تنهنجي اکين جو اسرار اچي
 اظهار چمان انوار چمان

۲. پي لو پاڪ پرين سان پيالا پر
 ڪولي سرخ صراحي سهڻا سر
 تنهنجي ديدن وارو دائم در

دلدار چمان ديدار چمان

۳. ڪلتار ڪجل جي ڪار قسم
 اثبات ڪري آواز اسم
 پسي جوت جمال جلال جسم

جهلڪار چمان جنسار چمان

۴. محبوب محمد مئي جي مَت
 پهري پاڪ پوشاڪان پيارين پَت
 تنهنجو تاج ڪلنگي مونگهت چِٽ

چوڌار چمان چمڪار چمان

روپ	ڪافي	جهنگلو
-----	------	--------

ٿل:- آيا هي عشق ڪر آراءِ نسلنگ نروار هن نعر
 سخي سردار ٿي ساقي، صحي سينگار سر سارا
 ۱. آيا هي عشق ٿي عالم، بهادر بي ريا بالم
 صحن سبхан صورت دي، سخن سهڻي صفا سالم
 فهم فرمان فرقاني، فڪر وچ فيض ڪر فالم
 سٺاڪي ساز سر گم سر، سچا سلطان سويارا

۲. ختم خومار خوش حالي، بقا با الله برحالي
 ڪڪوريل ڪيف قهري ڪل، ڪجل ڪلتار ڪر ڪالي
 عدم ڪئون عشق انوردا، عجب اقبال هي عالي
 چشم دي چهچتي چليل، چتا چوڌار چمڪارا
 ۳. عجائب عشق اثباتي، جنگي جنسار جسماتي
 قديمي قاب قوسيني، قدوسي ڪوڏ ڪلماتي
 هڪل ڪر حال دي حاضر، حسن هسوار حضراتي
 حسيني هل ٿيا هر جا، هم همذات هبڪارا
 ۴. محمد مير مسجودي، مداسي موج موجودي
 مندل مئيخان محبت دي، منور ماڳا مشهودي
 مغان منهندار محکم ٿي، مچا مُرگان معبودي
 مقابل موه مشتاقان، ڪريندا مام ڏي مارا

روپ	ڪافي	ڏناسري
-----	------	--------

ٿل: جيڪا وٺي سا واه، ڪر مهر محبوب ملڻ جي
 ۱. سڪ سچي جي سائل آهيان، رهبر رندي راه
 چشمن واري چاڙ چڙهن جي
 ۲. هي نمائي عيبن هاڻي، تون آهين شاهنشاه
 آهيان پياسي پاڻ پسڻ جي
 ۳. هن ڪميئي ڪين ڪمايو، ٺڳي وارو ٺاه
 ڪڻي خواري خلق ڪلڻ جي
 ۴. محمد تي ڪر ماڙ مداسي، هادي حزب الله
 وره جي ويراڳا وسڻ جي

روپ	کافي	ڏناسري
-----	------	--------

ٿل:- ڇم ڇم چمنن ڪر ڇمڪار، عشق اويڙا ٿيا اظهار
 ۱. طبل ٿال تماشي تازي، توم نوم تنن والي تار
 ۲. جڀي نام ٿي جوگي جڳ جڳ، جهوم جهوم جهنن دي جهونگار
 ۳. ڌري ڌيان ڌمالي ڏن ڊا، ڌوڌو ڌنن دي ڌن ڌار
 ۴. گهمين محمد گام گگن دي، گهڻ گهڻ گهنگهرودي گهڻڪار

روپ	کافي	ڏناسري
-----	------	--------

ٿل:- دم دم دم ڊا ڪر ديدار، ماريم نعرا اناالحق ڊا
 ۱. چيٽڪ چال چشم دي چرچي، چو طرفين آء ٿي چوڌار
 ۲. درسن دي وچ دم ٿي دائم، دم دلاور دي دربار
 ۳. ساز سهاڳ، صراحي سردي، ثابت سهڻان ڪر سرشار
 ۴. مظهر وچ موجود محمد محکم، مئي دي ميگه ملار

روپ	کافي	ڏناسري
-----	------	--------

ٿل:- مٿيخاني وچ ٿي مخمور، ماريم نعرا اناالحق ڊا
 ۱. محويت دي مام ملاڪي، ملڪ معني دي ٿي مسرور
 ۲. مئي پيالي محبت والي، موج منگهن ڪون ڪر منظور
 ۳. بي مثل ڊا مثل بناڪي، مرد مدامي ٿي مشهور
 ۴. محمد ماڳ، مٽي تي محکم، مست موڪي مڪه ٿي

روپ	ڪافي	ڏناسري
-----	------	--------

ٿل:- حضرت عشق حسن دي هولي، حاضر هڪ ٿي هلاهي
 ۱. هر دم ڪر هڪار حسن دي، چال عجائب چلدا هي
 ۲. سرتي ڪر سينگار صورت دا، سير سراسر سدا هي
 ۳. ونحن اقرب وحدت ويڙهي، نال وصلدي ولدا هي
 ۴. مُڙگان والي ٻڌڪي مرچي، محمد مئي پي مل داهي

روپ	ڪافي	ڏناسري
-----	------	--------

ٿل:- بي پليون بي پير آڪيون، گهائن گهوت گهورن سان
 ۱. آڙنگمڪن ٿيون عشق وارن تي، عجائب اڪسير آڪيون
 ۲. دائم ديري درسن واري، دانه ڪن دلگير آڪيون
 ۳. ڪجل سان ڪن قابو ڪنديون، ڪاڙهي ڪنجير آڪيون
 ۴. مچي مُڙگانن سان ماري، محمد مڪ مهمير آڪيون

روپ	ڪافي	ڏناسري
-----	------	--------

ٿل:- جوڳي ويا اُن جوءِ جوان، ملڪ ڦلڪ جي جاءِ نه جا ٿي
 ۱. جوڳي سنڌ سنڌ ساز ستياڻن، صاف سڻائن سر سبھان
 ۲. جوڳين ڪيو جهلڪار جمالي، جام جلائي جي جولان
 ۳. جوڳي جاڳي جوڳي ڪمائي، جوش جڳائي ٿيا بي جان
 ۴. جوڳي محمد جان جلاڻن، مام ملائن منجهه سيزان

روپ	کافي	ڏناسري
-----	------	--------

ٿل:- وه صورت سير سالاريدا، ٿي نينان دا نشان ڏئم
۱. شاهنشاه شتابي ڪيتا، عشق عجب اظهاريدا

جوش جگر جولان ڏئم

۲. لون لون دي وچ لعلن لاياء، نينهن نسنگم نرواريدا

چشمان دا چالان ڏئم

۳. عشق اويڙي آتش لائي، لڳڙا نينهن نظاريدا

قربون ٿي قربان ڏئم

۴. هر دم حيرت دي وچ وساء، محمد ميگه ملاريدا

گهوران دي گمسان ڏئم

روپ	کافي	ججهونتي
-----	------	---------

ٿل:- آيا پيريمغان هي پاڳارا، ڪر سانگ صورت دا سارا

۱. عدم ڪنون ڀر قدم قديمي، هن ٺهي نينهن دا نعرا

۲. بنا بيڪ بشر دي بازي، چا برسر بره دا بارا

۳. آيا ٿي اثبات اسانڌي، ڪر اور اڱڻ تي آرا

۴. محمد ويڪ تماشي تازي، گهن چشمان والا چارا

روپ	کافي	ججهونتي
-----	------	---------

ٿل:- سردار سخي سر آيا، ٿي سرسا سرس سوايا

۱. انا احمد بلا ميمي، هي عربي آب الايا

۲. سُرَت صاف نرت دي نائڪ، سڀ سهڻا سير سمايا

۳. اصل آکيان والي بازي، بن بيخود پيد بتايا
۴. محمد مڙگان والي ميلي، خوشحال خيال ڪمابا

روپ	ڪافي	ججهونتي
-----	------	---------

- ٿل:- ڳائون ڳائون ڳائون، ڳالهه ڳجهي ڳجهه ڳائون
آکيان والي اشاري، انا الحق الائون
۱. عشق عجب ٿي آوازي، احمر عين اوتاري
عارف عالم اعليٰ، عاشق بن بن آئون
۲. حسن والي حقيقت، حاصل حال حياتي
حق حق حرف حقاني، حاضر حڪم هلائون
۳. صورت سهڻي صفاتي، سمجهه صحي ڪر ساري
ڪول صراحي ستاران، سرگم ساز سٿائون
۴. محڪم مست محيسي، مستو مست مدامي
مينگون پي ٿي محمد، منصف ماڳ ملهائون

روپ	ڪافي	ديسڪار
-----	------	--------

- ٿل:- عدم ڪنان عشق ٿي، آواز ڪيو مون
ڪن فيڪون ڪوڪ سان، قواز ڪيو مون
۱. پسڻ واري پيچ م، پرواز ڪيو مون
۲. سرودي سينگار سارو، ساز ڪيو مون
۳. نظر واري نوڪ اُتي، ناز ڪيو مون
۴. محمد موجودات رنگي، راز ڪيو مون

روپ	کافي	ديسڪار
-----	------	--------

- ٿل:- ڪين ڪين ڪين، بنا ڪين آهي ڪين
ڪپر ڪنڌي ڪان ڪا، ڪين سنڌي ڪين
۱. بحر بر بيچون ۾، بره واري بين
۲. ڏيڏن واري ڏيان ۾، ڌرم نڪو ڏين
۳. ڪعبو ڪاشي مام معنيٰ، عرب عجم چين
۴. محمد هري حال ڪئي، هڪل هڪ حسين

روپ	کافي	راڻون
-----	------	-------

- ٿل:- معافي چڙهيا مير سنور، پوندي آوي پيچ پيچ
پوندي آوي پيچ پيچ، پوندي آوي پوش پوش
۱. سيف ابرو ڪيف ڪالي، نيڻ نرگس نيم خواب
زلف سنبل صنم سربر

۲. عاشقان انبوه ڪيتا، ويڪ وحدت ڪا وصال
پيچي پاتا پيچ پرور

۳. بره برزخ در عجائب، ويڪ صورت ساري صاف
ڪيا ڪران ساراه سرور

۴. شڪ ۽ شبهات محمد، چوڙ ڳڻي سارا صحي
آپ ٿيا اظهار انور

روپ	ڪافي	رائون
-----	------	-------

- ٿل:- شاه مردان شيريزدان، شمس علماء شاندار
 شوق جي شادي شفيق ڪئي، عشق واري آشڪار
 ۱. سنه اٺاسي ٻارهين صدي، ثابت ستين صفر ٿيو
 ستاويهين ماه ثاني، تخت تي ٿيو تاجدار
 ۲. شان شفقت جي شرح جو، ڇا ڪندو شاعر شمار
 شه شهادت شاد ڪيڙو، ستا شغل جو شرفدار
 ۳. ستين سر ربيع الاول جي سنه (۱۳۴۰) تيرهن سو چاليهين
 ايڪهٺ عمر عجائب، ڪج ڪله ڪئي قربدار
 ۴. بيرنگي بازي بنائي، بره جي بازار ۾
 نيهن جو نعرو هنيو، نر ناٺ نيهي نامدار
 ۵. پيريمغان پارس پساري، پرت جي پشيمان جو
 محو ٿيو مخمور محمد، پاڪ پرور پاگدار

روپ	ڪافي	رائون
-----	------	-------

- ٿل:- ناد نفيلان نوبت نعري، نيهن واليان دي نراڪت هي
 ۱. تن من طبلي طبل تماشي، طلب واليان دي طراوت هي
 ۲. ساقي والي صاف صحن وچ، ساز سرڪ دي سخاوت هي
 ۳. روپ رنگي رخ راز رنگيني، رمز رندي دي رسالت هي
 ۴. نائڪ نوڪ نيناندي نٽڪي، ناز نظر دا نجابت هي
 ۵. محمد مست مندر مٽيخاني، موج مدامي ملامت هي

روپ	ڪافي	راڻون
-----	------	-------

ٿل:- سچ محبت جي مڃڻ، هيءُ عاشقن جي سونهن سوپ
 پروان جان پڙ ۾ پچڻ، هيءُ عاشقن جي سونهن سوپ
 ۱. عشق جي آتش اويڙي، اڏي واري آر تي
 اُلت اويارو اچڻ، هيءُ عاشقن جي سونهن سوپ
 ۲. نامور نيزي نظاري ننگ نر نشان ٿي
 نينهن جي ناتي نچڻ هيءُ عاشقن جي سونهن سوپ
 ۳. رخ رنگيني راز واري، رهبري رفتار سان
 رمز رندي ۾ رچڻ، هيءُ عاشقن جي سونهن سوپ
 ۴. محمد مگهن مخمور ٿيو، بيشڪ بره بردار تي
 بيسر ٿيڻ کان نابچڻ، هيءُ عاشقن جي سونهن سوپ

روپ	ڪافي	راڻون
-----	------	-------

ٿل:- مست ٿي مٿيان ۾، رندن ڪيا ٿي راڳ روپ
 پرت جي پٿيمان ۾، رندن ڪيا ٿي راڳ روپ
 ۱. سارنگيون سرندا ستارون، ساز سپ ساڄا ڪري
 سر مندل سامان ۾، رندن ڪيا ٿي راڳ روپ
 ۲. دم بدم داناءِ دلاور، داد گر دربار تي
 ڏر پدي ڏن ڏيان ۾، رندن ڪيا ٿي راڳ روپ
 ۳. خود بخود خمار سان، خالص ختم خوشنود ٿي
 خيال جي خمخان ۾، رندن ڪيا ٿي راڳ روپ
 ۴. مڪ مٽي جي موج تي، منصور جان محمد مچي
 منصفي ميزان ۾، رندن ڪيا ٿي راڳ روپ

روپ	ڪافي	راڻون
-----	------	-------

- ٿل:- هرشي اندر آپ سمايا، ڪون هويا گمراه ميان
 ۱. ونحن اقرب ويس وصالی، فثم وجه الله ميان
 ۲. نين نظر وچ نور نظارا، نيڙا نوڪ نگاه ميان
 ۳. ديد دماي دم دم دائم، درسن دي درگاه ميان
 ۴. وفي انفسكم وحدت وادي، محمد مير ملاح ميان

روپ	ڪافي	گجري
-----	------	------

ٿل:- ننڍ ڇڏ نياڳي ويسر وساري

إِذْجَاءَ أَجْلُهُمْ سَاعَتِ سِنِيَارِي

۱. هي سڀ فنا جو مڪان آهي، ڏس تون فڪر جي فن ڪي نهاري
 ۲. ملڪِ عدم جو ساڪن تون آهين، هرگز گذر مان هلندين گذاري
 ۳. ٿوساري سڃاڻين معنيٰ مرڻ جي، پوءِ ڇاڪئون نهوڙيني ڌرتي ڌتاري
 ۴. محمد ڇڏي ڏي خامي خسارا، لاهي بارهستي سر ڏي سينگار

روپ	ڪافي	گجري
-----	------	------

- ٿل:- اٿي جاڳ جوڳي، عشاقِي اوتاري
 هڻي نيهن نعرو، نظر جي نظاري
 ۱. رهي راڳب رنگ ۾، اثر دار انگ ۾
 صحي صاف سنگ ۾، سخن ڪي سينگاري
 ۲. هڻي تان تازي، ڪري روح راضي
 ڪولج گيان غازي، گگن ۾ گذاري

۳. مٿي تي ملنگي، پهري ڪج ڪلنگي
 پڌر تي پلنگي، پسڻ جي پساري
 ۴. محمد مام ماهر، طبل ساڻ طاهر
 ڪري ذات ظاهر، اکين جي اشاري

روپ	ڪافي	گجري
-----	------	------

ٿل:- جاڳي جاڳي جاڳ جوڳي، جاڳڻ واري جوت جڳائي
 ۱. جاڳڻ جو پي جام جلائي، سنجهي کان ٿي سجاڳ جوڳي
 ۲. پتنگ جيئن پروان پچن ٿا، ٻڏي پڙ ۾ پاڳ جوڳي
 ۳. لنگهي لعل لقائي لانگهو، لاجوڊي لاڳ جوڳي
 ۴. رقص روپ رنگي رڳ رڳ ۾، ڪري رندي راڳ جوڳي
 ۵. محمد ميگهه ملاري مٿي جي، سلامت جي ماڳ جوڳي

روپ	ڪافي	گجري
-----	------	------

ٿل:- تنهنجو توڻي ساڻ، ساجن سهڻو ساه ۾
 ۱. وَنَحْنُ اقْرَبُ وَيَجْهَرُو، پنهنجو آهي پاڻ
 ۲. وحدت وائي وات ۾، ويراڳن جي وٿاڻ
 ۳. نظر جو نشان ٿي، غازي غير نه آڻ
 ۴. چشمن واري چاڙه سان، صحي سر سڃاڻ
 ۵. محمد موڪي مير ٿيو، مستي جي مهرياڻ

روپ	کافي	گجري
-----	------	------

- ٽل:- دلبر دي ديدار موهيا من، ڪول حسن دا جلوه جنگي
۱. سهڻي صورت سوز جڳايا، سوري دي سينگار موهيا من
  ۲. اندر ٻاهر هو هو هليا، طلب والي تار موهيا من
  ۳. عشق اندر وچ موج مچائي، وصل دي واپار موهيا من
  ۴. محمد نينهن نظارا لايا، بره دي بازار موهيا من

روپ	کافي	گجري
-----	------	------

- ٽل:- ظاهر ذاتي ذات موهيا من، پاسروپا تاج ڪلنگي
۱. آڙنگ عشق اوڙا ڪيتا، گهوران والي گهات موهيا من
  ۲. وحدت ڪثرت والي وادي، عجب آب حيات موهيا من
  ۳. ذات صفت وچ رمز رلائي، اُلت ٿي اثبات موهيا من
  ۴. محمد سارا سير سڃاتا، مورت دي محلات موهيا من

روپ	کافي	گجري
-----	------	------

- ٽل:- آهيان پاڻ خيال خودي خود، خود خدائي خيال آهي
۱. ويد قرآن پڙهائڻو پوڻيون، عجائب احوال خودي خود
  ۲. چو طرف چوڌار چمن ۾، چتي چشمن چال خودي خود
  ۳. ونحن اقرب سر ثابوتي، همه واري حال خودي خود
  ۴. موجودات محمد مظهر، بي سر بيڪ بحال خودي خود

روپ	ڪافي	گجري
-----	------	------

ٿل:- ٻسڻ آهيان پاڻ ٻسان ڇا، ٻسڻ واري ٻيچ ۾ پٿرو
 ۱. ٻسي پنهنجو ٻيچ ٻسڻ جو، ٻسڻ واري ٻيچاڻ ٻسان ڇا
 ۲. سرت ۾ ٿيو نرت جو ناٽڪ، سرت ساڳي ساڻ ٻسان ڇا
 ۳. ظاهر ذات صفات جي وچ ۾، قرب واري ڪاڻ ٻسان ڇا
 ۴. محمد مظهر مام ۾ ماهر، معنيٰ وارو ماڻ ٻسان ڇا

روپ	ڪافي	گجري
-----	------	------

ٿل:- تون ڪير آهين الله ڪير آهي، صفت ذات وچ ۾ ڪهڙو غير آهي
 ۱. نفي ڇا نظارو اثبات ڇا ٿيو، باقي ڇا بهانو ڇڻ پير آهي
 ۲. ٻسڻ جي ٻساري ڀرت ڇا پيالو، پڪو ڇا ٿيو پڙ ۾ پٿر پير آهي
 ۳. سرت ۾ نرت ڇا سڻ ساز سرگم، سڻ سر سراسر ڇا جو سير آهي
 ۴. وصل واڳ وحدت ڇا واقف ويراڳي، وجودي ورن ڇا ويري وير آهي
 ۵. مورت جي محل ۾ موجود حق ڇا، سنگهن ڇا محمد مندل مير آهي

روپ	ڪافي	گجري
-----	------	------

ٿل:- سردار سرور اظهار انور، ٻسڻ جي ٻسڻ سان پڳدار پرور
 ۱. اول عشق آخر اتحاد اعليٰ، عدم کان عجائب آواز اظهار
 ۲. سرمست ساقِي يڪو يار ياقِي، برابر ٿيو باقي برحال برتر
 ۳. گلزار گياني گفتار گوهر، گروڻي گگن جا گهمين گام گهر گهر
 ۴. محمد مصور مظهر مثالي، مٿيخان موڪي مهendar منور

گجری

کافي

روپ

ٿل:- قادر قلندر سورهيہ سکندر، اظهار اعليٰ آواز اندر
 ۱. بره بيڪ بازي برابر بحالي، بهاريل بگل سان بقائي جي بندر
 ۲. ترڪ ترٽ تڪيوتخت تاج تن من، ڪري تاب تازا طبل سان تو نگر
 ۳. ساري سيرسرجي سچي سيرساري، ڪئين سازسزان سمايل سمندر
 ۴. مٿي تي محمد مهندار موڪي، مٿي جو موالو موجود سندر

گجری

کافي

روپ

ٿل:- الله الله الله تعاليٰ، ازل کان تون آهين اظهار اعليٰ
 ۱. ڪري سرسرت سان نظاري نرت سان، پيارين ڀرت سان پڳدار پيال
 ۲. سهڻا سراسر داناءِ دلاور، بنائين برابر بشر بيڪ بالا
 ۳. الله عالم بالله باله، في الله فالم ڪرين ڪم ڪمالا
 ۴. الله اڪبر رنگي راز رهبر، ٻڌين درس دلبر تون دوله دشالا
 ۵. دلدار دل بند احد تون احمد، معنيٰ ۾ محمد مهندار مولو

ايمن ڪلياڻ

کافي

روپ

ٿل:- دلدار ڳولي لهه دم ۾ تون، ٿي لاسين لاعدم ۾ تون
 ۱. دم جيي ڏس ذات ۾ ذاتي، پا دروني اُٿي جهاتي
 نظر واري نظم ۾ تون
 ۲. صورت ۾ ڏس جهاتي پاڻي، وحدت وارو ورق وراڻي
 اوري الف اسم ۾ تون
 ۳. نسنگم ناتو نينهن نپاڻج، قدم پڻي مول نه پاڻج
 رندن واري رسم ۾ تون
 ۴. محمد پاڻ پروڙي ڀر ۾، گهڙي ڳول گونگهت جي گهر ۾
 حسن واري حڪم ۾ تون

روپ	ڪافي	ايمڻ ڪلياڻ
-----	------	------------

ٺل: ڏس خيال خفي خم خم ۾ تون، ٿي بيخود بيڪم، بسم ۾ تون
۱. ڪري جوش جلالي جنگي، پا سروي تاج ڪلنگي
فڪرواري فهم ۾ تون

۲. گهمين گلشن جي گلزاري، ڏس حسن جي ميگه ملاري
چهريدار چشم ۾ تون

۳. دم سڃاڻي دم ۾ دائم، ڪر قلب جي ڪل ڪي قائم
هضم ٿي هس هم ۾ تون

۴. موج محمد مستي واري، خيال جي ڏس خاص خماري
ڪيفي ڪيف قدم ۾ تون

روپ	ڪافي	حمير ڪلياڻ
-----	------	------------

ٺل: -من ڪون هي محبوب مدامي، ٽيڙي درسن دي درڪار
۱. درسن ٻاجهون دم دم دل تي، وصل دا ويچار
۲. وصل والا، سانگ سڃايا، نظر وچ نروار
۳. ناز نظر نروار نظاري، مهر ڪر منار
۴. مهر محمد نور منگدا، عشق الاهي آر

روپ	ڪافي	حمير ڪلياڻ
-----	------	------------

ٺل: -اُلتِي رمز عشاقان والي، سمجھه آپ سنيال
۱. عاشق اُلتِي بازي ڪيڏن، وڃا درد ڌمال
۲. درد ڌمال وڃا سر واڃي، ڪر تون قرب ڪمال
۳. قرب ڪمال ڪيتي ڪل ڪامل، نظر ناٿ نهال
۴. ناٿ محمد نيڙي رهندا، وڻي نهين هڪ وال

روپ	کافي	حمير کلياڻ
-----	------	------------

ٿل:- ٻوڊ لا برحال، سخي تون سلطان سڪندر
 ۱. عاشق تون آڏوت اويسي، عشق والي احوال
 اڪيان دي اثباتي اندر

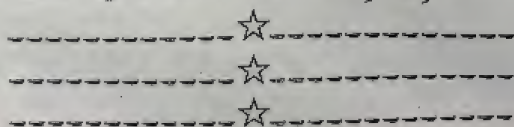
۲. رنگ برنگي راز تساڏي، ييشڪ بي ته مثال
 برابر برداري بندر

۳. قدم ڪل تي قادر ٿيڏا، ڪيتا قرب ڪمال
 قديمي ڪلتار قلندر

۴. مٽي مچ هي محمد ٿيڏا، محبت والا مال
 مدامي مٿيخاني مندر

روپ	کافي	حمير کلياڻ
-----	------	------------

ٿل:- لعل قلندر لعل، دوله دائم قادر قائم
 ۱. در ٿيڏي تي ڪيڏن ديواني، داناء درس ڌمال
 ۲. چو طرف چوڌار تساڏي، وڃدي گهنڊ گهڙيال
 ۳. ننگ نر نزديڪ ٿي نانگي، نچدي ناٿ نهال
 ۴. ملنگ مل مل محمد ڳاون ٿيڏي مست مقال

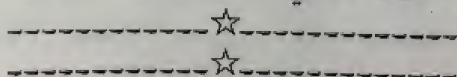

روپ	ڪافي	پوريا
-----	------	-------

- ٿل:- ٻا جون آيا چوراسي، ٿي بره بدل بنواسي
 ۱. وَجْهَ الْاُلهِي شان جهيندا، پهريس پوش پياسي
 ۲. ڪُل شي مُحِيطُ الاڪي، ثابت ٿيڙا ساسي
 ۳. هرجاء ذات ظهورا ظاهر، ڪعبه قائم ڪاسي
 ۴. محمد خود ٿي خيال ڪمايا، غازي غور غواصي

﴿ڪلام﴾

مداسي موج منصور، ڪيو مخمور مستانو
 مچي ميدان محبت جي، ڪيو مذڪور مردانو
 مڙئي مذهب ملت جاٿان، نه ڪنهنڏي ڪو وهم آڻا
 مثالي ماڳ ٿو مائيان، ڪولي مشهور مئخانو
 آوازي ٿي ايكائي سان، سخن سرگم سچائي سان
 سڻايان سر صفائي سان، سنباهي ساز سامانو
 غواصي غور سان غازي، رضا جي راڄ ۾ راضي
 رنگي رنگ پيرنگي بازي، بشر بيڪ بهانو
 محمد مير مستي جو، حقي هسوار هستي جو
 وصل وهنوار وستي، جو شرف شغلات شاهانو

تارگر	چلو لوڙاڻو	ايشورسر
-------	------------	---------

- ٿل:- چلا ٿيا اظهار عشق والي اسرار
 ڪنز مخفي ڪل ڪر گنج گلزار
 ۱. چلا ڪُن فيڪون بازي بن بيچون
 ٿيا گونا گون سُر رِيڪ گذار
 ۲. چلڙا تين گرام ست سُر سَرانجام
 عشق عجب امام آوازي انوار
 ۳. سراسر سرگم ڪرج نڪاد مندهم
 چلا پُرجهه پنچم دم ديوت ديدار
 ۴. پڻو پيري پڳي پول مالڪوس دي قول
 ڪيتي هڪل هندول سڌ سري سردار
 ۵. وَنْفَحْتُ فِي الْحَالِ مِنَ الرُّوحِ دي مقال
 خود خدائي خيال ميگهه ديپڪ ملار
 ۶. ست سُر به چهه راڳ، سرسا سرس سهاڳ
 ولا وحدت واڳ، سُهڻا ڪر سينگار
 ۷. صفاتي سامان، سُر صورت سجان
 جڙ جمل جهان، جسماتي جنسار
 ۸. اَلْفُ اَيْنَمَا كُنْتُمْ مِيمُ وَهُوَ مَعَكُمْ
 حڪم هلا حاڪم، هر دم ٿي هسوار
 ۹. چلا لحمك لحمين، جڙ جسمڪ جسمين
 دم دمڪ دمي، روحي ڪر رفتار

۱۰. الف ميم ڇاڳڏ آدم اولاءِ اڏ
چلي ڪيٽا سڏ آڪياندي آثار
۱۱. انا احمد اطهر، بلا ميمي مظهر
آءِ آڪيا اظهار، محمد ٿي مهنيدار

سي حرفي	آنا احمد بلا ميم	وڪن فيڪون
---------	------------------	-----------

۱. ڇلا ميم دي مامي، الف عالي عامي
لڳي لاءِ لامِي، سمجھ ويڪين سھرا
چشماندا چھرا

۲. ڇلابي دي بازي، ڪل ڪيڏن غازي
ڇوڙ قبل ماضي، وحدت والي ويڙهي
ٿي ٺيهي ٺيڙي

۳. ڇلاتي دي تاري، ڪر چين چاري
ڇا سرسي ساري، هٿ ڪيٽا خيالي
دل جهندي نالي

۴. ڇلاڻي دي سنگم هي، الف والي انگ هي
رتا رندي رنگ هي، پيرنگي بازي
سروالي ساڙي

۵. ڇلا جيمئون جوڳي، پڻو پڳا پوڳي
رنج لٽا روڳي، هن نعري ٺيهي
ڳالهه ڪران ڪيهي

۶. چلا ح هڪ حضرت، ڪٿاري قدرت
برحالي برڪت، ميم اولي احمد
مڪ ثيا محمد

۷. چلا خ دي خصلت، مشهودي مصلحت
وس والي وصلت، ثيا سهڻا ساقي
يڪد لا ياقِي

۸. چلا دالئون درس، گلزاري گلشن
اثباتي احسن، دم دولهه دائم
ڪامراني قائم

۹. چلا ذالئون ذاتي، چمڪارا چاتي
جهوئي والي جهاتي، چند جهليا جهولي
بول عجب بولي

۱۰. چلا ري رنگ رچدا، سخنتي سچدا
ٿي ناچو نچدا، پيشوازان پاڪي
ڳالهه ڳجهي ڳاڪي

۱۱. چلا زي زناري ظهور، حق حياتي حضور
گر گياني گنجور، درجاتي ديري
گهور والي گهيري

۱۲. چلا سيني سڪ هي، لئون لائي لڪ هي
وچ چاتي چڪ هي، ميم معني مائي
ڄاڻ عجب ڄاڻي

۱۳. چلاشين دي شملې، جسماتي جملي

همداتي حملي، ميم والي معني

سمجهي کودانا

۱۴. چلاصادئون صورت، من سوهڻي مورت

پځداري پورت، چشم والي چالي

پر پي پيالي

۱۵. چلا ضادئون هي ضمير، جهندا بره بي نظير

اکې عالي دا امير، اظهاري انور

سرداري سرور

۱۶. چلا طي دي طاقت، صفائي صداقت

لقائي لياقت، بنرا برابر

سنرا سراسر

۱۷. چلا ظي ثيا ظاهر، ترتازا طاهر

مچ ټيکي ماهر، معني والي ميلي

کيداري ټي کيلي

۱۸. چلا ع اتي عاشق، حکم هلا حاذق

ټي صوفي صادق، مائي مئي دي مستي

هئا هوئن هستي

۱۹. چلا غ دي نقطي، پيچ پاكي پختي

رنگ رنگي رخ تي، نقطي کيتا دور

محمدي مذکور

۲۰. چلا ف تيا فاله، عشق عجب عالم
برحالي باله موجود منور
آواز انور

۲۱. چلا کافئون کامل، عشق عجب عامل
شوق شاهي شامل، قادر قلندر
صادر سکندر

۲۲. چلا قاف دي کل دا، آخر اول دا
حاضر هکل دا، احمر احوالي
دم دا زمالي

۲۳. چلا لامئون لاهوت، همذاتي هاهوت
برکاتي باهوت، چلي کيتي چنن
تان تازي تنن

۲۴. چلا سيم داول هي، کن والي کل هي
همذاتي هل هي، انساني اولي
چشماندي چولي

۲۵. چلا نُونئون نوبت، صحي صفا صحبت
شيگونئي محبت، چلا چمک چاتي
دم جبي ذاتي

۲۶. چلا واو وصال، نيکي نرالي
خوبان خيالي، هرجاء حسن دي
سهڻي سخن دي

۲۷. چلا هم شريعت، طاهر طريقت
 حالي حقيقت، ميم معني محمد
 احد ٿيا احمد

۲۸. چلا الف لام ميم، ڪن فيڪوني قديم
 ڪل ڪلائي ڪليم، ڪيتي هڪل هل هل
 ميم والي ول ول

۲۹. چلا ي وچ يaqي، بيچوني باقي
 ڪول ساغر ساقي، ڌڻي اڪائي دي اوڙ
 ڪر انا الحق گوڙ

﴿ سي حرفي ﴾

۱. الف - آڏو تن جو نه اوچڻ تي آرو
 نڪو آسڻ اُس لاءِ نه آڻڻ آسارو
 سدا سنراسي ۾ سانوڻ سيارو
 سورهيہ سوپارو سالڪ سمجھن سيرتا
 ۲. بي - پيراڳن جي پٽن تي بازي
 طبل تازي تيز سان تياري تازي
 ڪيلن ڪيل خيال جو غواصي غاضي
 قبل نا ماضي مردن جي ميدان ۾

۳. تي۔ تارڪ تن جا ترڪي هليا ترڪ
 ڦيريدار فقير ٿي فاني ڪري فرق
 واصل ٿيا ويساه سان وحدت واري ورق
 محبت وارن مرڪ مشاهدو مٿيخانجو

۴. ٿي۔ ثابت ساه جو ساسي ڪري سانگ
 ڪٿي طبل تاب سان ڪٿي طلب تانگه
 فوت الانفاس قتل انبياء بيشڪ سٽي بانگ
 لاحد واري لانگ لائي لئون لاثان ٿيا

۵. جيـم۔ جڳائين جوش سان، جوگي جوت جلال
 پڙڪي باه بره جي، ڪٿي بهاري برحال
 پسن ٿا پسڻ ڪي، پاڻ ڪري پئيمال
 محمد مست مقال، موهيو مهميرن ڪي

۶. حي۔ حلاجي حال ڪي، حاصل ڪري حر
 پريمي پالوت جا، پيالا پين پر
 گگن جي گلزار ۾، گهمين گياني گر
 سهڻو ڪٿا سر، محمدي مٿيخان ۾

۷. خي۔ خدائي خيال جو، ڪاهوڙين خمار
 ڪل شي يرجع اِلَا أَصْلِهِ، پر جهي اي پچار
 قاب قوسيني ڪل ۾، ڪامل ٿي ڪلتار
 چشمن جي چمڪار، چست پسن چالان ٿا

۸. دال۔ درويشن جو، دونھون مٿي در
 پسڻ پرجھن پاڻ ۾، پسڻ واري پر
 گيانِي گن گفتار سان، گھورن واري گھر
 طبل تازو تر، بيوتن برحال ڪيو
 ۹. ذال۔ ذڪائي ذات جو، ذاڪر ذڪر ڪن
 فالَم ڪري فهم ڪي، فڪر واري فن
 سنڌ سنڌ سرودي ساز ٿيا، تان ترانا تن
 ماهر ڪيائون من، معنوي ميزان ۾
 ۱۰. ري۔ رنگي رفتار سان، رند ڪرن ٿا راڳ
 لحن لئون لاٿان ڪيا، لاحد واري لاڳ
 واندا ٿي وجود کان، واري وحدت واڳ
 سرن جي سهاڳ، ثابت ڪنٿا سچ ڪي
 ۱۱. زي۔ زناري ذوق ڪيا، زهدگان ڪئين زور
 صورت جي سينگار سان، سنبري چارن سور
 شرابي شغلات جا، شاهي ڪري شور
 ديدن واري دور، درسڻ ڏسڻ دلدار جو
 ۱۲. سين۔ سناسي سرجو، سمجھي سر سارو
 سراسر سينگار سان، سهڻو سوڀارو
 پاڻهي ڪري پانهنجو، پسڻ پاڳارو
 ترهڻي نعرو، نوبت سان نروار ٿيا

۱۳. شين۔ شاڪر شوق جا، شوريل شرابي
 قتل واري ڪوڏ سان، ڪامل ڪبابي
 هڻي نعرو نيهن جو، نوبت نوابي
 رنگي ربابي، رندي ڪن سي راڳ ٿا

۱۴. صاد۔ صوفي صاف ڪيا، صراحي صمصام
 ڪنڌ قبولي ڪوڏ سان، ڪلالي ڪمڪام
 پسڻ جي پڻيمان ۾، پين ٿا پر جام
 محمد مئي جي مام، مرد مچن منصور ٿي

۱۵. ضاد۔ ضرب ضمير سان، ظاهر ظفر ذات
 پاڻي پسڻ پاڻ ۾، جهاتي اندر جهات
 هوڪو ڏيئي حق جو، ڪري حال حيات
 برسر پاڻين پاڻ، بره وارن بيڪم ڪيا

۱۶. طئي۔ طالب طلب جا، طبل سان ظاهر
 ذاتي زينت زيب جو، ظهورو ظاهر
 پاڻي پسڻ پاڻ ٿا، اندر ڇا ٻاهر
 محمد ٿي ماهر، منصفي ميزان ۾

۱۷. ٿئي ظفر ظلمات ۾، ڪن ظاهر ظهورو
 پاڻي پيچ پتنگ جان، پچڻ سان پورو
 ڪولي ڪيلن ڪيل ٿا، ڪاهوڙي ڪورو
 نوراني نورو، لائي لئون سان لعل ٿيا

۱۸. عين۔ عاشق آڪ جا، عجب عاليشان
 ڏيدن جي دربار ۾، دم جو ڌري ڌيان
 پسن ٿا پسڻ ڪي، پسڻ جي پئيمان
 سرودي سامان، سارو سمجهن سرم
 ۱۹. غين۔ غواصي غور سان، غازين ڪيو غماز
 پسڻ واري پڙ ۾، پتنگن جان پرواز
 نظاري نيشان ٿي، نئون ڪولي ناز
 انا الحق آواز، عشاقن اظهار ڪيو
 ۲۰. في۔ فياضي فوج سان، فالم ٿي فقير
 بگل بجائن پيريون، بيشڪ بينظير
 محبت جي ميدان ۾، مدامي مهمير
 محمد مٿي پي مير، مست رهن مخمور ٿا
 ۲۱. قاف۔ قادر قدم جا، قائم قلندر
 سر منڊل سامان سان، ساقي سڪندر
 بيشڪ بهادر بي ريا، بقائي بندر
 الاهي اندر، ايڪائي ۾ ايڪ ٿيا
 ۲۲. ڪاف۔ ڪامل ڪاڙهي، ڪلاڪي ڪلتار
 ڪين ڪمائي ڪين ٿيا، ڪارونپاري ڪار
 نفي ۽ اثبات کان، اڳي ٿي اظهار
 پسڻ جي پاتار، پسڻ ۾ پيهي ويا

۲۳. لام۔ لاهوتي لعل ٿيا، لاجي لائي لام
 جهڙا سرها عيد ۾، تهڙا منجهه ماتام
 پاڻهين پسي پاڻ کي، پسڻ جي پيغام
 جنگ پين ٿا جام، جدا ٿي جسمات کان
 ۲۴. ميم۔ محيسين جو ڪيان ڇا مذڪور
 منهن مٿي سرلٽيون، گيان گگن گهنڊ گهور
 محکم مٿي جي موج سان، مدامي مخمور
 مست مگهن منصور، موجود ۾ موجود ٿيا
 ۲۵. نون۔ نظر جي نوڪ تي، نانگا نر نروار
 نظاري نشان ٿي، نيارو نگار
 نعرو هڻي نيهن جو، ننگ نامدار
 نيشن واري نار، نائڪ کولي ناز جو
 ۲۶. واءُ۔ ويراڳين، ڪئين واري جا وٿاڻ
 وسايا ويراڳ سان، ڀٽن وارا پاڻ
 واندا ٿي وجود کان، ڄاڻي اصل ڄاڻ
 پسي پنهنجو پاڻ، پسڻ ۾ پيهي ويا
 ۲۷. هي۔ هم اوست جي هڪ هڪ حلال
 هم ۾ همذات ٿي، بيشڪ بي مثال
 حسن جي هٻڪار سان، حاصل ڪري حال
 خوبان خوب خيال، خدائي خمار ڪيو

۲۸. الف۔ اُویسی آکرا، اصل کان آهین
 عاشق عجب عشق جا، اناالائین
 قدم کڏائي ڪن تي، ڪنڌي ناڪاهین
 پڌر ٿي پائین، پیر پسڻ پاتار ۾
 ۲۹. لام۔ لحن لاریب سان، لاحد واری لاڳ
 رنڌي رقص روپ رنگ، رڳ رڳ اندر راڳ
 سڻائڻ سرساز ٿا، سورهیہ ٿي سجاڳ
 محمد مٿي جي ماڳ، مرد مچن منصور ٿي
 ۳۰. یی۔ یاور یار ٿي، یگانون یاقی
 اکین ۾ اظهار ٿیو، اچی اوطاقي
 ڪاڻي بشر بیک سان، بیرنگي باقي
 محمد سر ساقی، سراسر سینگار کیو

﴿سی حرفی﴾

۱. الف۔ آکر عشق ۾، گھونگت کیو ڪٿي
 میم رکیائین من ۾، بره پاڻ ٻڻي
 اصل آتش عشق جي، گھورن منجهه گھڻي
 ڌومن جو ڌڻي، صاحب آيو سنسار ۾
 ۲. بی بهانو بیرنگي، کیو بره جي بازار
 لالڻ لکایو پاڻ کي، چمن ۾ چوڌار
 انا احمد بلا میمی، گھنڊ پسي گفتار
 ویا غیر غبار، سمجھي سیر وجود جو

۳. ٿي۔ توڪل تار ۾، طالب ٿيا تمام
 لا مقصود في الدارين، ڪهي اي ڪلام
 صورت جي سردار ڪي، صحي ڪن سلام
 مخفي رکي مام، تارڪ ڄاڻن تن ڪي
 ۴. ٿي۔ سڪايل سوز جا، اندر جن اُڪير
 مدامي مٺار جي، فڪر منجهه فقير
 اکين جي اسرار ۾، عاشق ٿيا اڪسير
 محبت موهيا مير، حسن جي هٻڪار ۾
 ۵. جيم۔ جني ڪي ياد پيو، جانب جو جنسار
 محبت جي مٿيان ۾، پلپل ڪن پچار
 جاڳڻ سندي جهد ۾، وحدت جا وينجهار
 پيائي ٻاري ٻار، غرق ٿيا گرداب ۾
 ۶. حي۔ حرام هوڏ ڪي، ٿا ڪوري ۾ ڪائين
 صورت جي سردار ڪي، صحي سر نائين
 اڪيون اکين سامهون، عاشق اڙائين
 وهم وڃائين، بيرنگي جي رنگ ۾
 ۷. خي۔ خودي جي خيال ڪي، ٿا جوڳي جلائين
 لدني علم جي دور ڪي، پر ۾ پڇائين
 لامقصودي لعل لاءِ، ڳولائي آهين
 وره وسائين، ملڻ لاءِ محبوب جي

۸. دال۔ دلبر دید ۾، اچي پترو ڪيو پاڻ
 نحن اقرب ناز سان، ڏنائين اهڃاڻ
 ظاهر وارن زير ڪيو، ڄاڻي پنهنجو ڄاڻ
 محمد سر سڃاڻ، حڪمت ساڻ حبيب جي
 ۹. ذال۔ ذاڪر ذات جو، وسارين نه وير
 محبت جي ميدان ۾، پرتئون پري پير
 دنيا فاني فڪر سان، ڏس رهي رهندو ڪير
 هٿئون ويڙا ڏير، هٿئون وريو ڪونڪو
 ۱۰. ري۔ رباني راه جو، رند پروڙي راز
 هڻي هوڻ هوڙ ڪي، پڙه نوڙت جي نماز
 پيائي وجهي بن ۾، پڙ ۾ ڪر پرواز
 اجل جو آواز، سالڪ سڻ سیر ۾
 ۱۱. زي۔ زباني ذوق ڪي، ڇڏيائون ويهي
 نيڻن جي نشان ۾، نهارين نيهي
 وفي انفسکم افلاتبصرون، سڪندن ڪيو صحي
 پر ۾ پاڻ پهي، نانگا نهارن ناٿ ڪي
 ۱۲. سين۔ سلامي سک ۾، عاشق ٿيا اچي
 ڪڍي ڇڏيائون قلب مان، ڪوجهي ڳالهه ڪچي
 سمجھائون صدق سان، صورت صاف سچي
 محبت منجهه مچي، پيهي ويا پاتار ۾

۱۳. شين۔ شڪر ڪر شاه جو، طمع ڪري ترڪ
 لالڻ جي لقاء ۾، ڪونهي ڪوئي فرق
 دلربا دلدار جو، ڏيڻ منجهه درڪ
 وحدت واري ورق، ويجهوڻي وصال کي
 ۱۴. صاد۔ صبر جي سير ۾، سناسي آهين
 آڻيو آتش عشق جي، جيءُ ۾ جڳائين
 بيخودي جي بحر ۾، رنگ کي رچائين
 لاهوتي لاهين، باري بار صفات جو
 ۱۵. ضاد۔ ضميري ذوق جو، ظاهر ٿيو ظهور
 ديرو دائم دوست جو، دل کان ناهي دور
 محبت جي ميدان ۾، پلپل پون پور
 ڏورج ڪيم ڏور، محمد مٺي منار کي
 ۱۶. طي۔ طمع جي تال کي سالڪ ڪن صحي
 وحدت جي وٿاڻ ۾، رهبر رمز رهي
 دوئي واري دام کي، چنن پاڻ پهي
 لون ۾ لعل لهي، صاف سچائڻ سچ کي
 ۱۷. ظي۔ ظاهر ذوق جو، عاشقن ارشاد
 بره بيحد بين سان، اڳڻ ڪيو آباد
 قلب قادر ڪرم سان، شڪر ڪيو شاد
 باري بيشڪ باد، آيو عدم ملڪ کان

۱۸. عین۔ عنایت عشق جي، عجب ٿي اسرار
 ڪجھل ڪيف ڪڪوريا، بره جا بیمار
 ویا وحدت وچ ۾، خودي جا خمار
 ظاهر ذوق زنار، من ۾ مسلمان ٿیا
 ۱۹. غین۔ غفلت غیر کي، ڌوٽائون ڌڻي
 بره وارن بین ۾، انحد گهور سڻي
 وجودي وینجھار کي، وحدت وات وڻي
 عجب عین اڻي، موهيو مشتاقن کي
 ۲۰. فی۔ فوج فراق ۾، فائق ڪیا فضل
 عاشق اڃ اوسات ۾، وهسن لاءِ وصل
 تازا طلب تار جا، سڻي تن طبل
 عجائب اصل، عاشق ٿیا امداد سان
 ۲۱. قاف۔ قلب جي ڪن ۾، گوهر ٿا به گهمن
 ساري رات سیج ٿي، سورھیه ڪین سمھن
 لاله الاهو، پر ۾ پاڻ پسڻ
 ڪنھن سان ڪین ڪھن، ڦیل قرب جي ڪارجي
 ۲۲. ڪاف۔ ڪنڌا ڪاپڙي، قرب وارو ڪم
 الف جي اسرار جو، ڌڻي ھڻن دم
 وڻن وات وصال جي، وڃائي وھم
 شاهنشاهی شم، ديري ڏسن دوست جي

۲۳. لام۔ لاهوتي لعل ٿيا، اکين جا اصيل
 وڃايائون وحدت ۾، دوئي جا دليل
 سکن ساري سک جا، سبق کي قليل
 سڃاڻي سبيل، سر ڏين ٿا سونهن ۾

۲۴. ميم۔ ملڻ جي من ۾، محبت مشتاقن
 گوهر گهڙي گرداب ۾، ٽوپن جيئن ٽپن
 سير سڃاڻي سچ جي، وحدت وات وٺن
 پر ۾ پاڻ پسن، آديسي اسرار ٿي

۲۵. نون۔ نهارين نيڻ ٿا، اصل اويسي
 کچن پچن کين کي، پورا پياسي
 کن اوتارا عيش جا، عدم اداسي
 وندر جا واسي، سدا رهن ٿا سک ۾

۲۶. واء۔ وندر وٺڪار ۾، وينجهر کن وٽان
 صورت جي سينگار کي، پهري وڃائن پاڻ
 محبت جي ميدان ۾، ڄاڻي وجهن ڄاڻ
 بره وارو پاڻ، نانگا نهارن نينهن ۾

۲۷. هي۔ هلڻ جي هل جا، تازا سڻ طبل
 ڪيئي دنيا جا دادلا، عدم ڪيا اجل
 دلربا کي دل ڏي، امالڪ اصل
 دائم دامن جهل، محمد عجب عشق جي

۲۸.ء - اچي اوچتو، عشق ٿيو اظهار
هنيون حيرت وچ ۾، نينهن ڪيو نروار
چوري چت چريو ڪيو، چشم جي چمڪار
حسن جي هسوار، هزارين حيران ڪيا
۲۹.لام - لاڙو لاف ڏي، ڪيم ڪر ڪٽياڻ
سارو دور دنيا جو، فنا فاني ڄاڻ
هردم هلندڙ تنهن ۾، محڪم آهي ماڻ
مقام ۽ مساڻ، گهڻي گهڻين ڪيترا
۳۰.بي - ڪر يقين سان، ياد يگانو يار
صورت جي سردار ڏانهن، وحدت وائي وار
حجت هوڻ هوڏ جي، ڪم نه ايندڻي ڪار
محمد ٿي مهendar، پارس اڳيان ڀرت جو

﴿سی حرفی﴾

۱. الف۔ اثبات ٿي آيا اصل انسان وڃ
جنهن احمد بلا ميمي الايا شان وڃ
۲. بي۔ بي بشردي بازي بحالي باوفا
الاهي عشق دي احوال والي ٿي صفا
۳. تي۔ طبل توحيد دي تن من تراني تار تر
ترنم تنبوري تال با تازي تواني تيار ڪر
۴. ٿي۔ ثنا ثابت ڪران سرور سچي سردار دي
لحمڪ لحم والي لقب دمڪ دمي ديدار دي

۵. جيم - جڳ وچ جابجا جلوه نماء جابر علي
كل فقر دا پيشوا امت جهندي دامن جهلي
۶. حي - حسن وفاطمه حسين حر هسوار دي
ڪيا آڪان ڪهندي اڳون هي ڳالهه اي اسراردي
۷. ڪخي - خدائي خلق وچ پنجن سندا ثاني نه مت
شير شاهي ڪربلا ڪلنگي ڪُلاه سرتاج ڇت
۸. ڊال - دلبر دلربا هي دائما دانه دلير
شبير شبر شاه هي شاهي شرف شهزور شير
۹. ڊال - ذاتي ذڪر هي شبير دي شغلات دا
سير مئين ڪيها سٿانوان سرخ سر سخات دا
۱۰. ري - ربوبي راز تي رهبر رنگي راضي رهيا
سرتي سراسر سونهن دا سهڻا سرخ سهرا ٺهيا
۱۱. زي - زباني ذوق باحوال مئين ڪيها ڪران
شبير شاهنشاه ٿيا پيا ڏيان ڪيا دم دا ڌران
۱۲. سين - سڀ سنسار وچ سينگار سرور سونهن دا
مولي علي قائم ڪيتا نروار نعرا نوح دا
۱۳. شين - شفقت شاه دي شملا ٻڌا شغلات دا
هرجاء حقي هوڪا هليا نعرا نقي اثبات دا
۱۴. صاد صاحب باصدق طالب ٿئي ماڻهون ملڪ
خرقما پهرڪي خيال دا خوشحال ٿي خوبان خلق
۱۵. ضاد - هي ضمير روشن صاحب سلطان دا
سانگ صورت دي سراسر سير سڀ سبجان دا

۱۶. طئي۔ طلب طالب ڪرن دلبرسندي درگاه دي
 وحدت والي وادي اندر واقف وصل ويساه دي
 ۱۷. طئي۔ ظهورا زور هي ذاتي ذڪر فڪرات دا
 شمار شاعر ڪيا ڪري شائق شرف شغلات دا
 ۱۸. عين۔ عارف اولياءِ اولاد تنهن اويس دا
 مشتاق مل مخمور ٿي مطلب پاون محيس دا
 ۱۹. غبن۔ غازي غضنفر غلبا ڪيتا غماز دا
 حسنين دي حسنات وچ پيرا پريا پرواز دا
 ۲۰. في۔ فقردی فوج وچ فائض ٿيا فالم فقير
 پوتا ته نوح فقير دا ظاهر ظفر روشن ضمير
 ۲۱. قاف۔ قادر قدم تي قائم ٿيا عبدالحسين
 دیدان والي دربار وچ دائم ٿيا عبدالحسين
 ۲۲. كاف۔ ڪامل ڪاڙهي سرور سڄي سڪلين دا
 اعليٰ عجائب اولياءِ عاشق عبدالحسين دا
 ۲۳. لام۔ لائق لعل ٿيا لاريب لئون لاثان دا
 شاغل شجاعي شوق ڪر شملا ٻڌا شهه شان دا
 ۲۴. ميم۔ معنيٰ ملڪ دا مخدوم ٿيا مالڪ مدام
 پيالا ڀرت دا پاڪ پي پُر پيشوي ڪيتا امام
 ۲۵. نون۔ ناتي نامور نيهي نظاري ناز دي
 رنگپور والا رنگ مَت مَني رحلت ڪيتي وچ راز دي
 ۲۶. واء۔ وصالِي واڳول ويساه وَجْهَ اللّٰه وچ
 بيرنگ ڪيتا بيشڪ بشر بهري بقا با اللّٰه وچ

۲۷. هي هڪل هڪ حيدري حسنين دي حسنت وچ
 پرواز دا پيالآ پيتا هادي همه همذات وچ
 ۲۸. عمر ايكونجاه عجائب احوال ثيا
 پاڪ محرم ماه وچ خوبان خلد خوشحال ثيا
 ۲۹. لام- لاهوتي لقب، عارف عجب ابرار دا
 بيشڪ بهشتي باغ وچ، بهرا بلند بيدار دا
 ۳۰. ي- يسر ياقى يگاني يادگيري ياردي
 ڪيا ڪري محمد مني مخدوم مگ مهندار دي

هفتو

۱. چنچر ڏينهن ڇاتي ۾، چيرن جا چمڪار
 سنڌ سنڌ سرنڌا سارنگيون، سنڌ سنڌ ساز ستار
 احمدي احوال سان، آوازي اذڪار
 محمد ٿي مهندار، سرودي سينگار ڪيو
 ۲. آچر ڏينهن عجب ٿيو، اويسي اوقات
 رڳ رڳ رقص راڳ سان، رنگ رسوزي رسما
 حسن جي هڪار سان، حاضر حال حيات
 محمد جي مصلات، معنوي مذكور ڪيو
 ۳. سومر ڏينهن سماع جو، سهڻو ڪيو سهاڳ
 سڳورو سپين پڙئين، پلو ڪولي پاڳ

وصالي ونهور سان، وحدت واري واڳ
 محمد منور ماڳ، مقابل مقبول ڪيو
 ۴. اڱاري دن رات جو، الاهي احوال
 جلوپگر جسمات سان، جاري جوش جلال
 ڪولي ڪيل ڪيوڻي خوبان خوب خيال
 محمد بي ته مثال، مثل جو مسجود ٿيو
 ۵. اربع عناصرون جو، سمجھي سارو سر
 پريمي پالوت سان، پي پي پيالو پر
 گنگن جي گلزار ۾، گهمين گيانِي گر
 مڙيا نه هڪڙو ۾، پسڻ ڌاران پسڻجي
 ۶. خاصو ڏينهن خميس جو، خوماريل خوشنود
 سرتي نرتي وچ ۾، مصوري مقصود
 بي صورت جي بيڪ سان، صورت صاف سرود
 محمد مڪم معبود، مظهر ۾ موجود ٿيو
 ۷. جمع ڏينهن جسم جا، جوڙي سوال جواب
 خيالي خصلات سان، ڪولي خود خطاب
 الا انسان سري وانا سرهو انوري القاب
 ميم واري مهتاب، احمد محمد احد ٿيو
 ونجن اقرب ويجهڙو، واحد جو وصال
 بيرنگ بيمثال، مثل ۾ موجود ٿيو

بيت

۱. شاه مردان شیر یزدان، سک دا سبق پڙهايا
هردي اندر هادي ميڏي، هو دا هل هلايا
نفي ڪنون اثباتي هوئي، تڏه ٿيڙا سانگ سجايا
اُلتا سر سمجهايا، محمد نقطي ناز دي
۲. هستي هم اوست جي، حاصل ڪيو حال
نفي ڪي اثبات ڪيو، خودي واري خيال
الانسان سري وانا سرهو، واحد ورق وصال
محمد ڪيف ڪلال، پڌر ڪيڙو پاڻ ڪي
۳. اڪيون اڙيون اکين سان، جوش جاڳي پيا جنگي
بزن بزن جو بگل بجايو، ناز نظاري ننڱي
فالم فوج حسن جي ٿيڙي، رمز رلائي رنگي
محمد پائي ڪلنگي، قربئون ڪڏي قربان ٿيو
۴. صورت جي سينگار ۾، ظاهر ٿيو ظهور
اڪيون اڙيون اکين سان، پلتي پيا پور
جذبي جوش جلال جي، پسي نيشن نور
محمد ٿي مخمور پاڻ سڃاتو تو پاڻ ۾
۵. مانجهي پي مستان ٿيا، شوق پيالو شينهن

ترک ڪيائون ترک ڪي، نعرو هڻي نيهن
 ڪاهي هليا اوڏهين، جتي رات نڪو آهي ڏينهن
 محمد محبت مينهن، سدا وسي ات سونهن جو
 ۶. سورهيہ ساجد سر جا، اصل کان اڻموت
 ترک ڪيائون ترک ڪي، الف واري اوت
 سر سينگاري هليا، گيڙو ٻڏي گهوت
 محمد چڙهي چوت، نانگا مليا نات ڪي
 ۷. نانگا پسن نات ڪي، پيهي اندر پاڻ
 وحدت وجودي ويڙهه ۾، بره واري پاڻ
 مام ملائي مام سان، ڄاڻي عجب ڄاڻ
 محمد صورت ساڻ، همدم ٿي همذات ٿيا
 ۸. سمجهه صحي ڪر مارين غوطا، هٿڪر لادي ڪاتي
 گم ٿي ويڪين نيهن نظارا، پاء دروني جهاتي
 پي پيالا محبت والا، ڏي هوڪا دم دم ذاتي
 محمد ڪر اثباتي، سارا سر سبحان تون
 ۹. جي پائين جوڳي ٿيان، ته هت ڪر پنهنجو خيال
 رڱڻ چاڙهي رمز جي، ڪرتون قرب ڪمال
 پري ناهي پاڻ کان، واحد جو وصال
 محمد جذب جلال، مائي ڏس محبوب ڪي

۱۰. جي پائين جوڳي ٿيان، ته ڪنبي ڪيم ڪت
 ونجن اقرب اليه من حبلل ورید، واقف ٿي وحدت
 لا مقصود في الدارين الاهو، التو سمجھي ات
 محمد مٿي جي مت، هم سان همذات ٿي
 ۱۱. جي پائين جوڳي ٿيان، ته سسي ڪڻ م ساڻ
 هڪدم ڌڙڪان ڌار ٿي، ڪي ڪثرت ڪاڻ
 هسي حال حلاج تي، سوري جي سراڻ
 محمد مستي مان، عاشق ٿي ڏس عشق جو
 ۱۲. جي پائين جوڳي ٿيان، ته هو ۾ ڏس تون هي
 پاڻهي پسي پاڻ ڪي، پرت پيالو پي
 موتو قبل انت موتو، مرڻا مري جي
 محمد وحدت وي، حاصل انهي حال ۾
 ۱۳. جي پائين جوڳي ٿيان، ته پرت پرين سان پار
 دمدم دمي دم ڪي، دم جو ڪرديدار
 چا آهين چا ٿو پسين، پسڻ پس پاتار
 حسن جو هسوار، هو جي محمد هونگ ۾
 ۱۴. جوڳي پڙهي جوش سان، فنائي جو فرض
 ڪاڻي ڪيدائون قلب مان، مرادن جو مرض
 لاسين وڃي لاثيا، عدم ڪري عرض
 محمد غازي غرض، ترڪي هليا ترڪ ۾
 ۱۵. محبت جي ميدان جو، ڪي رند پروڙي راز
 پيھي ويا پاتار ۾، سمجھي صورت ساز
 پاڻ وڃائي پاڻ ٿيا، نانگا پسي ناز

محمد نات نواز، ثابت ڪيائون سر ۾
 ۱۶. پاڻهي، پسي پاڻ ڪي، وسيلو وسار
 سرڪي پر پي سڪ جي، ڌڙ کان ٿي تون ڌار
 بيرنگي جي بحر ۾، عجائب اسرار
 محمد پس پاتار، گوناگون گيان جو
 ۱۷. پسڻ پس تون پانهنجو، پسڻ آهين پاڻ
 پسڻ واري پيچ ڪي، پڌر ٿي پڇاڻ
 پسڻ پس پسڻ جو، پري ڪيم پلاڻ
 پڇاڻي پڇاڻ، محمد مڪ مڌڪور ڪيو
 ۱۸. پسڻ پسڻ پانهنجو، پسڻ جي پڇاڻ
 پسڻ آهين پاڻ، پسڻ واري پيچ ۾
 ۱۹. پياسي پڇن پسڻ لاءِ، تون پسڻ پنهنجو پس
 ڏورج ٻيو م ڏس، ڏسڻ ڌارن ڏسڻجي
 ۲۰. پڇي پڇي پسڻ ۾، پسڻ ٿيس پاڻ
 ڄاتو اهو ڄاڻ، پسڻ پرجهڻ پاڻ ۾
 ۲۱. پسڻ پرجهڻ وچ ۾، پسڻ جو پاتار
 پسي ٿيو پڳدار، محمد پسڻ پيچ ڪي
 ۲۲. پوٽ پتنگ پاڻ ۾، ٻهي ڪن ڇا پڪ
 هو پيڙا پنيورين سان، هو تابش ڏي ڪن تڪ
 هو خماريل خوشبوءِ تي، هو لا جو لنگهن لڪ
 شبه ڪهڙو شڪ، پتنگن جي پرواز ۾
 ۲۳. پوٽ پتنگ پاڻ ۾، ڪيھي ڪن پچار
 هو گهمن ٿا گلزار ۾، هو آتش تي ڪن آر

هوواس وٺن وٺڪار جو، هو مڇ مڇي مڇي مڇي
پروانا پڳدار، محمد منگل موج جا
۲۴. پوپت پتنگ پاڻ ۾، ڪن ٿا ڳالهيون ڳچ
هو گهرن ٿا گلزار ڪي، هو ٿا چون پچ
هو ساوڪ تي سرها ٿيا، هو سڙن مڇي مڇي
محمد مڙيا مڇ، پتنگ پنهنجي پرسان
۲۵. پوپت پتنگ پاڻ ۾، اير نڪو پير
هو پو ڪن ٿا باه ڪان، هو شائق جئين شير
هو برسن بهاري تي، هو گم ٿي ڪين غير
محمد ڦولهي ڦير، ڇا سڻائي سر سان
۲۶. زاهد زناني جو، صحي ڪندو ڇا سر
هو پڪيا پني بهشت جي، هو دم جو جپي در
هو مهر منگي، مرشد ڪان، هو گر ۾ ٿي گر
محمد پيالو پر، ڪو مرد پئي مڻخان ۾
۲۷. نمازي نانگن جو، ڇا ڦولهيندا فن
هو نوڙن ٿا نياز سان، هو ڪم قتل جوڪن
هو ملت رڪن مقصد جي، هو ترڪن تڪيو تن
هو سائل ثوابن، هو محمد مڻي جي موج سان
۲۸. نفسي مان نشان، ٿيو نظارو ناسوت
قلبي ڪل ڪمال ڪيو، مشاهدو ملڪوت
روحي ۾ روشن ٿيو، جلويگر جبروت
سري سر ثابت، ڪيو لائاني لاهوت
خفي واري خيال ڪيو، هگامون هاهوت

اخفا ڪان اثبات ٿيو، بقائي ٻاهوت
 محمد سيا هوت، مٿاهون مذڪور ڪيو
 ۲۹. عشاقن ڪيو عشق ڪي، اکين ۾ اثبات
 ويساه وجهُ الله ۾، نور سموات
 همه ۾ همذات ٿيو، حقاني حسنات
 محمد جي مصلات، ثابت ڪيو سونهن ڪي
 ۳۰. جوڳي پڙهي جوش سان، اسم پاس انفاس
 خاصو خاص الخاص، خوب ڪيائون خيال ڪي
 ۳۱. سلاست جو ٻڌي مولهيو، مڇي ٿي منصور
 مداسي مخمور، محمد ٿيو مٿيان ۾
 ۳۲. ڪهڻي ڪهي هرڪو، رهڻي رهي ڪو
 سورهي محمد سو، جو رهڻي رهي راز جي
 ۳۳. چوڻ ڪرڻ وچ ۾، آهي وڏو فرق
 ڪي غازي ٿيا غرق، وحدت جي ويساه ۾
 ۳۴. ڇا هئين ڇا هوندين، ڇا حاضر آهين هاڻ
 پسڻ ۾ ٿي پاڻ، پورو ڏي پيغام تون
 ۳۵. اڏي واري آر تي، عاشق ٿي اٿموت
 گيڙو ٻڌي گهوت، محمد جي مٿيان ۾
 ۳۶. ڪات ڪلالي ڪٽيو، اڏي ڪيو آرام
 پسڻ جو پيغام، پسڻ ۾ پورو ٿيو
 ۳۷. ڪات قتل جي ڪام جو، ڪٽجي ٿيو ڪارو
 اڏي اوڀارو، اکين ۾ آرام ڪيو

۳۸. اڏي نئي آرام ڪيو، ڪاٽي چڙهيو ڪٽ
 جنهن تي پيتو پٽ، سو پسڻ ۾ پڳدار ٿيو
 ۳۹. اڏي ۽ ڪات جو، سمجھه سارو سير
 ڪپڻ وارو ڪير، ڪسي ڪڏي ڪير ٿو
 ۴۰. نڪا ڪنڌي ڪين جي، نڪو اڏي ڪات
 ظاهر باطن ذات، سراسر ثابت ٿي
 ۴۱. نڪي ور وجود ڏي، نڪي ووڙ وٽان
 پسڻ ۾ ٿي پاڻ، محمد جي مذڪور سان
 ۴۲. پسڻ واري پيچ جو، پسڻ پسان جي
 ته نڪي هجر نڪي وصل نڪي الف بي
 نڪي اسم نڪي جسم، نه اوهين اسين سي
 هو نه آهي هي، پسڻ جي پاتار ۾
 ۴۳. نڪي ويهه نڪي وڃ نڪي عرش اڏام
 پيهي پاتارن ۾، ڪهڃ ڪونه ڪلام
 لاجودي لاڳ سان، لاجي لنگهي لام
 محمد واري سام، پسڻ ۾ پڳدار ٿي
 ۴۴. نڪي احد نڪي عبد نڪي حدون حسابا
 نڪي ڌيان نڪي گيان، نڪي ڏوهه ثوابا
 نڪي ناز نڪي نياز نڪي نيهن نوابا
 راڳ نه ربابا، عدم جي اثبات ۾
 ۴۵. راهونڊي رهائ جي، رندانِي رسما
 گاروڙي گلزار ٿيا، گهورن واري گهاٽ
 امين محمد عشق ڪيو، آڪين ۾ اثبات

حاضر حال حيات، حسن جي هٻڪار سان
 ۴۶. ڪپر پڇن ڪيترا، ڪُن پڇن ٿا ڪي
 سامي سهڻا سي، جن سر سڃاتو سير جو
 ۴۷. ڪُن نه پڇن ڪيترا، ڪن پڇي ٿو ڪو
 ڪارونپاري سو، جو پيهي ويو پاتار ۾
 ۴۸. اچي عشق امين ٿيو، محمدي مصلات
 ڪلالي ڪلمات، ڪري آيو ڪوڏ سان
 ۴۹. محلي ملاحن جي، آيو ڄام جهلي
 حسن هام هلي، حملي سان هسوار ٿي
 ۵۰. محلي ملاحن جي، جهلي آيو ڄام
 سمي جي پئي سام، مهاڻا مخمور ٿيا
 ۵۱. سمون ڄام آيو، تماچي تڙ تي
 مرڪي ٿيا سي، سنگينڻا سردار سان
 ۵۲. برسي بوند پتن تي، ٿي بهاري برحال
 خوشبوءِ ڪئي خيال، خدائي خمار سان
 ۵۳. پتن تي باران سان، برسر برسي بوند
 حسن واري هوند، حقيقي هٻڪار ڪيو
 ۵۴. واسينگن جي ويڙهه ۾، جوڳي ڪنڌا جوڳ
 ڦولهي پسڻ ڦوڳ، منتر هڻي مام جو
 ۵۵. واسينگن جي ويڙهه ۾، جيڪو پائي پير
 دم نه ذري دير، دمڻ ڌاران دم جي
 ۵۶. واسينگن جي ويڙهه ۾، ڪو ويراڳي وڃي
 ڀولا سڀ پڇي، منتر هڻي مار ڪي

واسينگ ڪئين ورن سان، ڪاريهل ڪروڙ
 ڪپر ڪڻ پدم پيا، تليهر توڙان توڙ
 جوڳير جي جوڳ جا، ڪري جنگي جوڙ
 محمد ٻڌي موڙ، اکين ۾ اثبات ڪيا
 ۵۷. امين محمد عشق جو، سبق ڏنو سچ
 ناچو ٿي چئين نچ، نعرو هڻي نيهن جو
 ۵۹. ويراڳين وسائيا، واري جا وٿاڻ
 پسي پنهنجو پاڻ، پسڻ ۾ پڳدار ٿيا
 ۶۰. جلالت جي جام ڪي، ڪي جوڳي پين جنگ
 لاجا لائي لنگ، محمد جي مئڻخان ۾
 ۶۱. ڪاريهل ڪر ڪڻي، جوڙي هڻي جهت
 ڪو آڏوتي الهٽ، جوڳي جهلي جهڙپ ڪي
 ۶۲. نظر واري نوڪ تي، نهرو پسي نيهن
 محمد محبت مينهن، وسائي وهنوار ڪيو
 ۶۳. نظر واري نوڪ تي، نيهن پسي نهرو
 محمد سر سهرو، صوفي ٻڌن صاف ٿي
 ۶۴. ديدن جي دربار ۾، دم جو ڌري ڌيان
 سرودي سامان، اناالحق آواز ڪيو
 ۶۵. مير مغان مرگان ۾، مئي جا ڪولي مٽ
 پر پياري پٽ، محمدي مصلات سان
 ۶۶. موڪي واري مٽ ۾، ڪئين سوٽا سڀ
 چتا جني چپ، سي سورهيه سرسا سرڪ تي

۶۷. نيئن واري نوڪ جو، سهڻون ڪري سڀ
 وڃائن ٿا غير، غواصي گرداب جا
۶۸. نرت ۾ سُرتي ڪيو، صورت جو سينگار
 سهڻي سار سنڀار، سنڌه سنڌه ۾ ثابت ٿي
۶۹. سرتي نرتي وچ ۾، ڪري هٿ خيال
 حاضر همدم حال، حاصل ڪيو همذات ٿي
۷۰. سرتي نرتي وچ ۾، سهڻون ڪري سر
 چيو دم جو در، محمدي مڌڪور سان
۷۱. سرتي نرتي وچ ۾، سڻائي سرود
 ديدن جي درود، ثابت ڪيو سرڪي
۷۲. سرتي نرتي وچ ۾، نئون ڪولي ناز
 ثابتو جي ساز، سهرو ٻڌو سونهن جو
۷۳. سر جني جا ست ۾، سورهيہ سرسا سي
 جام پين ٿا جي، ڌڙ سسي کان ڌار ٿي
۷۴. آڪين جي اسلام ۾، عاشق ٿي اڪسير
 محمد ڪي مهمير، سوري تي سوار ٿيا
۷۵. نظر واري نوڪ تي، نعرو هڻي نئون
 لاسين لائي لئون، لاهوتي لعل ٿيا
۷۶. نظر جو نشان ٿي، ٺهي چي نام
 محمد واري مام، صوفي سمجھي صاف ٿيا
۷۷. اسم سان اتحاد ٿي، عشق عجب آيو
 سڀ ۾ سمايو، صورت واري سڀ سان

۷۸. ساقی واری سرڪ، ڪيو سرتي ۾ سرور
ظاهر ٿيو ظهور، نظارو نرت جو
۷۹. صوفي سوري سيج تي، گيڙو ٻڌي گهوٽ
عاشق ٿيا ائموت، اناالحق آواز سان
۸۰. نظر واري نوڪ تي، نيزي سر نيشان
ڪو ڪوپو ٿئي قربان، قدم واري ڪوڏ سان
۸۱. ذات صفت جي ساز جو، صوفي سمجھي ست
مستي واري ست، جوهر ڪين جوش جو
۸۲. صورت جي سينگار مان، سرتي ڪڍيو ست
پرت واري پٽ، پسڻ ۾ پاڪ ٿي
۸۳. پتن تي برسات سان، سانوڻ ڪيا سهاڳ
وحدت واري واڳ، ساوڪ ڪيائين سچ جي
۸۴. نانگا نمڻ ڪين ڪي، توڙي اڳيان ناٺ
سانگو نه کڻن ساٺ، نمائڻ ناٺ جو
۸۵. پسڻ ۾ پيهي ويا، ڇڏي پورپ پنڌه
حاصل ڪيائون هنڌه، حلاجي حسنات سان
۸۶. نظر ۾ نانھن ٿي، نانگا ٿيا نهال
هٿ ڪيائون خيال، خدائي خمار سان
۸۷. صورت واري سير ۾، ثابت سر سبحان
دم جو ڌري ڏيان، عاشق عالیشان ٿيا
۸۸. حسن جي هٻڪار سان، حاصل ڪري حال
نانگا ٿيا نهال، نعرو هڻي نينھن جو

۸۹. ساغر جي سينگار سان، سٽي سانگ سڌن
 سهرا سرخ ٻڌن، سورهيءَ سوري سيڄ تي
 ۹۰. قبل نما ڪل مرشد والي، ڪامل قلب ڪماون
 اسم صفاتي تي رکيا ذاتي، انحد بين بجاون
 پرواني تي آپ جليندي، پير نه پٽي پاون
 ڪڏ ڪڏ ڪنڌ ڪٽاڻون، محمد ساجد سردي
 ۹۱. ڏک بک ڪوڏيا ڪاٻڙي، لاجني جولڪ
 احرام ڪيائون عشق سان، پر ۾ ڪري پڪ
 شملو ٻڌي شڪر جو، سڀ ڪڍيائون شڪ
 محمد ثابت سک، عشاقن اثبات ڪئي
 ۹۲. لاحد واري لاڳ سان، لاهوتي لاثان
 عاشق عاليشان، اکين ۾ اتحاد ٿيا
 ۹۳. اکين ۾ اتحاد ٿيو، اجهل عشق اچي
 رمزن ساڻ رجي، رندي رتو رنگ ۾
 ۹۴. ياد چو ڪيان يار ڪي، جو وسري نه مور
 مدامي مسرور، محمد ۾ موجود ٿيو
 ۹۵. ياد نه ڪريان يار ڪي، ويل نه وساريان
 گڏجي نه گهاريان، پري نه پانيان پاڻ کان
 ۹۶. نڪي وسريو ويرڪا، نڪي رهيو ياد
 اکين ۾ اتحاد، عجب عشق امين ٿيو
 ۹۷. ياد جي ڪن يار ڪي، سي منگتا ميراڻي
 سورهيءَ سناسي، سير سڃاڻن سر جي

۹۸. محبت جي مٿيان ۾، مردن کي مڙ
چيرين واري چيڙ، ڪولپائون سر ساز سان
۹۹. عاشق ٿي اکين جا، آيا آڏوتي
ڪري ٿا ٻوٽي، سوري واري سيج تي
۱۰۰. ڪٿي پڇي پر لاءِ، ڪٿي پرين پاڻ
ساجن سيڪنهن سان، سڪي ساري ڪير ٿو
۱۰۱. لامقصود مقصد ڪر، مقصد مور نه سڃ
بي وسيلي وڃ، وحدت جي ويساه سان
۱۰۲. صوفي سوري سيج تي، سهرن بدن صاف
اکين جي انصاف، اعليٰ ڪيا اثبات ۾
۱۰۳. صورت ۾ جي صاف ٿيا، صوفي سي چئجن
سوري سر سيلهن، سورهي سمجهن سيج ٿا
۱۰۴. آڇاڙو اثبات جو، آيو مٿي جن
آگم ڪيو تن، انا الحق آواز جو
۱۰۵. شاه مردان شير يزدان، شاهي طبل وڄايا
محبت دي مٿيان سڌامي، جنهن شوق شراب پلايا
مذهب ملت پل گيوسي، رمز جڏهان رنگ لايا
محمد پيد ٻڌايا، مالڪ ملڪ حسن دي
۱۰۶. الف اصل کان الت اويارو، اکين ۾ اظهار
آدم اولي احد الايو، حمدي اذڪار
اول آخر ايڪ ايڪائي، الاهي اسرار
آنا آن انوار، اشارو اثبات جو

۱۰۷. پرت جي پٿيمان ۾، پيالو پيتو پر
 گڻن ۾ ٿي گر، محمد مستي موج جو
 ۱۰۸. ديدن جي دربار ۾، دم جو جبي در
 سهڻون سمجھي سر، محمد معنيٰ مام سان
 ۱۰۹. کين ڪمائي ڪاڙهي کين اندر ٿي کين
 کين ڪنڌي ڪا کين، ڪارونپاري کين جي
 ۱۱۰. ڪونڌ ڪپائي ڪنڌه ڪي، ٿا قدم ڪڏائين
 پنڌ نه پچائين، پسڻ جي پاتار ۾
 ۱۱۱. ڪونڌ نه ڪڏن ڪيترا، ڪونڌه ڪڏي ٿو ڪو
 ڪونڌن منجهان ڪو، قدم ڪڏائي کين ۾
 ۱۱۲. ڪي ڪامل قلبي قرب ۾، ڪي نفي جا نشان
 ڪي روهي واري رنگ ۾، ڪي سري ۾ سلطان
 ڪي خفي جي خوبار سان، ڪي اخفا ۾ عريان
 صحي سر سبحان، صوفي سمجھي صاف ٿيا
 ۱۱۳. جي اڏي جي آر تي، عاشق ٿي اچن
 سي محمد مرد مچن، سداسي مخمور ٿي
 ۱۱۴. منصوري ميدان ۾، ڪي مانجهي مرد مچن
 ننگ ٿي نچن، نيزي واري نوڪ تي
 ۱۱۵. پڙهڻ پچڻ وچ ۾، آهي وڏو فرق
 محبت وارن سرڪ، مام سڃاڻن مام جي
 ۱۱۶. مام سڃاڻن مام جي، مانجهي ڪي مهمير
 اصل ٿي اڪسير، آکين جي اسرار ۾

۱۱۷. معنوي ميزان ۾، ميم سندو مذڪور
 سرن جي سرور، سورهيہ سمجھن سير تا
 ۱۱۸. پڇي جو پروان جئين، سو ڀرت ۾ پورو
 نوراني نورو، لائي سو لاثان ٿيو
 ۱۱۹. ترڪي تڪيو تن جو، ترڪي ترڪو ترڪ
 گاروڙي کي غرق، گم ٿي ويا گرداب ۾
 ۱۲۰. گگن واري گام جو، ڪيو گاروڙين گيان
 منصفي ميزان، محمد ڪولي موج سان
 ۱۲۱. منصفي ميزان ۾، ميم سندي محلات
 الڪ ٿيو اثبات، اناالحق آواز سان
 ۱۲۲. پسڻ جي پيمان ۾ پسڻ ٿيس پاڻ
 خبر واري ڪاڻ، ڪلي خود خمار سان
 ۱۲۳. اسم جي اسرار جو، من ۾ ڀاري مڇ
 فڪر فوج فيراق ۾، پرواني جان پڇ
 لنگهي لامڪان ڪان، عاشق ٿي تون اڇ
 رمز انهي سان رڇ، محمد صورت صاف ۾
 ۱۲۴. تن من طبلا تان، تر طلب جي تابوت
 محمد ڪيو ثابت، سرودي سينگار ڪي
 ۱۲۵. صراحي صمصام جو، صوفي سمجھي سير
 گم ٿي ڪين غير، اناالحق آواز سان
 ۱۲۶. اندر چشمون چشم جو، ٻاهر چمڪارو
 وڃ ۾ وصل واءِ سان، وحدت ۾ وسڪارو

سمجھي ساري سير کي، سورھيہ سوپارو
 التو اشارو، اکين واري عشق جو
 ۱۲۷. نفی مان نا پيد ٿي، قلب واري کار
 رويي رويي راز کٽي، ربوبي رفتار
 سري سارو صاف کيو، صورت جو سينگار
 خفي جي خوشحال، کيو خدائي خمار
 اخفا کان اظهار، انا الحق آواز ٿيو
 ۱۲۸. پنهنجن اکين وچ ۾، پسڻ جو پٿيمان
 محلي ٿيو مرڳان جي، منصفي ميزان
 چشمي اندر چشم جي، چشم جو چالان
 نانڪ ٿيو نيشان، نيشن واري نوڪ جو
 ۱۲۹. حسن واري هل ۾، حاصل ڪري حال
 پيو نه رکج خيال پسڻ ڌاران پانهنجي
 ۱۳۰. خيال جي خمخان ۾، ڪري هٿ خيال
 نانگا ٿيا نهال، نعرو هڻي نينهن جو
 ۱۳۱. صورت سهڻي شيخ جي، معنيٰ جو ميزان
 سمجھي سر سبحان، صوفين سير ثبوت کيو
 ۱۳۲. صورت سهڻي شيخ جي، سارو سمجھي سير
 گم ٿي کڍي غير، گاروڙي گلزار ٿيا
 ۱۳۳. صورت سهڻي شيخ جي، صوفي سمجھي صاف
 لاڙو ڇڏي لاف، لاهوتي لاريب ٿيا
 ۱۳۴. صورت اندر شيخ جي، ثابت ڪري سچ
 محمد محبت مچ، منجهان منجهه معروف کيو

۱۳۵. جلائي جسمات کي، جوڳي ڪن ٿا جوڳ
- ڀوڳين سمجھي ڀوڳ، پير نه ڀاتو پڙ ۾
۱۳۶. ڪاريهل ڪاوڙ ڪان، ڦهري ڪٿي ڪر
- نانگ نرالا نر، نيٺن ۾ نروار ٿيا
۱۳۷. ڪاريهل ڪر ڪٿي، ڪري ڪوڏ ڦهر
- سي لائق ڪن لهر، مٺ جني جي مغز ۾
۱۳۸. مٺ جني جي مغز ۾، سي ڪي ڪي ڪلادار
- شاهي ڪن شڪار، ڏيئي ڦوڪ ڦڻ سان
۱۳۹. وڃ اڏاسي اوڏهين، جتي هو نه آهي هي
- جي مٺو ڪرين جي، ته پير نه پائج پڙ ۾
۱۴۰. وڃي ات پياس، جتي نظر ٿي نانهن ٿي
- وصالئون وياس، هجر رهيو ڪونه ڪو
۱۴۱. نظر واري نوڪ تي، نعرو هڻي نر
- ساقِي ٿيو سرور، ثابوتي جي ساز سان
۱۴۲. پسيو جني پاڻ، سي پسن جا پڳدار
- ديدن ڪيا دلدار، دائم دم جي دار تي
۱۴۳. پسن مان پيدا ٿي، پورپ واري پر
- ڪاريهل قرب مان، ڪٺن ڪيفي ڪر
- واسينگ ورسيا وه سان، تلھير ٿيا تر
- ڪٿا لاڏ لهر، پدم پورپ پاڻ ۾
۱۴۴. بزم سان برحال ٿيو، بقا بيشڪ بخت
- تاج ڪلنگي تخت، تابع ٿيا توحيد سان

۱۴۵. هر دم حاضر حال سان، حسن وارا هت
 نئين واري نوڪ جا، ناز نيارا نت
 پسي ڪو پالوت سان، پر پي پيالا پت
 تاج ڪلنگي ڇت، مائي سو منصور تي
 ۱۴۶. تاج ڪلنگي ڇت، ڇڏي عاشق عشق سان
 پي پي پيالا پت، پسڻ ۾ پيهي ويا
 ۱۴۷. ڪٿي آتش اڃ جي، ڪٿ پان آهيان پاڻي
 ڪٿي واءِ وصل جو، ڪٿ اکين آکاڻي
 ڪٿي ڪامل ڪل، جو ڪٿ ڪاڇڳ ڪهاڻي
 ڪٿ سڄي سمجهاڻي، محمد منهن مئيخان ٿيو
 ۱۴۸. ڪن فيڪوني ڪل، ڪيو صحي سهڻو سر
 حاضر همدم حر، هڪل هڪل جوحال ٿيو
 ۱۴۹. هڪل هڪل جي حال ڪيو، حاضر حڪم هاڻ
 پوري پئي پڇاڻ، پسڻ جي پسڻ جي
 ۱۵۰. اسم جسم جي جوت ڪيو، نرتي کي نشان
 سُرتي جي سامان، صورت جو سينگار ڪيو
 ۱۵۱. اکين ۾ آهيان ڪيو، اچي عشق امين
 بقائي واري بين، وڃائي وحدت سان
 ۱۵۲. اچي عشق الول ڪئي، اکين ۾ اثبات
 ظهورو ڪيو ذات، ذڪائي ذوق سان
 ۱۵۳. عاليشان عشق ٿيو، اکين جي آهيان
 محمد ٿي مستان، مليو مئي جي موج سان

۱۵۴. کولي عشق آکين ۾، آوازي اوطاق
 عجب ٿي عشاق، محمد سان محيط ٿيو
 ۱۵۵. کات وڙهو ڪنده، ٿي ريلآ ڪيا رت
 ثابت ٿيو ست، اناالحق آواز جو
 ۱۵۶. کات وهي مَر ڪند ٿي، رتي نه وهي رت
 محمد واري مت، مستي جو مذڪور ڪيو
 ۱۵۷. آکين ۾ اثبات ٿيو، عشق سندو آشيان
 عاشق عاليشان، واصل ٿيا وسياه سان
 ۱۵۸. سرتي نرتي وچ ۾، عشق سندي آشيان
 عاشق ٿي عريان، اثبات ۾ اثبات ٿيا
 ۱۵۹. گهايل جي گهورن جا، سي ڪيئن گهاريندا گهر
 چڙي پيڻي پر، نانگا نر نروار ٿيا
 ۱۶۰. ويا اڏامي اوڏهين، جت رتي ناريا
 سڀ ۾ سامايا، صوفي سهڻي سيرسان
 ۱۶۱. سهرا سرخ ٻڌن، صوفي سوري سيج تي
 مٿي ٻي مرد مڇن، محبت جي ميدان ۾
 ۱۶۲. سر ڏيئي ٿيا سرخرو، صوفي صورت ساڻ
 آکين جي اهڃاڻ عاشق، ٿيا اثبات جا
 ۱۶۳. اٽڪل جون عادتون، آکين ڪي آهين
 ڪٽڪ سان ڪاهين، ڪوين جي ڪاپار تي
 ۱۶۴. پنهجي پسن ۾، پسيم پنهجو پاڻ
 ثابت ٿي سڃاڻ، اناالحق آواز جي

۱۶۵. انا الحق آواز جو، سمجھي سارو سر
 پوءِ پي پيالاً پر، پریمی پالوت سان
 ۱۶۶. دیدن واري دارتی، ڪو دولهه درس دلیر
 پرتئون پري پیر، پریمی پڳدار ٿي
 ۱۶۷. رندن واري راند ۾، ریل ڪري رت
 پوري کيائين پت، پسڻ جي پاتار جي
 ۱۶۸. حسن جي هسوار سان، هسي هسي هاڻ
 ڪئي روح رهاڻ، رنداني رسما سان
 ۱۶۹. ونحن اقرب ويجهڙو، واحد جو وصال
 بیرنگ بي مثال، مثل ۾ موجود ٿيو
 ۱۷۰. پسو جن پاڻ کي، سي پکا پهلوان
 محمد جوڌ جوان، صوفي سيئي صاف ٿيا
 ۱۷۱. صوفي سيئي صاف ٿيا، جن سڃاتو سر
 تفاوت نا تر، ٽئي ڄاتو ڄاڻ ۾
 ۱۷۲. سر واهيون سرڪش ڪيون، صورت سرسبحان
 ڪجل ڪورا ڪات ڪيا، قهري پيا ڪان
 ابرو اکين جي مٿان، ٿا ڪشن ڪج ڪمان
 مست پسي مرڱان مقابل مشتاق ٿيا
 ۱۷۳. عدم کان ارواح ٿي، عاشق اکين تي
 آيو پکن تي، پسڻ پسڻ پسڻ جو
 ۱۷۴. جهوٽي نام جيڻ جي، جهليو چنڊ جهولي
 حسن جي هولي، حاصل ٿي حال کي

۱۷۵. اويسي ارشاد جو، صوفي سمجھي سر
 گر ۾ ٿيا گر، پسڻ پسي پانهجو
 ۱۷۶. جوڳي ڪٿا جج، جلائي جسمات کي
 اوري ڇڏي سج، وسڻون کان وهي ويا
 ۱۷۷. جلائي جسمات کي، جوڳين ڪيا جج
 ڇڏي اوري اُج، پيڻ کان پاسي ٿيا
 ۱۷۸. چانگون چارن چوڪرا، مانين ڪاڻن مير
 پيغمبري پر سان، پاڻ پسان پير
 پڙهن فرض فنا جو، فالح ٿي فقير
 محمد ڪو مهمير، مرد مڇي منصور ٿيو
 ۱۷۹. پيريمان پرت جو، آهي پارس پساري
 فيض جنهنجي فضل سان ٿو چلي چوڌاري
 آئي جنهنجي دام ۾، هي دلڙي ويچاري
 ڪٿي ويو ساري محمد، صاحب سونهن جو
 ۱۸۰. ملڻ لاءِ محبوب جي، ڪولي ڪر گفتار
 ديدار ڌارئون دوست جي، وائي بي نه وار
 ليس في الدارين الاهو، پلپل ڪر پچار
 نيئن ۾ نروار، محمد نهارج ناٿ ڪي
 ۱۸۱. جي پائين جوڳي ٿيان، ته هرهر ڪر هر نام
 طريقت جي ڪفر ۾، طالب ره تمام
 جڻيون پائي جان تي، صورت جي پڻو سام
 پيئندين مٿي مدام، جانب جي جمال جو

۱۸۲. صوفين سندي سنگ سان، کيم روح رهاڻ
 هنيون ات حيران ٿيو، ٻڌي احدث اهڃاڻ
 ولي محمد مهر مان، بره ڏيکاريا پاڻ
 کلي ات کٽياڻ، کمند پاتو قرب جو
 ۱۸۳. ولي محمد وحدت جي، وات ڏسي وينجھار
 سبق ڏنائين سک جو، احدث اظهار
 پيرمغان جي پرت جي، پيدا ٿي پچار
 احمدپور انوار، آيو اڱڻ احد ٿي
 ۱۸۴. چاه زنج جي چڪ جو، نانگا وڻ نام
 هر دم جنهن ۾ ٿا هلن، حسن جا حڪام
 ڪنڌ قبولي ڪات کي، سورهيہ ڪن سلام
 ات جوڳي پين جام، غبغب جي گرداب ۾
 ۱۸۵. ستيس سيچ پلنگ تي، جاني جڙي جان
 غبغب جي گرداب جي، ڪل پيم ڪان
 سنبري ويو ساٿ سان، صوبن جو سلطان
 فڪر جي فرمان، چوري چت چريو ڪيو
 ۱۸۶. نڪو ڪڪر ڪات کي، نڪي چڙهيو ڪت
 وائي ڪيو وٽ، پسڻ جي پاتار ۾
 ۱۸۷. جتي ڪوپ قتل جو، اتي ٿي ڪلتار
 سورهيہ ٿيا سوار، صراحي صمصام سان
 ۱۸۸. قتل واري ڪوپ تي، قدم ڪڍائي ڪونڌ
 حاصل ڪتا هوند، حسيني هڪار سان
 ۱۸۹. حسيني هڪار تي، مرد مڇي منصور
 محمد ٿيو مخمور، عنايت عشق سان

۱۹۰. پسڻ جي پاتار ۾، پوري ڪري پت
 ثابت ڪيم ست، صراحي جي سر سان
 ۱۹۱. رت وهندي راند ۾، روئن ڪين رند
 چهرا ٽين چند، ملهائي ميدان ڪي
 ۱۹۲. رت وهندي راند ۾، رند رهي رازي
 غالب ٿيا غازي، شانهشاهي شور سان
 ۱۹۳. مقصد جو مقصد ٿي، ميڙي محبت مال
 ڪٿي خواري خلق جي، ڪري هٿ خيال
 دمدم دمي دم ڪي، هڻي درد ذمال
 محمد ٿيو متوال، محيسي مٽيخان ۾
 ۱۹۴. اول آخر عشق ٿيو، عدم مان انسان
 آوازي اثر سان، عجب عاليشان
 نظر واري نوڪ تي، نظاري نشان
 محمد سر سبحان، صورت جو سينگار ڪيو
 ۱۹۵. عدم مان عشق ٿي، آدم ۽ الله
 فثم وجهه الله، فرمائي فرمان ٿو
 ۱۹۶. محبت جي مٽيخان ۾، مانجهي مرد مچن
 نسنگ ٿي نچن، نعرو هڻي نيهن جو
 ۱۹۷. خراباتي ڪيل سان، خود ڪمائي خيال
 محمد ٿيو برحال، برهه جي بازار ۾
 ۱۹۸. محبت جي ميزان ۾، مرد پروڙي مام
 عاشق ٿيا امام، آوازي احوال جا

۱۹۹. جوهر جن جي جان ۾، سي جوڳي چئجن جنگ
 ۲۰۰. دم جا پين دنگ، ديدن جي دربار ۾
 ۲۰۰. ديدن جي دربار ۾، دائم ذري ڏيان
 گُر ٿي ڪٿا گيان، گاروڙي گفتار سان
 ۲۰۱. پي پيالو ڀرت جو، پسن کي پسي
 حسن سان هسي، محمد حاصل حال ڪيو
 ۲۰۲. محض مر مرڻ کان، جيئن ۾ ٿي جوان
 جلالي جولان، جاري ڪري جوش تون
 ۲۰۳. شهادت جي شوق جو، شراين ۾ شور
 ظاهر ڏٺم زور، زابر ذاتي ذوق سان
 ۲۰۴. سهڻي صاف سرود سان، سرتي ڪولي ساز
 نرتي ۾ ڪيو ناز، نظاري نشان ٿي
 ۲۰۵. سرتي نرتي وچ ۾، ابتي سبتي سچ
 بکي نه ات ڪا اڃ، نڪو اوسيڙو اڳ ۾ جو
 ۲۰۶. ڪارونياري ڪنڌي ڏي، ڪڏھ ڪاهن ڪين
 ڪن اندر ٿيا ڪين، محمد واري مام سان
 ۲۰۷. شريعت جي شهر ۾، شراين ڪيو شور
 ٽلي عجب ٿور، ٽڪائي ٽگهت جي
 ۲۰۸. شريعت جي شهر ۾، شائق پي شراب
 شاهنشاهي شان جا، شملا ٻڏي شاب
 شور بازن شور ڪيو، شاطر ٿي شتاب
 محمد شاد شباب، شجاعت جي شوق ڪيا

۲۰۹. ستي سانگو ساه جو، عاشق عالیشان
 لاهي لاڳاپا لوڪ جا، لاهوتي لائن
 پرجهي پنهنجي پسن کي، نظاري نشان
 محمد ٿيا مستان، محبت جي ميدان ۾
 ۲۱۰. فذڪروني اذڪرڪم، عجب عالیشان
 فوت الانفاس قتل الانبياء، فرمائي فرمان
 جو دم غافل سو دم ڪافر، گر بتايو گيان
 سهڻو سر سبحان، محمد سمجهي سير ڪيو
 ۲۱۱. ڪولي سرگم ساز کي، صورت سر سبحان
 الله نور سموات چڻي، چشم جي چالان
 سرتي واري سيرسان، نرتي جو نشان
 محمد مک مستان، مقابل مذكور ڪيو
 ۲۱۲. گياني گروسي ٿيا، گهيتو نه جن جي گهر
 نيئن واري نوڪ تي، نعرو هڻي نر
 پسي پنهنجي پسن کي، پسن واري پر
 محمد وارث ور، وحدت جي ويساه سان
 ۲۱۳. بهادر برحال ٿي، برسائي بزم
 نسلڪ چڻي نظم، نظاري نروار ٿيا
 ۲۱۴. سر جي بازي سرسان، سمجهي سورهي صاف
 آوازي انصاف، عشاقن اثبات ڪيو
 ۲۱۵. هرجاء هڪل هڪ ڪيو، حسن کي هسوار
 ڪاٿي ڪام ڪروڙ سان لويي، ڪٽ آهنگار

ڪاٿي موھيل موھ سان، ڪاٿي مٿي مختيار
 مڙني جو مھندار، مظهر ۾ موجود ٿيو
 ۲۱۶. عاشق آئي آئين جي، عدل تي ايمان
 محمد ٿي مستان، محبت ۾ مخمور ٿيا
 ۲۱۷. زاني ظالم زناري، زاهد ذاڪر زور
 چاڀلوسي چڱا مڙس، چاري چغل چور
 حقيقت ۾ هڪ ٿيا، ڪري حملا هور
 شاهنشاهي شور، ظهورو ذات ڪيو
 ۲۱۸. سرور جي سهاڳ جو، سرهو سمجھي ساڻ
 نسلنگ نانگي ناٺ، ناٺو رکيو نينهن جو
 ۲۱۹. نسلنگ ناٺو ناٺ ٿا، ڪي نانگا نپاهين
 پاڻهي پسائين، پسڻ پنهنجو پاڻ ڪي
 ۲۲۰. پاڻهي پنهنجي پسڻ ڪي، پسڻ آيو پاڻ
 پسڻ جي پڇاڻ، پسڻ پرين پاڻ ٿي
 ۱۲۱. نظر واري نوڪ تي، نام جيبي تون نچ
 ثابت ڪري سچ، صورت واري سرسان
 ۲۲۲. ٻاهر ڪيرو ڪل ۾، اندر ۾ آڙاه
 محمد بي پرواه، ڪاٿي مٿو موت ڪي
 ۲۲۳. مٿان تابش تاب جي، پيرين پري باه
 اندر ٻاهر عشق جو، آتشي آڙاه
 سنڌ سنڌ سوسو سوز ٿيو، ڪري ڪاهو ڪاه
 سمندر وانگي ساه، محمد سارو سير ڪيو

۲۲۴. عشق شهباز چنين وچ چئيندا، تڙپڻ مور نه ڏيندا
 ماس هڏياندا هوش هنئين کون، کنيڙيان پت پت کائيندا
 محمد مار مريندا، ڪرڪر شوق شڪاردي
 ۲۲۵. سڃان جي ٿيا سر ڪان، سمجھي سر سارو
 وريو تن وارو، وصالِي وهنوار جو
 ۲۲۶. سڃون جو ٿيو سر ڪان، سورھي سو سلطان
 نڪو غير گمان، نڪو سڪڻ ساھ جو
 ۲۲۷. بهادر برحال ڪيا، برھ جي باني
 باطن لاڙو لنگ ڏي، ظاهر ۾ زاني
 بدراھ ڪان گمراھ ٿي، جوڙ پسي جاني
 محمد مڙگاني مرد پروڙين مام ٿا
 ۲۲۸. ڏيدن واري دار تي، دولھ دلاور
 مظفر مير حسين ٿيو سھڻو سراسر
 مومن ماتم دار ڪيا، صوفي ٿناگر
 مالڪ مظاهر، محمد منھن محبوب جو
 ۲۲۹. اڏي واري آر تي، عاشق ٿي اچي
 ساغر جي سردار جي، سمجھي ڳالھ سچي
 مٿو مٿي مٿي تي، سرڪي مرد مچي
 ڪڏھن ڪين ڪچي، محمد سمجھن مرد ٿا
 ۲۳۰. نا اُميدي اُميد جو، عجائب احوال
 حسن جي ھيڪار سان، ھڪل ھڪ جو حال
 خودي جي خمخان، ۾ سمجھي خوب خيال
 محمد ٿي متوال، بيحد بات بحال ڪئي

۲۳۱. ستي سانگ سڪڻ جو، پاسي ڪري پيار
 دوئي جي دليل کي، ڌڙ کان ڌري ڌار
 ايڪائي ۾ ايڪ اڪ، عادل ٿي اظهار
 سهڻي سر سردار، محمد آن آواز ڪيو
 ۲۳۲. پسڻ جي پٿيمان ۾، پي پي پيالا پر
 سرتي نرتي وچ ۾، سر جو سمجھي سر
 گگن جي گلزار جو، گيان ٿيو سو گر
 مڙيو نه هڪڙو سر، ڄاتو اهڙو ڄاڻ جنهن
 ۲۳۳. سرتي نرتي وچ ۾، پيچن واري پير
 سمجھي ذات صفت جو، ڦولهي ڦولهي ڦير
 سمجھي جو ٿو سمجھ ڪي، سمجھ سوئي سبب
 مٿي من جي مير، محمد ڄاڻ ڄاڻ ڪي
 ۲۳۴. دم سڃاڻي دم جو، دم ۾ ڌري ڌيان
 پيهي پنهنجي پسڻ ۾، پسي گون گمان
 نيشن واري نوڪ تي، نانگو نر نيشان
 محمد ٿيو مستان، معنوي ميدان ۾
 ۲۳۵. مورت جي محلات ۾، صورت صحي صاف
 مٿس غمز غماز سان، زلفن جو ته غلاف
 عاشق حسن عشق ٿيو، اکين جي انصاف
 محمد منهن مصحف، محلي مرڱانن جي
 ۲۳۶. محلي مرڱانن جي، محمد منهن مصحف
 عاشق ڪر انصاف، آوازي احوال جو

۲۳۷. نڪو لاڙو لنگ ڏي، نه زنا جو ڪو ذوق
 فالڻ ٿيو فوق، فثم وَجْهُ اللَّهِ جو
 ۲۳۸. هم ۾ همڏات ٿيو، حُسن حال حيات
 فرمودي فرقان جي، نور سَمَوَات
 نيشن واري نوڪ کي، عاشق ڪن اثبات
 محمد جي مصلات، منصفِي مذكور ڪيو
 ۲۳۹. دمدم هڻي دم جي، دائم دُرس ڌمال
 درسن پسي دم جو، ڪري ديد دلال
 اثباتي اللَّهُ ٿيو، خوبان خوب خيال
 محمد بي ته مثال، مثالي مضمون ڪيو
 ۲۴۰. پاڻي پيچ پسن سان، پرجهي پنهنجو پاڻ
 پوري ڪري پچاڻ، پيشاني پسن جي
 ۲۴۱. سوري واري سيج تي، سمجهي ذات صفات
 ڪلمون اناالحق جو، آوازي اثرات
 اثبات جي اثبات کي، عارف ڪن اثبات
 معنوي محلات، محمد مائن موج سان
 ۲۴۲. درسن جي دربار ۾، پسي ديد دري
 پسن جي پسن سان، پوري ڀرت پري
 واقف ٿي ويساه جو، وحدت طرف وري
 موتو قبل سري، محمد سمجهيو مام ڪي
 ۲۴۳. تازي تيز طبل جي، تحليلي تلوار
 تحقيقي تصلات تر، توڪل واري تار

ڪري هٿ طبل سان، ترحل ٿي تيار
 محمد تاجدار، توحيد کي تصديق ڪيو
 ۲۲۲. قدح ڪيفي ڪيف پي، ڪري قلب ڪتاب
 ڪسي ٿي ڪباب، ڪجل واري ڪات سان
 ۲۲۵. جيئري هن جهان ۾، جوڳي ڪتا جوڳ
 پولا ڇڏي پوڳ، اثبات ڪن الله کي
 ۲۲۶. نڪي جي نام ٿو، نه صورت جو تصور
 محمد ٿيو مصور، معنوي ميزان ۾
 ۲۲۷. ثابتي جي ساز سان، سر جي سمجهي سير
 ڪاپڙي ڪنچير، ڪل سڃاڻن ڪين جي
 ۲۲۹. ڪڍيا قهري ڪوڏ سان، ڪجل ڪورا ڪات
 گاروڙي ٿيا گهات، گهورن جي گمسان ۾
 ۲۵۰. حملي هڪل هڪ جي، حقاني حسنت
 هرجاء هوڪو حيدري، حسيني حرقات
 حڪم هلائي حق جو، حاضر حال حيات
 هم ۾ همذات، محمد حر هسوار ٿيو
 ۲۵۱. بزم نظم رزم جو، سمجهي سارو سر
 محمد گيانِي گر، گگن ۾ گلزار ٿيو
 ۲۵۲. بزم نظم رزم جو، ڪولي رندي راز
 سارو سمجهي ساز، محمد صوفي صاف ٿيا
 ۲۵۳. بهاريل برسات سان، پسي بيڪ بزم
 هستي هوڻ هوڏ ڪي، ڪري حال هضم

رگ رگ رقص راگ رنگ، روحی راز رزم
کولی ناز نظم، نظاری نشان تیو

۲۵۴. مرشد مخلوقات جو، محمد زمان پیر

غمزی غور غلام سان، محمد مرد سنیر

دَنُو فیض فقر کی، فالہ ٹی فقیر

محمد مظهر میر، امین محمد عشق سو

۲۵۵. آندو جن امين ٿي، عدل تي ايمان

تني لدو مان، محبت جي مٿيان ۾

۲۵۶. شرابي شغلالت جا، ڪري شوق شتاب

بره واري پيد سان، پڙهي بيخود باب

گناہن میں غرق نہی، نابت کیم نواب

نسنگ کٽي ناياب، لکھنؤ خبر محسبي
۲۵/ نام و محدثات تہم، معنی سزان

فَالْبَاقِيَاتُ كَالْبَقَايَا وَتُزِيلُ كَمَا تَزِيلُ الْبَقَايَا

ونحن اقرب ويجهتو، نظاري نشان

محمد، عالیشان، اثبات، م، اثبات، تیو

۴۵۸. ڀسي سيڇ سڪن جي، سمهان ٿي سڙي ساه

ويهن ويس وساريو، عشق واري آڙاه

هلاڻ ته هليو نه اچي، بيهان ته لڳي پاه

۲۵۹ کاه جوتک: پیچی پسی پاڻ کي محمد پاک پساه

کین کین کین، محمد محمدات تہ

۲۹۴

۲۶۰. مٿي ميرو مُلڪ ۾، مدامي مٿي نوش
 حاصل ڪيو هوش، محمد حال حيات جو
 ۲۶۱. راتيون جاڳي راز سان، روهي پسي رنگ
 خوبان خوب خيال ڪي، بهڳڻ هڻي ٻنگ
 جي نام الله جو، اکين واري انگ
 صورت سڀ جي سنگ، محمد صوفي صاف ٿيا
 ۲۶۲. ياد نه رهي يار ٿو، نڪي وسري مور
 ويجهو نڪو وصل لاءِ، دم نه ٿئي دور
 هرجاءِ هڪل هڪ سان، حاضر حال حضور
 محمد ڪيو مخمور، محيسي مئيخان ۾
 ۲۶۳. خدائي خمار سان، خوبان خوب خيال
 خمخاني خودي جي، خودي خود خوشحال
 جسماتي جنسار جو، جڙي جوڙ جلال
 مدامي متوال، محمد ٿيو مئيخان ۾
 ۲۶۴. معنيٰ واري ملڪ ۾، معنيٰ ماڳ مڪان
 معنيٰ سان معنيٰ جي، منصفي ميزان
 مظهر ڪي مثبت ڪيو، محيسي مردان
 محمد ڪو مستان، مام پروڙي معنوي
 ۲۶۵. نڪو اوسيڙو اڳ جو، نه گذريل جو ڪرغور
 دم جو ڪري دور، محمد حاصل حال ڪيو
 ۲۶۶. لاهوتي لاثان ڪي، اڃ نڪائي بک
 نڪو ڏک ڏکن جو، نه سکن جوڪو سک

نڪو سي سرير ۾، نڪا لڳيس لڪ
 محمد سو ٿيو مڪ، منصوري مٿيان ۾
 ۲۶۷. منصوري مٿيان ۾، ملڪ نه ڪو موت
 فوق نه ٿيو فوت، محمد حال حيات جو
 ۲۶۸. وصل واري واڪ ۾، وهم نه ويچار
 مرڻ جيئن ياد نه، نه سورن جي ڪا سار
 ثابت ڪري سر ڪي، سر جو سر سردار
 محمد ٿيو مهندار، مستي جي مٿيان ۾
 ۲۶۹. بيخودي جي بحر ۾، بره جو بيمار
 ٿيو باغ بهار، من خدائي موج سان
 ۲۷۰. من خدائي موج سان، مداسي مشهور
 محمد ٿيو مخمور، مستي جي مٿيان ۾
 ۲۷۱. سمجهي سر سرير جو، ساجهر سويلو
 مرڻ جيئن پاڻ ۾، مرڪي ڪيو ميلو
 انصافي انصاف سان، عادل البيلو
 محمد اڪيلو، ايڪائي ۾ ايڪ ٿيو
 ۲۷۲. عاشقن تي عام جي، شهرت شڪايت
 طعنا تنڪا تهمتو، نخرا نهايت
 سچا سهن سر تي، سهمان سلامت
 محمد ملاست، مرد قبولي مست ٿيا
 ۲۷۳. پاڻهين پنهنجي پسڻ ڪي، پسڻ آيو پاڻ
 پسڻ جي پيڇاڻ، پسڻ پرين پاڻ ٿي

۲۷۴. ماڻهن کان منهن مٽي، الڪ پسي ايڪ
 نظر ڪري نڪ، نعرو هيم نينهن جو
 ۲۷۵. هوڻ نه هوڻ جو، حاصل ڪري هوش
 سداسي مٽي نوش، محمد ٿيو مٿيان ۾

﴿ مثنوي ﴾

ازل کان آواز انا ٿيو اصلي الله جو
 برسر بشر بوتو بنيو آدم صفي الله جو
 وحدت منجهان ڪثرت ڪئي، جنهن ڪنف جي ڪلمات سان
 ذاتي صفت سرتي نرت، جملو جڙيو جسمات سان
 نور سموات جو، نعرو هڻي نروار ٿي
 سڀ سمايو صاف سر، صورت وارو سينگار ٿي
 احد مان احمد ٿيو، اظهر اچي انسان ۾
 ميم جو مولهيو ٻڌي، مظهر مثل هڙگان ۾
 احد احمد عشق انور، نور محمد مير جو
 مظهر ٿيو احمد اسم، پڳدار پرور پير جو
 سوظهورو منجهه لنواري، نور جي مذڪور جو
 احد احمد ميم محمد، ٿيو نظارو نور جو
 اڙين سندو اعليٰ اجهو، احمد ظفر زمان ٿيو
 صورت واري سينگار سان، ثابت سر سبحان ٿيو
 پيدا پرين پرور ٿيو، پرين سندو پيران پير
 فالم فقر جي فوج سان، فائز فقيرن جو فقير
 ڇا ڪري سگهندو ثنا، شاعر سڄي سردار جي
 مدح منور مجتبيٰ، محمد مٽي مهندار جي

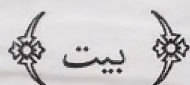
﴿دوهيڙو﴾

بي مثال مثل وچ آيا، ماڳ ملها مهنڌاري دا
 آدم صورت سر سبھاني، کول حسن انواري دا
 مغان محمد زمان ظفر ثيا، مالڪ ميگھ ملھاري دا
 بخت بلند بر تخت سلامت، بنا باغ بهاريدا
 فالم فوج فقر وچ جھندا، طاھر طبل تياريدا
 ارض وسما وچ هوکا هليا، حسنا تي هسواړي دا
 پيريمغان بن پاڪ پيارا، پرور پرت پياري دا
 پيچي پيچ پسڻ دا پيچي، پيچ پسا پڳڌاري دا
 ملڪ الشعرا منصف مصور، سرتي نرت نياري دا
 بيشڪ ثيا برحال بهادر، پيد بتا برداري دا
 نئينان والي نور نظاري، نعرا هن نرواري دا
 سمجھ محمد سير سراسر، سروردي سرداري دا
 سروردي سرداري دا

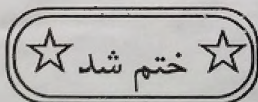
﴿دوهيڙو﴾

احد اصل آواز الاهي، احمد دي اظهاري دا
 کُن فيکوني کل وچ کيتا، قدم کڏا ڪلتاري دا
 خلق الا آدم صورت سهڻي، ساز سينگار سواړي دا
 ثابت ٿي سينگار صفت وچ، سخن سٺا سرداري دا
 جڙيا جوڙ جمال جلالي، جسماتي جنساري دا

انا احمد بلا ميمي، سانگ بنا سنساري دا
 ميم دي معني مام مثالي، مندل مگهن مهنداري دا
 احد احمد زمان ظفر ثيا، صاحب صورت ساري دا
 لقب كيتا لاثان لقائي، لائق لعل لنواري دا
 عشق امام علي ٿي اظهر، ڀولا ڀن پلڪاري دا
 ثابت كيتا سير سراسر، حسناتي هسواري دا
 حسناتي هسواري دا

ڪاهي جو ٿو ڪين ڏي سو ڪندي پڇي ڪين
 قصد ڪري ڪين جو، ڪين اندر ٿي ڪين
 ڪارونپاري ڪُل ۾، ڪين بنا ڪل ڪين
 ڪين ڪين ڪين، محمد موجودات ٿيو

صوفي محمد فقير کي ڇاڻ جي درگاه جو فضا تي منظر

